

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΨΔ'

Δευτέρα 10 Ιουνίου 2013

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 12927
2. Άδεια απουσίας του Βουλευτή κ. Γ. Παπανδρέου, σελ. 12879
3. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν σπουδαστές της Σχολής Αξιωματικών Νοσηλευτικής, μαθητές από το 1ο Δημοτικό Σχολείο Σκιάθου, τα Δημοτικά Σχολεία Αγ. Δημητρίου και Ακρινής Κοζάνης, το Σχολείο Δεύτερης Ευκαιρίας Σύρου, σελ. 12861, 12870, 12876, 12884
4. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 12859, 12860, 12861, 12865, 12882, 12884, 12887, 12888, 12889, 12892, 12893, 12895, 12897, 12905, 12909
5. Αναφορά στην επέτειο της σφαγής του Διστόμου και τήρηση ενός λεπτού σιγή στη μνήμη των θυμάτων, σελ. 12861
6. Αναφορά στο διαγωνισμό ιδιωτικοποίησης ΔΕΠΑ και ΔΕΣΦΑ, σελ. 12881, 12885, 12891, 12893, 12895, 12896, 12897, 12900
7. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 12881, 12882
8. Ανακοινώνεται ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων διαβίβασε στη Βουλή, σύμφωνα με άρθρο 86 του Συντάγματος και το ν.3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», όπως ισχύει, δικογραφίες που αφορούν: στον διατελέσαντα Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, κ. Γεώργιο Παπακωνσταντίνου και στον διατελέσαντα Υπουργό Πολιτισμού κ. Παύλο Γερουλάνο και στους διατελέσαντες Υπουργούς Οικονομικών από 18.4.2011 έως 1.8.2012 κ.κ. Ευάγγελο Βενιζέλο, Φίλιππο Σαυινίδη, Γεώργιο Ζανιά και Ιωάννη Στουρνάρα, σελ. 12892

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου αναφορών και ερωτήσεων της Τρίτης 11 Ιουνίου 2013, σελ. 12859

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων, των τροπολογιών και ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων: «Πρόγραμμα διευκόλυνσης για ενημερούς δανειολήπτες και τροποποιήσεις στο ν.3869/2010 και άλλες διατάξεις», σελ. 12859 - 12923
2. Κατάθεση σχεδίου νόμου:
Οι Υπουργοί Οικονομικών, Εσωτερικών, Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Τουρισμού και Επικρατείας κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Ενσωμάτωση της Οδηγίας 2011/16/Ε.Ε., Ρύθμιση θεμάτων της ΕΛΤΕ, Αναμόρφωση Οργανισμού του ΝΣΚ και άλλες διατάξεις», σελ. 12892

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Λ. , σελ. 12915 - 12927
ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ Γ. , σελ. 12872 - 12885
ΚΟΛΜΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. , σελ. 12899 - 12915
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. , σελ. 12859 - 12872
ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. , σελ. 12885 - 12899

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί της άδειας απουσίας του Βουλευτή κ. Γ. Παπανδρέου:

ΚΟΥΙΚ Τ. , σελ. 12879
ΠΑΠΠΑΣ Χ. , σελ. 12882

Β. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Ε. , σελ. 12905
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 12860
ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ Γ. , σελ. 12882, 12884
ΚΑΤΣΩΤΗΣ Χ. , σελ. 12861
ΚΟΛΜΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. , σελ. 12909
ΚΟΥΙΚ Τ. , σελ. 12882, 12887, 12888
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 12859, 12887
ΜΑΡΙΑΣ Ε. , σελ. 12860, 12897
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. , σελ. 12861
ΠΑΠΠΑΣ Χ. , σελ. 12860
ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. , σελ. 12887, 12888, 12892, 12893, 12895, 12897
ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν. , σελ. 12861
ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ Κ. , σελ. 12865, 12889
ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ Μ. , σελ. 12860

Γ. Επί της αναφοράς στην επέτειο της σφαγής του Διστόμου και τήρηση ενός λεπτού σιγή στη μνήμη των θυμάτων:

ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 12860
ΚΑΤΣΩΤΗΣ Χ. , σελ. 12861
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 12859
ΜΑΡΙΑΣ Ε. , σελ. 12860
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. , σελ. 12861
ΠΑΠΠΑΣ Χ. , σελ. 12860
ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν. , σελ. 12861
ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ Μ. , σελ. 12860

Δ. Επί της αναφοράς στο διαγωνισμό ιδιωτικοποίησης ΔΕΠΑ και ΔΕΣΦΑ:

ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 12895
ΚΑΜΜΕΝΟΣ Π. , σελ. 12881
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 12900
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 12891
ΜΑΡΙΑΣ Ε. , σελ. 12896
ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 12897
ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ Κ. , σελ. 12885
ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ Μ. , σελ. 12893

Ε. Επί προσωπικού θέματος:

ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ Γ. , σελ. 12881, 12882
ΠΑΠΠΑΣ Χ. , σελ. 12881, 12882

ΣΤ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων:

ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ Δ. , σελ. 12917
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Ε. , σελ. 12905
ΑΡΑΜΠΑΤΖΗ Φ. , σελ. 12916
ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 12915
ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ Η. , σελ. 12914
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 12894, 12895, 12920

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ Γ. , σελ. 12912
ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗ Μ. , σελ. 12883, 12884
ΖΑΡΟΥΛΙΑ Ε. , σελ. 12882
ΙΑΤΡΙΔΗ Τ. , σελ. 12910
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α. , σελ. 12876, 12877, 12900, 12902
ΚΑΜΜΕΝΟΣ Π. , σελ. 12880
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,
σελ. 12900, 12901
ΚΑΡΑΝΑΣΙΟΣ Ε. , σελ. 12914
ΚΑΣΣΗΣ Μ. , σελ. 12919
ΚΑΤΣΩΤΗΣ Χ. , σελ. 12874, 12920
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. , σελ. 12879, 12880
ΚΟΥΚ Τ. , σελ. 12888, 12889
ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ Έ. , σελ. 12909, 12910
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 12865, 12891, 12892,
12894, 12920, 12921
ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ Θ. , σελ. 12919
ΜΑΚΡΗ Ρ. , σελ. 12868
ΜΑΚΡΗ ΘΕΟΔΩΡΟΥ Ε. , σελ. 12915
ΜΑΝΗ-ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Α. ,
σελ. 12887, 12888
ΜΑΡΙΑΣ Ε. , σελ. 12895, 12897
ΜΑΡΙΝΟΣ Α. , σελ. 12877
ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 12897
ΜΠΟΥΚΟΥΡΑΣ Ε. , σελ. 12911
ΜΩΡΑΪΤΗΣ Ν. , σελ. 12867
ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 12884
ΞΗΡΟΤΥΡΗ - ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ Α. ,
σελ. 12872
ΞΟΥΛΙΔΟΥ Σ. , σελ. 12907, 12908
ΟΥΖΟΥΝΙΔΟΥ Ε. , σελ. 12911
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ Η. , σελ. 12870
ΠΕΤΡΑΚΟΣ Α. , σελ. 12878
ΣΕΝΕΤΑΚΗΣ Μ. , σελ. 12918, 12919
ΣΚΟΡΔΑΣ Α. , σελ. 12904
ΣΚΡΕΚΑΣ Κ. , σελ. 12914
ΣΤΑΘΑΚΗΣ Γ. , σελ. 12863
ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ Δ. , σελ. 12906
ΣΤΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ Ν. , σελ. 12913
ΤΖΑΜΤΖΗΣ Ι. , σελ. 12861, 12920
ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. , σελ. 12891, 12895
ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν. , σελ. 12898
ΦΟΥΝΤΑ Ν. , σελ. 12909
ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ Κ. , σελ. 12865, 12885, 12887,
12889, 12902
ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ Μ. , σελ. 12908, 12909
ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ Μ. , σελ. 12892, 12893

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΕ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΥΔ'

Δευτέρα 10 Ιουνίου 2013

Αθήνα, σήμερα στις 10 Ιουνίου 2013, ημέρα Δευτέρα και ώρα 16.10' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Γ' Αντιπροέδρου αυτής κ. ΧΡΗΣΤΟΥ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο αναφορών και ερωτήσεων της Τρίτης 11 Ιουνίου 2013.

Α. ΑΝΑΦΟΡΕΣ-ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 5 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 5285/19-12-2012 ερώτηση του Βουλευτή Ηρακλείου του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Βασιλείου Κεγκέρογλου προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τη θεσμοθέτηση της δυνατότητας να χορηγούν οι τράπεζες μπλοκ εγγυημένων επιταγών.

2. Η με αριθμό 3956/23-4-2013 αναφορά του Βουλευτή Ηρακλείου των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Επαμεινώνδα Μαριά προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με τα προβλήματα στα νοσοκομεικά ιδρύματα του Ηρακλείου.

3. Η με αριθμό 10302/30-4-2012 ερώτηση του Βουλευτή Επικρατείας του Λαϊκού Συνδέσμου – Χρυσή Αυγή κ. Παναγιώτη Ηλιόπουλου προς τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού, σχετικά με τα προβλήματα στα σχολεία στους Λειψούς.

4. Η με αριθμό 9744/16-4-2012 ερώτηση του Βουλευτή Νομού Αττικής της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Βασιλείου Οικονόμου προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τα νέα πληθυσμιακά δεδομένα της απογραφής του 2011 για τους Δήμους της Ανατολικής Αττικής.

5. Η με αριθμό 9055/1-4-2012 ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθηνών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χρήστου Κατσώτη προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, σχετικά με τη λειτουργία των Μικτών Επιτροπών Ελέγχου Υγιεινής και Ασφάλειας στη ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεθα στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων: «Πρόγραμμα διευκόλυνσης για ενήμερους δανειολήπτες και τροποποιήσεις στο ν. 3869/2010».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίασή της, στις 6 Ιουνίου 2013, τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε μία συνε-

δρίαση.

Προτείνω η συζήτηση να γίνει ενιαία επί της αρχής, επί των άρθρων και των τροπολογιών.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κι εγώ θα ήθελα το λόγο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Σ' ένα λεπτό θα σας δώσω το λόγο.

Κύριοι συνάδελφοι, θέλω να ενημερώσω το Σώμα ότι από τον ΣΥΡΙΖΑ – Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο λάβαμε επιστολή με την οποία μας γνωστοποιούν ότι ορίζεται ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος για τη συζήτηση του νομοσχεδίου ο Βουλευτής κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης.

Επίσης, από τον Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ κ. Μανιάτη ορίζεται ως ειδικός αγορητής για τη συζήτηση του νομοσχεδίου ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Μωραϊτής.

Από τους Ανεξάρτητους Έλληνες ορίζεται ως ειδική αγορήτρια η κ. Ραχήλ Μακρή και ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο κ. Νότης Μαριάς, για τη συζήτηση του νομοσχεδίου.

Από τον Λαϊκό Σύνδεσμο – Χρυσή Αυγή ορίζεται ως ειδικός αγορητής ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. Ηλίας Παναγιώταρος και ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο Βουλευτής Σερρών κ. Αρτέμιος Ματθαίουπουλος για τη συζήτηση του νομοσχεδίου.

Από τη Δημοκρατική Αριστερά ορίζεται ως ειδική αγορήτρια η Βουλευτής κ. Ασημίνα Ξηροτύρη-Αικατερινάρη για τη συζήτηση του νομοσχεδίου.

Τέλος, από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας ορίζεται ως ειδικός αγορητής για τη συζήτηση του νομοσχεδίου ο Βουλευτής κ. Χρήστος Κατσώτης.

Το λόγο έχει ο κ. Λαφαζάνης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κατ' αρχάς θα πω ότι η απόφαση της Διάσκεψης των Προέδρων για να συζητήσουμε σήμερα σε μία ημέρα το νομοσχέδιο δεν ήταν ομόφωνη, αλλά δεν παίρνω το λόγο γι' αυτό.

Θα ήθελα να σας παρακαλέσω εφόσον υπάρχουν Βουλευτές οι οποίοι προτίθενται να μιλήσουν για αυτό το νομοσχέδιο, να μην περιορίσουμε –αν είναι δυνατόν– τη χρονική διάρκεια που θα εξαντληθεί η συζήτηση μέχρι αργά σήμερα το βράδυ, αλλά, αν υπάρχουν ομιλητές, να πάμε και να ολοκληρώσουμε τη συζήτηση και αύριο, το πρωί της Τρίτης. Μια πρόταση σας κάνω, να την εξετάσετε και να τη δείτε.

Το δεύτερο που θα ήθελα να πω είναι ότι σήμερα έχουμε μια «μαύρη» επέτειο, αυτή της σφαγής του Διστόμου. Θα ήθελα να σας κάνω μια πρόταση, κύριε Πρόεδρε, η ελληνική Βουλή να τηρήσει ενός λεπτού σιγή στη μνήμη των θυμάτων του Διστόμου

και να εκφράσει μια ομόθυμη έκκληση για την αποζημίωση των συγγενών των θυμάτων -η οποία εκκρεμεί, όπως γνωρίζετε- και εν πάση περιπτώσει να ζητήσουμε -και άλλη μία έκκληση- την επιστροφή του κατοχικού δανείου, που αποτελεί μια πράξη συμβολικής αναγνώρισης της θυσίας των θυμάτων στην Κατοχή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Το λόγο έχει ο κ. Μαριάς.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, πράγματι σήμερα είναι η «μαύρη» επέτειος της σφαγής των αθών Ελλήνων πολιτών από τα γερμανικά στρατεύματα κατοχής στο Δίστομο. Είναι κάτι το οποίο θα πρέπει να αναδειξουμε πριν από τη σημερινή μας συνεδρίαση, τηρώντας πράγματι ενός λεπτού σιγή, για να στείλουμε και το μήνυμα –γενικότερα- ότι η οποία προσπάθεια πολιτικής νομιμοποίησης του ναζισμού ως πρακτική και ως θεωρία είναι καταδικαστέα παγκοσμίως αλλά κυρίως εδώ, στη χώρα μας.

Βεβαίως, θα πρέπει αυτό να συνοδεύεται από την απαίτηση που έχουμε, δηλαδή την πλήρη καταβολή όλων των γερμανικών οφειλών, που περιλαμβάνει: πρώτον, την πλήρη αποζημίωση των συγγενών των θυμάτων, γιατί έχουμε εκατοντάδες ολοκαυτώματα στην Ελλάδα -δεν είναι μόνο το Δίστομο αλλά είναι και η Βιάννος, τα Καλάβρυτα, τα Ανώγεια και άλλες περιοχές- δεύτερον, την πλήρη εξόφληση του αναγκαστικού κατοχικού δανείου, τρίτον, την πλήρη αποζημίωση της χώρας για τις καταστροφές που έχουν κάνει τα γερμανικά στρατεύματα κατοχής στην ελληνική οικονομία και τέταρτον, την επιστροφή των αρχαιολογικών θησαυρών που οι ναζί καταλήστεψαν κατά τη διάρκεια της Κατοχής.

Επομένως αυτό θα πρέπει να είναι το ομόθυμο σημερινό μήνυμα της ελληνικής Βουλής τηρώντας ενός λεπτού σιγή, για να τιμήσουμε τα θύματα της σφαγής στο Δίστομο.

Κύριε Πρόεδρε, σε ό,τι αφορά τη σημερινή συζήτηση, γνωρίζετε ότι αυτή τη στιγμή το ζήτημα των δανείων απασχολεί κυριολεκτικά όλη τη χώρα. Είναι ένα σοβαρότατο θέμα για το οποίο –απ’ ό,τι γνωρίζω και φαίνεται πλέον- υπάρχει τεράστιο ενδιαφέρον των Βουλευτών να τοποθετηθούν επί του ζητήματος.

Έχω μπροστά μου την ημερήσια διάταξη όλης της εβδομάδος. Την Τρίτη, δηλαδή αύριο, ούτε το πρωί υπάρχει διαδικασία ούτε και το απόγευμα, παρά μόνο κοινοβουλευτικός έλεγχος, που θα είναι πολύ σύντομος. Την Τετάρτη υπάρχει μόνο συζήτηση και απόφαση επί αιτήσεων άρσης ασυλίας Βουλευτών.

Προτείνω, λοιπόν, ότι η συζήτηση για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο θα πρέπει να γίνει τουλάχιστον σε δύο συνεδριάσεις, χωριστά επί της αρχής και χωριστά επί των άρθρων, δεδομένου ότι υπάρχουν και πάρα πολλές τροπολογίες. Το αίτημά μας αυτό το θέτουμε υπ’ όψιν του Σώματος, διότι πιστεύουμε ότι το Σώμα μπορεί να αποφασίσει να έχουμε τουλάχιστον δύο πλήρεις συνεδριάσεις για το σοβαρό αυτό θέμα που εξετάζουμε, που είναι το ζήτημα της ρύθμισης των δανείων και που, κατά την άποψή μας, πρέπει να είναι η σειςάχθεια στο ζήτημα αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Το λόγο έχει ο κ. Παππάς.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Την περίοδο αυτή που για την Κυβέρνηση επικρατούν οι απόψεις “fast track”, “success story” –ακούμε διάφορα- είναι τουλάχιστον απρεπές να εξετάζεται ένα ζήτημα το οποίο είναι απασχολεί χιλιάδες συμπολίτες μας με τέτοιες συνοπτικές διαδικασίες.

Θα θέλαμε, κύριε Πρόεδρε, η ελληνική Βουλή να μην καταντήσει η κολυμβήθρα του Σιλβάμ για την τριτοκλίτη πολιτική. Άρα η συζήτηση θα πρέπει να γίνει όσο το δυνατόν πιο εκτενής. Αφορά χιλιάδες συμπολίτες μας. Θα πρέπει να κατατεθούν οι απόψεις όλων των κομμάτων και με νηφαλιότητα να υπάρχει η ψηφοφορία. Αυτές οι επείγουσες, κατεπείγουσες διαδικασίες και οι διαδικασίες «ελάτε γρήγορα να τελειώνουμε» νομίζω ότι εξυπηρετούν άλλα συμφέροντα παρά τα ελληνικά. Εξυπηρετούν τα συμφέροντα όσων έχουν κατά νου να εκποιήσουν την περιουσία του ελληνικού λαού.

Σε ό,τι αφορά στις διάφορες επετείους μιας μαρτυρικής, θα έλεγα, περιόδου όπως ήταν η περίοδος της Κατοχής για την ελληνικό λαό αλλά και η επακολουθήσασα περίοδος του ελληνικού διχασμού 1946-1949, θέλω να πω ότι θα πρέπει η ελληνική Βουλή σίγουρα να αποτίει φόρο τιμής, αλλά όχι επιλεκτικά.

Γιατί το λέω αυτό; Η ελληνική ιστορία βριθεί παραδειγμάτων, αν θέλετε, γενοκτονιών και ολοκαυτωμάτων, όπως το ολοκαύτωμα της Κάσου που γιορτάσαμε τη μνήμη του στις 7 Ιουνίου, πριν από λίγες μέρες. Θα πρέπει λοιπόν, η ελληνική Βουλή να τιμά όλες αυτές τις περιόδους.

Να υπενθυμίσω δε στο Σώμα ότι την αποφράδα ημέρα της επετείου της Αλώσεως της Πόλεως, όπου η Χρυσή Αυγή στην Κοινοβουλευτική της Ομάδα τήρησε ενός λεπτού σιγή, εδώ στο ελληνικό Κοινοβούλιο ακούσαμε τα απαράδεκτα: ότι τιμούμε τον Καραμανλή που μας έβαλε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στην τότε ΕΟΚ, ή τιμούμε τον Λαμπράκη που σκοτώθηκε τέτοια εποχή, τη δεκαετία του 1960.

Να υπάρχει τιμή και μνήμη για τους πεσόντες στους ελληνικούς αγώνες, αλλά όχι επιλεκτικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Δηλαδή, διαφωνείτε με το να τηρήσουμε σήμερα ενός λεπτού σιγή;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Αυτό καταλάβατε; Δεν διαφωνώ καθόλου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ο κύριος Χρυσόχοϊδης έχει το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η σφαγή του Διστόμου αποτελεί μια από τις πιο μελανές σελίδες της πανανθρώπινης ιστορίας και γι’ αυτό κάθε φορά που σκεφτόμαστε αυτήν την επέτειο, την απώλεια αυτών των ανθρώπων πρέπει να βγάζουμε και ορισμένα αναγκαία συμπεράσματα για το πόσο σημαντική είναι η ειρήνη, η συμφιλίωση των ανθρώπων, η αποφυγή του μίσους και η προσπάθεια που πρέπει να κάνει όλη η ανθρωπότητα για να κυριαρχεί στον κόσμο φιλία, ειρήνη και συνεργασία.

Μ’ αυτήν την έννοια τιμούμε τους νεκρούς που χάθηκαν στο όνομα του μίσους, του φασισμού, του ναζισμού, στο όνομα της εξαλλοσύνης ορισμένων, εκείνη την εποχή, που επιχειρήσαν να διασαλέψουν την παγκόσμια ειρήνη.

Κύριε Πρόεδρε, ετέθη ένα ζήτημα σε σχέση με την επιμήκυνση της σημερινής συζήτησης. Θέλω να υπενθυμίσω –η Διάσκεψη των Προέδρων το ξέρει καλύτερα από μένα- ότι σήμερα δεν ήρθαμε τυχαίως εδώ στις 4 η ώρα. Δεν ήρθαμε τυχαίως να συζητήσουμε μέχρι αργά τη νύχτα το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Η χώρα έχει κάποιες υποχρεώσεις. Άρα, λοιπόν, έχουμε χρέος και καθήκον για αποφυγή προβλημάτων να ολοκληρώσουμε τη συζήτηση απόψε.

Εμείς ως ΠΑΣΟΚ πριν από λίγες μέρες στην επιτροπή διά του εισηγητή μας, του κ. Μωραΐτη, και άλλων συναδέλφων ζητήσαμε να εισακουστούν φορείς, να κατατεθούν προτάσεις. Ωστόσο σεβαστήκαμε την απαίτηση και την κατάσταση εκτάκτου ανάγκης στην οποία βρίσκεται η Κυβέρνηση και η χώρα, προκειμένου να ψηφιστούν τα συγκεκριμένα νομοσχέδια. Συνεπώς, κύριε Πρόεδρε, προτείνω να προχωρήσουμε, να οργανώσουμε σωστά τη συζήτησή μας, γιατί έχουμε και κάποιες τροπολογίες, έτσι ώστε να ολοκληρώσουμε απόψε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ο κ. Βορίδης έχει το λόγο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, είναι θετικό το ότι υπεμνήσθη στο Σώμα η επέτειος της σφαγής του Διστόμου. Είναι μια ακόμα από τις θυσίες στις οποίες έχει υποβληθεί ο ελληνικός λαός. Είναι ένα φόρος αίματος για να διατηρήσει την ελευθερία του και την ανεξαρτησία του.

Τώρα ως προς το θέμα της επιμήκυνσης της συζήτησεως, νομίζω ότι εδώ έχει λησμονηθεί ο βασικός λόγος για τον οποίο επελέγη η συγκεκριμένη διαδικασία καθώς και η συγκεκριμένη μέρα, η οποία να θυμίσω ότι κανονικά δεν είναι ημέρα νομοθετικής εργασίας.

Η συγκεκριμένη μέρα, η Δευτέρα, λοιπόν, το απόγευμα, επελέγη ακριβώς γιατί υπάρχει χρονική πίεση. Και να μεν η επιτροπή δεν έκανε δεκτό το αίτημα της Κυβέρνησης για να χαρακτηριστεί ως κατεπείγον το νομοσχέδιο, πλην όμως επελέγη αυτή η διαδικασία ακριβώς γιατί υπάρχουν χρονικοί περιορισμοί που πρέπει να τηρηθούν και συνδέονται με την υποχρέωση της χώρας αλλά και με σημαντικά διεθνή γεγονότα, όπως είναι η συνεδρίαση του Eurogroup, στην οποία πρέπει να έχουν διεκπεραιωθεί οι συγκε-

κριμένες εργασίες.

Άρα η θέση της Νέας Δημοκρατίας στο ζήτημα της επιμηκύνσεως που έθεσε ο ΣΥΡΙΖΑ και οι Ανεξάρτητοι Έλληνες είναι ότι θα πρέπει να εμμείνουμε στην απόφαση της Διάσκεψης των Προέδρων και να συζητηθεί σύμφωνα με τον τρόπο που έχουμε αποφασίσει στη Διάσκεψη των Προέδρων, επομένως να τελειώσουμε σήμερα τη συζήτηση του νομοσχεδίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ορίστε, κύριε Τσοούκαλη, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, βεβαίως είναι επιβεβλημένη η τήρηση ενός λεπτού σιγής για τα θύματα του Διστόμου, όμως η τήρηση ενός λεπτού σιγής ούτε κατ' ελάχιστον μπορεί να καλύψει τις υποχρεώσεις της ελληνικής πολιτείας απέναντι στα θύματα όχι μόνο του Διστόμου, αλλά όλων των ολοκαυτωμάτων της χώρας.

Είναι γνωστή η πρόσφατη απόφαση του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης, όπου ουσιαστικά μεταθέτει την ευθύνη, προκειμένου να δικαιωθούν ηθικά τα θύματα και οι συγγενείς, στην ίδια την ελληνική πολιτεία.

Η συγκεκριμένη, όμως, επέτειος πρέπει την τελευταία περίοδο να προσλάβει κι ένα άλλο νόημα. Πρέπει να θυμίζει ότι η ανάκτηση των συλλογικών μνημών πρέπει πάντα να είναι επίκαιρη, ότι ποτέ δεν διαγράφονται πορείες και αντιλήψεις, δυστυχώς, ακόμα και στα πλέον πολιτισμένα κράτη. Πρέπει να υπενθυμίζει ότι οι σφαγές έγιναν από την ακραία έκφραση του εξτρεμισμού και της βίας, που είναι η ναζιστική ιδεολογία, και θα πρέπει να θυμούνται κάποιοι ότι δεν υπάρχει σε αυτήν εδώ τη χώρα καμμία οικογένεια που να μην έχει τουλάχιστον ένα θύμα κατά τη διάρκεια της γερμανικής κατοχής.

Όσον αφορά τη διαδικασία συζήτησης του νομοσχεδίου, να θυμίσω κύριε Πρόεδρε, ότι η Κυβέρνηση επέλεξε να εισαγάγει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο με τη διαδικασία του κατεπείγοντος, δηλαδή μία μέρα συνεδρίασης στην επιτροπή -την περασμένη Τρίτη- και μία συζήτηση στην Ολομέλεια. Στην επιτροπή, εξαντλώντας όλα τα περιθώρια που μας παρέχει ο Κανονισμός, ισορροπήσαμε νομίζω με τον καλύτερο τρόπο το θέμα αυτό, τόσο όσον αφορά την τήρηση του Κανονισμού, όσο και την εξυπηρέτηση των έκτακτων αναγκών της χώρας. Έχω την εντύπωση κι εκτιμώ ως Δημοκρατική Αριστερά ότι η συγκεκριμένη διαδικασία, γνωρίζοντας το επείγον, θα έπρεπε να κινηθεί με ομόφωνη απόφαση, από τη στιγμή που έγινε εκτενέστατη συζήτηση στην επιτροπή και κατατέθηκαν όλες οι απόψεις. Βεβαίως, ελπίζουμε ο κύριος Υπουργός να έχει κάνει δεκτές αρκετές από αυτές τις απόψεις στην τελική διαμόρφωση του κειμένου.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ορίστε, κύριε Κατσώτη, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Όσον αφορά το θέμα της σφαγής του Διστόμου, σαφώς και θα πρέπει να τηρηθεί ενός λεπτού σιγή. Χρειάζεται η μνήμη αυτή της αντίστασης του ελληνικού λαού απέναντι στο ναζισμό να επανέρχεται, να διδάσκεται στα σχολεία και παντού, έτσι ώστε να βγαίνει προς τα έξω η αληθινή ιστορία, ποιος ήταν ο ναζισμός, ποιος είναι ο φασισμός και τι προσπάθησε να επιβάλει συνολικά στην Ευρώπη και παγκόσμια. Είναι μία μνήμη που θα πρέπει συνεχίσει να την ανασκαλεύουμε, έτσι ώστε να διαπαιδαγωγείται η νέα γενιά στις αρχές, στις αξίες και στα ιδανικά ενός λαού που αντιστέκεται, που αγωνίζεται για μία κοινωνία ελεύθερη, για μία κοινωνία ίση, για μία κοινωνία όπου θα σταματήσει η εκμετάλλευση του ανθρώπου από άνθρωπο.

Όσον αφορά τις διαδικασίες του νομοσχεδίου, εμείς δεν έχουμε κανένα πρόβλημα, αν χρειαστεί, να συνεχιστεί και αύριο. Νομίζω ότι δεν είναι πρόβλημα το να γίνει αύριο το πρωί η ψηφισιο του νομοσχεδίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριοι συνάδελφοι, όσον αφορά τη διαδικασία συζήτησης του σημερινού νομοσχεδίου, όπως ξέρετε και όπως είπαμε και προηγουμένως, υπάρχει απόφαση της Διάσκεψης των Προέδρων για συζήτηση και επί της αρχής και επί των άρθρων σε μια συνεδρίαση. Βεβαίως, θα υπάρξει μια σχετική ανοχή για τους ομιλητές. Σε κάθε περίπτωση, θα δούμε πόσοι θα εγγραφούν και μπορεί να παρατεί-

νομε το χρόνο της συνεδρίασης. Όλα αυτά θα τα δούμε στην πορεία.

Τώρα όσον αφορά το εκφρασθέν ομόθυμα αίτημα της τήρησης ενός λεπτού σιγής εις μνήμη των θυμάτων της θηριωδίας της ναζιστικής στο Δίστομο, προφανώς και το Προεδρείο όχι απλά αποδέχεται, αλλά επικροτεί αυτήν την πρόταση με όση δυναμική μπορούμε να έχουμε.

Όσον αφορά, όμως, τα υπόλοιπα αιτήματα περί αποζημίωσης, επιστροφής του κατοχικού δανείου, πρόσφατα τα θέματα αυτά συζητήθηκαν στη Βουλή και υπήρξε μια συνολική εκτίμηση επί του θέματος. Τα κόμματα τοποθετήθηκαν. Αν θέλετε, επικαιροποιώντας εκείνη τη συζήτηση, εκφράζουμε για άλλη μια φορά την επιθυμία του ελληνικού Κοινοβουλίου όλα αυτά που συζητήσαμε να τα επαναφέρουμε στην επικαιρότητα και να τα επαναλάβουμε. Νομίζω, όμως, ότι δεν χρειάζεται να κάνουμε τώρα συζήτηση γι' αυτό το ζήτημα, αφού έγινε προχθές.

Θα τηρήσουμε, λοιπόν, τώρα ενός λεπτού σιγή για τα θύματα της θηριωδίας στο Δίστομο.

(Στο σημείο αυτό τηρείται ενός λεπτού σιγή)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολούθησαν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα σπουδαστές της Σχολής Αξιωματικών Νοσηλευτικής, οι οποίοι στο πλαίσιο της εκπαίδευσής τους πραγματοποιούν επίσκεψη στη Βουλή.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιορδάνης Τζαμτζής για δεκαπέντε λεπτά.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η οικονομική κρίση που βιώνει η χώρα μας και όλοι οι πολίτες είχε ως αποτέλεσμα μεγάλες μειώσεις στα εισοδήματα, στους μισθούς και στις συντάξεις και οδήγησε στην ανεργία ένα εκατομμύριο και πλέον συμπολίτες μας.

Όλοι αυτοί οι συμπολίτες μας, που έχασαν τη δουλειά τους, που μειώθηκε ο μισθός τους και η σύνταξή τους είχαν προγραμματίσει τη ζωή τους διαφορετικά. Με δάνεια από τις τράπεζες, επειδή διεκδίκησαν το δικό τους σπίτι, σήμερα είναι κυριολεκτικά φορτωμένοι με τα δάνεια αυτά και αγωνίζονται, παρά τις μεγάλες αλλαγές στη ζωή τους, να αντεπεξέλθουν στις υποχρεώσεις τους προς τις τράπεζες. Η συντριπτική πλειοψηφία των συμπολιτών μας προσπαθεί να είναι συνεπής, παρά τα τεράστια οικονομικά προβλήματα που αντιμετωπίζει.

Με αυτό το σχέδιο νόμου θεσπίζεται ένα πρόγραμμα διευκόλυνσης των δανειοληπτών, σύμφωνα με το οποίο οι ενήμεροι δανειολήπτες αλλά και εκείνοι των οποίων δεν έχουν καταγγεληθεί τα ενυπόθηκα δάνεια, με βάση συγκεκριμένα εισοδηματικά, κοινωνικά και περιουσιακά κριτήρια υπάγονται σε πρόγραμμα διευκόλυνσης για την εξόφληση των απαιτήσεων, με περίοδο χάριτος μέχρι σαράντα οκτώ μήνες, κατά τη διάρκεια των οποίων ισχύουν ειδικές διατάξεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το πρόγραμμα διευκόλυνσης των δανειοληπτών η πολιτεία παρεμβαίνει για πρώτη φορά, νομοθετώντας στις σχέσεις μεταξύ τραπεζών και δανειοληπτών και ορίζοντας προϋποθέσεις, ώστε να είναι υποχρεωτικό για τις τράπεζες να έρθουν σε ρύθμιση των οφειλών με συγκεκριμένο περιεχόμενο που ρυθμίζεται από το νόμο. Έτσι δίνεται μία ρεαλιστική προοπτική διευκόλυνσης των ενήμερων οφειλετών, ώστε αφ' ενός μεν οι δανειολήπτες να προστατευθούν και να αντιμετωπίσουν την ανατροπή των δεδομένων στη ζωή τους, αλλά και να αποφευχθεί μία κατάρρευση των πιστωτικών ιδρυμάτων.

Το σχέδιο νόμου είναι καινοτόμο, διότι θεσμοθετεί την αποπληρωμή των δανειακών υποχρεώσεων με βάση την προσαρμογή της μηνιαίας δόσης στην τρέχουσα οικονομική δυνατότητα του κάθε δανειολήπτη για δανειακές συμβάσεις με αρχική ημερομηνία σύναψης έως την 30^η Ιουνίου του 2010, έστω κι αν έχουν προκύψει τροποποιήσεις, ανανεώσεις ή ρυθμίσεις των αρχικών συμβάσεων.

Πιο αναλυτικά, προϋποθέσεις παροχής του προγράμματος δι-

ευκόλυνσης αποτελούν: Η εμπράγματη εξασφάλιση του δανειστή επί της κύριας κατοικίας του οφειλέτη. Η αντικειμενική αξία της κύριας κατοικίας του οφειλέτη να μην ξεπερνά τις 180.000 ευρώ και στις περιπτώσεις οικογενειών με τρία ή περισσότερα παιδιά να μην ξεπερνά τις 200.000 ευρώ. Η αντικειμενική αξία της συνολικής ακίνητης περιουσίας του οφειλέτη δεν πρέπει να ξεπερνά τις 250.000 ευρώ και στις περιπτώσεις οικογενειών με τρία και περισσότερα παιδιά να μην ξεπερνά τις 300.000 ευρώ. Το σύνολο των καταθέσεων και των κινητών αξιών του οφειλέτη δεν πρέπει να υπερβαίνει τις 10.000 ευρώ και τις 15.000 για οικογένειες με τρία ή περισσότερα παιδιά. Το συνολικό ανεξόφλητο κεφάλαιο του οφειλέτη δεν πρέπει να υπερβαίνει τις 150.000 ευρώ.

Στο πρόγραμμα διευκόλυνσης υπάγονται άνεργοι, μισθωτοί και συνταξιούχοι του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, όσοι έχουν εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες, όσοι έχουν συνολικό ετήσιο οικογενειακό εισόδημα μικρότερο ή ίσο των 15.000 ευρώ, εφόσον υποβάλλουν ατομική φορολογική δήλωση, των 25.000 ευρώ, εφόσον υποβάλλουν κοινή φορολογική δήλωση. Τα ποσά αυτά προσαυξάνονται κατά 5.000 για οικογένειες με τρία ή περισσότερα παιδιά, για άτομα με αναπηρία 67%, για όσους βαρύνονται φορολογικά με άτομα με αναπηρία 67%. Τέλος, συμπεριλαμβάνονται και όσοι έχουν υποστεί μείωση κατά 20% του εισοδήματός τους σε σύγκριση με το 2009.

Το πρόγραμμα διευκόλυνσης παρέχεται μία φορά και για μέγιστη διάρκεια σαράντα οκτώ μήνες.

Κατά την περίοδο αυτή ως μηνιαία δόση ορίζεται το 30% του μηνιαίου οικογενειακού εισοδήματος. Η μηνιαία δόση υπολογίζεται με μέγιστο επιτόκιο ίσο με το βασικό επιτόκιο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας για τις πράξεις κύριας αναχρηματοδότησης με επιπλέον περιθώριο 0,75%, εκτός εάν ορίζεται χαμηλότερο συνολικό επιτόκιο.

Ειδικά για ανέργους με μηδενικό εισόδημα ή μοναδικό εισόδημα το επίδομα ανεργίας δίνεται η δυνατότητα μηδενικών καταβολών, με πλήρη απαλλαγή τόκων για συνολικό διάστημα μέχρι έξι μήνες μέσα στην περίοδο χάριτος.

Για το διάστημα των έξι μηνών η πλήρης απαλλαγή τόκων δεν επιβαρύνει τον οφειλέτη, ούτε για το διάστημα αυτό ούτε μετά το τέλος αυτού. Το ποσό του κεφαλαίου που δεν καταβάλλει ο οφειλέτης κατά τη διάρκεια του διαστήματος των έξι μηνών κεφαλαιοποιείται και αποπληρώνεται μετά την ολοκλήρωση του προγράμματος διευκόλυνσης.

Αν υπάρξει ουσιαστική μεταβολή της εισοδηματικής κατάστασης του οφειλέτη, το πρόγραμμα διευκόλυνσης επαναπροσδιορίζεται, χωρίς να παρατείνεται η μέγιστη διάρκεια του.

Απέναντι σε οφειλέτη ο οποίος έχει ενταχθεί στο πρόγραμμα διευκόλυνσης, ο δανειστής υποχρεούται να μην προχωρήσει σε καταγγελία της δανειακής σύμβασης και σε καμμία ατομική δίωξη και πρέπει να απέχει από κάθε ατομική δίωξη και κατά του εγγυητή.

Ο οφειλέτης έχει την υποχρέωση να ενημερώνει το δανειστή εγγράφως για κάθε μεταβολή της εισοδηματικής και περιουσιακής του κατάστασης εντός ενός μηνός από την επέλευσή της και να επανυποβάλλει δικαιολογητικά, εφόσον κρίνεται σκόπιμο από το δανειστή, κάθε έτος παροχής του προγράμματος διευκόλυνσης. Οι δανειστές υποχρεούνται να υποβάλλουν κάθε μήνα στην Τράπεζα της Ελλάδος αναλυτικά στοιχεία σχετικά με την εφαρμογή του προγράμματος. Ο δανειστής δικαιούται να καταγγείλει το πρόγραμμα διευκόλυνσης, κάτω όμως από συγκεκριμένες προϋποθέσεις.

Στο Β' κεφάλαιο του σχεδίου νόμου προτείνονται αλλαγές στο ν. 3869/2010. Οι προτεινόμενες τροποποιήσεις κρίνονται απαραίτητες και αναγκαίες, διότι το ισχύον καθεστώς οδηγούσε τους οφειλέτες σε καθεστώς ομηρίας κατά την υποβολή της αίτησης, αφού μέχρι και τη συζήτησή της δεν μπορούσαν να προχωρήσουν σε ρύθμιση των χρεών τους και ήταν υποχρεωμένοι να εξυπηρετήσουν τις υποχρεώσεις τους έχοντας επιβαρυνθεί με πολυτελείς τόκους.

Να σημειωθεί ότι η ανεξάρτητη αρχή, ο Συνήγορος του Καταναλωτή, τόσο στην ακρόαση φορέων, όσο και με σημείωμα του, κρίνει τις αλλαγές σωστές και επιβεβλημένες.

Με τις διαδικασίες του ν. 3869/2010 εξυγιάνεται ο εξωδικαστικός συμβιβασμός, εισάγεται ο θεσμός του προδικαστικού συμβιβασμού, εισάγεται η υποχρεωτική καταβολή ελάχιστης δόσης από την κατάθεση της αίτησης, ώστε οι δανειολήπτες να προγραμματίσουν τη ζωή τους σύμφωνα με τις οικονομικές τους δυνατότητες και να υπολογίζουν τις οικονομικές τους υποχρεώσεις μέχρι την οριστική έκδοση της απόφασης.

Στο πλαίσιο προδικαστικού συμβιβασμού ο οφειλέτης μπορεί να ζητά τη συμβουλευτική συνδρομή του Συνηγόρου του Καταναλωτή, της Επιτροπής Φιλικού Διακανονισμού ή ενώσεων καταναλωτών ή του Μεσολαβητή Τραπεζικών Επενδυτικών Υπηρεσιών ή δικηγόρου.

Τα πιστωτικά ιδρύματα υποχρεούνται μέσα σε δέκα εργάσιμες ημέρες από την υποβολή σε αυτά του αιτήματος του οφειλέτη να του παραδώσουν, χωρίς οικονομική επιβάρυνση, αναλυτική κατάσταση όσων οφείλει. Με την κατάθεση της αίτησης από τον οφειλέτη προσδιορίζεται σε δύο μήνες και η ημέρα επικύρωσης κατά την οποία είτε θα επικυρωθεί ο ενδεχόμενος προδικαστικός συμβιβασμός από τον πρόεδρο υπηρεσίας είτε θα συζητηθεί ενδεχόμενο αίτημα για την έκδοση προσωρινής διαταγής.

Μέχρι την ημέρα επικύρωσης δεν επιτρέπεται η λήψη καταδικωτικών μέτρων κατά του οφειλέτη, καθώς και η μεταβολή της πραγματικής και νομικής κατάστασης της περιουσίας του. Το διάστημα αυτό των δύο μηνών ο οφειλέτης καταβάλλει το ελάχιστο της μηνιαίας δόσης, όχι όμως κάτω από το 10% της δόσης που οφείλει να καταβάλλει και όχι κάτω από 40 ευρώ.

Εάν δεν επέλθει συμβιβασμός και επικύρωση, ο πρόεδρος υπηρεσίας αποφαινεται κατά την ημέρα επικύρωσης, κατόπιν αιτήματος του οφειλέτη ή του πιστωτή ή αυτεπάγγελτα, την αναστολή καταδικωτικών μέτρων κατά του οφειλέτη, τη διατήρηση της πραγματικής και νομικής κατάστασης της περιουσίας του, καθώς και την καταβολή μηνιαίων δόσεων μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της αίτησης.

Η αναστολή της αναγκαστικής εκτέλεσης μπορεί να ζητηθεί και μετά την έκδοση της οριστικής απόφασης, εφόσον έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα έφεση από τον οφειλέτη. Η αναστολή χορηγείται, εάν πιθανολογείται ότι από την εκτέλεση θα προκληθεί ουσιαστική βλάβη στα συμφέροντα του αιτούντος και ότι θα ευδοκιμήσει η αίτηση.

Οι οφειλέτες και οι πιστωτές μπορούν να συμβιβάζονται και μετά την ημέρα επικύρωσης έως την ημερομηνία συζήτησης αίτησης σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας, οπότε εμφανίζονται μπροστά στον πρόεδρο υπηρεσίας, υποβάλλουν σχέδιο και ζητούν την επικύρωσή του. Το σχέδιο επικυρώνεται από τον πρόεδρο και αποκτά πλέον ισχύ δικαστικού συμβιβασμού.

Τέλος, το δικαστήριο ρυθμίζει την ικανοποίηση απαιτήσεων πιστωτών μέχρι του ύψους του 80% της αντικειμενικής αξίας του ακινήτου της κύριας κατοικίας, εξαιρώντας από την εκποίηση την κύρια κατοικία του οφειλέτη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου επικαιροποιεί και εξορθολογίζει το ισχύον καθεστώς του ν. 3869 και ανακουφίζει τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά.

Το σχέδιο νόμου είναι αποτέλεσμα συνεργασίας με τα συναρμόδια Υπουργεία. Φυσικά, έχουν ληφθεί υπ' όψιν σειρά σχολίων φορέων και καταναλωτών αλλά και των τραπεζών.

Το πρόγραμμα διευκόλυνσης των δανειοληπτών είναι καινοτόμο. Παίρνει μορφή νόμου για πρώτη φορά και δίνει λύσεις σε ένα εκατομμύριο περίπου συμπολίτες μας δανειολήπτες. Είναι στη σωστή κατεύθυνση, όπως δέχθηκε η πλειοψηφία των φορέων.

Θα θέλαμε να μπορούσαμε να προχωρήσουμε σε κούρεμα όλων των δανείων. Και είμαι σίγουρος ότι θα το ακούσουμε από την Αντιπολίτευση, η οποία θα μας καταγγείλει, ενδεχομένως, μεταξύ άλλων και για έλλειψη κοινωνικής ευαισθησίας. Επί τρεις ημέρες, στις συζητήσεις που είχαμε για το νομοσχέδιο, λειτουργώντας μηδενιστικά, κάνοντας μια μονόπλευρη κριτική και βλέποντάς τα όλα «μαύρα», το μόνο που μας είπε είναι ότι το νομοσχέδιο στηρίζει τις τράπεζες.

Τι προτάσεις κάνατε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης; Όλες οι προτάσεις, οι οποίες πραγματικά έδωσαν αλλαγές στο νομοσχέδιο, έγιναν από τους Βουλευτές της Συμπολίτευσης.

Τις ημέρες αυτές πραγματικά εμπέδωσα, μετά από δέκα χρόνια μέσα στη Βουλή, πώς γίνεται η αντιπολίτευση από τον ΣΥΡΙΖΑ: λειτουργώντας ισοπεδωτικά, μην κάνοντας καμμία πρόταση και λέγοντας μονίμως «όχι». Η Αντιπολίτευση πραγματικά λειτουργεί με ανευθυνότητα και υπόσχεται όλα σε όλους!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς έχουμε μεγαλύτερη κοινωνική ευαισθησία από την Αντιπολίτευση και με το σχέδιο νόμου εξαντλούμε κάθε δυνατότητα που έχουμε μέσα σε ένα πολύ σφιχτό οικονομικό πρόγραμμα, με στόχο την ανακούφιση των νοικοκυριών. Εξάλλου, το έχουμε αποδείξει στο παρελθόν.

Αυτή η παράταξη, η Νέα Δημοκρατία, επέστρεψε το 2004 τον ΛΑΦΚΑ στους συνταξιούχους. Αυτή η παράταξη, η Νέα Δημοκρατία, ήταν αυτή που έβγαλε τη θηλιά από το λαιμό από δεκάδες χιλιάδες δανειολήπτες αγρότες, καταργώντας τα πανωτόκια.

Ψηφίζουμε, λοιπόν, το πρόγραμμα διευκόλυνσης των δανειοληπτών, γιατί θα ελαφρύνει ένα εκατομμύριο δανειολήπτες συμπολίτες μας.

Κύριε Πρόεδρε, επειδή δεν θα έχουμε δευτερολογία απ' όσο γνωρίζω, θα ήθελα να σταθώ πολύ σύντομα σε κάποιες τροπολογίες.

Θα ήθελα να σταθώ στην υπ' αριθμόν 545 υπουργική τροπολογία, με την οποία προβλέπεται παράταση μέχρι την 30^η Ιουνίου 2014, προθεσμία που πρέπει να δοθεί για να ολοκληρωθεί το έργο της Επιτροπής Ελέγχου των Δηλώσεων Περιουσιακής Κατάστασης των ετών από το 1974 έως και το 2012 των εν ζωή ευρισκομένων πολιτικών που διετέλεσαν Πρωθυπουργοί, Αρχηγοί κομμάτων, Υπουργοί, Υφυπουργοί καθώς επίσης συζύγων και ανηλίκων τέκνων τους. Στηρίζουμε αυτήν την τροπολογία και νομίζω ότι δεν πρέπει να υπάρξει κανείς που να την αρνηθεί.

Θέλω, επίσης, να σταθώ στην τροπολογία με την οποία προβλέπεται οι αποσπασμένοι για τις ανάγκες της Ελληνικής Προεδρίας στο Γραφείο της Ελληνικής Προεδρίας και στη Μόνιμη Ελληνική Αντιπροσωπεία στις Βρυξέλλες να επιστρέφουν με τη λήξη της απόσπασης στη θέση τους μέχρι τις 31-10-2014.

Ακόμη, κατατέθηκε μια τροπολογία από συναδέλφους των κομμάτων της συγκυβέρνησης, την οποία υπογράφει και ο υποφαινόμενος. Στην τροπολογία αυτή ρυθμίζεται και ορίζεται ότι οι απαιτήσεις του οφειλέτη από καταθέσεις σε πιστωτικά ιδρύματα είναι ακατάσχετες μέχρι του ποσού των 1.500 ευρώ για ατομικό λογαριασμό και 2.000 ευρώ για κοινό τραπεζικό λογαριασμό. Το όριο του ακατάσχετου υπολογίζεται με βάση το σύνολο των τραπεζικών καταθέσεων του οφειλέτη.

Τέλος, με το συνάδελφο κ. Καρανάσιο καταθέσαμε μια τροπολογία ειδικά για το έτος 2013, ώστε να επιτραπεί η κατάθεση ισολογισμών των επιχειρήσεων μέχρι και τη 10^η Ιουλίου 2013 χωρίς να επιβληθεί κάποιο πρόστιμο, διότι υπήρξαν προβλήματα στο θέμα αυτό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου η Κυβέρνηση κάνει πραγματικά ένα ουσιαστικό βήμα, ώστε να βοηθήσει τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά. Δεν είπαμε ούτε μια φορά ότι λύνουμε όλα τα προβλήματα. Τολμούμε όμως και στηρίζουμε τους συνανθρώπους μας, αυτούς που έχουν στεγνώσει την ψυχή τους για να μπορέσουν να είναι ενήμεροι ή τα δάνειά τους δεν έχουν καταγγελθεί.

Γι' αυτό σας καλούμε όλους να υπερψηφίσετε το σχέδιο νόμου. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Το λόγο έχει ο εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Γιώργος Σταθάκης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, για να απαντήσουμε στο ερώτημα «τι κάνει αυτό το νομοσχέδιο», πρέπει να έχουμε αίσθηση για το ποιο είναι το πρόβλημα και ποια η έκταση του προβλήματος.

Για να απαλλάξω, λοιπόν, τον εισηγητή κ. Τζαμτζή από το να θεωρεί ότι λέμε σε όλα «όχι» και να ισχυρίζεται ότι λύνει το πρόβλημα ενός εκατομμυρίου ατόμων τα οποία έχουν πάρει στεγαστικά δάνεια, θα ξεκινήσω δίνοντας ορισμένες βασικές πληροφορίες.

Πρώτον, το νομοσχέδιο είναι δέσμευση του μνημονίου. Λέει ρητά ότι στο τέλος Μαΐου πρέπει να έχει ψηφιστεί ένας νόμος για τη ρύθμιση των δανείων προς τις τράπεζες. Αυτή είναι η αφε-

θέρια και δεν έχει νόημα να συζητήσουμε για διαβαθμίσεις στο βαθμό κοινωνικής ευαισθησίας.

Δεύτερον, για να υπάρξει αυτό το νομοσχέδιο, πρέπει να πάρει δυο εγκρίσεις –υπάρχουν και οι δυο εδώ- από την Τράπεζα της Ελλάδος και από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Άρα η συζήτηση είναι για ένα νομοσχέδιο στο οποίο, για παράδειγμα, θα είχε πολύ μεγάλο ενδιαφέρον να κάνουμε τροπολογίες. Υπάρχουν πάρα πολλές θετικές ή πραγματικά θετικές τροπολογίες που μπορούν να γίνουν. Όμως δεν έχει νόημα, διότι αυτά πρέπει να εγκριθούν από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και την Τράπεζα της Ελλάδος. Άρα εκ των πραγμάτων γνωρίζουμε ότι η συζήτηση έχει αντικειμενικά ορισμένους περιορισμούς.

Μπαίνω τώρα στην ουσία, στο τι καλείται να λύσει, ποιο είναι το πρόβλημα.

Στην Ελλάδα μέχρι το 2009 είχαν δοθεί στεγαστικά δάνεια σε οκτακόσιες χιλιάδες νοικοκυριά. Υπήρχε ένας δανεισμός των νοικοκυριών ύψους 78 δισεκατομμυρίων. Δεν είναι πολλά για ευρωπαϊκή χώρα. Είναι πολύ μικρός ο στεγαστικός δανεισμός στην Ελλάδα. Είναι από τους μικρούς στεγαστικούς δανεισμούς. Από τότε μέχρι σήμερα συνέβησαν τα εξής τρία πράγματα:

Πρώτον, ο ένας στους τρεισήμισι απασχολούμενους στον ιδιωτικό τομέα απολύθηκε. Αυτή είναι η κατηγορία των ανέργων.

Δεύτερον, ο μέσος μεσοσταθμικός μισθός στον ιδιωτικό τομέα μειώθηκε περίπου 17%. Αυτό είναι το δεύτερο στατιστικό δεδομένο.

Και τρίτον, ο μέσος μισθός στο δημόσιο και οι συντάξεις μειώθηκαν κατά 27%.

Αυτή η πραγματικότητα, αυτά τα τρία νούμερα διαμορφώνουν τρεις κατηγορίες ανθρώπων, των οποίων τα οικονομικά δεδομένα σήμερα δεν συνάδουν με τα δεδομένα που είχαν τη στιγμή που πήραν το δάνειο. Γι' αυτό και πρέπει να απαντήσουμε στο ερώτημα ποια είναι η έκταση του προβλήματος, ποια είναι τα δεδομένα και πώς μπορούμε να το αντιμετωπίσουμε.

Η έκταση του προβλήματος σήμερα είναι γνωστή. Η Κυβέρνηση δεν προσκόμισε στοιχεία που έχουν οι ελληνικές τράπεζες, που έχει η Ένωση Ελληνικών Τραπεζών και τα οποία είναι πολύ σημαντικά. Διότι κάποιος μπορεί να ισχυριστεί, για παράδειγμα, ότι αυτά τα κριτήρια τα οποία εισάγει ο νόμος, αφορούν το 5% των νοικοκυριών που χρωστάνε. Άλλος μπορεί να ισχυριστεί – αλλά χρειάζομαστε δεδομένα- ότι όντως αφορούν μια σημαντική μερίδα των πολιτών, το 20%. Αυτό το ερώτημα δεν μπορούμε να το απαντήσουμε, διότι η Κυβέρνηση νομοθετεί αυτήν τη στιγμή χωρίς κανένα στοιχείο.

Επιμείναμε στην επιτροπή και είπαμε στην Ένωση Ελληνικών Τραπεζών «φέρτε μας την κλιμάκωση των ομάδων των «κόκκινων» δανείων ή αυτών που εξυπηρετούν τα δάνειά τους. Ποιο είναι το μέσο εισόδημα που είχαν; Τι ύψος δανείου εξυπηρετούν;».

Να σας πω ένα δείκτη; Το μέσο στεγαστικό δάνειο είναι 200 χιλιάδες ευρώ. Εδώ λέει «ανώτατο 180 χιλιάδες ευρώ». Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι μια σημαντική μερίδα των πολιτών φεύγει κατευθείαν με το ένα κριτήριο. Υπάρχουν άλλα τρία-τέσσερα, τα οποία είναι εντελώς απαγορευτικά. Θα τα πούμε στη συνέχεια.

Άρα η πρώτη κεντρική ιδέα είναι ότι αυτό το νομοσχέδιο, το οποίο εγκρίθηκε από την Τράπεζα της Ελλάδος, από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα κ.λπ. κ.λπ., είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο δεν μπορεί να μας πει πόσους αφορά και τι πρόβλημα καλείται να λύσει.

Το δεύτερο έχει να κάνει με κάποιες θεμελιακές έννοιες. Ποιους προσδιορίζουμε ως φτωχούς; Το νομοσχέδιο, με τα κριτήρια που βάζει, δεν μπορεί να το προσδιορίζει αυτό σε σχέση με τα πραγματικά κοινωνικά δεδομένα.

Απαντάμε σε ένα πρόβλημα με ατελή, με συσσωρευτικά κριτήρια. Σας υπενθυμίζω ότι για να ενταχθεί κάποιος σε αυτόν τον νόμο πρέπει να έχει μέχρι 180 χιλιάδες ευρώ αντικειμενική αξία, μέχρι 250 χιλιάδες ευρώ συνολική περιουσία. Δηλαδή, αν κάποιος έχει πάρει μια πρώτη κατοικία και έχει και κάτι από το χωριό ή δεν ξέρω από πού αλλού, βγαίνει εκτός του νόμου, γιατί δεν υπάρχει διαζευκτικό «ή», δεν υπάρχει κάποιο πιο χαλαρό δεύτερο κριτήριο. Είναι όλα μαζί. Αν κάποιος έχει 10 χιλιάδες ευρώ καταθέσεις είναι εντός, ενώ αν έχει 11 χιλιάδες ευρώ βγαίνει εκτός και ας πληροί όλα τα άλλα κριτήρια. Δηλαδή, τα κριτήρια

μπαινούν με έναν τρόπο αδιανόητο. Επαναλαμβάνω, δεν υπάρχει προσδιορισμός.

Επίσης ο νομοθέτης –και αυτή είναι η πρόταση από την πλευρά μας για το πώς θα έπρεπε να είναι ο νομοθέτης στο συγκεκριμένο θέμα– θα έπρεπε να λαμβάνει υπ’ όψιν του δύο κριτήρια: πρώτον, τη μείωση του εισοδήματος του νοικοκυριού και δεύτερον, τη μείωση της αξίας του ακινήτου, το οποίο είναι ένα δεύτερο αντικειμενικό δεδομένο. Με βάση αυτούς τους δύο συντελεστές θα έπρεπε να προσέφερε στους δανειολήπτες κλιμακωτά κίνητρα και να τους ευνοούσε. Τα πολύ φτωχά νοικοκυριά με γενναιόδωρο τρόπο, τα λιγότερο φτωχά με λιγότερο γενναιόδωρο τρόπο.

Άρα αυτό θα διέυρνε την κλίμακα, την έκταση των νοικοκυριών που θα μπορούσαν να ευνοηθούν από αυτές τις ρυθμίσεις, με διαφοροποιημένες τις ευνοϊκές γι’ αυτά ρυθμίσεις, σε σχέση με αυτό που κάνει ο νόμος σήμερα, που είναι άσπρο-μαύρο.

Συνεπώς η κλιμάκωση ήταν η απάντηση στο ερώτημα των κριτηρίων και των κινήτρων που θα έδινε σε αυτά τα νοικοκυριά.

Ακόμη, το νομοσχέδιο όπως προτείνεται, το οποίο δεσμεύει τις τράπεζες υπό ορισμένους όρους να κάνουν αυτό το πράγμα, είναι λιγότερο γενναιόδωρο από την ισχύουσα πρακτική των τραπεζών. Οι τράπεζες δεν περίμεναν την Κυβέρνηση και το μνημόνιο για να κάνουν αυτήν τη δεσμεύση. Οι τράπεζες αναδιαιρώνονταν τα δάνεια των δανειοληπτών εδώ και χρόνια.

Ποια είναι η πρακτική των τραπεζών; Τι προσφέρουν στους δανειολήπτες; Περισσότερα ή λιγότερα από αυτό που προτείνει το νομοσχέδιο;

Έχουμε τη βαθιά πεποίθηση ότι η πρακτική είναι πιο γενναιόδωρη από αυτήν που εισάγει ο νομοθέτης. Είναι πολύ πιο γενναιόδωρη, διότι ο νομοθέτης –όσες φορές κι αν διαβάσουμε το νομοσχέδιο– προβλέπει σαράντα οκτώ δόσεις μέχρι το 30% του εισοδήματος. Αυτό είναι το πιο βασικό που προτείνει. Δεν έχει κάτι άλλο. Υπάρχει και μια ελάφρυνση του επιτοκίου και κάποιες ειδικές περιπτώσεις για πολύ ακραίες περιπτώσεις ανέργων και μηδενικού εισοδήματος.

Οι τράπεζες προσφέρουν πιο σύνθετες παροχές μέχρι στιγμής στην αναδιάρθρωση των δανείων τους; Σας βεβαιώνω ότι όχι. Άρα έχουμε ένα λιγότερο γενναιόδωρο νομοσχέδιο απ’ ό,τι έπρεπε.

Αυτό αφορά την πρώτη ενότητα, τα ενήμερα δάνεια. Υπάρχει και ένα δεύτερο μείζον θέμα, το οποίο αφορά το ν. 3869/2010, είναι ο επονομαζόμενος νόμος Κατσέλη. Αυτό είναι ένα σημαντικό νομοθέτημα. Και λέω ότι είναι σημαντικό νομοθέτημα, διότι είναι ο μοναδικός νόμος ο οποίος είπε ότι, σε περίπτωση αδυναμίας ενός νοικοκυριού να υπηρετήσει το δάνειό του, μπορεί να προσφύγει στα δικαστήρια.

Με βάση τα κριτήρια που υπήρχαν μέσα στο νόμο, τα οποία ήταν περίπου στο πνεύμα αυτών που είπαμε και πριν –δηλαδή μείωση εισοδήματος, μεταβολή περιουσιακών στοιχείων κ.λπ.– ο νομοθέτης καλείται να αποφανθεί τι θα κάνουν οι τράπεζες και ο δανειολήπτης.

Ζητήσαμε και στο θέμα αυτό αναλυτικά στοιχεία. Τι έχουν κάνει μέχρι στιγμής τα δικαστήρια στο νόμο Κατσέλη; Διότι, μέχρι στιγμής δεν έχεις μόνο ένα νόμο, έχεις και μια νομική πρακτική.

Με το νόμο Κατσέλη, λοιπόν, με όλη τη μεγάλη καθυστέρηση που υπάρχει –το γνωστό πρόβλημα το οποίο υποτίθεται ότι θα λύσει ο νόμος και θα δούμε πώς θα το λύσει– έχουν φτάσει στα δικαστήρια πέντε χιλιάδες υποθέσεις. Το 1/3 από αυτές έχουν απορριφθεί. Άρα δεν μπορεί κανείς να κατηγορήσει το δικαστήριο. Το 1/3 δεν δικαιώθηκε, τα 2/3 δικαιώθηκαν. Ο μέσος όρος κουρέματος των χρεών από τα δικαστήρια του νόμου Κατσέλη είναι το 50%.

Τι εισηγείται ο ΣΥΡΙΖΑ; Εάν θέλουμε να αλλάξουμε το νόμο Κατσέλη –που πρέπει να τον αλλάξουμε, διότι έχει φρακάρει το σύστημα, γιατί κάνει αίτηση και θα δικαστεί το 2023 κ.λπ.– έχουμε ένα δρόμο να διαλέξουμε: να νομοθετήσουμε τα κριτήρια των δικαστηρίων και να τα κάνουμε νόμο υποχρεωτικό, που θα αποτελεί τον μπουσούλα, που θα υποχρεώσει πλέον τις τράπεζες ως νόμος να ακολουθήσουν την πάγια πρακτική των δικαστηρίων και του ισχύοντος νόμου.

Αντιστρέφουμε, δηλαδή, το ερώτημα και λέμε. Έχουμε ένα

νόμο και έχουμε και μία νομική πρακτική. Τι έρχεται να κάνει η πολιτεία; Αυτά τα δύο πράγματα να τα επαναθεσμοθετήσει, ούτως ώστε να υποχρεώνει το σύστημα διαπραγμάτευσης των τραπεζών με τους δανειολήπτες να ακολουθεί αυτά τα κριτήρια τα οποία σοφά τα δικαστήρια –υποθέτω εκεί θα συμφωνήσουμε όλοι– έχουν ορίσει ως πρακτική συμβατή με τη σημερινή πραγματικότητα. Αυτή είναι η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ αναφορικά με το δεύτερο σκέλος, που αφορά την αλλαγή του νόμου Κατσέλη.

Σας υπενθυμίζω ότι προβλεπόταν να υπάρχει εξωδικαστικός συμβιβασμός και στο νόμο Κατσέλη. Δεν έχει γίνει παρά μόνο σε τέσσερις ή πέντε περιπτώσεις, δηλαδή σε καμμία. Κι αυτό γιατί; Γιατί οι τράπεζες το απέρριπταν. Έχουμε και αυτό το δεδομένο. Έχουμε, δηλαδή, ένα σύστημα που λέει «μην πάτε σε δέκα χρόνια στο δικαστήριο, ελάτε να το λύσουμε τώρα με λογική και κάποια προφανή κριτήρια που δεν χρειάζεται να τα ανακαλύψουμε». Οι τράπεζες έλεγαν «όχι». Άρα έχουμε μια δεδομένη αρνητική πρακτική, εμπειρωμένη από τις τράπεζες στο να μην εφαρμοστεί αυτός ο νόμος.

Έρχεται, λοιπόν, τώρα η Κυβέρνηση και λέει «αυτή τη διαδικασία θα θεσμοθετήσω και θα τη διαμορφώσω με έναν τρόπο». Τι σημαίνει αυτός ο τρόπος; Κάνει μια πρώτη αλλαγή.

Εγώ έκανα, για παράδειγμα, αίτηση σύμφωνα με το νόμο Κατσέλη, με τους κινδύνους να απορριφθεί, για το οποίο θα είχα συνέπειες, αλλά δεν πλήρωσα και τίποτα για δέκα χρόνια. Όταν εκδικαζόταν η υπόθεση, θα υπήρχε δικαίωση της μίας ή της άλλης πλευράς. Τώρα, για να κάνω αίτηση, θα πρέπει να εξυπηρετώ κατ’ ελάχιστον το 10% της μηνιαίας μου δόσης.

Τι σημαίνει αυτό; Εάν είμαι τράπεζα, σημαίνει ότι αρχίζω να μπορώ να βάλω τιμή στο «κόκκινο» δάνειο, το οποίο αυτήν τη στιγμή τελεί υπό αξιολόγηση μετά από δέκα χρόνια. Δηλαδή, εγώ στα χαρτιά μου αυτό το δάνειο θα το τιμολογήσω. Αυτή είναι η μία βασική αλλαγή. Και αυτή η αλλαγή –επαναλαμβάνω– δεν γίνεται με έναν τρόπο που μπορούμε να τον δεχτούμε. Να διευκολυνθεί η κατάσταση, αλλά να έχουμε και τα κριτήρια με τα οποία θα γίνει αυτός ο συμβιβασμός. Δεν έχουμε όμως.

Η μετατόπιση, λοιπόν, γίνεται εμφανώς προς την πλευρά των τραπεζών, διότι εισάγει αυτήν τη διαδικασία –έχω ξεχάσει πώς την αποκαλεί ο νομοθέτης– του προδικαστικού συμβιβασμού –τα νομικά μου είναι πολύ φτωχά, όπως έχετε καταλάβει– με τον οποίο καλεί να γίνει συζήτηση, να γίνει διαμεσολάβηση, να καταλήξουν, να γίνουν οι αμοιβαίες προτάσεις και να πληρώνεται εν εξελίξει. Κι αν δεν καταλήξουν κάπου όλα αυτά, τότε να αποκτά το δικαίωμα να πάει στο δικαστήριο. Σε όλη τη διάρκεια, όπως είπαμε, θα πληρώνει το 1/10. Άρα έχουμε μία ρύθμιση η οποία δεν διευκολύνει αυτό το σύστημα.

Πηγαίνω σε ένα βασικό συμπέρασμα όλης αυτής της ιστορίας. Νομίζω ότι το νομοσχέδιο έρχεται να καλύψει αυτήν τη στιγμή μια θεμελιακή ανάγκη των τραπεζών ότι τον Νοέμβριο που θα περάσουν τη δεύτερη αξιολόγησή τους και, εφόσον θα έχει ολοκληρωθεί το πρόγραμμα ανακεφαλαιοποίησης και δεν ξέρω τι άλλο, θα πρέπει να έχουν αποκτήσει μια τιμή ή ιδίες οι τράπεζες, προκειμένου να διαχειριστούν μια συνεχιζόμενη τραπεζική κρίση εν Ελλάδι και στην Ευρώπη.

Το νομοσχέδιο αυτό δεν έρχεται να λύσει τα κοινωνικά προβλήματα των ανθρώπων που έχουν πάρει στεγαστικά δάνεια. Έρχεται να ρυθμίσει ένα πρόβλημα που εκπορεύεται από τις ανάγκες αποκλειστικά των τραπεζών. Δημιουργεί κάποιες διευκολύνσεις σε κάποιες μικρές κατηγορίες πολιτών, δεν απαντάει στο πρόβλημα. Οι λύσεις για να απαντηθεί το πρόβλημα υπήρχαν και ήταν οι τρεις άξονες που σας είπα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Κύριε Πρόεδρε, το λόγο παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Πριν δώσω το λόγο στον ειδικό αγορητή του ΠΑΣΟΚ κ. Μωραϊτή, θα δώσω το λόγο για πολύ λίγο στον Υπουργό κ. Χατζηδάκη, για να κάνει κάποιες ανακοινώσεις.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε να διευκρινίσω την τοποθέτηση της Κυβέρνησης επί των τροπολογιών που έχουν κατατεθεί, γιατί, καθώς η διαδικασία έχει έναν ειδικό χαρακτήρα, νομίζω ότι χρήσιμο θα ήταν και οι εισηγητές των κομμάτων και οι συνάδελφοι να γνωρίζουν ποια είναι η τοποθέτηση της Κυβέρνησης επί των τροπολογιών, καίτοι αυστηρά μιλώντας επί του Κανονισμού θα μπορούσα να τοποθετηθώ και αργότερα. Αλλά, νομίζω, χρήσιμο είναι να διευκρινίσω τη στάση μας τώρα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Είναι αρχή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Χαίρω! Χαίρω! που συμφωνείτε.

Η Κυβέρνηση κατ' αρχάς δέχεται την τροπολογία που έχει κατατεθεί...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: ...στο τέλος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ησυχία, παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): ...δέχεται την τροπολογία που έχει κατατεθεί από Βουλευτές περισσότερων κομμάτων και αφορά στο ακατάσχετο των τραπεζικών λογαριασμών, μέχρι του ύψους των 1.500 ευρώ. Θεωρούμε ότι είναι κάτι σωστό και κοινωνικά δίκαιο και επομένως το αποδεχόμαστε.

Αποδεχόμαστε, επίσης, την τροπολογία του συναδέλφου, του κυρίου...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μπορείτε να μας πείτε η πρώτη τροπολογία ποιων συναδέλφων είναι;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Είναι πολλών συναδέλφων από διαφορετικά κόμματα.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Με αριθμούς, κύριε Υπουργέ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Είναι η τροπολογία που έχει κατατεθεί από τον κ. Μωραϊτή, τον κ. Τζαμτζή, την κ. Ξηροτύρη...

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Με αριθμούς, κύριε Υπουργέ, να μιλάτε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Θα τη βρω. Αλλά, εάν θέλετε, να προχωρήσω και εν συνεχεία θα σας δώσω τον αριθμό.

Αυτή η πρώτη τροπολογία, λοιπόν, είναι η τροπολογία με γενικό αριθμό 550 και ειδικό 80.

Δεχόμαστε, επίσης, την τροπολογία που έχει κατατεθεί από τον συνάδελφο κ. Καρανάσιο και τον συνάδελφο κ. Τζαμτζή, με γενικό αριθμό 563 και ειδικό 91, και αφορά το Γενικό Εμπορικό Μητρώο, όπως το περιέγραψε προηγουμένως στην τοποθέτησή του ο κ. Τζαμτζής.

Και έρχομαι στην τροπολογία που έχει κατατεθεί από συναδέλφους της ΔΗΜΑΡ σε σχέση με τους πλειστηριασμούς...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Εξηγήστε μας γιατί την κάνετε δεκτή, τι περιέχει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Κύριε Λαφαζάνη, μόλις προηγουμένως τοποθετήθηκε ο κ. Τζαμτζής. Πρόκειται για μια δυσλειτουργία που έχει παρατηρηθεί τις τελευταίες μέρες...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: (Δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ, παρακαλώ!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): ...καθότι αρκετές επιχειρήσεις δεν εκπλήρωσαν τις υποχρεώσεις ως προς το Γενικό Εμπορικό Μητρώο, πήγαν την τελευταία στιγμή

και γι' αυτό το λόγο δίνουμε μια παράταση. Δεν υπάρχουν κυρώσεις εν πάση περιπτώσει για τις επιχειρήσεις, οι οποίες δεν έχουν τακτοποιηθεί, μέχρι και τις 10 Ιουλίου. Αυτή είναι η ρύθμιση. Την είχε περιγράψει μόλις πριν από είκοσι λεπτά ο κ. Τζαμτζής και ήσασταν παρών στην Αίθουσα, γι' αυτόν το λόγο νόμιζα ότι είχε γίνει αντιληπτό.

Έρχομαι στην τροπολογία της ΔΗΜΑΡ, που αφορά στους πλειστηριασμούς. Το θέμα έχει απασχολήσει τελευταία τη δημοσιότητα. Θέλω να πω ότι υπάρχει ρύθμιση που είχε έρθει με πρωτοβουλία αυτής της Κυβέρνησης, σε συνεννόηση με την τρόικα, με βάση την οποία είχε δοθεί για ακόμη μια φορά παράταση στην άρση των πλειστηριασμών, μέχρι και το τέλος του 2013. Και η παράταση αυτή ισχύει και θα ισχύει για έξι επτά μήνες ακόμα.

Από εκεί και πέρα, ξέρετε ότι η πρακτική των κυβερνήσεων από το 2009 και εντεύθεν είναι για το θέμα αυτό να νομοθετούν στο τέλος της χρονιάς, στο τελευταίο δέμηνο, διότι αυτό λέει και η κοινή λογική, όταν κανείς έχει υπ' όψιν του τα δεδομένα της στιγμής εκείνης.

Επομένως καταλαβαίνω το ενδιαφέρον, καταλαβαίνω τον προβληματισμό, αλλά κάθε πράγμα στην ώρα του. Αυτήν την ώρα δεν προτιθέμεθα να συζητήσουμε το συγκεκριμένο θέμα. Το θέμα αυτό θα συζητηθεί αργότερα, αφού έχουν υπάρξει και όλες οι συνηγορίες, όπως προβλέπει άλλωστε και το μνημόνιο με την τρόικα.

Να είστε βέβαιοι -το λέω στους συναδέλφους που κατέθεσαν την τροπολογία- ότι φυσικά όλες οι απόψεις θα ληφθούν υπ' όψιν και πάνω απ' όλα η Κυβέρνηση θα αντιμετωπίσει το θέμα όπως το αντιμετωπίσει και πέρυσι, δηλαδή με τη μέγιστη δυνατή κοινωνική ευαισθησία.

Από εκεί και πέρα, έχει κατατεθεί μια σειρά από τροπολογίες, πάλι από συναδέλφους της ΔΗΜΑΡ, οι οποίες δυστυχώς δεν μπορεί να γίνουν αποδεκτές, διότι αλλάζουν την αρχιτεκτονική του νομοσχεδίου. Υπάρχει συμφωνία με την τρόικα, υπάρχει γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο αντιμετωπίζει πολλά και σημαντικά ζητήματα σε σχέση με τους πραγματικά κοινωνικά ασθενείς. Όπως θα πω και στη συνέχεια στην τοποθέτησή μου, δεν υπάρχει καμία άλλη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που να έχει πιο ευνοϊκές ρυθμίσεις σε σχέση με τις ρυθμίσεις που έχουμε εμείς. Αλλά επειδή το νομοσχέδιο αυτό είναι ένα από τα ορόσημα που έχει συμφωνήσει η Κυβέρνηση με την τρόικα προκειμένου να εκταμιευθεί η επόμενη δόση, θεωρούμε ότι, αν αυτήν την ώρα έρθουμε, με αγαθές προθέσεις, με καλές προθέσεις να προσθέσουμε και άλλες περιπτώσεις, τότε κινδυνεύουμε να έχουμε το ακριβώς αντίθετο αποτέλεσμα.

Παρακαλώ, λοιπόν, να γίνει αντιληπτό ότι το νομοσχέδιο αυτό είναι ένα σημαντικό βήμα μπροστά. Φανταστείτε τι θα συμβεί εάν δεν ψηφιστεί. Εάν δεν ψηφιστεί, θα μείνουμε με ένα ατελές καθεστώς προστασίας και ως προς τους ενήμερους και ως προς τους μη ενήμερους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ, τα υπόλοιπα στην τοποθέτησή σας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Επομένως παρακαλώ να γίνει κατανοητή αυτή η στάση της Κυβέρνησης, που υπαγορεύεται και από μια στάση εθνικής ευθύνης και να μην επιμείνουμε στην υπερψήφιση αυτών των τροπολογιών.

Επίσης, κατατίθεται μια σειρά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες είναι τεχνικού χαρακτήρα περισσότερο και θα ήθελα φυσικά να ληφθούν υπ' όψιν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε Υπουργέ, να τις καταθέσετε για τα Πρακτικά, ώστε να διανεμηθούν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Τις καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων κ. Κωνσταντίνος Χατζηδάκης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ «ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΗΣ ΓΙΑ ΕΝΗΜΕΡΟΥΣ ΔΑΝΕΙΟΛΗΠΤΕΣ ΚΑΙ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ Ν. 3869/2010»

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΗΡΑΓΙΩΣΕΙΣ

10.06.2013

1. Στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 3 του σχεδίου νόμου η φράση «όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 13 του ν. 2479/1997 (Α' 67) αντικαθίσταται από τη φράση «όπως αντικαταστάθηκε από την παρ. 13 του άρθρου 2 του ν. 2479/1997 (Α' 67)».

2. Το τρίτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 5 του ν. 3869/2010, όπως διαμορφώνεται με το άρθρο 13 του σχεδίου νόμου, αντικαθίσταται ως εξής:

Το ποσό των τελευταίων ενήμερων μηνιαίων καταβολών θα πρέπει να είναι εύλογο με βάση την οικονομική κατάσταση του αιτούντος, ωστόσο δε μπορεί να είναι μικρότερο από το 10% των μηνιαίων δόσεων που όφειλε να καταβάλλει σε όλους τους δανεισιτές μέχρι τη στιγμή της υποβολής της αίτησης, το δε ελάχιστο ποσό καταβολής συνολικά στους δανεισιτές ανέρχεται σε 40 ευρώ μηνιαίως.

3. Το τελευταίο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 4 του ν. 3869/2010, όπως αντικαθίσταται με το άρθρο 12 παρ. 1 του σχεδίου νόμου, αντικαθίσταται ως εξής:

«Τα υπό α' και β' έγγραφα μπορούν να υποβάλλονται εντός πέντε (5) εργασίμων ημερών από την κατάθεση της αίτησης.»

4. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 9 του ν. 3869/2010, όπως αντικαθίσταται με την παρ. 1 του άρθρου 17 του σχεδίου νόμου, αντικαθίσταται ως εξής:

«Στην περίπτωση αυτή το δικαστήριο ρυθμίζει την ικανοποίηση απαιτήσεων των πιστωτών σε συνολικό ποσό που μπορεί να ανέρχεται μέχρι και στο ογδόντα τοις εκατό (80%) της αντικειμενικής αξίας του ακινήτου της κύριας κατοικίας.»

5. Η παρ.1 β' του άρθρου 14 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται ως εξής:

β. Η παρ. 4 του άρθρου 6 του ν. 3869/2010 καταργείται.

6. Το άρθρο 19 του σχεδίου νόμου προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

3. Για τις εκκρεμούσες αιτήσεις εφαρμόζεται η διαδικασία που ίσχυε πριν τη λήξη σε ισχύ του παρόντος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΠΑΣΟΚ κ. Μωραϊτή.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ (ΘΑΝΟΣ) ΜΩΡΑΙΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία ότι το παρόν νομοσχέδιο ακουμπά πράγματι ένα μεγάλο και εκρηκτικό πρόβλημα που αντιμετωπίζει σήμερα η ελληνική κοινωνία και η ελληνική οικονομία.

Όλοι μας γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά την κατάσταση που βιώνουν σήμερα οι ελληνικές οικογένειες, οι ελεύθεροι επαγγελματίες, στο σύνολό τους οι Έλληνες πολίτες, οι πολίτες της χώρας μας.

Μπροστά μας, όμως, υπάρχει μια εκρηκτική κοινωνική κατάσταση. Τα δάνεια που είναι «κόκκινα» ή είναι στο κατώφλι για να γίνουν ανέρχονται σήμερα στο ύψος των 80 δισεκατομμυρίων ευρώ σε σύνολο 227 δισεκατομμυρίων ευρώ. Δηλαδή, σήμερα σχεδόν το 35% των δανείων βρίσκονται στο «κόκκινο».

Έχουμε προς ψήφιση ένα νομοσχέδιο που ανέμεναν οι πολίτες, ανέμενε η αγορά με πάρα πολλή αγωνία και για πάνω από ένα χρόνο, μιας και η συζήτηση είχε αρχίσει με ένα πλαίσιο προτάσεων που είχε ετοιμαστεί πριν από ένα χρόνο και πλέον, από τον Γιώργο Κουτρουμάνη, τον Υπουργό Εργασίας τότε, το οποίο δεν προχώρησε βεβαίως, λόγω των διπλών εκλογών που είχαμε. Ακολούθησαν αυτό το διάστημα οι προτάσεις νόμων από τα κόμματα. Και η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ και η πρόταση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

Το ΠΑΣΟΚ, από την πλευρά του, κατέθεσε μία πρόταση νόμου, η οποία αφ' ενός έδινε λύση στο πρόβλημα των πολιτών και αφ' ετέρου δεν έβαζε σε περιπέτεια την ασφάλεια του τραπεζικού συστήματος, ιδιαίτερα αυτήν την πολύ κρίσιμη περίοδο. Θα θυμίσω ότι τα τελευταία τρία χρόνια ήταν το ΠΑΣΟΚ αυτό το οποίο πήρε συγκεκριμένες πρωτοβουλίες για να μπορέσει να αντιμετωπίσει αυτό το μεγάλο πρόβλημα των δανειοληπτών και έδωσε με συγκεκριμένες παρεμβάσεις του λύσεις. Θυμίζω το ν. 3869, το πάγωμα των πλειστηριασμών για την πρώτη κατοικία αλλά και το πλαίσιο για τη ρύθμιση των χρεών των δημοσίων υπαλλήλων μέσω του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων.

Πριν ξεκινήσω την αναφορά μου στο νομοσχέδιο, θα ήθελα να κάνω ένα σχόλιο για το θέμα των πλειστηριασμών, που μπήκε και στην πρώτη συνεδρίαση της επιτροπής και στο οποίο αναφέρθηκε πριν από λίγο ο κύριος Υπουργός.

Εμείς, ως ΠΑΣΟΚ, έχουμε εγκαίρως τοποθετηθεί γι' αυτό το μεγάλο θέμα. Με την πρότασή μας για τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά τον Οκτώβριο του 2012 είχαμε πρόβλεψη για παράταση της αναστολής έως το τέλος του 2014. Είναι μία θέση στην οποία είμαστε ξεκάθαροι και φυσικά κατηγορηματικά δηλώνουμε ότι πρέπει να πάμε στην παράταση της αναστολής των πλειστηριασμών.

Άκουσα με μεγάλη προσοχή την παρέμβαση του Υπουργού και αντιλαμβάνομαι το σκεπτικό το οποίο μας κατέθεσε σήμερα. Δεν μπορώ, όμως, να μη συνεχίσω τον προβληματισμό μου. Είναι ένα πολύ σημαντικό θέμα, αν θέλουμε πράγματι να προφυλάξουμε αυτές τις χιλιάδες οικογένειες που αγωνιούν και βεβαίως να προφυλάξουμε, πάνω απ' όλα, το κοινωνικό κλίμα σε αυτήν την πολύ δύσκολη και κρίσιμη συγκυρία για τη χώρα μας.

Η Κυβέρνηση, λοιπόν, την προηγούμενη εβδομάδα άνοιξε με άκομφο τρόπο και χωρίς καμμία συνεννόηση με τους κυβερνητικούς εταίρους αυτό το θέμα. Παρά την κυβερνητική διάψευση, βλέπουμε ότι μέσα από δεκάδες δημοσιεύματα επιβεβαιώνεται ο φόβος που είχαμε διατυπώσει, ως ΠΑΣΟΚ, ότι θα προκληθεί ανησυχία και ανασφάλεια στους πολίτες.

Εγώ προσωπικά αλλά και όλοι οι συνάδελφοι με τους οποίους έχω μιλήσει θεωρούμε ότι είναι ένα θέμα το οποίο βρίσκουμε συνεχώς μπροστά μας. Είναι ένα κλίμα, το οποίο καλοβλέπουν -ειδικά αυτήν την περίοδο- και διάφοροι κερδοσκόποι.

Από εκεί και πέρα, όμως, υπάρχει ένα θέμα για το πώς λειτουργεί, αγαπητέ Υπουργέ, η κυβερνητική πλειοψηφία, την ώρα που στην κοινωνία και στην οικονομία όλα κρέμονται από μία λεπτή κλωστή. Είναι ξεκάθαρο ότι με πρακτικές άσκοπων αιφνιδιασμών αλλά και λαϊκίστικων εντυπωσιασμών υπονομεύονται οι πραγματικοί στόχοι μίας Κυβέρνησης που καλείται να επιτελέσει ένα πολύ μεγάλο και δύσκολο έργο.

Για εμάς τα πράγματα είναι απλά. Είτε υπάρχει κοινή λειτουργία της κυβερνητικής πλειοψηφίας είτε όχι. Το ΠΑΣΟΚ δεν το αφορούν και δεν θα ανεχθεί τέτοιες πρακτικές. Αυτό είναι μία ξεκάθαρη κουβέντα από πλευράς του ΠΑΣΟΚ και προς τους δύο κυβερνητικούς μας εταίρους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι και με τη σημερινή συζήτηση έχει δικαιωθεί η άποψη που εκφράσαμε από την πρώτη στιγμή, όταν ήρθε αυτό το νομοσχέδιο στην επιτροπή, ότι δεν έπρεπε να πάμε σε μία διαδικασία εξπρές για ένα τόσο σημαντικό νομοσχέδιο. Πιστεύω ότι έχει δικαιωθεί αυτή η άποψη και αυτό φάνηκε μέσα από την όλη κοινοβουλευτική διαδικασία και από την ακρόαση των φορέων.

Σήμερα, λοιπόν, φθάνει στην Ολομέλεια μία πρόταση νόμου, για την οποία είχαν καλλιεργηθεί πολύ μεγάλες προσδοκίες. Δυστυχώς, η αλήθεια είναι ότι έχουμε μία διάψευση των προσδοκιών των πολιτών. Πιστεύω ότι για μία ακόμη φορά ανδεικνύεται η ανάγκη να πηγαίνει η Κυβέρνηση στις διαπραγματεύσεις από μία εντελώς διαφορετική αφετηρία. Έχουμε πει πολλές φορές ως ΠΑΣΟΚ ότι η χώρα, η Κυβέρνηση, θα είχε κερδίσει πολύ περισσότερα, εάν εδώ και ένα χρόνο είχε υιοθετήσει την πρότασή μας για την εθνική ομάδα διαπραγμάτευσης, ειδικά σε αυτά τα πολύ μεγάλα θέματα που καίνε την κοινωνία και την οικονομία.

Ξεκαθαρίζω, λοιπόν, ότι εμείς θεωρούμε το νομοσχέδιο ως ένα θετικό βήμα. Δεν είναι, όμως, η ολοκληρωμένη λύση που περιμένει η κοινωνία και δεν είναι η οριστική λύση που περιμένει η ελληνική οικονομία. Δεν είναι σε καμμία περίπτωση μία ρηξικέλευθη πρόταση, όπως αναφέρεται και στην αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου. Είναι καλό να τα λέμε τα πράγματα με το όνομά τους, γιατί εκτιμώ, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι πέρασαν οι εποχές που οι κυβερνήσεις και οι Υπουργοί βάφτιζαν όποιο νομοσχέδιο και εάν κατέβαζαν τομή ή μεγάλη μεταρρύθμιση.

Ας βάζουμε τον πήχη, λοιπόν, εκεί ακριβώς όπου είναι. Δεν πρέπει να παίζουμε επικοινωνιακά παιχνίδια με τα νεύρα των πολιτών, ειδικά αυτήν την περίοδο που είναι στα όρια τους. Αυτό αφορά, αν θέλετε, και γενικά την πολιτική της Κυβέρνησης και τις όποιες θετικές ειδήσεις έχουμε το τελευταίο διάστημα. Έτσι, λοιπόν, εμείς αντιμετωπίζουμε αυτό το νομοσχέδιο, ως ένα μικρό βήμα προς την οριστική λύση, η οποία πρέπει να έρθει μετά από την ανακεφαλαίωση των τραπεζών.

Θα έλεγα, λοιπόν, ότι υπάρχουν έξι βασικές αδυναμίες στο νομοσχέδιο, που του στερούν τη δυνατότητα να αποτελέσει πράγματι μια ολοκληρωμένη παρέμβαση.

Πρώτον, περιορίζει πάρα πολύ τους δυναμικούς ωφελούμενους με τις σωρευτικές προϋποθέσεις που απαιτούνται.

Δεύτερον, δίνει μισές λύσεις, μιας και δεν υπάρχουν ευνοϊκότερο επιτόκιο στις βασικές κατηγορίες των ωφελουμένων.

Τρίτον, αφορά μόνο τα ενυπόθηκα δάνεια των οποίων οι συμβάσεις δεν έχουν καταγγελθεί.

Τέταρτον, δεν εξορθολογίζει τις σχέσεις των δανειοληπτών με τα πιστωτικά ιδρύματα.

Πέμπτον, δεν ρυθμίζει τα επαχθή επιτόκια στα καταναλωτικά δάνεια.

Έκτον, αφήνει εκτός ρύθμισης τους ελεύθερους επαγγελματίες.

Κατ' αρχάς, όσον αφορά την κουβέντα που έγινε περί ενήμερων και μη ενήμερων δανειοληπτών, εμείς διατυπώσαμε την πρότασή μας να ενταχθούν και οι δανειολήπτες των οποίων οι συμβάσεις έχουν καταγγελθεί το τελευταίο δεκαοκτάμηνο. Πιστεύω ότι αυτό είναι δίκαιο και δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι, αν δεν υπήρχαν οι εκλογές, αν δεν υπήρχε η κυβερνητική καθυστέρηση, όλοι αυτοί οι δανειολήπτες σήμερα θα είχαν ενταχθεί σε κάποια ρύθμιση και δεν θα είχαν καταγγείλει οι τράπεζες τις συμβάσεις τους.

Βεβαίως υπάρχει και το θέμα της ημερομηνίας που βάζει το νομοσχέδιο. Εγώ το έβαλα και στην πρώτη και στη δεύτερη ανάγνωση. Συμπεριλαμβάνατε δάνεια που έχουν συναφθεί έως 30-6-2010. Ακούσαμε κατά τη διάρκεια της ακρόασης των φορέων από τον κ. Γκόρτσο να καταρρίπτεται το επιχείρημα ότι μετά την ημερομηνία αυτή δεν δίνονταν πλέον δάνεια από τις τράπεζες. Φυσικά, δεν μπορεί να μην καταλαβαίνουμε ότι υπήρχαν συμπολίτες μας εκείνη την εποχή που δεν είχαν νιώσει ακόμα την κρίση

και πήραν δάνεια, γιατί πίστευαν ότι, παρά την κρίση, μπορούν να τα εξυπηρετήσουν. Ας θυμηθούμε το ποσοστό της ανεργίας της εποχής. Άρα είναι δίκαιο να συμπεριλάβει η ρύθμιση περισσότερους μήνες της κρίσης.

Πιστεύω επίσης ότι είναι θετικό το ότι τελικά στο νομοσχέδιο δεν συμπεριελήφθησαν μόνο τα στεγαστικά δάνεια. Όμως, για να είμαστε πραγματιστές, πιστεύω ότι αναφερόμαστε στη συντριπτική πλειοψηφία σε στεγαστικά δάνεια. Ελάχιστος είναι ο αριθμός των ενυπόθηκων καταναλωτικών δανείων κι αυτό βεβαίως μας το είπε και ο εκπρόσωπος των τραπεζών στην ακρόαση των φορέων. Είναι ένα βασικό πρόβλημα του νομοσχεδίου το ότι πάμε σε ρύθμιση μόνο για τα ενυπόθηκα δάνεια. Είναι ξεκάθαρο για εμάς ότι έτσι αφήνουμε μια βόμβα που υπάρχει κι είναι έτοιμη να εκραγεί, χωρίς να κάνουμε τίποτα.

Το ερώτημα είναι μεγάλο και δεν έχει απαντηθεί: Πώς θα αντιμετωπιστεί μια χιονοστιβάδα «κόκκινων» δανείων, κάρτες, καταναλωτικά δάνεια, τα οποία σήμερα δεν έχουν εμπράγματα εξασφαλίσεις; Εδώ, λοιπόν, βλέπουμε ότι το νομοσχέδιο δεν ακουμπά, κύριε Υπουργέ, τον πραγματικό πυρήνα του προβλήματος και δεν μπορούμε να κρύψουμε λόγια.

Αυτήν τη στιγμή έχουμε πάρα πολλές καταγγελίες -και εγώ αλλά και άλλοι συνάδελφοι- ότι τα πιστωτικά ιδρύματα αυτές τις δύσκολες ώρες σε καμμία περίπτωση δεν τηρούν τους κανόνες. Ζητούνται από τους πολίτες οι ρυθμίσεις και σε πολλές περιπτώσεις έχουμε φαινόμενα αισχροκέρδειας. Πηγαίνει σήμερα ένας συμπολίτης μας με έξι ή οκτώ χιλιάδες ευρώ καταναλωτικό δάνειο και του ζητούν τα πάντα. Κι έχουμε πολλά τέτοια παραδείγματα. Ζητούνται υποθήκες σήμερα από τις τράπεζες για πάρα πολύ μικρά ποσά και, αν δεν δοθούν αυτές οι υποθήκες, τότε τα επιτόκια που μπαίνουν στο τραπέζι είναι της τάξης του 14% και του 15%, για να να μπορέσουν να προχωρήσουν οι ρυθμίσεις. Εμείς, λοιπόν, στην πρότασή μας θέσαμε ανώτατο επιτόκιο 9% σε αυτού του τύπου τις ρυθμίσεις.

Θα επαναλάβω αυτό το οποίο είπα και στην επιτροπή, ότι σήμερα οι τράπεζες ρυθμίζουν τα δάνεια των μεγάλων οφειλετών τους. Σε αυτούς δείχνουν πράγματι μια διάθεση συνεννόησης. Όταν βλέπουν όμως αυτούς που χρωστούν λίγα, όχι απλώς δεν τους σέβονται, όχι απλώς δεν κάθονται ισότιμα να μιλήσουν μαζί τους, αλλά τους ζητούν και πολύ περισσότερα.

Οι καταναλωτές είναι ανυπεράσπιστοι και εγώ, βεβαίως, δεν μιλώ αυτήν τη στιγμή σε καμμία περίπτωση για τους μπαταχτοήδες. Αναφέρομαι σε ανθρώπους που θέλουν να σεβαστούν και τις υπογραφές τους και θέλουν μία αξιοπρεπή ρύθμιση των χρεών που έχουν απέναντι στις τράπεζες. Επαναλαμβάνω ότι ο στόχος πρέπει να είναι η διευκόλυνση κι όχι να δημιουργήσουμε μια νέα γενιά δανειοληπτών στη χώρα μας με δυσβάσταχτα χρέη.

Έγινε πολλή κουβέντα, λοιπόν, για τις προϋποθέσεις που πρέπει σωρευτικά να υπάρχουν για να ενταχθεί κάποιος στη ρύθμιση. Οι περισσότεροι συνάδελφοι και στην επιτροπή αλλά και οι εισηγητές σήμερα επισήμαναμε τον κίνδυνο ότι όχι μόνο θα έχουμε μικρό αριθμό ωφελουμένων, αλλά κι ότι υπάρχει περίπτωση να προκύψουν κραυγαλέες αδικίες. Κι αυτό γιατί κάποιος είτε θα βρίσκεται στο όριο των προϋποθέσεων είτε μπορεί να μην τηρείται μία προϋπόθεση, η οποία ελέγχεται κατά πόσο είναι πραγματικά απαραίτητη.

Σας έφερα στις επιτροπές αρκετά παραδείγματα. Σας είπα για την περίπτωση ενός ανέργου, ο οποίος δεν μπορεί να ενταχθεί στη ρύθμιση, γιατί μπορεί να υπάρχει ένας συνοφειλέτης ο οποίος δεν θα τηρεί σωρευτικά όλες τις προϋποθέσεις που ο νομοθέτης βάζει σήμερα. Και σας λέω ότι θα υπάρχουν δυστυχώς αρκετές τέτοιες περιπτώσεις.

Μιλώντας για την κατηγορία των ανέργων, πιστεύω ότι δεν αρκούν οι έξι μήνες των μηδενικών καταβολών. Θα πρέπει να ακολουθηθεί η ρύθμιση στο πλαίσιο της προσπάθειας του ανέργου να βρει δουλειά. Θα πρέπει να πάμε σε δώδεκα μήνες μηδενικών καταβολών, ώστε να ισορροπήσει η ζωή ενός οικογενειάρχη ο οποίος είναι μακροχρόνια άνεργος κι αυτή η κρίση τον έχει χτυπήσει αλύπητα.

Θα ήθελα να πω ότι είναι θετικό το ότι συμφωνήσατε με τις παρατηρήσεις πολλών από εμάς για τους συμπολίτες μας με τα προβλήματα αναπηρίας.

Πιστεύω, κύριε Υπουργέ, ότι σήμερα πρέπει να γίνει μία προσπάθεια αλλαγής και διεύρυνσης των εισοδηματικών τουλάχιστον κριτηρίων και πιστεύω ότι, έστω και την τελευταία στιγμή, μπορείτε να δείξετε μία ευελιξία.

Επίσης, σωστά θέτετε ειδική πρόνοια για τις πιο χαμηλές εισοδηματικές κατηγορίες, όμως υπάρχει το θέμα του επιτοκίου συνολικά για τη ρύθμιση. Δεν βάζετε θέμα επιτοκίων για τις πρώτες κατηγορίες της ρύθμισης. Εμείς πιστεύουμε ότι αυτή η «κόκκινη» γραμμή για την προστασία των δανειοληπτών πρέπει να διέπει όλες τις κατηγορίες των ωφελουμένων. Γιατί, να μεν, υιοθετείτε τη φιλοσοφία της πρότασης, που κι εμείς κάναμε, του 30% στο εισόδημα, αυτό όμως είναι ένα σκέλος της λύσης.

Εμείς μιλάμε και για τα επιτόκια. Για να έχει μία πραγματική ωφέλεια ο δανειολήπτης, πρέπει να έχει κι ένα ευνοϊκότερο επιτόκιο. Αν αυτό δεν συμβεί, πιστεύω ότι ανοίγουμε ένα παράθυρο για υπερβολές από πλευράς τραπεζών εις βάρος των δανειοληπτών.

Έγινε μεγάλη κουβέντα σχετικά και με το θέμα των ελεύθερων επαγγελματιών. Το βάζουμε από την πρώτη στιγμή, γνωρίζοντας ότι είναι ένα θέμα σύνθετο κι αυτό το κατανοούμε. Εκτιμώ ότι θα πρέπει να βρούμε μία λύση και για τον ελεύθερο επαγγελματία ο οποίος πήρε ένα σπίτι για την οικογένειά του και σήμερα παλεύει κάτω από αντίξοες συνθήκες να σώσει και το σπίτι του και την επιχείρησή του.

Να δούμε ακόμα και τα μικρά επιχειρηματικά δάνεια, αυτά των μικρομεσαίων, τα οποία σήμερα οι τράπεζες αγνοούν, κοιτώντας και ρυθμίζοντας πρώτα τους μεγάλους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Έρχομαι -και κλείνω με αυτό- στο θέμα -και το θεωρώ θετικό από την πλευρά σας που δέχστε την τροπολογία που κατέθεσα κι εγώ αλλά κι άλλοι συνάδελφοι- του ακατάσχετου λογαριασμού. Και επειδή ακούστηκαν κάποια ειρωνικά σχόλια πριν, θέλω να αναφέρω -το είπα και στην επιτροπή- ότι στη χώρα μας το 81,5% των καταθετών είναι κάτω των 2.000 ευρώ. Άρα κι αυτό το θεωρώ ένα θετικό βήμα, τον ακατάσχετο λογαριασμό. Ήταν μια προεκλογική δέσμευση δική μας και θέλω να ευχαριστήσω και τους συναδέλφους από τα άλλα κόμματα οι οποίοι δέχτηκαν και υπέγραψαν αυτήν την τροπολογία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς υπερψηφίζουμε το παρόν νομοσχέδιο, πιστεύοντας ότι είναι ένα μικρό βήμα στην επίλυση ενός εκρηκτικού και μεγάλου προβλήματος για την ελληνική κοινωνία.

Περιμένουμε, όμως, από την Κυβέρνηση συνέχεια των προσπαθειών στην κατεύθυνση μιας ολοκληρωμένης λύσης. Εμείς θα είμαστε εδώ καταθέτοντας συνεχώς τις προτάσεις μας, γιατί υπάρχει η ανάγκη εξορθολογισμού του ιδιωτικού χρέους στη χώρα, να γίνει βιώσιμο. Είναι όρος για την ανάκαμψη της οικονομίας και της ζωής των πολιτών. Κι αυτό είναι μια πρόκληση που είναι μπροστά μας και θα πρέπει να την αντιμετωπίσουμε το αμέσως επόμενο διάστημα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει η κ. Ραχήλ Μακρή, ειδική αγορήτρια των Ανεξαρτήτων Ελλήνων.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αποτελεί κοινή παραδοχή, ακόμη και από τους εταίρους σας της τρόικας, ότι η εφαρμοζόμενη οικονομική πολιτική λιτότητας έχει αποτύχει οικτρά. Αποτέλεσμα της αποτυχίας σας είναι η ύφεση και η ανεργία η οποία πλήττει τους Έλληνες πολίτες, στερώντας τους μεγάλο μέρος των προσωπικών και οικογενειακών εισοδημάτων. Επιπλέον, τα νοικοκυριά πλήττονται από τη φορολογική πολιτική σας, η οποία στοχοποιεί την ιδιοκτησία ακινήτων σε εξοντωτικό βαθμό.

Τα ανωτέρω δεδομένα οδηγούν σε πραγματική αδυναμία τους δανειολήπτες να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους. Τα «κόκκινα» δάνεια αυξάνονται συνεχώς, όχι από ανθρώπους που έχουν και δεν πληρώνουν, αλλά από πολίτες που θέλουν να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους, αλλά τους έχετε στερήσει

αυτήν τη δυνατότητα.

Η απάντηση της συγκυβέρνησης στο πραγματικό πρόβλημα της ελληνικής κοινωνίας είναι η εισαγωγή ενός νομοσχεδίου μόνο και μόνο για να ανταποκριθεί στο χρονοδιάγραμμα των εντολών της τρόικας. Το μόνο που φαίνεται να σας ενδιαφέρει είναι η εκπλήρωση της τυπικής υποχρέωσής σας στην επικείμενη Σύνοδο του Eurogroup αύριο. Γι' αυτό εξάλλου θέλετε να ολοκληρωθεί η διαδικασία ψήφισης σήμερα.

Κρίνοντας από τις διατάξεις του κατατεθειμένου νομοσχεδίου, αδιαφορείτε πλήρως για όλους αυτούς που δεν δύνανται να αποπληρώσουν τις δανειακές τους υποχρεώσεις εξαιτίας της εφαρμοζόμενης φορολογικής και δημοσιονομικής πολιτικής. Διχάζετε τον ελληνικό λαό, αφήνοντας εκτός διατάξεων τους ελεύθερους επαγγελματίες. Παρέχετε υποτυπώδεις διευκολύνσεις σ' αυτούς που, ούτως ή άλλως, εξυπηρετούν τα δάνειά τους, ενώ εισάγετε τέτοιους περιορισμούς, που ουσιαστικά απαγορεύουν στην πλειοψηφία των δανειοληπτών να ενταχθούν στις υποτιθέμενες ευεργετικές διατάξεις.

Αποτελεί απαράδεκτη συμπεριφορά κυβερνώντων να τα ζητάτε από άνεργους να αποδείξουν την πώση του εισοδήματός τους, να μην έχουν ουσιαστικές καταθέσεις και να αποπληρώνουν κανονικά το δάνειό τους για να πάρουν μία, μικρή έστω, οικονομική ανάσα. Είναι επίσης απαράδεκτο να μη μεριμνάτε για την ουσιαστική βήθεια σε πολύτεκνες οικογένειες.

Γνωρίζουμε ότι το μόνο που σας ενδιαφέρει είναι να προσφέρετε ενυπόθηκες εγγυήσεις στις τράπεζες. Έχει γίνει αντιληπτό ότι επιθυμείτε να τους δώσετε την αναλυτική οικονομική εικόνα των δανειοληπτών τους. Παρέχετε συνεχώς διευκολύνσεις, συνεχώς ευνοϊκές διατάξεις προς τους τραπεζίτες, με τη μόνιμη δικαιολογία του συστημικού κινδύνου.

Πιστεύουμε όμως ότι έφτασε η χρονική στιγμή να σταματήσετε πια την κοροϊδία και την παραπληροφόρηση. Τα νομικίστικα τεχνάσματα δεν λύνουν το πρόβλημα. Δεν είναι δυνατόν το Α' κεφάλαιο του νομοσχεδίου να τιτλοφορείται «Πρόγραμμα διευκόλυνσης για ενήμερους δανειολήπτες» και να ισχυρίζεστε ότι καλύπτει και τους μη ενήμερους, αρκεί να μην έχει καταγγελθεί η σύμβασή τους κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 3 του άρθρου 1. Ένα σοβαρό νομοσχέδιο θα περιλάμβανε όλες τις κατηγορίες δανειοληπτών. Οι διατάξεις θα έπρεπε να έχουν δομηθεί με τέτοιο τρόπο, ώστε να απομονώνουν τη μικρή μειοψηφία αυτών που δεν καταβάλλουν τις υποχρεώσεις τους ενώ μπορούν, από τη μεγάλη πλειοψηφία εκείνων που ζητούν μία ουσιαστική διευκόλυνση για να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις αυτές. Η ρύθμιση όφειλε να περιλαμβάνει την εξέταση των συνθηκών διαβίωσης και του επιπέδου πτώσης του εισοδήματος των πολιτών και να παρείχε αναλογικές διευκολύνσεις. Το πεδίο ορισμού της θα έπρεπε να περιλαμβάνει τόσο τους μισθωτούς όσο και τους ελεύθερους επιχειρηματίες. Όσο για τους άνεργους και τους συνταξιούχους, οι προϋποθέσεις θα έπρεπε να ήταν πολύ λιγότερες και οι διατάξεις εξαιρετικά ευνοϊκότερες, καθώς οι κατηγορίες αυτές είναι που πλήττονται περισσότερο από κάθε άλλη από τη μνημονιακή πολιτική της κοινωνικής και οικονομικής αποτυχίας σας.

Για να μην καταφεύγετε σε επιχειρήματα υπεράσπισης των τραπεζιών, σας επενθυμίζουμε ό,τι σας τονίσαμε στη δεύτερη ανάγνωση του νομοσχεδίου στην Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου για την ασυμμετρία της πληροφορίας, των γνώσεων και των νομικών δυνατοτήτων μεταξύ δανειοληπτών και τραπεζιών.

Αναλυτικότερα, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες σας υπογράμμισαμε ότι ο δανειολήπτης, όταν συναλλάσσεται με το τραπεζικό ίδρυμα, δεν το κάνει στη βάση της ίδιας γνώσης. Οι τράπεζες έχουν την πείρα και την εξειδίκευση, γεγονός που γεννά έντονη ασυμμετρία πληροφορίας με τον πολίτη. Γι' αυτό σε οικονομικές και κοινωνικές συγκυρίες όπως η σημερινή, επιβάλλεται το κράτος να ασκήσει τη ρυθμιστική του αρμοδιότητα με τρόπο ουσιαστικό, για να μειώσει αυτήν την αδικία.

Γνωρίζετε βέβαια κι εσείς ότι η ασυμμετρία της πληροφορίας γεννάται από τη δυνατότητα των τραπεζών, βάσει εσωτερικών μοντέλων υπολογισμού γενικού κινδύνου, να εκτιμούν την πιθανότητα δυννητικής ζημιάς κάτω από ακραίες συνθήκες.

Τα τραπεζικά ιδρύματα, επίσης, μπορούν να υπολογίζουν τον

ειδικό κίνδυνο αθέτησης και μεταβολής της πιστοληπτικής αξιοπιστίας και να διενεργούν κατ' ελάχιστον υποθετικό -εκ των υστέρων- δοκιμαστικό έλεγχο για την αξιολόγηση των εσωτερικών υποδειγμάτων δυννητικής ζημιάς.

Επιπρόσθετα, βάσει της Βασιλείας II οι τραπεζικοί οργανισμοί δύνανται να υπολογίσουν τις ενδεχόμενες ζημιές που μπορεί να προκληθούν από το νομικό κίνδυνο. Γι' αυτόν το λόγο οι τράπεζες έχουν τη δυνατότητα να επιλέγουν μεταξύ τυποποιημένων και εξελιγμένων προσεγγίσεων για τον υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων και για τον κίνδυνο αυτό.

Τόσο η τυποποιημένη προσέγγιση -που είναι η απλούστερη από τις νέες εναλλακτικές σχετικές προσεγγίσεις- όσο και η προσέγγιση εσωτερικών διαβαθμίσεων καθώς και η εξελιγμένη προσέγγιση εσωτερικών διαβαθμίσεων παρέχουν τη δυνατότητα στις τράπεζες να υπολογίζουν παραμέτρους κινδύνου, όπως η πιθανότητα αθέτησης της υποχρέωσης του πιστούχου και η ζημία του πιστωτικού ιδρύματος σε περίπτωση αθέτησης.

Εκ των ανωτέρω αναφερομένων καθίσταται σαφές σε οποιονδήποτε ότι αυτοί που χρήζουν της κρατικής προστασίας και μέριμνας είναι οι δανειολήπτες, οι οποίοι δεν έχουν και δεν μπορούν να έχουν τις γνώσεις και την εικόνα της αγοράς χρήματος ενός τραπεζικού συστήματος.

Ο Γενικός Γραμματέας της Ελληνικής Ένωσης Τραπεζών, ο κ. Γκόρτσος, στη συνεδρίαση της 5^{ης} Ιουνίου του 2013, μας δήλωσε ότι οι τράπεζες δεν θέλουν να κάνουν πλειστηριασμούς για να συγκεντρώσουν ακίνητα.

Όπως οι τράπεζες δεν θέλουν ακίνητα, καθώς οι σύγχρονες τραπεζικές τεχνικές επιβάλλουν την απαγκίστρωση των δανείων από τις εμπράγματα εξασφαλίσεις. Μελέτες έχουν αποδείξει ότι η τακτική αυτή, χωρίς να καλύπτει πάντοτε τις ζημιές από τα δάνεια, οδήγησε τις τράπεζες σε συσσώρευση ακινήτων και σε απασχόληση για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα κεφαλαίων τους που θα μπορούσαν να είχαν αξιοποιηθεί επιχειρηματικά.

Πέραν αυτού, τα πάγια στοιχεία των τραπεζών σταθμίζονται σε ποσοστό 100% κατά τον υπολογισμό του δείκτη φερεγγυότητας και επομένως η συσσώρευσή τους απαιτεί κάλυψη με ίδια κεφάλαια, συνθήκη ιδιαίτερα δύσκολη στις ημέρες έντονης έλλειψης ρευστότητας τις οποίες διανύουμε.

Τα ανωτέρω δεδομένα τεκμηριώνουν με επιστημονικό και πραγματικά αδιαμφισβήτητο τρόπο την ανάγκη απόσυρσης του νομοσχεδίου, την επεξεργασία του με βάση τις ουσιαστικές προτάσεις που σας καταθέσαμε, τόσο στην επιτροπή όσο και στην παρούσα συζήτηση, και την κατάθεσή του για διαβούλευση, όχι μόνο με τις τράπεζες, αλλά και με τους δανειολήπτες. Μόνο έτσι θα προσφέρετε ένα κοινωνικά δίκαιο και οικονομικά πραγματοποιήσιμο νομοθέτημα. Μόνο έτσι θα σταματήσετε να εμπαίζετε τους Έλληνες πολίτες δημιουργώντας τους προσδοκίες.

Οι οικογένειες ανέργων μάς στέλνουν επιστολές, εκφράζοντας την αγωνία τους, ζητώντας να διευρυνθούν τα κριτήρια στη βάση της κοινής λογικής, για να μπορέσουν να ρυθμίσουν τις δόσεις τους, προκειμένου να σώσουν το μοναδικό περιουσιακό στοιχείο που τους έχει απομείνει. Είμαστε σίγουροι ότι οι ίδιες επιστολές φτάνουν και στα δικά σας γραφεία. Μην κωφεύετε μπροστά στην αγωνία του λαού που υποτίθεται ότι εκπροσωπείτε. Η αναληγσία οφείλει να έχει και όρια.

Στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο έχουν κατατεθεί επίσης και δύο υπουργικές τροπολογίες. Η πρώτη, με γενικό αριθμό 545 και ειδικό 75, σύμφωνα με την αιτιολογική της έκθεση, παρατείνει την προθεσμία ολοκλήρωσης του αναδρομικού ελέγχου των δηλώσεων περιουσιακής κατάστασης των εν ζωή ευρισκομένων πολιτικών που διετέλεσαν ή διατελούν, από το έτος 1974 έως και το 2012, Πρωθυπουργοί, Αρχηγοί πολιτικών κομμάτων που εκπροσωπούνται στο εθνικό Κοινοβούλιο, Υπουργοί, Αναπληρωτές Υπουργοί και Υφυπουργοί κυβερνήσεων καθώς και των συζύγων και των ανηλικών τέκνων τους μέχρι τις 30-6-2014, λόγω του μεγάλου αριθμού των ελεγχόμενων προσώπων και του όγκου της εργασίας που πρέπει να διεκπεραιωθεί για τον κάθε ελεγχόμενο ξεχωριστά.

Επιπλέον, θεωρείται σκόπιμο να παραταθεί η έναρξη εφαρμογής των άρθρων 2, 3 και 4 του ν. 4065/2012, καθώς ο χρόνος αυτός κρίνεται ο ελάχιστος αναγκαίος για την απρόσκοπτη εφαρ-

μογή των προβλεπομένων στα ανωτέρω άρθρα εντύπων, προκειμένου να εξυπηρετηθεί πλήρως ο στόχος της ενίσχυσης της διαφάνειας και της αξιοπιστίας της όλης διαδικασίας.

Η αποδόμηση της Δημόσιας Διοίκησης από άξια και ικανά στελέχη και η πρωτοδότηση των κομματικών στρατών της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑΣΟΚ και της ΔΗΜΑΡ είναι φυσικό να οδηγήσει σε καθυστερήσεις και εκτεταμένες δυσλειτουργίες του κρατικού μηχανισμού. Όσες παρατάσεις και αν δώσετε, εάν δεν υπάρχει ικανή Δημόσια Διοίκηση, δεν μπορεί να παραχθεί ουσιαστικό έργο.

Δεν θέλουμε να σκεφτούμε ότι παρατείνετε την προθεσμία υποβολής προκειμένου να έχουν το χρόνο κάποιοι να καλύψουν εισοδήματα που δεν δικαιολογούνται. Επιθυμούμε να σας πιστέψουμε στο επιχείρημά σας ότι η καταστροφή της διοίκησης, που οι ίδιοι επιφέρατε, σας αποστερεί τη δυνατότητα ουσιαστικού ελέγχου. Προκειμένου όμως να μας πείσετε, θα πρέπει να προβείτε σε πρωτοβουλίες αναβάθμισης του κρατικού μηχανισμού και όχι στην αποδόμησή του.

Για την τροπολογία 546/76 σας μεταφέρουμε την άποψη του Τομεάρχη Εξωτερικών των Ανεξάρτητων Ελλήνων, Βουλευτή Επικρατείας, κ. Τέρενς Κούικ. Πιο συγκεκριμένα, η τροπολογία του Υπουργείου Ανάπτυξης για τη στελέχωση του γραφείου της Ελληνικής Προεδρίας έχει τεράστια κενά αλλά και ανακολουθίες με τα όσα συμφωνήθηκαν στην επιτροπή και την Ολομέλεια όταν ήρθε για συζήτηση ο νόμος για τη δημιουργία του γραφείου της Ελληνικής Προεδρίας.

Δεν είμαστε αντίθετοι με τις αποσπάσεις των υπαλλήλων από υπουργεία στο γραφείο της Ελληνικής Προεδρίας, αφού οι μισθοί τους όμως θα τακτοποιούνται από τους κωδικούς των υπουργείων τους. Και όλα αυτά χωρίς να υπάρξουν νέες προσλήψεις στις αντίστοιχες θέσεις. Είχαμε διαφωνήσει με τη μεθόδευση οι αποσπάσεις να γίνονται χωρίς την έγκριση των υπηρεσιακών συμβουλίων των υπουργείων απ' όπου φεύγουν οι υπάλληλοι για το γραφείο της Ελληνικής Προεδρίας.

Στην τροπολογία του Υπουργείου Ανάπτυξης δεν αναφέρονται οι προδιαγραφές των υπαλλήλων που θα αποσπαστούν στο γραφείο της Ελληνικής Προεδρίας, δηλαδή, οι απαιτούμενες ξένες γλώσσες, τα απαιτούμενα μορφωτικά προσόντα κ.λπ.. Αυτό δείχνει ότι μεθοδεύεται η μετακίνηση «ημετέρων».

Επειδή δεν μας απατά η μνήμη μας υπενθυμίζουμε ότι η διάρκεια ζωής του γραφείου της Ελληνικής Προεδρίας είναι μέχρι τις 30 Ιουνίου 2014. Ένας μήνας επιπλέον, μέχρι τις 31 Ιουλίου 2014, είναι μια εύλογη παράταση για το κλείσιμο εκκρεμοτήτων, όπως βιβλίων κ.λπ.. Από πού και ως πού στη συγκεκριμένη τροπολογία του Υπουργείου Ανάπτυξης οι υπάλληλοί του θα επιστρέψουν με ανώτατη ημερομηνία τις 31 Οκτωβρίου 2014;

Εν κατακλείδι, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, επιφυλαχθήκαμε στις συζητήσεις της Επιτροπής Παραγωγής και Εμπορίου για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, προκειμένου να σας δώσουμε την ευκαιρία να το βελτιώσετε. Κατανώντας όμως ότι εμμένετε σε ένα νομοθέτημα που αποκλείει από το πεδίο εφαρμογής του σχεδόν το σύνολο του ελληνικού λαού το καταψηφίζουμε. Ζητάμε να το επεξεργαστείτε με τη διαδικασία που σας προτείναμε και να το επανακαταθέσετε, προκειμένου να καλύπτει τις ανάγκες του ελληνικού λαού και όχι την ανάγκη σας για να παρουσιάσετε ένα τίτλο νομοθετήματος στην τρόικα για να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα αποτελέσματα της πολιτικής που επέφερε στους Έλληνες πολίτες με την αδικαιολόγητη εμμονή της στη λιτότητα και τα περιοριστικά δημοσιονομικά μέτρα που διογκώνουν την ύφεση και την ανεργία.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ANEΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν την συνεδρίαση αφού ξαναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, δεκαοκτώ μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί από το 1^ο Δημοτικό Σχολείο Σκιάθου.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο κ. Ηλίας Παναγιώταρος, ειδικός αγορητής της Χρυσής Αυγής.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ακούσαμε τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας να μας λέει με πολλή λύπη για την τραγική κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει ο ελληνικός λαός. Τα δάνεια, τις κατασχέσεις, τους πλειστηριασμούς, τα προβλήματα. Ξέχασε να αναφέρει όμως ότι βασική αιτία είναι το κόμμα του, καθώς και το έτερο κόμμα του ΠΑΣΟΚ, που δεν έχει κανένα Βουλευτή αυτήν τη στιγμή. Μάλλον είναι σημαδιακό αυτό. Είναι η βασική πηγή όλων των προβλημάτων καθότι κυβερνούν αυτόν τον τόπο για σαράντα ολόκληρα χρόνια.

Οι μόνοι ωφελημένοι μέσα σ' αυτά τα σαράντα ολόκληρα χρόνια που κυβερνούν είναι μια μικρή κάστα μεγαλοκαναλαρχών, πολλοί εκ των οποίων είναι και μεγαλοεργολάβοι, που είναι η δεύτερη κάστα των ευνοημένων αυτών των σαράντα ετών. Η τρίτη κάστα είναι οι τραπεζίτες και η τέταρτη, είναι τα κόμματα με τα θαλασσοδάνεια εκατοντάδων εκατομμυρίων ευρώ που έχουν εισπράξει και που δεν τα αποπληρώνουν. Δεν έχουν κανένα τρόπο αποπληρωμής. Παρ' όλα αυτά παραμένουν στο απυρόβλητο.

Βλέπουμε ότι φέρατε ένα νομοσχέδιο το οποίο θα ανακουφίσει τους Έλληνες πολίτες, όπως λέτε. Το διαφημίζατε για πάρα πολύ καιρό, μήνες τώρα, πριν ακόμα έρθουν και νομοσχέδια άλλων κομμάτων προς ανακούφιση των υπερχρεωμένων νοικοκυριών.

Και λέτε, «Πρόγραμμα διευκόλυνσης για ενήμερους δανειολήπτες και τροποποιήσεις του ν. 3869/2010». Ήρθε ο κ. Σκορδός για να τροποποιήσει το νόμο Κατσέλη.

Ψάχναμε να βρούμε γιατί βιάζεστε τόσο πολύ -γιατί βιάζεται το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, η τρόικα- να ψηφιστεί το εν λόγω νομοσχέδιο μέχρι αύριο, που είναι μέρα εκταμίευσης μίας εκ των «πολυπόθητων» δόσεων, όπως λέτε. Και βρήκαμε στο άρθρο 2 την αιτία. Λέει, λοιπόν, το άρθρο 2: Με το άρθρο 2 προσδιορίζονται οι δικαιούχοι υπαγωγής στο πρόγραμμα και οι προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται, μια εκ των οποίων είναι η ύπαρξη εμπράγματης εξασφάλισης πάνω στην κύρια κατοικία του οφειλέτη.

Όταν μιλάτε για δημοσίους υπαλλήλους και συνταξιούχους, είναι αυτοί οι οποίοι ως επί το πλείστον δεν έβαζαν κάποια υποθήκη, γιατί ως υποθήκη είχαν τον εγγυημένο μισθό τους. Λόγω της κατάστασης, όμως, η οποία έχει φτάσει στο απροχώρητο -οι μισθοί έχουν καταρρεύσει, ακόμα και οι εξασφαλισμένοι μισθοί των δημοσίων υπαλλήλων- έπρεπε να βρείτε έναν τρόπο. Έτσι, λέτε. Είναι η ύπαρξη εμπράγματης εξασφάλισης πάνω στην κύρια κατοικία του οφειλέτη, στην πρώτη κατοικία. Και ως «κύρια» νοείται η κατοικία η οποία περιγράφεται ως τέτοια στην τελευταία πριν την αίτηση φορολογική δήλωση του οφειλέτη. Για να είμαστε και σίγουροι, μην τυχόν μας ξεφύγει! Η ύπαρξη της εμπράγματης εξασφάλισης επί της κύριας κατοικίας, πρέπει να υφίσταται πριν την κατάθεση της αίτησης ενώπιον του δανειστή για την παροχή του προγράμματος διευκόλυνσης.

Δηλαδή, οι περισσότεροι εκ των ενήμερων -διότι περί αυτών πρόκειται- ή κάποιων που έχουν καθυστερήσει κάποιες δόσεις δανειοληπτών και που δεν έχουν υποθήκη, ας σπεύσουν να υποθηκεύσουν κι αυτοί τα σπίτια τους, ώστε να μπουν σε κάποια διευκόλυνση - ασιπίρη, αφού ούτως ή άλλως η οικονομική κατάσταση είναι τραγική και σίγουρα δεν θα μπορούσαν να είναι εντάξει με οποιαδήποτε μορφή διευκόλυνσης.

Γι' αυτούς οι οποίοι είναι στα «κόκκινα» δάνεια, αυτοί οι οποίοι καταστρέφονται, οι ελεύθεροι επαγγελματίες, οι αγρότες, και για τις άλλες κατηγορίες, δεν λέτε λέξη, δεν λέτε τίποτα. Γιατί; Διότι πολύ απλά αυτούς η τρόικα, το ελληνικό κράτος, τους θεωρεί ήδη «χαμένους» και τους έχει ήδη -ως επί το πλείστον- υποθηκεύσει πρώτες, δεύτερες κατοικίες, χώρους εργασίας, τα πάντα, οπότε δεν έχει κανένα απολύτως πρόβλημα. Θα τους τα δεσμεύσει και θα έρθουν σε πλειστηριασμό κάποια στιγμή στο εγγύς μέλλον.

Εδώ βλέπουμε μία απίστευτη υποκρισία, όπου στο πλαίσιο της πίεσης που ασκείται από το ΔΝΤ και από την τρόικα πρέπει μέχρι αύριο το πρωί όλα αυτά να έχουν τελειώσει, να έχει υπογραφεί και ψηφιστεί το εν λόγω νομοσχέδιο.

Η πρόταση της Χρυσής Αυγής είναι ότι αυτό το νομοσχέδιο

δεν προσφέρει καμμία διευκόλυνση σε κανέναν Έλληνα πολίτη, καμμίας κατηγορίας και θα πρέπει να αποσυρθεί άμεσα. Κι αν ήσασταν Κυβέρνηση του ελληνικού λαού και όχι των τοκογλύφων τραπεζιών, τότε θα συμμορφωνόσασταν με το Σύνταγμα όπου υπάρχουν αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις για τα τοκογλυφικά επιτόκια των τραπεζών, που κανονικά θα έπρεπε να είναι μικρότερα του 6%.

Είσατε ενήμεροι και γι' αυτό, κύριε Υπουργέ, κι εσείς, κύριε Χατζηδάκη, αφού σας έχουν σταλεί διάφορα ενημερωτικά και εξώδικα από διάφορους φορείς. Θα καταθέσουμε στα Πρακτικά κάποια από αυτά.

Το Σύνταγμα στο άρθρο 95 λέει ορθά - κοφτά ότι «Δικαστικές αποφάσεις, τελεσίδικες, αμετάκλητες είναι νόμος του κράτους». Κι εσείς, παρ' όλα αυτά, συνεχίζετε να έχετε μία πορεία. Και ξέρετε πολύ καλά τι εννοούμε.

Εδώ έχουμε εξήντα δύο αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις για δάνεια όλων των τύπων, οι οποίες, όμως, θα έπρεπε να είναι νόμος του κράτους και να διευκολύνουν τους Έλληνες πολίτες και όχι τους τραπεζίτες.

Θα καταθέσουμε και τις εξήντα δύο αυτές αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις στα Πρακτικά.

Το Υπουργείο Ανάπτυξης το 2009 και το 2012, είχε λάβει κάποια εξώδικα στα οποία θα έπρεπε να ήταν πλήρως ενημερωμένο. Θα καταθέσουμε στα Πρακτικά το εξώδικο που είχε σταλεί στον κ. Κουτρουμάνη, που αναφέρει ότι θα έπρεπε να είναι ενήμερος για όλα αυτά και να τα έχει εκλάβει ως υπουργική απόφαση. Θα έπρεπε, δηλαδή, να είναι νόμος του κράτους και όχι αυτήν τη στιγμή να συζητάμε για διευκολύνσεις, πάνω σε δάνεια τα οποία έχουν όρους οι οποίοι είναι καταδικασμένοι, απαγορευμένοι, από ελληνικά δικαστήρια. Θα έπρεπε να ισχύουν. Παρ' όλα αυτά δεν ισχύουν.

Ο λόγος που δεν συμμορφώνεστε με τις δικαστικές αποφάσεις είναι πολύ απλός. Δεν συμμορφώνεστε, διότι οι προϊστάμενοί σας -διότι περί αυτού πρόκειται- οι τράπεζες και οι τραπεζίτες, κάθε χρόνο έχουν ογδόντα χιλιάδες διαταγές πληρωμής, εκ των οποίων μόνο χίλιοι πεντακόσιοι καταφεύγουν στα δικαστήρια και δικαιώνονται.

Εδώ βλέπουμε ότι μόνο την περίοδο Ιανουαρίου - Σεπτεμβρίου 2008, υπήρχαν τέσσερις χιλιάδες επτακόσιες πενήντα τρεις κατασχέσεις. Και συνεχίζουμε. Και προχωράει μέχρι το 2007. Και οι κατασχέσεις συνεχίζονται κι ας μην είναι μόνο πρώτης κατοικίας. Δεν έχει καμμία σημασία.

Όλες αυτές οι κατασχέσεις δεν θα υπήρχαν αν εφαρμόζατε τον νόμο, γιατί πολύ απλά τα ποσά θα ήταν πολύ διαφορετικά.

Κύριε Υπουργέ, μην κουνάτε το κεφάλι σας με απορία, διότι περί αυτού πρόκειται.

Ο κόσμος δεν μπορεί να ανταποκριθεί στο σύνολο των παράνομων τοκογλυφικών απατησών. Εκτιμήσεις αρμοδίων, ειδικών, προσδιορίζουν το ποσό των προϊόντων εγκλήματος -γιατί περί αυτού πρόκειται- των τραπεζών σε 35 δισεκατομμύρια ευρώ. Αν εφαρμόζονταν οι δικαστικές αποφάσεις και οι νόμοι και σε συνδυασμό με την απαίτηση του κατοχικού δανείου και το λογιστικό έλεγχο του λεγόμενου «χρέους του κράτους», τα πράγματα θα ήταν πολύ διαφορετικά.

Θα καταθέσω για τα Πρακτικά κι ένα εξώδικο, όπου μια τράπεζα ζητούσε 50.000 ευρώ και με τις πράξεις οι οποίες έγιναν και με όλες τις τελεσίδικες αποφάσεις, πρέπει να επιστρέψει στον δανειολήπτη 59.000 ευρώ. Δηλαδή, πρέπει να πάρει και 9.000 ευρώ πίσω.

Η πρεμιούρα των τραπεζών, της τρόικας, του ΔΝΤ, είναι όπως φαίνεται και στην αιτιολογική έκθεση, να επεκτείνουν τις υποθήκες όσο το δυνατόν μεγαλύτερου τμήματος των δανειοληπτών. Και η συνέχεια είναι γνωστή. Τιλοποιήσεις και επέλαση των διάφορων distress funds, τα οποία είναι και οι μόνοι για τους οποίους οι τράπεζες «κουρεύουν» τα δάνειά τους με πολύ μεγάλη ευκολία.

Οι δανειακές συμβάσεις έχουν νομικά προβλήματα με πλήθος παράνομων καταχρηστικών όρων, όπως οι επτά όροι που έχουν υπαγορευτεί με την υπουργική απόφαση Ζ1-798/2008 στο ΦΕΚ της 11ης Ιουλίου του 2008 του κ. Φώλια. Θα το καταθέσω και αυτό.

Σε αυτό το ΦΕΚ, βλέπουμε ότι θα έπρεπε να υποχρεούνται

όλες οι τράπεζες να τροποποιήσουν όλες τις συμβάσεις ενυπόθηκης πίστης και να απαλείψουν τους γνωστούς από δικαστικές αποφάσεις καταχρηστικούς όρους, συμπεριλαμβανομένων και των παρόντων καταχρηστικών επτά όρων που έχουν απαγορευτεί με την απόφαση που σας προείπα, που προβλέπει τη δυνατότητα της τράπεζας να καταγγείλει τη σύμβαση και να ζητήσει άμεση πληρωμή του κατάλοιπου του δανείου που περιλαμβάνει εκτός από ληξιπρόθεσμες δόσεις και τις άληκτες δόσεις -δηλαδή, αν κάποιος χρωστάει τρεις ή τέσσερις δόσεις και του έχει γίνει καταγγελία από την τράπεζα, να του ζητάνε το σύνολο των δόσεων- που προβλέπει εκτοκισμό με χρονική βάση ημερολογιακού έτους τριακοσίων εξήντα αντί τριακοσίων εξήντα πέντε ημερών, που προβλέπει την παραίτηση του εγγυητή από τις ενστάσεις των άρθρων 862 και 868 του Αστικού Κώδικα, που προβλέπει την αυτόματη εκχώρηση των ενοικίων του ακινήτου στην τράπεζα, που προβλέπει ποινές πρόωρης προεξόφλησης και δαπάνες και έξοδα έγκρισης του δανείου, ανανέωσης του και άλλα.

Όλες οι συμβάσεις οι οποίες αναφέρονται στην αιτιολογική έκθεση, εμπεριέχουν αυτούς τους απαγορευμένους όρους, όπως και ο νόμος Κατσέλη όπως και ο δικός σας νόμος. Πολύ απλά, αυτό που θα μπορούσατε να κάνετε για να ελαφρύνετε τους πάσης φύσεως δανειολήπτες, είναι να εφαρμόσετε το νόμο και τίποτα άλλο. Δεν θα χρειαζόταν ούτε ο νόμος Κατσέλη, ούτε ο νόμος Σκορδά, όπως τον έχουμε ονομάσει εμείς, γιατί ταιριάζει το Κατσέλη με το Σκορδά, κάνει ένα πολύ ωραίο «σκορδόψωμο» και τίποτα άλλο.

Αυτή η εμμονή των τραπεζών στη διατήρηση παράνομων όρων από μέρους τους, μπορεί να λειτουργήσει λυτρωτικά για τους δανειολήπτες, ασχέτων των νόμων σας.

Σας το εξηγούμε με μια ακόμα απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θηβών, όπου έχει γίνει ανακοπή σε έναν πλειστηριασμό για τους προαναφερθέντες λόγους.

Σε παρόμοια υπόθεση υπάρχει δικαστική απόφαση -όχι τελεσίδικη- όπου απαγορεύεται ο πλειστηριασμός πρώτης κατοικίας άνω των 200.000 ευρώ. Θα σας το καταθέσουμε και αυτό.

Κύριοι της Συμπολίτευσης, όπως βλέπετε, φέρατε ένα νομοσχέδιο με τίτλο, Πρόγραμμα διευκόλυνσης για ενήμερους δανειολήπτες και τροποποιήσεις του νόμου Κατσέλη. Πρόκειται, όμως, για τεράστια -σε έκταση- επιχείρηση παραπλάνησης και εξαπάτησης του ελληνικού λαού δήθεν ότι το κράτος στήριζει τον πολίτη και ασκεί πιέσεις στους τραπεζίτες. Καμμία πίεση σε κανέναν τραπεζίτη! Ακριβώς το αντίθετο συμβαίνει. Αυτή η σχέση αποτελεί και το επίκεντρο της διαφθοράς στην πατρίδα μας.

Στην πραγματικότητα, πρόκειται για ένα ακόμα θλιβερό επεισόδιο του σίριαλ της στήριξης των εθνικών και οικονομικών εγκλημάτων των «ελληνικού» τραπεζικού συστήματος, μία ακόμα θλιβερή συνέχεια του φιλοτραπεζικού νόμου, του ν.2801/98 των κύριων Σημίτη, Παπαντωνίου -οσονούπω έρχονται και αυτοί για διάφορες υποθέσεις- που επανέφερε τον διά νόμου υποχρεωτικό ανατοκισμό των τόκων, τα πανωτόκια στους Έλληνες για πρώτη φορά μετά την τελευταία καταργησή του από τον Ιουστινιανό Α', πριν από χίλια πεντακόσια χρόνια περίπου.

Το αποτέλεσμα αυτής της αντεθνικής πράξης, μαζί με τα συνηχούμενα παράνομα τοκοτεχνάσματα των τραπεζών, είναι ορατό σε όλο τον παραγωγικό ιστό της χώρας. Και είναι τα εξής: Αποκλεισμός όλων από κάθε μορφή χρηματοδότησης, λουκέτα, ανεργία εργαζομένων αλλά και επιχειρηματιών, απόγνωση, φυγή των ικανότερων, των καλύτερων Ελλήνων στο εξωτερικό, χιλιάδες αυτοκτονίες. Προχθές μάθαμε για άλλη μία γυναίκα στον Πύργο. Γιατί, όμως, να σας τα λέμε; Δεν νομίζω ότι σας αγγίζει τίποτα απ' όλα αυτά!

Ποια άλλη χώρα της Ευρώπης έχει τέτοιο νόμο-όνειδος σε βάρος των πολιτών της και υπέρ των παρανόμων και ληστρικών πρακτικών των τραπεζιτών; Καμμία! Το νομοσχέδιο δεν το έχει συντάξει κανένας Υπουργός από εσάς. Αυτό είναι σίγουρα καθ' υποβολήν, απευθείας από τις τράπεζες.

Για τον ελληνικό λαό η πραγματικότητα και η αλήθεια βρίσκονται αλλού. Οι τράπεζες συνεχίζουν ανενόχλητες να παρανομούν με διαχρονική στήριξη των κομμάτων εξουσίας. Παράνομα επιτόκια πιστωτικών καρτών, καταναλωτικών, επιχειρηματικών δανείων. Δεν επιτρέπεται τίποτα απ' όλα αυτά να υπερβαίνει το 6%,

σύμφωνα με τις δικαστικές αποφάσεις. Εσείς κωφεύετε και τα προβλήματα συνεχίζουν, συνεχίζουν και συνεχίζουν.

Βλέπουμε, επίσης, όσον αφορά το χάος στο οποίο έχει περιέλθει ολόκληρη η Ελλάδα, ότι δεν έχει αλλάξει τίποτα προς το καλύτερο, όπως λέει ο Πρωθυπουργός σας.

Να θυμίσουμε ξανά και τα δεκαοχτώ μέτρα του εθνικού σχεδίου εξόδου από την κρίση, του προγράμματος της Νέας Δημοκρατίας. Άλλωστε εσείς, όπως λένε στα τηλεοπτικά πάνελ διάφοροι συνάδελφοι και διάφορες συναδέλφισσες -εντός και εκτός εισαγωγικών- έχετε πρόγραμμα, ενώ εμείς δεν έχουμε. Να τα θυμίσουμε λοιπόν.

Πρώτον, αύξηση χαμηλών συντάξεων, πολυτεχνικών επιδομάτων, ειδικών μισθολογίων.

Δεύτερον, επίδομα ανεργίας από ένα σε δύο έτη.

Τρίτον, επίδομα ανεργίας και σε μη μισθωτούς.

Τέταρτον, μείωση φόρων που εκκρεμούν.

Πέμπτον, όχι άλλες μειώσεις μισθών.

Έκτον, σταδιακή αύξηση του αφορολογήτου στις 10.000 ευρώ.

Έβδομον, τέλος στο χαράτσι.

Όγδοον, μείωση όλων των φορολογικών συντελεστών.

Ένατον, χρονική επέκταση περικοπής δημοσίων δαπανών.

Δέκατον, προστασία δημοσίων υπαλλήλων.

Ενδέκατο, ελάφρυνση δανειοληπτών.

Δωδέκατο, αναστολή «Τειρεσία» τελευταίων δύο ετών.

Δέκατο τρίτο, ενίσχυση ρευστότητας αγοράς.

Δέκατο τέταρτο, συμψηφισμός οφειλών από και προς το δημόσιο.

Δέκατο πέμπτο, αξιοποίηση ακίνητης περιουσίας δημοσίου.

Δέκατο έκτο, προώθηση αποκρατικοποιήσεων.

Δέκατο έβδομο, ασφάλεια πολίτη - αντιμετώπιση λαθρομετανάστευσης. Μόλις χδεις ο κύριος Πρωθυπουργός παραδέχθηκε ότι έχουμε δύο εκατομμύρια και πλέον λαθρομετανάστες. Έχουμε περισσότερους λαθρομετανάστες απ' ό,τι έχουν οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής των τριακοσίων εκατομμυρίων πολιτών.

Και δέκατο όγδοο, ανακήρυξη ΑΟΖ.

Όσον αφορά το ποιοι έχουν πρόγραμμα -και ψεύδονταν- και ποιοι δεν έχουν πρόγραμμα, αυτό νομίζω τα λέει όλα.

Θα καταθέσουμε στα Πρακτικά το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας για μία ακόμη φορά, αυτό που ήταν υποτίθεται το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας. Και θα καταθέσουμε και το πρόγραμμα της Χρυσής Αυγής, για όσους λένε ότι δεν έχουμε. Έχουμε και πρόγραμμα, έχουμε και θέσεις έχουμε και ιδεολογία.

Πολύ σύντομα η Χρυσή Αυγή θα καταθέσει πρόταση νόμου για το πώς θα πρέπει να λειτουργεί το ελληνικό τραπεζικό σύστημα, ώστε να πάψουν να κλέβουν, να ληστεύουν τους Έλληνες πολίτες οι τράπεζες και όσοι έχουν παρτίδες μαζί τους και να πάψουμε να βλέπουμε αυτά τα αίσχη τα οποία συμβαίνουν, το «Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου» να αποφασίζει για κατάρχεση ελληνικής περιουσίας.

Ξέσπασε πόλεμος μεταξύ των δανειστών. Αντεπίθεση της Κομισιόν κατά του ΔΝΤ για τα διάφορα προβλήματα. Δυο γάιδαροι μαλώνανε σε ξένο αχυρώνα. Επιστροφή της τρόικας τον Ιούνιο με πρόταση για νέο μπαράζ μέτρων. Μόλις ένας στους δέκα κάνει ρύθμιση χρεών στο δημόσιο. Η EUROSTAT πήρε το πτυχίο μαγειρικής από το Master Chef Σταϊκούρα για εκείνα τα χαλκευμένα νούμερα των προηγούμενων μηνών. Στο δόκανο οι δανειολήπτες από τα distress funds. Να μη μείνει ούτε ένα σπίτι σε Έλληνα πολίτη. Να μη μείνει τίποτα.

Διαβάζουμε εδώ για τον κ. Σαμαρά που έλεγε για την τρόικα: «Δεν έχουν επαφή με την πραγματικότητα». Ε, λοιπόν, είναι το μόνο πράγμα στο οποίο συμφωνούμε με τον κ. Σαμαρά!

Ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ηλίας Παναγιώταρος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Το λόγο έχει η ειδική αγορήτρια της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Ασημίνα Ξηροτύρη - Αικατερινάρη.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΥΤΥΡΗ - ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Όπως εισαγωγικά αναφέρετε στην αιτιολογική έκθεση, η οικονομική κρίση που διέρχεται η χώρα και τα αποτελέσματα αυτής, όπως οι μεγάλες μειώσεις εισοδημάτων, μισθών και συντάξεων, η απώλεια εργασίας και η έκρηξη της ανεργίας, έχουν οδηγήσει τους πολίτες σε μεγάλη δυσκολία να ανταποκριθούν στις δανειακές τους υποχρεώσεις.

Με τις ρυθμίσεις του σχεδίου νόμου επιδιώκεται να δοθεί μία ρεαλιστική προοπτική διευκόλυνσης των ενήμερων οφειλετών, προκειμένου να αντιμετωπιστεί από κοινού η βίαιη αυτή μεταβολή της κατάστασης στη χώρα, να προστατευθούν οι πολίτες και ειδικότερα αυτές οι κατηγορίες δανειοληπτών που δυσκολεύονται να αντεπεξέλθουν, να μην καταρρεύσει το τραπεζικό σύστημα και να υπάρξει ομαλή μετάβαση μέχρι την οικονομική τους ανάκαμψη. Όμως, οι στόχοι που τίθενται, οι παραπάνω που διάβασα και άλλοι από την αιτιολογική έκθεση, δεν εκπληρούνται ούτε οι ανάγκες καλύπτονται στο βαθμό που θα έπρεπε από τις ρυθμίσεις των άρθρων του σχεδίου νόμου.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ**)

Εμείς θεωρούμε ότι αυτή η νομοθετική πρωτοβουλία έπρεπε να είχε κατατεθεί προ πολλού, μετά από μία διαδικασία ουσιαστικής διαβούλευσης και όχι μετά από την ασφυκτική και αφαιρετική ως προς το εύρος των ρυθμίσεων πίεση της τρόικας, μετά μάλιστα και τη μεγάλη καθυστέρηση στην επεξεργασία του από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Ευτυχώς, αποτρέψαμε την τελευταία στιγμή να συζητηθεί με τη διαδικασία του κατεπειγόντος.

Παρ' όλα αυτά -και δεν θα μπορούσε να θεωρηθεί διαφορετικά- το σχέδιο νόμου, παρά την καθυστέρηση υποβολής του και τις αδυναμίες, είναι μία πρώτη θετική τομή. Περιλαμβάνει ρυθμίσεις που θα ανακουφίσουν τα υπερχρεωμένα για τα στεγαστικά τους δάνεια νοικοκυριά και εξορθολογίζει το ν.3869, το γνωστό νόμο Κατσέλη. Όμως, για να καλυφθούν οι πραγματικές ανάγκες και ιδιαίτερα αυτές των ευπαθών ομάδων που έχουν απολέσει το μεγαλύτερο μέρος του εισοδήματός τους και δεν μπορούν πλέον να αντεπεξέλθουν στις υποχρεώσεις τους, για να δοθεί αυτό που λέει η αιτιολογική έκθεση, μία ρεαλιστική προοπτική διευκόλυνσης αυτών και να αποτελέσει το σχέδιο νόμου σημαντικό εργαλείο στην αντιμετώπιση αυτού του θεμελιώδους για τη συνοχή της κοινωνίας μας προβλήματος, χρειάζονται σημαντικές προσθήκες και βελτιώσεις, προκειμένου να μπορούμε να καλύψουμε όσο το δυνατόν περισσότερες περιπτώσεις πολιτών που έχουν, πράγματι, μεγάλη ανάγκη και να δημιουργήσουμε καλύτερες προϋποθέσεις εφαρμογής των νομοθετικών ρυθμίσεων. Σε αυτήν την κατεύθυνση ήταν και είναι οι τροπολογίες που έχουμε καταθέσει.

Η πρώτη μας εκτίμηση είναι ότι οι προϋποθέσεις για την υπαγωγή στο πρόγραμμα διευκόλυνσης, όπως και το εύρος εφαρμογής του, ενήμεροι οφειλέτες, εξαιρέση των ελεύθερων επαγγελματιών, μικροβιοτεχνών κ.λπ., περιορίζουν σε μικρό το πλήθος των νοικοκυριών και σε μικρή την ωφέλεια για τα νοικοκυριά. Το νομοσχέδιο είναι κατώτερων των προσδοκιών και των αναγκών των νοικοκυριών. Τελικά, παρά τις συνεχείς μας ερωτήσεις, δεν είχαμε από το Υπουργείο όλα εκείνα τα στοιχεία και ειδικότερα το πλήθος των εκτιμώμενων εν δυνάμει νοικοκυριών που μπορούν να ενταχθούν στο πρόγραμμα, ποσοτικοποιημένα μοντέλα προσέγγισης της εν λόγω ρύθμισης, για να κατανοήσουμε ποιο είναι το πραγματικό όφελος για τα νοικοκυριά, καθώς η διαφορά μεταξύ της οριζόμενης μηνιαίας δόσης για τους σαράντα οκτώ μήνες της καταβαλλόμενης πριν τη χορήγηση του προγράμματος διευκόλυνσης κεφαλαιοποιείται και αποπληρώνεται μετά την ολοκλήρωση του προγράμματος διευκόλυνσης. Εδώ, δεν λαμβάνεται υπ' όψη η πτωτική πορεία του κόστους του χρήματος για τις τράπεζες, αφού δεν υπάρχει τελικά μείωση του επιτοκίου και άλλες ουσιαστικές ελαφρύνσεις.

Ως Δημοκρατική Αριστερά, έχουμε καταθέσει προς πολλούς τις προτάσεις μας. Και αναλυτικότερα έχουμε τοποθετηθεί αρκετές φορές και στην Ολομέλεια, στις δύο προτάσεις νόμου του ΣΥΡΙΖΑ και του ΚΚΕ και στην επερώτησή μας για την ανεργία, για την επίλυση των θεμάτων των υπερχρεωμένων νοικοκυριών, τονίζοντας κατ' αρχάς το βασικό πλαίσιο της ΔΗΜΑΡ για την αντιμετώπιση, την αποκατάσταση της κοινωνικής συνοχής και για τη

συντεταγμένη κοινωνική προσαρμογή.

Όλοι γνωρίζαμε και γνωρίζουμε από τα μέσα και τώρα προστίθενται για δεύτερη φορά οι δανειστές μας -το δις εξαμαρτείν ουκ ανδρός σοφού- ότι η δημοσιονομική προσαρμογή που προηγήθηκε ήταν τόσο βίαιη, με εμπροσθοβαρή επώδυνα μέτρα, που επέφερε στον ελληνικό λαό, στη χώρα μεγάλη ύφεση και πολλά κοινωνικά και αναπτυξιακά προβλήματα. Πράγματι, η κοινωνία δοκιμάζεται και η συνοχή της θα αργήσει να αποκατασταθεί. Χρειάζεται γι' αυτό συνεχής προσπάθεια, σταθερότητα στόχων, ευρύτερη κινητοποίηση, για να δώσουμε σήμερα τη μάχη της συντεταγμένης κοινωνικής προσαρμογής.

Η παρούσα νομοθετική πρωτοβουλία βοηθάει σ' αυτήν την κατεύθυνση, της κοινωνικής προσαρμογής, αρκεί να μας αφήσουν επιτέλους να λύσουμε συντεταγμένα και σε σταθερή βάση τα προβλήματα που δημιουργήθηκαν. Και αυτό δεν φαίνεται να γίνεται στο βαθμό που θέλουμε.

Για την κοινωνική προσαρμογή στη Δημοκρατική Αριστερά έχουμε την εξής κύρια κατεύθυνση. Προσπαθούμε να δημιουργηθεί ένα πραγματικό δίκτυο κοινωνικής προστασίας και ελάφρυνσης του οικογενειακού προϋπολογισμού. Είναι για εμάς ζητήματα άμεσης προτεραιότητας.

Πολύ μεγάλη σημασία δίνουμε -και το εξηγήσαμε αυτό προ πολλού στις προτάσεις μας- στο ότι σημαντική ελάφρυνση των βαρών των οικογενειών θα επέλθει με την εφαρμογή του μέτρου του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος.

Αυτήν τη στιγμή έχει προβλεφθεί η πιλοτική εφαρμογή του. Ξέρετε, όμως, ότι η δική μας πρόταση είναι πως έπρεπε να εφαρμοστεί πιλοτικά το 2013 και οριστικά να εφαρμόσουμε το εγγυημένο εισόδημα από το 2014.

Όσον αφορά το δικό μας σχεδιασμό για τα ειδικότερα θέματα που συζητάμε σήμερα, δηλαδή τα θέματα των δανειακών ρυθμίσεων, είχαμε προ πολλού συζητήσει μαζί σας τις εξής προτάσεις.

Θέλουμε την προσαρμογή όλων των χορηγητικών επιτοκίων με βάση τα επιτόκια της Ευρωπαϊκής Τράπεζας, η οποία αποτελεί και την κύρια πηγή άντλησης ρευστότητας των τραπεζών. Γι' αυτό και καταθέσαμε σχετική τροπολογία για τη μείωση του επιτοκίου, στην οποία δεν λέμε και τίποτα πολύ σοβαρό. Δύο μονάδες! Η αρχική πρόταση είχε μείωση του επιτοκίου, κύριοι Υπουργοί. Προτείνουμε να μειωθεί κατά δύο μονάδες σε όλες τις περιπτώσεις κι όχι μόνο στις περιπτώσεις των ανέργων και των πολιτών που είναι στα όρια της φτώχειας.

Σχετικά με τους άνεργους και όσους διαβιώνουν αποδεδειγμένα κάτω από το όριο της φτώχειας κι έχουν αναπηρία από 67% και άνω, θα πρέπει να έχουμε μια ουσιαστικότερη και επαρκή περίοδο χάριτος. Περίοδος χάριτος έξι μηνών; Προβλέπετε μόνο τη δυνατότητα, αν πάει καλά η κατάστασή, να τους αφαιρέσουμε κι αυτές τις ευνοϊκές ρυθμίσεις! Είναι δυνατόν σε έξι μήνες να καλυτερεύσει η κατάσταση; Ούτε σε δύο χρόνια!

Και τι σας ζητάμε με την τροπολογία; Να το κάνετε τουλάχιστον ένα χρόνο. Δεν ζητάμε τίποτα. Δεν είναι δομική αλλαγή. Είναι ουσιαστική αλλαγή. Ποιος δεν μας το επιτρέπει να το κάνουμε; Πρόκειται σε έξι μήνες οι άνεργοι να βρουν εργασία;

Επιμένουμε, λοιπόν, στη στήριξη των ευπαθών ομάδων του πληθυσμού που ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας. Πρέπει να κάνουμε προσθετικά τέτοιες ρυθμίσεις. Γι' αυτό σας έχουμε καταθέσει τις τροπολογίες.

Το κυριότερο θέμα, που τέθηκε από όλες τις πτέρυγες -ακόμη και από το φορολογικό νομοσχέδιο- και που το κράτος πρέπει να λύσει, είναι το εξής: Πρέπει να ελεγχθεί η φορολογική και εισοδηματική κατάσταση των ελευθέρων επαγγελματιών, για να μπορούμε κι αυτοί να μπαίνουν στις θετικές ρυθμίσεις και για τη φορολογία του εισοδήματός τους και στις ευνοϊκές ρυθμίσεις αυτού του νομοσχεδίου.

Διότι πράγματι με αυτό το νομοσχέδιο, επειδή μπορούμε να καταγράψουμε μόνο τους μισθωτούς και τους συνταξιούχους και άρα να ξέρουμε ποιοι έχουν εισόδημα κάτω των 25.000 ευρώ, αυτούς τους προστατεύουμε. Όπως τους προστατεύουμε με αυτό το μέτρο. Κάνουμε, όμως, μια αρχή. Γι' αυτούς τους ανθρώπους, όμως, οι οποίοι έχουν χάσει και την ατομική τους επιχείρηση με άλλο δάνειο, για τους οποίους δεν έχουν ολοκληρωθεί τα μέτρα για την προστασία τους, καθώς και γι' αυτούς

που έχουν το σπίτι τους, είναι θέμα κοινωνικής δικαιοσύνης και ισότητας.

Η πρόταση που κάνουμε εδώ, μπορώ να δεχθώ ότι αλλάζει τη δομή του νομοσχεδίου. Δεν νομίζω, όμως, ότι είχαμε καμμία επιταγή από την τρόικα να μην τους συμπεριλάβουμε. Εμείς δεν έχουμε τα στοιχεία και δεν μπορούμε να πούμε πόσες χιλιάδες είναι αυτοί οι πολίτες. Μπορούμε να πούμε ότι εκατόν πενήντα χιλιάδες είναι οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι που ανήκουν σ' αυτήν την περίπτωση. Δεν ξέρουμε να απαντήσουμε, όμως, πόσο είναι οι ελεύθεροι επαγγελματίες που έχουν ανάγκη.

Εμείς όλοι μεταξύ μας, όμως, ξέρουμε ότι είναι πάρα πολλοί. Και είναι πολύ περισσότεροι -περισσότεροι από τους μισθωτούς και τους συνταξιούχους- αυτοί που έχουν εισόδημα κάτω από 25.000 ευρώ. Είναι πάρα πολλοί. Είναι πάρα πολλά αυτά τα νοικοκυριά.

Θέσαμε με τροπολογία -επί της αρχής στην επιτροπή είχαμε μιλήσει σχετικά- την περαιτέρω αναστολή των πλειστηριασμών κύριας κατοικίας. Το κρίναμε αναγκαίο αυτό, κύριε Υπουργέ, γιατί άνοιξε μια πολύ μεγάλη συζήτηση. Υπάρχουν ενδείξεις και δημοσιογραφικές πληροφορίες ότι το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, η τρόικα, πιέζει μάλιστα σε αντίθετη κατεύθυνση, δηλαδή να άρουμε τους πλειστηριασμούς πολύ γρήγορα.

Κάνετε την τοποθέτησή σας. Θα κρατήσω ότι η Κυβέρνηση πέρσει το Νοέμβριο με πράξη νομοθετικού περιεχομένου έδωσε ένα χρόνο παράταση. Φαντάζομαι ότι πολύ πιο νωρίς -γιατί θα δει ότι η κατάσταση είναι πάρα πολύ δύσκολη και για να είναι και λειτουργικό και αποτελεσματικό αυτό το νομοσχέδιο- θα δει ότι θα χρειαστεί να δώσει αυτήν την παράταση και ως ΔΗΜΑΡ δεν κάνουμε πίσω.

Παραμένει, βέβαια, ανάγκη να διευκρινιστούν οι συνθήκες για τα δάνεια που έχουν καταγγελθεί. Συζητήσαμε αρκετά στην επιτροπή. Μετά την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών και με την αφορμή αυτής της συζήτησης πρέπει να οδηγηθούμε σύντομα σε ένα πλαίσιο ρυθμίσεων, ώστε να εξευρεθεί μια βιώσιμη λύση. Δεν φτάνει μόνο ο νόμος Κατσέλη και τα δικαστήρια. Πρέπει να βρεθεί μια βιώσιμη λύση που θα διατηρήσει στη ζωή τα νοικοκυριά και τις επιχειρήσεις που έχουν τεράστια προβλήματα με την εξυπηρέτηση των δανειακών τους υποχρεώσεων και χωρίς βέβαια να τινάξουμε στον αέρα την εύθραυστη ισορροπία του τραπεζικού συστήματος.

Είναι, όμως, αίτημα και ανάγκη όλης της κοινωνίας, να μην αποφεύγουν οι τράπεζες το πρόβλημα. Θα πρέπει να εγκύψουν στο πρόβλημα και θα πρέπει να συνδυάσουν την τεχνολογία τους με τις πραγματικές δυνατότητες βάσει και των στοιχείων που διαθέτουν για κάθε νοικοκυριό και τα δικαστήρια. Πρέπει να δυσκολίσουν. Γιατί οι τράπεζες, με τον ελληνικό λαό και την ελληνική οικογένεια ζουν κατά κύριο λόγο και εκεί πρέπει να δίνονται οι προτεραιότητες ώστε να διαμορφωθεί μία δίκαιη και βιώσιμη πρόταση αποπληρωμής των τραπεζικών δανείων, πολύ περισσότερο αυτών που αφορούν την πρώτη κατοικία ή την επιβίωση της μικρομεσαίας επιχείρησης.

Όσον αφορά στα επιμέρους θέματα των άρθρων και στο ότι το πρόγραμμα διευκόλυνσης θα ισχύει για τις αρχικές συμβάσεις που καταρτίστηκαν ως τις 30-6-2010, το διάστημα αυτό θα μπορούσε να είναι μεγαλύτερο γιατί πράγματι ορισμένοι έχουν συνάψει δάνεια και μέσα στην κρίση υπολογίζοντας ότι τα πράγματα θα πάνε καλύτερα και έχουν βρεθεί και αυτοί στο ίδιο αδιέξοδο. Νομίζω ότι και ο συνάδελφος από το ΠΑΣΟΚ, ο κ. Μωραϊτης σας το ζητήσε αυτό.

Όσον αφορά τα θέματα των προϋποθέσεων που βάζετε, εμείς κάνουμε μία ρεαλιστική πρόταση για μια μικρή αύξηση αυτών των προϋποθέσεων. Δεν στοιχίζει αυτό κάτι. Απλώς διευρύνει κατά κάποιον τρόπο το πλήθος των νοικοκυριών το οποίο, πράγματι, είναι μικρό. Ιδιαίτερα, εάν σταθούμε στο συνολικό ανεξόφλητο υπόλοιπο κεφαλαίου -όπου περιλαμβάνονται μέχρι 150 χιλιάδες και όπου συμπεριλαμβάνονται και τα ανεξόφλητα από άλλα δάνεια- είναι μικρό το ποσό. Σας ζητήσαμε να πάει στις 200 χιλιάδες. Δεν ξέρω γιατί κλείσαμε αυτήν τη συμφωνία και είναι ανελαστικά τώρα αυτά τα πράγματα. Ζητήσαμε κάποια άλλα ποσά να αυξηθούν, ούτως ώστε να μπουν περισσότεροι οι ανήμποροι δανειολήπτες. Είναι μικρές οι αυξήσεις που ζητάμε.

Επίσης, σχετικά με τα θέματα των ανέργων και των φτωχών νοικοκυριών, κάναμε μία ουσιαστική τροποποίηση. Θέλουμε να περιλαμβάνεται κάθε τέκνο σύμφωνα μ' αυτά που καθορίζει η EUROSTAT και οι σχετικοί φορείς. Δηλαδή και το πρώτο και το δεύτερο παιδί να προστίθεται σ' αυτό το ελάχιστο εισόδημα που βάζετε, τις 15.000 για την ατομική φορολογική δήλωση και τις 25.000 για την κοινή φορολογική δήλωση. Θέλουμε σ' αυτά τα ποσά για κάθε τέκνο να υπάρχει προσαύξηση. Λέμε 2.000 ευρώ ή έστω 1.700, όσο λένε οι έρευνες, η EUROSTAT κ.λπ., ούτως ώστε να μπορέσει να υπάρξει μία ουσιαστική στήριξη της οικογένειας. Σύν 5.000 από τρία τέκνα και πάνω δεν φτάνουν, για να προσεγγίσουμε αυτά τα νοικοκυριά και με ένα και δύο παιδιά που έχουν μεγάλη ανάγκη.

Σας είπα για το επιτόκιο και για την τροπολογία που έχουμε καταθέσει στο άρθρο 5 αλλά και για την περίοδο χάριτος. Τουλάχιστον για τους ανέργους και τα φτωχά νοικοκυριά γίνε για ένα χρόνο. Οι έξι μήνες είναι πάρα πολύ μικρό διάστημα. Μπορείτε να κάνετε αυτές τις αλλαγές, κύριε Υπουργέ.

Θα ήθελα να πω δύο λόγια για το νόμο Κατσέλη. Νομίζω ότι σε γενικές γραμμές οι τροποποιήσεις οι οποίες γίνονται εξορθολογίζουν το νόμο αυτό. Βέβαια, θα παραμείνουν ακόμη πάρα πολλά προβλήματα. Πάλι λέτε το εξάμηνο για την εφαρμογή από τα δικαστήρια κ.λπ. Είναι γνωστό ότι οι υποθέσεις θα εξακολουθούν να εκδικάζονται μετά το 2022 και 2023. Χρειάστηκε αυτός ο εξορθολογισμός αλλά χρειάζεται και η ενίσχυση των ειρηνοδίκων και άλλα θέματα, ούτως ώστε να μπορεί γρήγορα η δικαιοσύνη να εξετάζει όλες αυτές τις περιπτώσεις.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, με τις αντιρρήσεις μας σε μια τροπολογία που φέρατε. Η τροπολογία αυτή, αφορά την παράταση της προθεσμίας ολοκλήρωσης του αναδρομικού ελέγχου των δηλώσεων περιουσιακής κατάστασης, των εν τη ζωή ευρισκομένων πολιτικών από το έτος 1974 έως το 2012.

Μπορώ να κατανοήσω την παράταση, γιατί δεν έχει προλάβει ακόμη η Επιτροπή να ολοκληρώσει τον έλεγχο μέχρι τις 30 Ιουνίου 2014. Την δεύτερη παράγραφο, όμως, δεν την κατανοώ. Θεωρείτε σκόπιμο να παραταθεί η έναρξη εφαρμογής –να παραταθεί η έναρξη, να μην αρχίσει δηλαδή- να αναβληθεί η εφαρμογή των άρθρων 2, 3 και 4 του ν. 4065, καθώς ο χρόνος αυτός κρίνεται ελάχιστα αναγκαίος, για την απρόσκοπτη εφαρμογή των προβλεπόμενων στα άρθρα εντύπων, προκειμένου να εξυπηρετηθεί ο στόχος.

Κατ' αρχάς, η αιτιολογική έκθεση είναι εντελώς πτωχή για τη δεύτερη παράγραφο. Βέβαια επί της ουσίας δεν θα συμφωνήσουμε με την αναστολή εφαρμογής αυτού του νόμου, τον οποίο ψηφίσαμε πριν ένα χρόνο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ομοφώνως τον ψηφίσαμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Παρακαλώ να πάρει το λόγο ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χρήστος Κατσώτης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η ουσία του σχεδίου νόμου που διαπερνάει και τα είκοσι άρθρα στα δύο κεφάλαιά του, είναι κατά την εκτίμησή μας η διασφάλιση των πιστωτικών ιδρυμάτων. Είναι εξεργασμένο αυτό το σχέδιο νόμου από τους τραπεζίτες και η αρχή που το διαπερνά, είναι πώς θα μειωθούν οι επισφάλειες των τραπεζών και πώς θα πάρουν ακόμη περισσότερα από τους δανειολήπτες, σε όποια θέση και αν βρίσκονται.

Ο τίτλος του σχεδίου νόμου θα μπορούσε να ήταν: «Πρόγραμμα βελτίωσης των διασφαλίσεων των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων από τους δανειολήπτες». Αυτός θα μπορούσε να ήταν ο πραγματικός τίτλος αυτού του νομοσχεδίου.

Με βάση τα στοιχεία από μέλη της Ένωσης Τραπεζών τον Ιανουάριο του 2013, τον Ιούνιο του 2012, ο αριθμός των στεγαστικών δανείων ήταν πολύ κοντά στο 1,5 εκατομμύριο. Στο σύνολο του 1,5 εκατομμυρίου στεγαστικών δανείων τα οποία έχουν δοθεί σύμφωνα με στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδος, οι καθυστερήσεις λένε ότι είναι στο 20%.

Οι ρυθμίσεις που έχουν γίνει από τις τράπεζες, σύμφωνα με την ίδια μελέτη, είναι της αξίας των 12,38 δισεκατομμυρίων ευρώ

και αφορούν διακόσιες είκοσι δύο χιλιάδες τριακόσια ογδόντα τέσσερα δάνεια, στα οποία έχουν γίνει ρυθμίσεις. Τα δάνεια αυτά, σύμφωνα με τον εκπρόσωπο της Ένωσης Τραπεζών, είναι ενυπόθηκα.

Σύμφωνα με το Συνήγορο του Καταναλωτή, ήδη έχουν υπαχθεί στο ν. 3869 δάνεια ύψους περίπου 2 δισεκατομμυρίων ευρώ. Τα στεγαστικά δάνεια αντιπροσωπεύουν το 53,7%, οι πιστωτικές κάρτες το 10,6%, τα καταναλωτικά δάνεια το 30,5% και οι άλλες οφειλές το 5,2%.

Το ποσό του 1.298.500.000 είναι τα στεγαστικά δάνεια. Οι πιστωτικές κάρτες είναι 255 εκατομμύρια και τα καταναλωτικά δάνεια είναι 736 εκατομμύρια ευρώ. Ο μέσος όρος του στεγαστικού δανείου, σύμφωνα πάλι με τη μελέτη, είναι 110.000 ευρώ.

Με τα όσα στοιχεία έδωσε ο εκπρόσωπος της Ένωσης Τραπεζών, κ. Γκόρτζος, τα στεγαστικά δάνεια σε καθυστέρηση είναι 36.960.000.000, τα εξυπηρετούμενα δάνεια είναι 32 δισεκατομμύρια και ένα ποσοστό το οποίο είναι σε καθυστέρηση, στα καταναλωτικά δάνεια είναι 38%. Το 3,52% αυτών των στεγαστικών δανείων αναφέρεται στους υπερχρεωμένους που έχουν κάνει χρήση του ν. 3869.

Η προσφυγή, αγαπητοί κύριοι και κυρίες, των ελληνικών λαϊκών οικογενειών στον δανεισμό, ήταν ένας άλλος τρόπος που προσφέρονταν για κάλυψη των αναγκών τους και ένας άλλος δρόμος αύξησης της κερδοφορίας των καπιταλιστών. Οι λαϊκές οικογένειες προσέφυγαν στον δανεισμό, διότι το εισόδημα που είχαν από τη σκληρή δουλειά τους ήταν πενιχρό. Μιλάμε για τους μισθούς και τις συντάξεις στην περίοδο των μεγάλων ρυθμών και δεικτών ανάπτυξης και των 77 λεπτών του ευρώ αύξησης που έδωσαν οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας.

Τα λεγόμενα τραπεζικά προϊόντα με τα μικρά δυσανάγνωστα γράμματα ήταν πολλά και απευθύνονταν στους εργαζόμενους και τους μικροεπαγγελματίες για να ικανοποιήσουν ζωτικές ανάγκες, να κρατήσουν τη μικρή επιχείρησή τους.

Εμείς δεν συμφωνούμε, οι εργαζόμενοι, τα λαϊκά στρώματα να παίρνουν δάνειο για την πρώτη κατοικία τους. Η θέση μας είναι ότι όλοι πρέπει να έχουν το δικαίωμα στη λαϊκή κατοικία. Το σύστημα, όμως, αυτό που υπηρετείτε, στερεί την κατοικία από όλους. Καταργήσατε πριν από λίγο καιρό και τον Οργανισμό Εργατικής Κατοικίας που ήταν το αποκούμπι για τους εργαζόμενους.

Το σύστημα, όχι μόνο δεν διασφαλίζει κατοικία για όλους αλλά ήδη βρίσκεται στην περίοδο που απειλεί να την πάρει από όσους κατάφεραν να την έχουν μέσα και από δανεισμό, με την άρση της απαγόρευσης των πλειστηριασμών που ετοιμάζει η συγκυβέρνηση για να βάλει μεγαλύτερη θηλιά στο λαιμό της φτωχολογίας, να διασφαλίσει ακόμα περισσότερο τις τράπεζες, αυτά τα αρπακτικά.

Γίνεται πρόταση για παράταση της απαγόρευσης, για ένα ή δύο χρόνια ακόμη. Αλήθεια, τι ελπίζετε να αλλάξει σε ένα ή δύο χρόνια; Μήπως θα δουλεύουν το 1,5 εκατομμύριο των ανέργων; Θα σταματήσουν οι ευέλκτες μορφές απασχόλησης και το άθλιο εισόδημα από αυτές; Θα έχουν τέτοιο μισθό και σύνταξη οι εργαζόμενοι, που θα τους επιτρέψει να αποπληρώνουν τα δανειά τους; Θα αυξηθεί η χρηματοδότηση στην υγεία και την παιδεία, ώστε να παρέχονται αναβαθμισμένες και δωρεάν στο λαό;

Ήδη η τρόικα ήρθε και επεξεργάζεται νέα μέτρα. Τι γράφεται και τι ακούγεται; Απολύσεις, νέα φοροληστεία, νέες μειώσεις στους μισθούς και στις συντάξεις, νέες περικοπές στην υγεία και την παιδεία, νέες αυξήσεις στα φάρμακα, στο νερό, στα εισιτήρια, στο ρεύμα και αλλού.

Εμείς υποστηρίζουμε να γίνει ρητή η απαγόρευση του πλειστηριασμού της πρώτης κατοικίας για στεγαστικό ή καταναλωτικό δάνειο και αυτό να επεκταθεί και για χρέη προς το δημόσιο. Απορρίπτετε αυτήν την πρόταση, γιατί κατά τη γνώμη μας ενεργείτε προς όφελος των τραπεζών. Εκβιάζετε, κρατάτε όμηρους τους εργαζόμενους, τους άνεργους, τους αυτοαπασχολούμενους, τους αγροκτηνοτρόφους και όσους δεν μπορούν να τα βγάλουν πέρα, δεν μπορούν να δώσουν τις δόσεις των δανείων τους.

Όχι, εμείς δεν συμφωνούμε με τα λαϊκά στρώματα να δανειζονται, για να καλύψουν τις ανάγκες υγείας των οικογενειών τους και μόρφωσης των παιδιών τους. Απαιτούμε αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν παιδεία και υγεία για όλο το λαό, με κατάργηση της

επιχειρηματικής δραστηριότητας.

Εσείς, με την πολιτική που ασκήσατε στην υγεία και την παιδεία υποχρεώσατε τα λαϊκά νοικοκυριά να δανειστούν για να αποκαταστήσουν την υγεία τους, υποχρεώνετε τα λαϊκά νοικοκυριά να πάρουν φοιτητοδάνεια για να μπορέσουν να μορφώσουν τα παιδιά τους. Και έρχεστε σήμερα και τους λέτε ότι πρέπει να βάλουν υποθήκη την κύρια κατοικία για να μπορέσουν να μπουν σε αυτήν τη ρύθμιση για το δάνειο που πήραν για τη μόρφωση των παιδιών τους.

Όχι, δεν συμφωνούμε με τα διακοποδάνεια. Εμείς λέμε ότι οι διακοπές, η αναψυχή πρέπει να αποτελούν δικαίωμα για τους εργαζόμενους και όχι προνόμιο των εκμεταλλευτών τους. Εσείς ουσιαστικά καταργήσατε τις άδειες, τα επιδόματα αδείας, τα δώρα Χριστουγέννων και Πάσχα, που αποτελούσαν κατάκτηση των εργαζομένων για την αναπαραγωγή της εργατικής τους δύναμης.

Η διαχρονική πολιτική των κυβερνήσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και των άλλων καπιταλιστικών χωρών, δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν τις αιτίες που οδηγούν τη λαϊκή οικονομία στον μεγάλο δανεισμό. Η πολιτική στήριξης των μονοπωλίων που υλοποιείται διαχρονικά από τα κόμματα του κεφαλαίου, βρήκε στην περίοδο της κρίσης σε δεινή θέση τα λαϊκά νοικοκυριά, τα οποία καλούνται να επωμιστούν τα πάνδενα προκειμένου να σωθεί το κεφάλαιο.

Αυτή είναι η υπεύθυνη στάση της συγκυβέρνησης, η σωτηρία των μονοπωλίων και η δημιουργία των προϋποθέσεων αυξημένης κερδοφορίας στην περίοδο ανάκαμψης, με συντρίμια τα όποια δικαιώματα των εργαζομένων.

Αυτή είναι η υπεύθυνη στάση της συγκυβέρνησης. Να διασφαλίσει τους τραπεζίτες με κάθε τρόπο. Ενώ η ανακούφιση των νοικοκυριών με διαγραφή των χρεών είναι ανεύθυνη στάση, όπως λένε.

Οι τράπεζες δεν είναι ευαγή ιδρύματα αλλά επιχειρήσεις που κερδίζουν τα μάλα μέσα από τις ληστρικές συμβάσεις. Αυτές είναι όχι μόνο σύμφωνες με αυτό το νόμο αλλά αυτές είναι που έχουν συμφωνήσει και έχουν διαμορφώσει αυτόν το νόμο. Λέτε οι τράπεζες να σκέφτονται το καλό των δανειοληπτών; Οι τράπεζες κερδίζουν με τις μεγαλύτερες διασφαλίσεις και έχουν λιγότερες επισφάλειες με τις ρυθμίσεις αυτές.

Το σχέδιο νόμου δεν αναφέρεται μόνο σε στεγαστικά δάνεια, αναφέρεται σε κάθε είδους δάνεια. Δηλαδή, αν κάποιος πήρε δάνειο για δευτερεύουσα κατοικία και έχει βάλει υποθήκη το κτήμα, τώρα θα πρέπει να δώσει μεγαλύτερη εγγύηση στις τράπεζες με τον εκβιασμό της πρώτης κατοικίας. Αν πήρε καταναλωτικό δάνειο και πήρε αυτοκίνητο, αυτό το εξαιρείτε, διότι, όπως λέτε, δεν έχει τιμή και ζητάτε υποθήκη την πρώτη κατοικία. Αυτό είναι πρόκληση. Είναι μια προκλητική ρύθμιση προς όφελος των τραπεζιτών και σε βάρος των δανειοληπτών.

Όπως αναφέρεται στον τίτλο του σχεδίου νόμου, αφορά στη διευκόλυνση των ενήμερων δανειοληπτών και όχι αυτούς που αδυνατούν να δώσουν τις δόσεις που είναι στο «κόκκινο». Με όλες τις ρυθμίσεις των άρθρων και των δύο κεφαλαίων, αναδύεται ο πρωταρχικός στόχος του νομοσχεδίου της μη κατάρρευσης, της μη διασάλευσης, να του πούμε έτσι όπως λέτε, του τραπεζικού συστήματος και η εξασφάλιση, όσο το δυνατό, των απαιτήσεων από τους δανειολήπτες.

Δίνει περίοδο χάριτος σαράντα οκτώ μηνών σε αυτούς που συνεχίζουν να εξυπηρετούν τα δάνεια, με διάρκεια του προγράμματος ως έξι μήνες. Καμμία αλλαγή δεν προβλέπει το σχέδιο νόμου στις ληστρικές συμβάσεις των πιστωτικών ιδρυμάτων με τους οφειλέτες. Στην περίοδο χάριτος θα πληρώνουν τους τόκους και μετά θα επιστρέφουν οι ανατοκισμοί.

Στο άρθρο 5 στην παράγραφο 4, αναφέρεται καθαρά «Το ποσό του κεφαλαίου που δεν καταβάλλει ο οφειλέτης κατά τη διάρκεια του διαστήματος των έξι μηνών κεφαλαιοποιείται και αποπληρώνεται μετά την ολοκλήρωση του προγράμματος διευκόλυνσης». Εξαιρούνται από αυτό το πρόγραμμα που το ονομάζετε «διευκόλυνση» οι επαγγελματίες, που ήδη βρίσκονται σε δεινή κατάσταση ακόμα και για το στεγαστικό τους δάνειο.

Είναι χαρακτηριστικό της πολιτικής που υπηρετείτε, η ενίσχυση των τραπεζών με πάνω από 100 δισεκατομμύρια αυτήν την περίοδο και η φιλοσοφία αυτού του σχεδίου νόμου που ανα-

φέρεται σε αυτούς που ήδη εξυπηρετούν τα δάνεια και απλά τους διευκολύνει με περίοδο χάριτος, που βέβαια οι τραπεζίτες θα πάρουν περισσότερα από τους τόκους. Γιατί, αλήθεια, αυτός που μπορεί να εξυπηρετήσει το δάνειο, θα θέλει να μπει στο πρόγραμμα διευκόλυνσης; Για να πληρώσει περισσότερους τόκους, προφανώς.

Το σχέδιο νόμου, με το κεφάλαιο Β' τροποποιεί το νόμο Κατσέλη και τον κάνει ακόμα χειρότερο, επαχθέστερο για τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά. Προβλέπει μάλιστα την ένταξη στις νέες ρυθμίσεις όλων αυτών που εκκρεμούν οι αιτήσεις τους για ένταξη στο ν.3869/2010.

Προβλέπεται η επιτάχυνση των διαδικασιών και η γνώση όλων των στοιχείων των αιτούντων υπερχρεωμένων νοικοκυριών για την ένταξη στις ρυθμίσεις. Εισάγετε την υποχρέωση καταβολής από τους υπερχρεωμένους του 10% της δόσης, που δεν μπορεί να είναι μικρότερη των 40 ευρώ, κάτι που δεν ίσχυε μέχρι τώρα. Προσπαθείτε με κάθε τρόπο να δώσετε στους τραπεζίτες ακόμα περισσότερα. Εισάγετε αυτήν τη ρύθμιση για αυτούς που έχουν εξαθλιωθεί από την πολιτική σας, από τη μείωση των μισθών, τις απολύσεις, τη φοροληστεία και απαιτείτε για κάθε ρύθμιση, τη διασφάλιση όλο και κάποιας δόσης για τις τράπεζες.

Οι παρεμβάσεις του Υπουργείου στα άρθρα 2, 12, 14 και 17 δεν αλλάζουν τη φιλοσοφία του και τροποποιούν το νόμο Κατσέλη προς το χειρότερο, ιδιαίτερα στο άρθρο 14. Τι λέγατε, κύριε Υπουργέ, στο άρθρο 14 στο σχέδιο νόμου; Τι γράφετε τώρα, σε αυτό που φέρνετε σήμερα, στην Ολομέλεια; Είναι εντελώς διαφορετικό.

Οι παράγραφοι 1,2 και 4 του άρθρου 6 του ν.3869/2010 καταργούνται, λέγατε στο σχέδιο νόμου. Έρχεστε, λοιπόν, σήμερα με αυτό το σχέδιο που φέρνετε στην Ολομέλεια και λέτε άλλα πράγματα. Διατηρείτε τη διάταξη για στεγαστικό δάνειο που δίνει τη δυνατότητα ασφαλιστικών μέτρων με τον όρο, όμως, της καταβολής από τον οφειλέτη όλων ή μέρους των τοκοχρεολυτικών δόσεων μέχρι την τελική εκδίκαση.

Κύριοι, το ΚΚΕ έχει καταθέσει την πρότασή του. Λέμε ότι αυτή απαντά στα αδιέξοδα των υπερχρεωμένων νοικοκυριών.

Η πρότασή μας προβλέπει να χάσουν οι τράπεζες. Το έχουμε πει και το λέμε χωρίς περιστροφές: «κούρεμα» των δανείων. Το ΚΚΕ υποστηρίζει από κάθε είδους οφειλή, από κάθε είδους δάνειο από τα πιστωτικά ιδρύματα, να διαγράφεται τον κάθε μορφής τόκων, κάθε ποσό από ανατοκισμό και κεφαλαιοποίηση κάθε μορφής, για οικογένειες που έχουν ετήσιο οικογενειακό εισόδημα μέχρι 40.000 ευρώ και να προσαιξάνεται κατά 5.000 ευρώ για κάθε παιδί.

Από το φιλίες των λαϊκών νοικοκυριών, όπως αυτές διαμορφώνονται μετά την εφαρμογή των παραπάνω, να διαγράφεται ποσό που αντιστοιχεί στο 50% αυτών, εφόσον το ύψος των δανείων δεν ξεπερνά τις 200.000 ευρώ για στεγαστικά δάνεια, τις 30.000 ευρώ για καταναλωτικά δάνεια και τις 20.000 ευρώ για πιστωτικές κάρτες. Αναφερόμαστε, δηλαδή, στο σύνολο των δανειοληπτών, των όποιων μορφών δανείων έχουν πάρει.

Οι οφειλές των λαϊκών νοικοκυριών προς τα πιστωτικά ιδρύματα, οι οποίες απομένουν μετά τις παραπάνω διαγραφές, παύουν να γεννούν τόκους για όσο διάστημα διαρκεί η οικονομική κρίση. Επίσης, αναστέλλεται η πληρωμή για όσο διάστημα διαρκεί η οικονομική κρίση των οφειλών, εφόσον αυτές αφορούν ανέργους.

Οι οφειλές των επαγγελματοβιοτεχνών προς τα πιστωτικά ιδρύματα, οι οποίες αφορούν την επαγγελματική τους δραστηριότητα -κάτι που εσείς δεν αγγίζετε καθόλου- όπως αυτές διαμορφώνονται μετά την εφαρμογή όλων των παραπάνω διαγραφών, μειώνονται σε ποσοστό 30% εάν διατηρούν την επιχείρησή τους και κατά 50%, εάν την έχουν κλείσει και είναι άνεργοι και για ύψος δανείου έως 300.000 ευρώ. Εσείς δεν αναφέρεστε καθόλου στους επαγγελματοβιοτέχνους σε αυτές τις ρυθμίσεις που κάνετε σήμερα με το σχέδιο νόμου.

Αντιστοίχως, οι οφειλές των φτωχών αγροτοκτηνοτρόφων και ψαράδων προς τα πιστωτικά ιδρύματα, οι οποίες αφορούν την επαγγελματική τους δραστηριότητα να μειώνονται και αυτές σε ποσοστό 30% και για ύψος δανείων έως 300.000 ευρώ. Με ευθύνη του κράτους να διασφαλιστεί η παροχή από τα πιστωτικά

ιδρύματα άτοκων καλλιεργητικών δανείων σε μικρούς και μεσαίους αγρότες και κτηνοτρόφους, για να ανταποκριθούν στην αγορά καλλιεργητικών εφοδίων για την καλλιεργητική περίοδο.

Επίσης, παύει αυτοδικαία οποιαδήποτε πράξη αναγκαστικής εκτέλεσης ή άλλο αναγκαστικό μέτρο εκ μέρους των πιστωτικών ιδρυμάτων.

Η πρόταση νόμου του ΚΚΕ, είναι αυτή που απαντά σήμερα στα μεγάλα προβλήματα, στα μεγάλα αδιέξοδα που έχουν τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά. Η δική σας πρόταση, απαντά στις ανάγκες του τραπεζικού συστήματος που, όπως λέτε, προσπαθείτε να μην καταρρεύσει, να μη διασαλευτεί και με κάθε τρόπο το στηρίζετε.

Εμείς δεν ψηφίζουμε το σχέδιο νόμου. Επιμένουμε στην πρότασή μας, την οποία έχουμε καταθέσει προς την εργατική τάξη, τους μισθωτούς, τους συνταξιούχους, τους επαγγελματιοβιοτέχνες και τους λέμε ότι πρέπει να βάλουν την πρόταση του ΚΚΕ στον αγώνα που δίνουν για την ίδια τη ζωή τους. Τους λέμε να συμπορευτούν με το ΚΚΕ και τη γενικότερη πρόταση που προβάλλει για την οριστική λύση, για τη διέξοδο από την καπιταλιστική κρίση με μονομερή διαγραφή του χρέους, με έξοδο από την Ευρωπαϊκή Ένωση, με κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής από την ίδια τη λαϊκή εξουσία.

Όσον αφορά τις τροπολογίες που έχουν κατατεθεί και έχει κάνει αποδεκτές η Κυβέρνηση, θέλω να πω δυο λόγια.

Όσον αφορά τη βέλτιστη στελέχωση, όπως λέτε, των γραφείων της Ελληνικής Προεδρίας με αποσπάσεις υπαλλήλων κ.λπ., εμείς δεν συμφωνούμε με την τροπολογία. Κατ' αρχάς, είμαστε κατά της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Απαιτούμε την έξοδο απ' αυτήν και βέβαια διαφωνούμε με την ανάληψη της Προεδρίας από την Ελλάδα.

Όσον αφορά την τροπολογία και την πρόταση για την αναβολή της προθεσμίας ολοκλήρωσης του αναδρομικού ελέγχου των δηλώσεων περιουσιακής κατάστασης των εν ζωή ευρισκομένων πολιτικών, κοινοβουλευτικών και εξωκοινοβουλευτικών, διαφωνούμε ριζικά. Και εδώ φαίνεται η υποκρισία σας για τη διαφάνεια, για το άλλοτε φως. Πάτε από αναβολή σε αναβολή για ένα τέτοιο ζήτημα που ομόφωνα ψήφισε η ίδια η Βουλή πριν από ένα χρόνο.

Όσον αφορά την τροπολογία που έκανε αποδεκτή η Κυβέρνηση για το ακατάσχετο των 1.500 ευρώ ή των 2.000 ευρώ, πολύ κουβαρντάδες είστε! Δηλαδή, μια οικογένεια η οποία είναι υπερχρεωμένη και έχει 2.000 ευρώ λέτε ότι δεν θα της τα κατάσχετε.

Πάνω από 2.000 ευρώ αν έχει κάποιος για την ταφή του και τη θανά του, όπως είπε ένας συνάδελφος στην επιτροπή, σ' αυτόν θα τα κατάσχετε, για να τα πάρουν οι τράπεζες. Ας βγάλουν τα συμπεράσματά τους οι εργαζόμενοι, ο λαός, όσοι μας ακούνε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΚΚΕ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι πέντε μαθήτριες και μαθητές και πέντε εκπαιδευτικοί από τα Δημοτικά Σχολεία Αγ. Δημητρίου και Ακρινής Κοζάνης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ζητήσει ο Πρόεδρος κ. Απόστολος Κακλαμάνης. Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΚΛΑΜΑΝΗΣ: Έχετε ασφαλώς όλοι ακούσει αυτό που λέει ο λαός μας, ότι το κρουαλόγημα μπαίνει με το σουβάλι και βγαίνει με το βελόνι.

Αυτό θυμίζει η υπόθεση των δανείων, κύριε Υπουργέ, και φοβούμαι ότι οι ρυθμίσεις που γίνονται εδώ επιβεβαιώνουν αυτήν τη λαϊκή ρήση.

Ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ κ. Μωραϊτης ανέπτυξε συγκεκριμένες προτάσεις που μπορεί αυτό το νομοσχέδιο να πλησιάσει -διότι, επιτέλους, η Βουλή ψηφίζει- όπως είναι και η βασική πρόταση που είχε ο κ. Κουτρουμάνης, ο πρώην Υπουργός Ασφαλίσεων, αλλά και τα άλλα κόμματα, που συζητήθηκαν εδώ στη Βουλή.

Φοβούμαι ότι οι τράπεζες, όπως ασύδοτα και χωρίς να σκέφτονται τι μπορεί να επέλθει μέσα σε λίγα λεπτά, με ένα τηλεφώνημα, με τις συνεχείς οχλήσεις στους πολίτες, έδιναν τα

δάνεια, έτσι τώρα δεν καταλαβαίνουν πανικόβλητοι οι διαχειριστές τους πώς μπορούν τουλάχιστον ξεσφίγγοντας λιγάκι την πίεση στους δανειολήπτες να εισπράξουν κάτι απ' αυτά τα δάνεια. Δεν το καταλαβαίνουν, διότι, για παράδειγμα, τα καταναλωτικά δάνεια, αν δεν έχουν ασφάλεια με κάποια υποθήκη, τι θα εισπράξουν εκείνοι; Δηλαδή αναγκάζουν τους πολίτες να μην πληρώσουν το καταναλωτικό δάνειο, εάν οι όροι με τους οποίους θα έπρεπε να το επιστρέψουν δεν λαμβάνουν υπ' όψιν αυτήν τη στιγμή την κατάσταση στην οποία βρίσκεται ο δανειολήπτης.

Υπάρχουν επίσης και άλλες κατηγορίες δανειοληπτών. Αναφέρθηκε η περίπτωση των πολυτέκνων. Είναι άλλο μια οικογένεια με τρία-τέσσερα παιδιά κι άλλο ένας μόνος που πήρε ένα δάνειο. Δεν πρέπει εκεί να υπάρξει κάποια μεγαλύτερη διευκόλυνση από αυτήν που προβλέπεται;

Επίσης είναι και οι άνεργοι. Λαμβάνοντας ως δεδομένο τον Ιούνιο του 2010, θα διαπιστώσουμε ότι ένα εκατομμύριο ανέργων έχει προστεθεί από τότε. Όσοι από αυτούς είναι δανειολήπτες, προφανώς δεν θα είναι σε θέση να ανταποκριθούν, ώστε χωρίς να γίνονται αφερέγγυα πρόσωπα σιγά-σιγά να αποπληρώσουν αυτά τα δάνεια.

Ετέθη επίσης το θέμα των πλειστηριασμών. Πρέπει να ξεκαθαριστεί από τώρα, γιατί οι εκβιασμοί, οι πιέσεις, φοβούμαι ότι δημιουργούν ένα κλίμα που δεν προσφέρει αυτήν τη στιγμή, γενικότερα. Αυτή είναι μια άποψη την οποία συχνά τονίζω εδώ. Αυτήν τη στιγμή, η ελληνική κοινωνία χρειάζεται να αισθανθεί ότι αυτό εδώ το Κοινοβούλιο -και όχι άλλες δυνάμεις εξωθεσμικές- ρυθμίζει τα της πορείας αυτής της χώρας κι ότι αυτό το Κοινοβούλιο, συναισθάνεται και το άγχος, τη βαριά κατάθλιψη στην οποία βρίσκονται πολλές οικογένειες, πάρα πολλοί συμπολίτες μας και προστρέχει.

Όταν τους λέμε «υπομονή» και σηκώνουν ψηλά τα χέρια οι πολίτες και λένε: «Τι υπομονή, κύριε Κακλαμάνη!», ας τους δείξουμε εμπράκτως ότι την υπομονή αυτήν τη στηρίζουμε με μέτρα που κανενού να αδιέξοδα τα οποία αντιμετωπίζει κάθε ένας, για να συναιδητοποιήσουν και ποια είναι τα αδιέξοδα που αντιμετωπίζει η χώρα.

Διότι τρία χρόνια μπορεί και να αισιοδοξούμε. Κι εγώ θέλω να συμμερίζομαι και την αισιοδοξία του Πρωθυπουργού. Όμως αν πάμε στην άνοιξη του 2010 η επιβάρυνση ήταν μία περικοπή 50% του επιδόματος Πάσχα και του επιδόματος αδειάς και προσβλέπαμε όλοι -και οι περίφημοι τεχνοκράτες του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου- ότι τουλάχιστον από τον τουρισμό θα είχαμε μία αύξηση 60% με 70% με τα γεγονότα στην Αίγυπτο, στην Τυνησία, στη Λιβύη, στην Τουρκία. Εμείς εδώ καταφέραμε να έχουμε μείωση του τουρισμού. Υπολόγιζαν ότι θα υπάρχε καταναλωτική δαπάνη. Εμείς σπείραμε τον πανικό σε ολόκληρο τον ελληνικό λαό να βάλει ό,τι είχε κάτω απ' το στρώμα.

Έχουμε, λοιπόν, ευθύνες καθένας από μας, με τη στάση την οποία τηρεί μπροστά στην κρίση. Όταν έχει πόλεμο η χώρα, δεν κοιτάζουμε αν μας αρέσει πιος είναι ο Πρωθυπουργός -όταν μάλιστα ο λαός έχει αναδείξει μία Κυβέρνηση- αλλά τρέχουμε όλοι στο μέτωπο.

Για να μείνω στο νομοσχέδιο, έχουν εκτεθεί απ' όλες τις πλευρές απόψεις που δεν πρόκειται να καταστρέψουν τις τράπεζες απ' ό,τι κακό έκαναν οι ίδιοι οι διαχειριστές 250 περίπου δισεκατομμυρίων ευρώ. Και φυσικά, ακόμα κι αν περάσει αυτό το νομοσχέδιο, εδώ επίκειται -λένε ότι είναι όλα μια χαρά- η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών με 50 δισεκατομμύρια τα οποία ο ελληνικός λαός επιβαρύνεται, εάν δεν γίνει αυτό που συζητήθηκε για την Ισπανία, να μεταφερθούν αυτά από το δημόσιο, δηλαδή από τον κρατικό προϋπολογισμό στους ίδιους, αυτούς που παίρνουν τα 50 δισεκατομμύρια, που πήραν σημαντικό μέρος και παίρνουν και τα υπόλοιπα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ ήρθα στο Βήμα για να σας απασχολήσω με δύο θέματα τα οποία θεωρώ πολύ σημαντικά, πρώτα-πρώτα για το κύρος του Κοινοβουλίου. Επιμένω και το λέω ξεκάθαρα απ' αυτήν τη θέση, ότι όσοι βολεύονται με ένα Κοινοβούλιο απαξιωμένο, είναι όσοι ξέρουν ότι ένα απαξιωμένο Κοινοβούλιο χειραγωγείται πολύ πιο εύκολα. Και είναι υποχρέωση, καθήκον καθενός που εδώ έρχεται ως αντιπρόσωπος του έθνους, να αγωνίζεται για το κύρος αυτού του θεσμού. Εμείς ερ-

χόμαστε, φεύγουμε αλλά αυτός ο θεσμός είναι ο βασικός στύλος, μαζί με το συνδικαλισμό που επίσης απαξιώνεται.

Όλοι μιλάνε για συνεχνίες. Γιατί; Γιατί θέλουν κι αυτή η βάση της δημοκρατίας, που είναι η κοινή συμμετοχή και δράση των εργαζομένων, όπως το Σύνταγμα τους δίδει τα δικαιώματα, να αναστραφεί. Το ίδιο γίνεται με την τοπική αυτοδιοίκηση. Μόνο για δημάρχους που δεν είναι εντάξει ακούμε κι ασφαλώς θα υπάρχουν και στην κεντρική πολιτική σκηνή και στο συνδικαλισμό και στην τοπική αυτοδιοίκηση. Όμως αυτοί που δυστυχώς χειραγωγούν -με τα μέσα που διαθέτουν- τον απλό πολίτη, θέλουν με αφορμή αυτήν την κρίση, όλα αυτά να ισοπεδωθούν. Εκεί το Κοινοβούλιο κι ο καθένας χωριστά από εμάς έχει καθήκον να σταθεί αντιμέτωπος.

Εδώ, λοιπόν, έχουμε δύο θέματα. Πριν από ένα μήνα, ένα βράδυ -εγώ πιστεύω καλή τη πίστει, διότι δεν ήταν εκείνοι οι συντάκτες του- τρεις Βουλευτές κατέθεσαν μία τροπολογία. Απευθύνομαι ιδιαίτερα στους νομικούς. Όπως ξέρετε, ο νόμος λέει τι είναι αδίκημα. Δεν υπάρχει νόμος να λέει τι δεν είναι αδίκημα.

Αυτή η διάταξη, λοιπόν, λέει: «Δεν συνιστά απιστία». Τι δεν συνιστά απιστία; Δάνεια των τραπεζών σε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου του δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα, όπως αυτός -λέει επί λέξει αυτή η διάταξη- οριοθετείται από το νόμο.

Πάω εγώ στο ν. 1892, άρθρο 51, «Οριοθέτηση του δημόσιου τομέα». Εκεί δεν υπάρχουν τα κόμματα. Και όμως, ρωτήστε όποιον πολίτη θέλετε. Θα σας πει: «Ναι, πέρασε ένα βράδυ από τη Βουλή μία διάταξη, με την οποία χαρίζονται τα αδικήματα των τραπεζιτών για τα δάνεια στα κόμματα». Να πώς υπονομούμε την κοινοβουλευτική δημοκρατία, διότι εμφανίζουμε κάτι το οποίο δεν είναι αλήθεια ως αλήθεια και μάλιστα κραυγαλέα. Εγώ θα περιμένα από ορισμένες πλευρές εδώ που τότε αντέδρασαν, να συνέχιζαν.

Εν πάση περιπτώσει, εγώ έκανα μία πρόταση να απαλειφθεί αυτή η διάταξη από τότε που ισχύσε, κύριε Υπουργέ, γιατί πίσω απ' αυτήν τη διάταξη -έχω σειρά εγγράφων από εισαγγελικές αρχές της χώρας- καλύπτονται δάνεια σε δημάρχους χωρίς αποφάσεις του δημοτικού συμβουλίου. Έχω σειρά δεκαπέντε δικογραφιών της Εισαγγελίας Αθηνών, της Εισαγγελίας Ηρακλείου και Ζακύνθου. Όλα αυτά καλύπτονται πίσω απ' αυτό το αίσχος, να νομίζουν οι πολίτες ότι αυτό είναι για τα κόμματα. Καταλάβετε;

Όσο για την άλλη διάταξη, αγαπητοί συνάδελφοι, ήδη άκουσα συναδέλφους και από τη ΔΗΜΑΡ και από το Κομμουνιστικό Κόμμα, αλλά και από τον κ. Μωραΐτη ότι την αποδοκιμάζουν. Είναι απαράδεκτο αυτό που πάει να γίνει. Ο Πρωθυπουργός είπε: «θα γίνει αναδρομικός έλεγχος από το 1974 μέχρι το 2012 όποιων ήταν Πρωθυπουργοί, Υπουργοί, Αρχηγοί κομμάτων» και βέβαια δεν έγινε νόμος αυτό, όμως ήταν δέσμευση τότε του Πρωθυπουργού. Έγινε όμως νόμος με πρόταση της οποίας είχα εγώ την ευθύνη, καθώς και εβδομήντα τέσσερις συνάδελφοι που υπέγραψαν την πρόταση νόμου και έγινε νόμος του κράτους. Αυτός ο νόμος προβλέπει κυρώσεις, αίρει το απόρρητο, διαγράφει τη δήθεν υπηρεσιακή ή επαγγελματική εχεμύθεια. Πόσοι δικηγόροι κάνουν offshore εταιρείες και λένε «α, δεν μπορώ, είναι επαγγελματικό μου απόρρητο»; Όλα αυτά αίρονται και υποχρεώνονται όλοι. Λυπάμαι, διότι υπογράφουν την τροπολογία αυτή δύο Υπουργοί, ο κ. Μανιτάκης και ο κ. Στουρνάρας, που είναι άμεσα ενδιαφερόμενοι.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Και ελεγχόμενοι.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Είμαι βέβαιος -διότι δεν μου αρέσει από εδώ να «βαράω πιστολιές στον αέρα»- ότι δεν γνωρίζουν. Ίσως να γνωρίζουν το δράστη και να μην ξέρουν τα κίνητρά του αλλά είναι απαράδεκτο. Αυτή η τροπολογία λέει τάχα «με την παράταση της προθεσμίας του ελέγχου» αλλά γνωρίζετε οι νομικοί τουλάχιστον -λυπάμαι που κάνω χρήση αυτής της ιδιότητος- ότι η προθεσμία αυτή δεν είναι αποκλειστική. Είναι ενδεικτική. Δεν τους εμποδίζει κανείς να συνεχίσουν τον έλεγχο. Είναι ντροπή μ' αυτόν τον τρόπο να περιγράφεται η διαδικασία η συνταγματική και η κοινοβουλευτική και να εκτίθεται το ελληνικό Κοινοβούλιο.

Είναι ώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να ανακτήσουμε αυτό που μάς είναι απαραίτητο για να μας εμπιστεύεται ο λαός

σ' αυτήν τη δύσκολη πορεία, για να βγει η χώρα απ' αυτήν τη φοβερή κρίση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Σας ευχαριστούμε πάρα πολύ, κύριε Κακλαμάνη.

Εισερχόμαστε στον κατάλογο των ομιλητών.

Το λόγο έχει ο κ. Ανδρέας Μαρίνος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΡΙΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ελληνική κοινωνία δοκιμάζεται εδώ και τέσσερα χρόνια από μια πρωτοφανή σε ένταση και έκταση χρηματοπιστωτική κρίση. Πολλοί συμπολίτες μας την περίοδο της ευμάρειας δανείστηκαν με κύριο ζητούμενο την αγορά πρώτης κατοικίας. Κανείς δεν μπόρεσε να προβλέψει τι θα ακολουθούσε. Δυστυχώς, αυτό που επακολούθησε ήταν πέραν των δυνατοτήτων των περισσότερων δανειοληπτών.

Ένα μέρος αυτών, προχώρησε εσπευσμένα σε διακανονισμό με τους δανειστές του διότι έβλεπε τον κίνδυνο του πλειστηριασμού προ των πυλών.

Έπειτα, ήρθε ο νόμος Κατσέλη που έβαλε προσωρινά φρένο στις κατασχέσεις της πρώτης κατοικίας. Δυστυχώς, με αυτόν τον τρόπο το πρόβλημα δεν λυνόταν αλλά απλώς το μεταθέταμε, αφού η ισχύς του νόμου είναι μέχρι τις 31-12-2013.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χρυσώναμε το χάπι στους δανειολήπτες χωρίς να τους εξασφαλίζουμε θεραπεία.

Τελικά παύει να υπάρχει ο χρόνος ισχύος του νόμου, οι τράπεζες-δανειστές ανακεφαλαιοποιήθηκαν για δάνεια και χρέη τα οποία εν πολλοίς οι ίδιες δημιούργησαν, χωρίς ωστόσο η ανακεφαλαιοποίηση να περνάει στους πραγματικούς πελάτες-δανειολήπτες από τους οποίους συντηρούνται και λειτουργούν.

Συμπερασματικά, αναφερόμαστε σε μια πραγματική αφαίμαξη του μικρομεσαίου Έλληνα δανειολήπτη που -και το ξαναλέω- δανείστηκε για να βελτιώσει το βιοτικό του επίπεδο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αξιότιμε κύριε Υπουργέ, το παρόν σχέδιο νόμου κινείται στη σωστή κατεύθυνση. Όμως δεν λύνει το πρόβλημα, αφού μέρα με την ημέρα γονατίζει η πλειοψηφία των ελληνικών οικογενειών κάτω από τη συρρίκνωση του εισοδήματός τους και τον πολλαπλασιασμό των υποχρεώσεών τους.

Τα κριτήρια επιλογής των δικαιούχων του νόμου είναι μεν σαφή και ορθά τεκμηριωμένα, από την άλλη, όμως, είναι περιοριστικά, κάτι το οποίο εντέλει, δεν θα επηρεάσει τόσο θετικά όσο περιμέναμε την ελληνική κοινωνία. Τονίζω ότι δεν αναφέρομαι στις ευεργετικές ρυθμίσεις που έχουν οριοθετηθεί από το παρόν νομοσχέδιο αλλά σε πολύ μεγαλύτερο αριθμό ελληνικών νοικοκυριών όπου έπρεπε να απευθύνεται.

Θεωρώ πως επειδή η παροχή διευκόλυνσης μπορεί με πιο διευρυμένα κριτήρια να αποτελέσει μοχλό επανεκκίνησης της οικονομίας, η οποία έχει μπει «στο γύψο» εδώ και χρόνια λόγω των χρεών και της έλλειψης ρευστότητας στην αγορά, πρέπει άμεσα να δώσουμε την ευκαιρία στους συμπολίτες μας να ανασάνουν και να ενταχθούν ξανά στον κύκλο της πραγματικής οικονομίας και του κανόνα της αγοράς και της ζήτησης.

Ωστόσο, με δεδομένο ότι αυξάνονται με γεωμετρική πρόοδο οι υποθέσεις υπερχρεωμένων δανειοληπτών, το παρόν νομοσχέδιο καθίσταται αναγκαίο να γίνει πιο αποτελεσματικό. Τι εννοώ; Ο νόμος θα πρέπει να συμπεριλάβει και τους ελεύθερους επαγγελματίες αλλά και τους μικρούς επιχειρηματίες, οι οποίοι αποτελούν τη ραχοκοκαλιά της κοινωνίας μας και πλέον με τα σημερινά δεδομένα, αδυνατούν να αντεπεξέλθουν στις οικονομικές υποχρεώσεις τους.

Επιπροσθέτως, χρειάζεται να υπάρξουν τροποποιήσεις σχετικά με την ελάχιστη καταβολή της μηνιαίας δόσης, ώστε να μπορούμε να μιλάμε για πραγματική αναλογία με τα εισοδήματα του εκάστοτε οφειλέτη ή δανειολήπτη.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, οι άνθρωποι που έχασαν τις δουλειές τους σε μια νύχτα, πώς θα εξακολουθήσουν να αποπληρώνουν το δάνειο το οποίο είχαν πάρει; Πώς ένας υπάλληλος οικογενειάρχης ο οποίος την αυριανή μετακομίζει βιαίως στο χώρο της ανεργίας, μπορεί να στήσει την οικογένειά του με το επίδομα ανεργίας και ταυτόχρονα να αντεπεξέρχεται και στο δά-

νιό του; Μπορεί αυτός ο άνθρωπος τελικά να παραμείνει ενήμερος στις δανειακές του υποχρεώσεις; Μπορεί να ρυθμίσει τις οφειλές του; Μπορεί να ζήσει την οικογένειά του; Δεν χρήζει βοήθειας; Δεν είναι αυτός ο οποίος έχει την ανάγκη της προνοιακής πολιτικής; Σε ποιον θα πρέπει εντέλει να εγκύψει το κοινωνικό κράτος;

Πολλοί δανειολήπτες, έτρεξαν να κάνουν ρυθμίσεις δανείων με επιμήκυνση χρόνου αποπληρωμής τους και βρέθηκαν να χρωστούν συνολικά και δεύτερο σπίτι με αυτόν τον τρόπο. Άλλοι πάλι, κάνοντας δεύτερη και τρίτη ρύθμιση, βρέθηκαν να χρωστούν διπλάσιο σχεδόν ποσό από αυτό που δανείστηκαν, λόγω των υψηλών επιτοκίων. Δεν υπάρχει άλλη λύση για τα «κόκκινα δάνεια» από την ταυτόχρονη μείωση με την επιμήκυνση και την μείωση των επιτοκίων.

Και αυτό, διότι ένα δάνειο το οποίο είχε εξυπηρετηθεί στο ήμισυ του χρόνου αποπληρωμής του κατά την έναρξη της κρίσης, έχει αποδώσει τα έξοδα στην τράπεζα, τους τόκους και ένα μεγάλο μέρος του κεφαλαίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι ελληνικές τράπεζες δανείζονται από την κεντρική τράπεζα με επιτόκιο 0,5% έως 1%. Το να ζητούν αυτές σε περίοδο κρίσης 6%, 7% και ακόμα παραπάνω είναι παράλογο και αδύνατο να εξυπηρετηθεί από τους δανειολήπτες.

Τελειώνοντας, ήθελα να πω ότι υπερηφίζω το παρόν σχέδιο νόμου, ευελπιστώντας ότι θα ανακουφίσει ένα μέρος του ελληνικού λαού και με την προσδοκία, πως όπου υπάρχουν περιθώρια βελτίωσης θα μπορούσατε να προχωρήσετε στις αναγκαίες τροποποιήσεις.

Επίσης, ιδιαίτερα με χαροποιεί το γεγονός ότι έρχεται ευνοϊκή ρύθμιση για τα μη εξυπηρετούμενα ενυπόθηκα δάνεια των αγροτών προς την Αγροτική Τράπεζα, η οποία τελεί σε καθεστώς ειδικής εκκαθάρισης. Ευελπιστώ να κατατεθεί άμεσα από το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, διότι αφορά στην πιο νευραλγική κοινωνική ομάδα που δεν είναι άλλη από την ελληνική αγροτιά. Απ' αυτήν περιμένουμε σε μεγάλο βαθμό, να συμβάλει αποφασιστικά στην επανεκκίνηση της οικονομίας μας, με τον πρωτογενή τομέα βασικό μοχλό στην προοπτική αυτή. Πιστεύω ότι θα δώσει λύση για πάνω από εκατό χιλιάδες δάνεια αγροτών ύψους 1 δισεκατομμυρίου ευρώ.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Και εμείς ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Παρακαλώ το συνάδελφο κ. Αθανάσιο Πετράκο να πάρει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το συγκεκριμένο νομοσχέδιο δεν έπρεπε να είχε τον τίτλο «Πρόγραμμα διευκόλυνσης για ενήμερους δανειολήπτες» αλλά «Πρόγραμμα πίεσης στους δανειολήπτες» ώστε να κατασχέσουν οι τράπεζες τα σπίτια αυτών των δανειοληπτών, καθώς και όλων των Ελλήνων των οποίων τα εισοδήματα, λόγω της μνημονιακής πολιτικής την οποία εφαρμόζετε εδώ και τρία χρόνια, έχουν μειωθεί δραματικά και συνεπώς αδυνατούν να αποπληρώσουν τα δάνειά τους.

Αποτελεί πρόκληση στους εκατοντάδες χιλιάδες δανειολήπτες και απόδειξη της πλήρους επταγής της τρικομματικής Κυβέρνησης στις απαιτήσεις της τρόικας το να ανοίγει το θέμα της άρσης της απαγόρευσης των πλειστηριασμών επειδή το ζητάει το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και το θέλουν τα ξένα funds για να κερδοσκοπήσουν με το σπίτι των Ελλήνων πολιτών που θέλουν να το πάρουν για ένα «κομάτι ψωμί». Γι' αυτό, ως πρώτη προϋπόθεση για να ενταχθεί κάποιος στις ρυθμίσεις, βάζετε το να υπάρξει εμπράγματη εξασφάλιση της πρώτης κατοικίας.

Και όλα αυτά γίνονται την ίδια στιγμή, που το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο αναγκάζεται να παραδεχθεί ότι το μνημόνιο έγινε για να σωθούν οι ευρωπαϊκές τράπεζες και η Ευρωζώνη και όχι η Ελλάδα και επίσης ότι έπρεπε από την αρχή να γίνει διαγραφή ενός μέρους του ελληνικού χρέους. Τη στιγμή που έπρεπε, έστω και τώρα ακόμα, να υψώσετε ανάστημα και να αρνηθείτε τις επιταγές τους, προχωράτε ακόμα πιο βαθιά στις απαιτήσεις τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς λέμε ότι πρέπει να παρθεί μια απόφαση για «κούρεμα» των δανείων των ελληνικών νοικο-

κυριών άμεσα. Δεν πάρθηκε αυτή η απόφαση με το ν.3869/2010, το γνωστό ως νόμο Κατσέλη. Γι' αυτόν το λόγο τον είχαμε καταψηφίσει ως ημιτελή. Και να που βρισκόμαστε στο ίδιο σημείο. Να φέρνεται νέο νομοσχέδιο για να ρυθμίσει υποτίθεται τα προβλήματα, τα οποία όμως έχουν οξυνθεί και τα οποία κάνετε ακόμα χειρότερα. Εμείς τονίζουμε ότι πρέπει να διαγραφεί μέρος των δανείων, διότι έχει υπάρξει πτώση της αξίας των ακινήτων. Άρα, πρέπει οι δανειολήπτες να αποπληρώσουν μόνο την πραγματική αξία του ακινήτου.

Δεν μπορεί να εξασφαλιστεί η βιωσιμότητα της αποπληρωμής του χρέους αν δεν προσαρμοστεί στο πραγματικό εισόδημα και στην πραγματική αξία και αν δεν προσαρμοστούν οι μηνιαίες δόσεις και τα επιτόκια στα πραγματικά δεδομένα του δανειολήπτη. Με την πτώση των τιμών στην αγορά ακινήτων, οι δανειολήπτες χάσανε χρήματα. Εσείς με το νομοσχέδιο θέλετε όλη τη ζημία να την πληρώσουν οι δανειολήπτες. Μέρος της ζημιάς είναι ευθύνη των τραπεζών και επομένως πρέπει να πληρώσουν και αυτές.

Οφείλτε να ζητήσετε από τον κ. Προβόπουλο να καταθέσει στη Βουλή τα συμβόλαια των «κόκκινων δανείων», για να μάθει ο ελληνικός λαός πόσα χρήματα έχουν δοθεί για την αγορά νέας κατοικίας και πόσα επίσης δόθηκαν την ίδια στιγμή, εκείνη την ημέρα ή την επόμενη, για δήθεν κατασκευή ενός νέου σπιτιού – ανακατασκευή – ώστε να αποκαλυφθεί και με αυτόν τον τρόπο πώς δημιουργήθηκε η λεγόμενη φούσκα της αδικαιολόγητης αύξησης των τιμών των ακινήτων αλλά και τους όρους και τις προϋποθέσεις με τις οποίες οι τράπεζες έδιναν δάνεια.

Είναι απαράδεκτο να κερδίζουν οι τράπεζες και στη φάση της ανόδου και στην περίοδο της κρίσης. «Μονά-ζυγά» δικά τους, δηλαδή, όπως λέει ο λαός.

Ως Κυβέρνηση, έχετε την ελάχιστη υποχρέωση απέναντι στο λαό να προσπαθήσετε να τον διευκολύνετε, υιοθετώντας μέτρα που θα ανακουφίσουν τα λαϊκά νοικοκυριά, τα οποία στενάζουν από τις σκληρές νεοφιλελεύθερες, μνημονιακές σας πολιτικές, μειώνοντας τις δανειακές τους υποχρεώσεις. Εσείς, όμως, τι κάνετε γι' αυτό; Νομοθετείτε νέα οφέλη υπέρ των τραπεζών, όπως είπε και ο εισηγητής μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει πάψει να είναι κοινό μυστικό ότι η αγορά ακινήτων στη Νότια Ευρώπη και στην Ελλάδα, με την πτώση των τιμών που παρουσιάζει, άνοιξε την όρεξη των διεθνών αρπακτικών. Έχουν ήδη δημιουργηθεί τα funds τα οποία προσανατολίζονται στην αγορά φθηνών ενυπόθηκων «κόκκινων» δανείων από τις τράπεζες, ώστε στη συνέχεια να προχωρήσουν στις κατασχέσεις και να μετατρέψουν τους ιδιοκτήτες σε ενοικιαστές των ίδιων των σπιτιών τους.

Δηλαδή, με λίγα λόγια, με την κρίση και τους νόμους σας, καταργείτε τη μικρή ιδιοκτησία ακίνητης περιουσίας και αφήνετε τους μεγάλους να τους εξαθλιώσουν ακόμη περισσότερο, μετατρέποντας τους Έλληνες σε ενοικιαστές στον τόπο τους.

Εσείς, με τις ρυθμίσεις που κάνετε στο νόμο αυτό, αντί να αποτρέψετε τους διεθνείς τοκογλύφους, τους λέτε «ανοίξαμε τις πόρτες και σας περιμένουμε». Διευκολύνετε με το νόμο αυτό τις κατασχέσεις και τους τοκογλύφους.

Δυστυχώς, ο κ. Σκορδάς δεν προσπάθησε καν να το συγκαλύψει στην επιτροπή. Αντίθετα, άνοιξε το ζήτημα την ίδια μέρα που το άνοιγε με επίσημη ανακοίνωσή του και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Με λίγα λόγια, ουσιαστικά προειδοποίησε τους δανειολήπτες μόλις γυρίσουν από το καλοκαίρι, να πάρουν και τη σκηνή του κάμπινγκ μαζί τους, γιατί πιθανώς να τους χρειαστεί.

Θα ήθελα να είμαι μόνος μου σε αυτόν τον προβληματισμό αλλά δεν είμαι. Εκτός από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ, βλέπω ότι ανησυχεί και ο κ. Μιχαλάκης, ο οποίος κατέθεσε στη Βουλή ερώτηση με θέμα: «Οι Έλληνες δανειολήπτες έρμαιο στα νύχια των αρπακτικών funds». Παρ' ό,τι λέει όλα αυτά, βέβαια, φαντάζομαι ότι θα ψηφίσει το νομοσχέδιο.

Σε αυτό το νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως είπαμε, δεν ρυθμίζονται τα εξής:

Πρώτον, τα «κόκκινα» δάνεια. Γιατί; Δεν δίνετε απάντηση. Δεν έχουν αυτοί οι συμπολίτες μας ανάγκη; Έχουν πολύ μεγαλύτερη ανάγκη. Εξηγείται, όμως, απ' όλα τα προηγούμενα που είπα, γιατί δεν τους εντάσσετε.

Δεύτερον, δεν εντάσσονται οι ελεύθεροι επαγγελματίες, οι

βιοτέχνες και οι μικροέμποροι που έχουν πάρει ακόμα και στεγαστικά δάνεια. Πάλι ρωτούμε: Γιατί; Αυτοί δεν έχουν ανάγκη;

Τρίτον, δεν εντάσσονται οι αγρότες.

Τέταρτον, δεν εντάσσονται όσοι έχουν την εγγύηση του ελληνικού δημοσίου. Και ξέρετε ότι αυτοί που είχαν πάρει δάνεια, είναι άνθρωποι με πολύ μικρές οικονομικές δυνατότητες. Η εγγύηση, όμως, αυτή του ελληνικού δημοσίου έχει αρθεί με την τροπολογία που κατέθεσε ο κ. Σταϊκούρας και έγινε το άρθρο 20 παράγραφος 4 του ν.4151.

Πάνω απ' όλα –όπως προείπα- τους υποχρεώνετε όλους, ως πρώτη προϋπόθεση για ένταξη στη ρύθμιση του νόμου, να βάλουν υποθήκη την πρώτη τους κατοικία.

Ως ΣΥΡΙΖΑ είχαμε προτείνει ένα σχέδιο νόμου, με το οποίο θα λυνόταν το θέμα των δανείων υπέρ των δανειοληπτών.

Επείγει, λοιπόν, να γίνουν ρυθμίσεις –ακόμα κι αυτήν τη στιγμή- που θα περιλαμβάνουν. Ολική διαγραφή χρεών όσων είναι κάτω από τα όρια της φτώχειας. Μερική διαγραφή χρεών προς τις τράπεζες, ανάλογα με τη μείωση των εισοδημάτων που είχαν τα λαϊκά νοικοκυριά, οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις και οι αγρότες. Μηνιαία τραπεζική δόση μέχρι το 30% του εισοδήματός τους και το υπόλοιπο να διαγράφεται και να επανεξετάζεται, ανάλογα με το εισόδημα που έχει ο καθένας την κάθε χρονιά. Μείωση των επιτοκίων. Πάγωμα της διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης. Ριζική αλλαγή του «Τειρεσία». Θέσπιση αναγκαστικών κανόνων, ώστε οι τράπεζες αναγκαστικά να δέχονται αυτές τις ρυθμίσεις.

Απαιτείται, τέλος, να δοθεί μία λύση και στα πυρόπληκτα δάνεια. Το θέμα έχει παρατραβήξει. Είσαστε όλο υποσχέσεις όταν επισκέπτεστε τους πυρόπληκτους νομούς, υποσχέσεις που ξεχνάτε μόλις περάσετε τα σύνορα των νομών. Για το τι πρέπει να γίνει, σας έχουμε καταθέσει γραπτώς πολλαπλές ερωτήσεις. Και το ξέρετε.

Τέλος, πρέπει να ακυρώσετε άμεσα και αυτήν την απαράδεκτη τροπολογία που έχει μετατραπεί –όπως προείπα- στην παράγραφο 4 του άρθρου 20 του συγκεκριμένου ν.4151, με την οποία έγινε άρση των εγγυήσεων του δημοσίου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ευχαριστώ πολύ, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Παπανδρόου ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό. Η Βουλή εγκρίνει;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Εγώ λέω «ΟΧΙ», κύριε Πρόεδρε. Να καταγραφεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Το λόγο έχει ο κ. Βασιλείος Κεγκερογλου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, συζητούμε ένα πάρα πολύ σοβαρό θέμα. Έχουμε υποστηρίξει –και υποστηρίζουμε καθημερινά- ότι παράλληλα με τις προσπάθειες και τις πρωτοβουλίες για τη στήριξη της πραγματικής οικονομίας για την αντιμετώπιση της ύφεσης και της ανεργίας, πρέπει να προωθηθεί μια συγκεκριμένη πολιτική για την ανακούφιση της κοινωνίας, ένα σχέδιο ανακούφισης της κοινωνίας με συγκεκριμένες παρεμβάσεις, διότι, όπως έχουμε διαπιστώσει, τα πράγματα είναι πάρα πολύ οριακά.

Ένας από αυτούς τους τομείς αφορά ασφαλώς και τους δανειολήπτες, αφορά το σύνολο των δανείων, όλους τους τύπους των δανείων είτε στεγαστικά είτε καταναλωτικά είτε επαγγελματικά είτε κεφάλαια κίνησης είτε επιχειρηματικά είτε αγροτικά. Σαφώς, θα υπάρξει μεγαλύτερη δυνατότητα και ευχέρεια και στις επιχειρήσεις και στις οικογένειες, ούτως ώστε να καταφέρουν να αποπληρώσουν, έστω μερικώς, τις υποχρεώσεις τους. Ταυτόχρονα, θα υπάρξει μια απεμπλοκή από τη θηλιά που έχει στο λαμό της η κάθε επιχείρηση και η κάθε οικογένεια.

Με τη συζήτηση αυτού του νομοσχεδίου έχουμε διαπιστώσει –προσωπικά, τουλάχιστον, έχω διαπιστώσει- πολλές κακοδομίες του πολιτικού συστήματος να αναδεικνύονται –τις είδα ανά-

γλυφες- από αυτά τα οποία ελέχθησαν από πολλές πλευρές, από κόμματα και πρόσωπα.

Κατ' αρχάς, να πούμε ότι επικρατεί σκοπιμότητα. Και αυτό δεν είναι μόνο σημερινό φαινόμενο, για να μην υπάρξουν παρεξηγήσεις. Η σκοπιμότητα να μην επιλυθούν ζητήματα για να έχουμε μικροκομματικά οφέλη, έλαμψε και στην επιτροπή και μέχρι τώρα στη συζήτηση στην Ολομέλεια. Να μην επιλυθούν προβλήματα, να υπάρξει περαιτέρω δυσκολία στον πολίτη, στην κάθε οικογένεια, στην επιχείρηση, ούτως ώστε να κάνουμε πολιτική. Αυτό αναδείχθηκε σήμερα.

Δυστυχώς, δυνάμεις, οι οποίες δεν ψήφισαν στο σύνολό του και σε όλα τα άρθρα το νομοσχέδιο –και μετέπειτα ν. 3869- για τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά, έρχονται σήμερα και κλαψουρίζουν για κάποιες τροποποιήσεις που κάνει –και ορισμένες από αυτές που είναι σε λάθος κατεύθυνση- από την πλευρά της η Κυβέρνηση.

Προσπάθησαν να δικαιολογηθούν, ότι «Δεν το ψηφίσαμε, γιατί χρειαζόταν και άλλη κατηγορία». Μα είναι διαφορετικές κατηγορίες. Άλλη είναι τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά. Άλλη είναι τα επιχειρηματικά δάνεια. Άλλη είναι τα αγροτικά δάνεια. Χρειάζεται ένα συνολικό νομοσχέδιο. Δεν θα πρέπει, όμως, κάθε φορά που αντιμετωπίζουμε μια συγκεκριμένη κατηγορία, να το απορρίπτουμε.

Τι έλεγε τότε, παραδείγματος χάριν, ο ΣΥΡΙΖΑ; Θα πω και για τη Νέα Δημοκρατία στη συνέχεια. Έλεγε. Βλέπουμε πως τελικά οι παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας κατάφεραν να μετατρέψουν ακόμα και τις πιο άνευρες αρχικές διατάξεις της δικής σας Κυβέρνησης, σε μια ανύπαρκτη ουσιαστικά προστασία των οφειλετών που είναι μόνο στα λόγια.

Μόνο στα λόγια είναι, κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, οι σαράντα πέντε χιλιάδες υποθέσεις –μόνο στο Ειρηνοδικείο Αθηνών- που έχουν προσφύγει για την προστασία από το ν.3869 για τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά, όπως υποστήριξε προηγουμένως ή και τότε η εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ;

Είναι μια πραγματικότητα αυτή η προστασία. Και αν τότε πράτταμε όλοι το ίδιο και δεν ψηφίζαμε το νομοσχέδιο, δεν θα υπήρχε αυτή η προστασία.

Άρα, λοιπόν, τέλος η κοροϊδία! Δεν μπορείτε να λέτε άλλα τη μια και άλλα την άλλη.

Το ίδιο ισχύει για τη Νέα Δημοκρατία, για κάποια άρθρα τα οποία δεν ψήφισε τότε στη σκοπιμότητα της κλασικής αντίληψης της αντιπολίτευσης, η οποία πρέπει να πάρει τέλος. Δεν μπορεί ο κόσμος να βρίσκεται στην κατάσταση που βρίσκεται και να κάνουμε πολιτική εμπορίου πάνω του.

Όποιος θέλει, να μιλάει καθαρά και να μας λέει για ποιο λόγο θετικές διατάξεις δεν τις ψηφίζει. Να μας το λέει! Διότι πιστεύω ότι σαν πρόσωπα όλοι λένε την αλήθεια.

Και ο εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ, ο αγαπητός κ. Σταθάκης, στους φοιτητές του ως καθηγητής λέει πάντα τα ίδια. Είναι συνεπής ως καθηγητής. Εδώ, όμως, τα πρόσωπα μπαίνουν στο τρυπάκι του συστήματος και των σκοπιμοτήτων.

Αν, λοιπόν, δεν αντιμετωπίσουμε αυτήν την κακοδομία, αυτή η αναποτελεσματικότητα θα συνεχιστεί. Γιατί θα είναι μία άλλη κυβέρνηση μετά από καιρό και θα είναι μία άλλη αντιπολίτευση και θα γίνονται τα ίδια.

Υποστήριξε ο εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ ότι είναι ανώφελο να καταθέσουμε προτάσεις και τροπολογίες, γιατί δεν γίνονται αποδεκτές. Και πριν αλέκτωρ λαλήσει άπαξ, διαψεύστηκε. Ήταν εδώ ο Υπουργός, κ. Χατζηδάκης, ο οποίος αποδέχθηκε την τροπολογία μας, που υπέγραψαν από κοινού Βουλευτές των τριών κομμάτων συνεργασίας, για τον ακατάσχετο τραπεζικό λογαριασμό των 1.500 και των 2.000 ευρώ. Και ειρωνεύτηκαν αμέσως αυτήν τη διάταξη.

Τι σημαίνει αυτή η διάταξη; Σημαίνει ότι αν μία οικογένεια που έχει έναν κοινό λογαριασμό δαπανά 2.000 το μήνα για τη διαβίωσή της, το χρόνο έχει προστασία 24.000. Είναι κυλιόμενο το ποσό, κύριοι. Δεν είναι 2.000 άπαξ. Είναι κυλιόμενο το ποσό. Και δεν μπορεί κανείς –ΙΚΑ, δημόσιο, τράπεζα, άλλος ιδιώτης που διεκδικεί χρήματα- να του πάρει αυτά τα χρήματα.

Αυτό είναι λίγο, μέσα στη δυσκολία που βιώνει ο κόσμος και το περιγελάτε; Δεν είναι λίγο. Να το ενισχύσουμε; Ναι, όπως πρέπει να ενισχύσουμε κι άλλες διατάξεις.

Για την πρώτη κατοικία, εγώ δεν συζητώ ούτε τώρα ούτε όταν τελειώσει η κρίση ούτε ποτέ. Θα πρέπει να υπάρχει πάντα η προστασία της πρώτης κατοικίας, εφόσον το επιδιώκει ο δανειολήπτης.

Αυτό που πιθανόν να συζητηθεί, τελειώνοντας η κρίση ή στην πορεία, είναι η άλλη διάταξη προστασίας. Όχι της πρώτης κατοικίας αλλά της παραθεριστικής, του δεύτερου, του τρίτου, του τέταρτου ακινήτου. Είναι διαφορετικό. Είναι δύο διαφορετικές διατάξεις για την προστασία. Για την πρώτη κατοικία, καμμία συζήτηση και ποτέ!

Βεβαίως, πρέπει να διευρυνθούν τα κριτήρια, βεβαίως πρέπει να διευρυνθούν τα όρια, βεβαίως πρέπει να ενταχθούν επαγγελματίες έμποροι, μικροέμποροι κ.λπ..

Έχω καταθέσει, κύριε Υπουργέ, συγκεκριμένη τροπολογία, η οποία αφορά νομολογία. Για ποιους; Γι' αυτούς που φαίνονται τυπικά ως έμποροι ή επαγγελματίες, αλλά στην ουσία μόνο με τη σωματική καταπόνηση αμείβονται για τις υπηρεσίες που παρέχουν. Είναι εργαζόμενοι δηλαδή. Αυτό αποτελεί νομολογία. Πρέπει να μπει. Δεν αφορά το σύνολο των εμπόρων, βεβαίως, δεν αφορά το σύνολο των επαγγελματιών, αλλά αφορά μία κατηγορία που τα δικαστήρια έχουν αποφασίσει. Βεβαίως, υπάρχουν και δικαστήρια τα οποία λένε το αντίθετο. Πρέπει να γίνει νομοθετική πρωτοβουλία. Πρέπει να υπάρξει ρύθμιση για το θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Πρέπει να υπάρξει διεύρυνση για τα δάνεια του ΟΕΚ -ίσως σήμερα ή με άλλη πρωτοβουλία- και για τα δάνεια με εγγύηση του δημοσίου Ελληνοπόντιων και άλλες ειδικές κατηγορίες.

Εγώ, όμως, δεν θα συμφωνήσω σε καμμία περίπτωση με την κατάργηση του εξωδικαστικού συμβιβασμού, διότι αυτή θα οδηγήσει σε περαιτέρω συσσώρευση στα Ειρηνοδικεία, στα δικαστήρια. Είναι δεδομένο. Και, βεβαίως, αυτό δεν ενδιαφέρει τις τράπεζες. Ενδιαφέρει, όμως, το δανειολήπτη. Διότι με τη διάταξη που βάζετε για το 10%, εξασφαλίζεται η τράπεζα, μακάρι να είναι και δεκαπέντε χρόνια στα δικαστήρια η εκκρεμότητα. Ο δανειολήπτης, όμως, πληρώνει. Κι αν αποδειχθεί ότι έχει δίκιο σε αυτό το οποίο λέει, τότε τα αποτελέσματα θα είναι ήδη εις βάρος του.

Ολοκληρώνω, λοιπόν, λέγοντας ότι ορισμένες διατάξεις που προτείνετε για την τροποποίηση του ν.3869, δεν τις αποδεχόμαστε. Εγώ προσωπικά δεν τις αποδέχομαι.

Είχα την τιμή να είμαι αυτός που χειρίστηκε το νόμο από την πρώτη μέρα εφαρμογής του, στις 4 Ιανουαρίου 2011. Και επειδή είδα την απροθυμία των τραπεζών να δώσουν λύσεις, αλλά και την υπονόμευση που έγινε στο νόμο -που τον υπονόμειαν παράλληλα και άλλες δυνάμεις, λέγοντας ότι είναι αναποτελεσματικός και αποδείχθηκε στο τέλος ότι δεν ήταν έτσι τα πράγματα- έδινά τότε τη μάχη μόνος μου. Και όλοι έλεγαν ότι είναι αναποτελεσματικός ο νόμος. Ο νόμος ήλθε και έχει τώρα τόσες χιλιάδες προστατευόμενους πολίτες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Τέλειωσα, κύριε Πρόεδρε.

Είναι πολύ σοβαρό το θέμα και νομίζω ότι θα πρέπει να το δούμε στην πραγματική του διάσταση. Αφορά ένα συγκεκριμένο κόσμο. Δεν αφορά το σύνολο. Είναι θετικό. Θα το ψηφίσουμε, αλλά δεν λύνει το πρόβλημα στο σύνολό του.

Βεβαίως, θα έρθουν και άλλες νομοθετικές πρωτοβουλίες από την Κυβέρνηση. Πρέπει να έρθουν. Και αν δεν έρθουν από την Κυβέρνηση, θα έρθουν από τα κόμματα με δική τους πρωτοβουλία.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Έχει ζητήσει το λόγο ο Πρόεδρος των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Καμμένος.

Κύριε Πρόεδρε, έχετε το λόγο.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: (Πρόεδρος των Ανεξάρτητων Ελλήνων): Σήμερα, μέρα μη νομοθετικού έργου, έρχεται ο νόμος για τη διευκόλυνση των ενημερωμένων νοικοκυριών στα δάνεια τους. Δεν πρόκειται για κάτι τέτοιο. Πρόκειται για ακόμα ένα νο-

μοσχέδιο το οποίο επιβάλλεται από την τρόικα. Επιβάλλεται από την τρόικα, προφανώς όχι για να διευκολύνει τους ενήμερους δανειολήπτες, αλλά για να εξυπηρετήσει τις τράπεζες, οι οποίες πρέπει να καταγράψουν στα οικονομικά τους αποτελέσματα τις εμπράγματος ασφάλειες που θα μπου επάνω στα ακίνητα των δανειοληπτών. Είναι προς όφελος των τραπεζών το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου.

Άκουσα προηγουμένως τον εισηγητή της Πλειοψηφίας να μιλάει για ένα εκατομμύριο νοικοκυριά. Από πού προκύπτουν; Από πού προκύπτει ότι αφορά ένα εκατομμύριο Έλληνες πολίτες; Υπάρχουν ένα εκατομμύριο Έλληνες πολίτες, οι οποίοι έχουν όλες εκείνες τις προϋποθέσεις που προβλέπει το σχέδιο νόμου, δηλαδή, μέχρι 180.000 ευρώ, μέχρι 10.000 ευρώ καταθέσεις, δεν έχουν ατομική περιουσία κ.ο.κ.; Όχι. Πρόκειται ξεκάθαρα για ένα σχέδιο νόμου το οποίο εξασφαλίζει τους τραπεζίτες, παίρνει τις εμπράγματος ασφάλειες και οι εμπράγματος αυτές ασφάλειες, μαζί με τις υπόλοιπες, περνάνε στον EFSF, δηλαδή στο Αγγλικό Δίκαιο, υπό την αρμοδιότητα των λουξεμβουργιανών δικαστηρίων.

Εδώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καταγράφεται ακόμα μια φορά το ότι δεν υπάρχει βούληση να δοθεί δυνατότητα στους δανειολήπτες που έχουν βάλει λουκέτο είτε είναι ιδιώτες είτε είναι, όπως ανέφερε προηγουμένως ο συνάδελφος κ. Κεγκερογλου, έμποροι είτε είναι μικρομεσαίες επιχειρήσεις είτε είναι μεσαίες επιχειρήσεις που κλείνουν κάθε μέρα.

Και επανέρχεται το ερώτημα: Τι εξυπηρετεί η πολιτική των μνημονίων;

Θυμίζω ότι εκείνοι οι οποίοι ήταν θιασώτες των μνημονίων, μας έλεγαν τρία πράγματα:

Πρώτον, ότι τα μνημόνια θα διασφαλίσουν τις καταθέσεις του ελληνικού λαού. Είναι εγγυημένες οι καταθέσεις του ελληνικού λαού κάτω των 100.000 ευρώ; Υπάρχουν 120 δισεκατομμύρια ευρώ που είναι οι καταθέσεις κάτω των 100.000 ευρώ. Και ποιος εγγυάται, όταν η ίδια η Ευρώπη πλέον αμφισβητεί την εγγύηση που η ίδια θέσπισε;

Δεύτερον, τα μνημόνια θα παρείχαν τη δυνατότητα επιβίωσης των τραπεζών. Ποια είναι τα πραγματικά νούμερα σήμερα, τα οικονομικά στοιχεία των τραπεζών; Είναι βιώσιμες οι τράπεζες; Προχωράνε οι ανακεφαλαιοποιήσεις; Ποιος εγγυάται γι' αυτό; Είδαμε σήμερα την εικόνα του Χρηματιστηρίου, αλλά βλέπουμε καθημερινώς και την πορεία των τραπεζών.

Τρίτον, θα διασφάλιζαν τα μνημόνια την ιδιοκτησία, η οποία καταλύεται. Πάμε για δήμηση της ιδιωτικής και της δημόσιας περιουσίας. Οι εισπρακτικές εταιρείες είναι έτοιμες να αναλάβουν την είσπραξη των φόρων. Και μαζί με τις εισπρακτικές εταιρείες των τραπεζών, οι οποίες καθημερινώς επιτίθενται στα ελληνικά νοικοκυριά, θα προχωρήσουν στη δεύτερη φάση αυτού που προβλέπει το σημερινό νομοσχέδιο, στους πλειστηριασμούς ακόμα και της πρώτης κατοικίας.

Εάν υπάρχει κράτος δικαίου, εάν πρέπει κάτι να διασφαλίσει η δημοκρατία, αυτό είναι η πρώτη κατοικία του Έλληνα πολίτη. Για κανένα λόγο, ποτέ, δεν θα πρέπει η πρώτη κατοικία να είναι αντικείμενο πλειστηριασμού, είτε για χρέη προς την εφορία είτε για χρέη προς την τράπεζα. Το κεραμίδι στο σπίτι του Έλληνα αποτελεί ιερό και όσο και δεν μπορεί να παραδοθεί σε καμμία τράπεζα, κατ' εντολή καμμίας τρόικας!

Την ίδια στιγμή που οι τράπεζες έχουν πάρει ανακεφαλαιοποιήσεις σε μετρητά, αλλά και σε εγγυήσεις -320 δισεκατομμύρια ευρώ- προκειμένου να διασφαλίσουν 160 δισεκατομμύρια καταθέσεις, το ερώτημα είναι: Μετά τη διαγραφή του 50% της περιουσίας του ελληνικού λαού με το PSI από τα ασφαλιστικά ταμεία, από τα νοσοκομεία, από τα Μετοχικά Ταμεία Στρατού και Αστυνομίας, από τα πανεπιστήμια που έχουν καταρρεύσει, γιατί δεν πάμε στο κούρεμα του 50% των στεγαστικών δανείων;

Μετά από την πρόταση που κάναμε χθες το βράδυ, άκουσα κριτική σήμερα για το πού θα βρεθούν τα χρήματα. Το σύνολο των στεγαστικών δανείων που υπήρχαν μέχρι το 2010 καταγεγραμμένα, είναι 73 δισεκατομμύρια ευρώ. Το 50% του συνόλου των στεγαστικών δανείων είναι 35 δισεκατομμύρια ευρώ.

Και ερωτώ την Κυβέρνηση: Μέσα σε μια νύχτα, με μία πράξη, σε μια τράπεζα χαρίσατε 12 δισεκατομμύρια.

Όσον αφορά την Τράπεζα Πειραιώς, παίρνοντας την απόφαση να αποκτήσει τα ελληνικά υποκαταστήματα των κυπριακών τραπεζών με 500 εκατομμύρια που της δώσατε -η Κυβέρνηση- μέσω του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, αγοράστηκαν τα brands των κυπριακών τραπεζών στην Ελλάδα με καταθέσεις 13 δισεκατομμύρια και δάνεια 25 δισεκατομμύρια. Δώδεκα δισεκατομμύρια βρήκατε σε μια νύχτα για τον κ. Σάλλα!

Τριάντα πέντε δισεκατομμύρια, δηλαδή το 10% της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών μαζί με τις εγγυήσεις, δεν μπορούμε να τα δώσουμε για να ελαφρύνουμε τα στεγαστικά δάνεια, τα οποία έτσι κι αλλιώς έχουν αποπληρωθεί τα περισσότερα πάνω από 100% του ιδίου κεφαλαίου από το κεφάλαιο που δόθηκε από τις τράπεζες, για να αφήσουμε τους Έλληνες να ζήσουν κάτω από το σπίτι το οποίο αγόρασαν με κόπο, με πόνο και ιδρώτα;

Αυτή είναι η πρόταση την οποία κάναμε οι Ανεξάρτητοι Έλληνες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από λίγο, όμως, είχαμε και μια άλλη εξέλιξη, την οποία εμείς προβλέψαμε στη Βουλή των Ελλήνων. Η ρωσική εταιρεία «AZ ROM» απεσύρθη από το διαγωνισμό για τη ΔΕΠΑ και οι Ρώσοι απεσύρθησαν ταυτόχρονα από το διαγωνισμό για τη ΔΕΣΦΑ. Για ποιον λόγο; Για το λόγο που σας περιγράψαμε στις 15-5-2013, όταν οι Ανεξάρτητοι Έλληνες και η τομεάρχης Βουλευτής, η κ. Μακρή, κατέθεσαν το ερώτημα για τις οφειλές των εταιρειών που εμφανίζονται ως ενδεχόμενοι επενδυτές προς τη ΔΕΠΑ.

Η Ελληνική Κυβέρνηση κι ο ίδιος ο Πρωθυπουργός, ο οποίος συνομιλούσε με τον Αντιπρόεδρο της «AZ ROM» για τη ΔΕΠΑ, δεν δέχθηκε στο τίμημα το οποίο δίνεται, να συμπεριληφθεί η συμφωνία για τα 600 εκατομμύρια που οφείλουν οι εξής: «ΑΛΟΥΜΙΝΙΟ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ» του Ομίλου ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΣ 53 εκατομμύρια. «ΚΟΡΙΝΘΟΣ POWER» του Ομίλου «ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΣ» 54 εκατομμύρια. «PROTERGIA» του Ομίλου ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΣ 75 εκατομμύρια. «ELPEDISON ENERΓΕΙΑΚΗ» -συμμετοχή της «EDISON»- 144 εκατομμύρια. «MOTOR OIL» 34 εκατομμύρια. «ΗΡΩΝ II», Θερμοηλεκτρικός Σταθμός της Βοιωτίας του Ομίλου «ΓΕΚ ΤΕΡΝΑ» 6 εκατομμύρια. Είναι 367 εκατομμύρια αυτά που χρωστάνε στη ΔΕΠΑ οι καταναλωτές.

Και τι είπαν οι Ρώσοι; Είπαν: Εμείς αγοράζουμε την εταιρεία, με τεράστιο τίμημα, δύο φορές και παραπάνω απ' ό,τι προσέβλεπε το ελληνικό δημόσιο. Αυτά τα χρήματα, όμως, τα οποία οφείλουν οι ελληνικές εταιρείες, δεν μπορεί να μην εγγυηθεί το ελληνικό δημόσιο, το οποίο πουλάει τη ΔΕΠΑ, ότι θα τα εισπράξει εκείνη.

Ήταν επίτηδες η πολιτική αυτή, την οποία άσκησε η συγκυβέρνηση κατ' εντολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της τρόικα, προκειμένου να αποσυρθούν οι Ρώσοι από την αποκρατικοποίηση της ΔΕΠΑ και της ΔΕΣΦΑ.

Εδώ, θέλω να καταθέσω στη Βουλή, για να υπάρχει, δημοσίευμα του Βήματος της 10ης Ιουνίου, το οποίο λέει: «Η αλλαγή της στάσης της ρωσικής πλευράς φαίνεται ότι άλλαξε μετά την επίσκεψη του Έλληνα Πρωθυπουργού στο Αζερμπαϊτζάν κατά την επιστροφή του από την Κίνα και τις συνομιλίες που είχε με τον Πρόεδρο Αλίεφ.

Το Μπακού επισκέφθηκε επίσης και ο σύμβουλος της εταιρείας που κατασκευάζει τον αγωγό TAP, πρώην Υπουργός Εξωτερικών της Γερμανίας Χαν Ντίτριχ Γκένσερ. Η γερμανική πολιτική που ορίζει ως επικυρίαρχο στα ελληνικά πράγματα είναι αυτή που ουσιαστικά επέβαλε το να φύγουν οι Ρώσοι επενδυτές από την Ελλάδα που θα αγόραζαν τη ΔΕΠΑ και τη ΔΕΣΦΑ.

Το καταθέτω στη Βουλή.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Πάνος Καμμένος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν άρθρο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Είναι ξεκάθαρο, λοιπόν, ότι εδώ η Κυβέρνηση συνεχίζει να εκτελεί τις εντολές των δανειστών, συνεχίζει να εκτελεί τις εντολές της γερμανικής επικυριαρχίας. Είναι ξεκάθαρο ότι σήμερα με την απώλεια των 2,2 δισεκατομμυρίων από τον προϋπολογισμό του 2013 και την ακύρωση της συγκεκριμένης αποκρατικοποίησης τινάζεται στον αέρα ο προϋπολογισμός του 2013.

Οι επενδύσεις οι οποίες είχαν προγραμματιστεί από τον κύριο Πρωθυπουργό ποιες είναι; Επισκέφθηκε το Κατάρ και το αποτέ-

λεσμα της επίσκεψης εκεί δεν ήταν οι επενδύσεις. Ήταν ο τούρκικος καφές που ήπια με τον κ. Ερντογάν, για να κάνει συνομιλία, απουσία διπλωμάτη και να συμφωνήσει τι; Να συμφωνήσει μήπως τη νέα κοινή πολιτική στη Μεσόγειο, την ελληνοτουρκική φιλία, τις κοινές επενδύσεις ή το ξεπούλημα των λιμανιών;

Εν συνεχεία, ήταν το ταξίδι στην Κίνα. Τι απέφερε το ταξίδι στην Κίνα; Επενδύσεις; Υπάρχουν κινεζικές επενδύσεις στην Ελλάδα πέραν της COSCO; Καμμία. Ίσα-ίσα με το ταξίδι στην Κίνα αυτό που διασφαλίστηκε είναι ότι χρήματα από τα χρήματα της ανακεφαλαιοποίησης, που χρεώνονται στον ελληνικό λαό, δόθηκαν από ελληνικές τράπεζες για να κτιστούν καράβια στα ναυπηγεία της Κίνας και όχι στο Πέραμα ή στην Ελευσίνα ή στο Νεώριο, καράβια που δεν είναι σίγουρο και δεσμευτικό ότι θα φέρουν και την ελληνική σημαία.

Κάποιοι, λοιπόν, κάνουν μπίζνες εις βάρος του ελληνικού λαού, χρεώνοντας τον ελληνικό λαό διά μέσου των τραπεζών. Την ίδια στιγμή, πληρώνεται η επικοινωνία για τη στήριξη της Κυβέρνησης και τη λάσπη κατά της Αντιπολίτευσης δίνοντας χορηγίες από τον ΟΠΑΠ ή από το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο της τάξεως των 700 χιλιάδων ευρώ. Είδαμε το συγκρότημα Λαμπράκη τι έλαβε. Πληρώνονται με απόφαση της Βουλής των Ελλήνων και την απόφαση της συγκυβέρνησης 100 εκατομμύρια για το Μέγαρο Μουσικής, για να πληρωθούν οι συγκεκριμένες κατασκευαστικές εταιρείες του ιδιοκτήτη του συγκροτήματος του ΔΟΛ, την ίδια στιγμή που κόβονται 20 εκατομμύρια από τις γραμμές του Αιγαίου, για να επικοινωνούν τα νησιά. Αυτή είναι η αλήθεια.

Η σημερινή Κυβέρνηση, έχοντας οδηγήσει τη χώρα στο οικονομικό αδιέξοδο, συνεχίζει να εξυπηρετεί «ημετέρους», συνεχίζει να ακυρώνει το οποιοδήποτε project, που θα μπορούσε να φέρει την Ελλάδα ένα βήμα πιο κοντά στην έξοδο από αυτήν τη μέγερη. Ακολουθεί και εκτελεί τις εντολές της γερμανικής επικυριαρχίας, οδηγώντας τον ελληνικό λαό στο αδιέξοδο. Την ίδια στιγμή έρχεται να πει στον ελληνικό λαό «θα σου ελαφρύνω τα δάνεια με συγκεκριμένες προϋποθέσεις» και δεν παίρνει μια απόφαση να προχωρήσει στο άνοιγμα της αγοράς, να ρυθμίσει τα δάνεια των μικρομεσαίων επιχειρήσεων σε εκατό, διακόσιες και τριακόσιες δόσεις, να δοθεί ασφαλιστική ενημερότητα, φορολογική ενημερότητα, να βγουν από τον «Τειρεσία» οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις και να ξεκινήσει η ανάπτυξη, να αρχίσει να εισπράττει το κράτος και παράλληλα, με κούρεμα 50% στα στεγαστικά δάνεια των πολιτών, να δώσει τη δυνατότητα να προχωρήσει η οικοδομή, να δώσει τη δυνατότητα να μπει μπροστά η μηχανή του κράτους και να παράγουμε χρήμα.

Έτσι, όπως πάμε, σε λίγο καιρό το μόνο που θα βλέπουμε θα είναι τις εισπρακτικές εταιρείες με αγγλικό δίκαιο και με αποφάσεις του λουξεμβουργιανού δικαστηρίου να προχωράνε σε δημεύσεις της ελληνικής περιουσίας. Και τότε μην απορήσετε εάν δείτε τον ελληνικό λαό να ξεσηκώνεται. Ο ελληνικός λαός, όμως, θα ξεσηκωθεί ενωμένος. Δεν θα πέσουμε στην παγίδα της διχόνοιας. Θα ενωθούμε, για να φύγει από την Ελλάδα η ξένη κατοχή των τραπεζιτών, για να σταματήσουν τα μνημόνια, να διαγραφούν τα απεχθή και επονειδιστά χρέη, να μπορέσει ξανά ο Έλληνας να εργαστεί, να μπορέσει να παράγει, να ξαναμπει μπροστά η πρωτογενής παραγωγή. Και θα δείτε τότε ότι τα συμφέροντα που σας υπηρετούν, θα είναι οι πρώτοι οι οποίοι θα σας πολεμήσουν.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξάρτητων Ελλήνων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Το λόγο έχει ο κ. Κουίκ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Θα ήθελα το λόγο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Τι συνέβη, κύριε Παπά;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Είναι επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ποιο προσωπικό; Ο κ. Καμμένος ούτε αναφέρθηκε σε εσάς.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Είναι προσωπικό για εσάς, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Για εμένα;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Ναι, αφορά εσάς. Δώστε μου ένα λεπτό

να σας το εξηγήσω. Είναι προσωπικό προς το Πρόεδρείο.
(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Παρακαλώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Μπορώ να μιλήσω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ορίστε, αφού είναι προσωπικό για εμένα...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μόλις πριν από λίγο ρωτήσατε την Ολομέλεια και εκφωνήσατε θα έλεγα, ένα αίτημα ενός Βουλευτή –για εμάς τουλάχιστον υποδίκου στη συνείδηση του ελληνικού λαού– και ρωτήσατε εάν συναινεί η Ολομέλεια να του δοθεί άδεια.

Εγώ προσωπικά θίγομαι και μόνο με την εκφώνηση αυτού του αιτήματος. Το ίδιο θίγει και τους Βουλευτές της Χρυσής Αυγής. Θέλω να θέσω εις γνώση σας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κύριε Παππά, δεν είναι προσωπικό το θέμα αυτό.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Θέλω να θέσω εις γνώση σας ότι η Κοινοβουλευτική Ομάδα της Χρυσής Αυγής δεν συναινεί στην άδεια στον ανεκδιήγητο πρώην Πρωθυπουργό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Παρακαλώ, ολοκληρώσατε. Δεν έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Θα έπρεπε και οι υπόλοιποι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι της Συμπολίτευσης και της Αντιπολίτευσης να τοποθετηθούν. Είναι θέμα ηθικής τάξεως πλέον και σωστής λειτουργίας του Κοινοβουλίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ολοκληρώσατε, κύριε Παππά.

Κύριε Κουίκ, έχετε το λόγο.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ για τη διασπορά του λόγου των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, επειδή μόλις τώρα μίλησε ο Πρόεδρος, αν είναι να μιλήσουν άλλοι δυο-τρεις συνάδελφοι από άλλα κόμματα και να μιλήσω αμέσως μετά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ευχαρίστως, κύριε Κουίκ.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Δηλαδή μεταξύ της κ. Παπαδημητρίου και του κ. Αποστόλου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Θα μιλήσετε, εντάξει. Ας μας επιτρέψετε όπως σας δίνουμε αυτό το δικαίωμα, να δούμε πού θα σας βάλουμε. Και εννοείται ότι δεν θα σας δώσουμε το λόγο πολύ αργά.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Άμα είναι να με πάτε στο τέρμα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Όχι, δεν θα σας πάμε στο τέρμα.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Η κ. Ζαρούλια έχει το λόγο.

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είχα προετοιμαστεί να μιλήσω επί των άρθρων, αλλά τι να πούμε για τα άρθρα, από τη στιγμή που το όλο νομοσχέδιο είναι μία παγίδα για τους ελάχιστους συμπατριώτες μας, οι οποίοι έχουν κατορθώσει να τηρούν τις υποχρεώσεις τους «με νύχια και με δόντια» στην εποχή του ΔΝΤ.

Το νομοσχέδιο που ετοιμάζετε να περάσετε είναι λίαν επεικώς ύποπτο. Θέλετε να βάλετε στο χέρι και τα τελευταία ακίνητα τα οποία δεν έχουν υποθηκευτεί και να τα παραδώσετε στους τρoικανούς. Θέλετε οι ενήμεροι δανειολήπτες να «τσιμπήσουν το τυράκι» ότι δήθεν θα τους κάνετε διευκολύνσεις, με την προϋπόθεση, όμως, να βάλουν υποθήκη το ακίνητό τους και σε πολλές περιπτώσεις αυτό το ακίνητο θα είναι η πρώτη κατοικία.

Είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε ότι θα βάλετε κι άλλους φόρους, θα μειώσετε κι άλλο τους μισθούς. Πώς θα ανταπεξέλθουν; Φυσικά και δεν θα ανταπεξέλθουν. Έτσι και τα τελευταία ακίνητα θα περιέλθουν στους ξένους εργοδότες σας.

Αλγεινή εντύπωση μου έκανε ο λόγος του Εκπροσώπου του ΠΑΣΟΚ. Ένας λόγος που νόμιζες ότι τον άκουγες από ένα κόμμα το οποίο πρωτοεμφανίστηκε στην πολιτική σκηνή μόλις χθες. Ενώ όλοι γνωρίζουμε ότι αυτό το κόμμα, με τον Γεώργιο Παπανδρέου, που μας έδωσε στο ΔΝΤ και παλιότερα με τον πατέρα του, έφεραν την εξαθλίωση του ελληνικού λαού και τη μιζέρια

στον τόπο μας.

Έτσι, στις επιτροπές, ακούσαμε τον κ. Μωραϊτή, εκτός όλων των άλλων απερίγραπτων που μας είπε, να κόπτεται –όπως είναι φυσικό άλλωστε– για την ασφάλεια του τραπεζικού συστήματος. Επιπροσθέτως, εντελώς ανερευθίαστα, μας επισήμανε ότι πρέπει να βρούμε μια λύση και για τον ελεύθερο επαγγελματία, ο οποίος πήρε ένα σπίτι για την οικογένειά του και σήμερα παλεύει να σώσει και το σπίτι του και την επιχείρησή του.

Σοβαρά; Σας πήρε ο πόνος; Αλήθεια γι' αυτήν την κατάντια ποιος φταίει; Ποιος κυβερνούσε όλα αυτά τα χρόνια. Μήπως και γι' αυτό φταίει η «κακή» Χρυσή Αυγή; Θα αποδοθούν επιτέλους ευθύνες; Μήπως οι «κακοί» Χρυσουαυγίτες έχουν κάνει εξοχικά, βίλες από τον κρατικό κορβανά και δεν το γνωρίζουμε; Λίγη αιδώς δεν βλέπτε.

Επίσης, έχετε φροντίσει και ψηφίσατε ειδικό νόμο για τα δάνεια των κομμάτων σας, ούτως ώστε να μην διωχθεί κανένας καταχραστής. Αυτό είναι κράτος δικαίου ή κράτος εξαπάτησης των Ελλήνων πολιτών;

Δεν υπάρχει εκεί έξω ένας εισαγγελέας, ένας τίμιος δημόσιος λειτουργός να επέμβει; Δεν υπάρχει κανείς; Τίποτα;

Για άλλη μια φορά ο ελληνικός λαός γίνεται πειραματόζωο, προκειμένου η τρόικα και το ΔΝΤ να εφαρμόσουν ένα σχέδιο νόμου που αποτελεί, κατά τα λεγόμενά σας, «καινοτόμο εφαρμογή». Πουθενά στον κόσμο δεν έχει εφαρμοστεί και η αρχική του διάρκεια θα είναι για διάστημα έξι μηνών. Δηλαδή, εάν το νομοσχέδιο αποτύχει, αναγκαστικά θα οδηγηθούμε σε καινούργιο νομοσχέδιο;

Είθισται οι διαβουλεύσεις να γίνονται εντός της Βουλής, με τα διάφορα πολιτικά κόμματα και τους εμπλεκόμενους φορείς. Στην προκειμένη περίπτωση η διαβούλευση του παρόντος νομοσχεδίου έγινε με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Για άλλη μία φορά, λοιπόν, βλέπουμε ότι η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα καθορίζει την τύχη του ελληνικού λαού.

Όταν σχεδιάζουμε ένα νομοσχέδιο τέτοιου τύπου, που αφορά ανθρώπους εξαθλιωμένους σε μια περίοδο οικονομικής κρίσεως, οι παράμετροι που λαμβάνονται υπόψη πρέπει να είναι πολλοί. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, οι παράμετροι που ελήφθησαν είναι ελάχιστοι, ήσσονος σημασίας και απευθύνονται σε λίγους.

Το παρόν νομοσχέδιο αποτελεί μία κοροϊδία, διότι δεν είναι δυνατόν την ανάγκη της ανακούφισης από τον τραπεζικό δανεισμό να τον έχουν αποκλειστικά και μόνο οι ενήμεροι δανειολήπτες. Αυτήν τη στιγμή που μιλάμε, οι τράπεζες είναι κερδοφόρες. Από την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών οι τραπεζικοί οργανισμοί έλαβαν το εξωφρενικό ποσό των 50 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Οι Έλληνες και οι Ελληνίδες συμπολίτες μας, δηλαδή, δανείστηκαν από το ΔΝΤ δεκάδες δισεκατομμύρια ευρώ για να καταλήξουν στα χέρια των τραπεζιτών και αντί οι τράπεζες να φροντίσουν να ανακουφίσουν έμπρακτα όλες τις κατηγορίες πολιτών, απαιτούν να υποθηκευτούν όσα σπίτια δεν είναι ακόμη υποθηκευμένα, ώστε να είναι σίγουροι ότι δεν θα μείνει τίποτε χωρίς να το αξιοποιήσουν ορθολογικά, όπως μας είχε πει κάποτε σε μία επίκαιρη ερώτηση ο κ. Καλογιάννης.

Και σας ερωτώ: Έως σήμερα υπήρχε η προστασία της πρώτης κατοικίας από πλειστηριασμούς. Θα συνεχίσει να υπάρχει αυτή η προστασία; Και βέβαια, όχι. Σύμφωνα με την έκθεση του ΔΝΤ ζητείται να προχωρήσουν από το τέλος Αυγούστου κιόλας οι πλειστηριασμοί της πρώτης κατοικίας, ενώ –άκουσον, άκουσον– οδηγούμεθα μέχρι και στην ιδιωτικοποίηση των εφοριών.

Στο άρθρο 5 του νόμου περιγράφονται οι παροχές του προγράμματος διευκόλυνσης. Τι διευκόλυνση μπορεί να γίνει, αλήθεια, σε κάποιον που έχει χάσει τη δουλειά του και είναι άνεργος; Η μόνη διευκόλυνση που μπορεί να γίνει, είναι να του χαρίσετε το δάνειο, όπως πολύ καλά ξέρετε να χαρίζετε τα δάνεια σε ξένα κράτη, στα κόμματά σας και στους «ημέτερους», τα κανάλια της διαπλοκής. Αλήθεια, γι' αυτά τα χρέη γιατί κανένας δημοκράτης πολιτικός δεν μιλάει; Γιατί, κανείς δεν βιάζεται να τα εισπράξει;

Πριν λίγο μας μίλησε ο κ. Βορίδης ότι γίνονται διεθνή γεγονότα και πρέπει οπωσδήποτε να περάσει σήμερα το νομοσχέδιο. Για να πάρετε, όμως, τα χρέη από τα κανάλια δεν βιάζεται κανείς σας.

Επίσης, στην πρώτη παράγραφο του ίδιου άρθρου ομολογείται ότι η ακίνητη περιουσία των ανθρώπων που δεν μπορούν να

πληρώσουν θα βρεθεί στα χέρια των ξένων τραπεζιτών. Στο άρθρο 13 αναφέρεται ότι η συγκεκριμένη ρύθμιση θα αφορά τον εκάστοτε πιστωτή. Δηλαδή, σε περίπτωση που ο αιτών έχει τρία, τέσσερα ή και πέντε δάνεια, θα πρέπει να ρυθμίσει το κάθε ένα ξεχωριστά με ποσό όχι χαμηλότερο των 40 ευρώ. Άρα, το συνολικό ποσό που θα καταβάλει ο δανειστής μετά τη ρύθμιση μπορεί να ανέρχεται στα 300 ευρώ ή 400 ευρώ, ανάλογα με τα πόσα δάνεια έχει πάρει. Άρα, δεν προτείνετε μια συνολική ρύθμιση για όλα τα δάνεια με χαμηλό ποσό, αλλά εξασφαλίσετε το εκάστοτε πιστωτικό ίδρυμα χωριστά.

Να υποθέσουμε ότι αυτό το νομοσχέδιο είναι η ολοκλήρωση του σχεδίου σας; Αφού δεν μπορώ να φανταστώ ότι έμεινε και κάτι άλλο να αρπάξετε από τους Έλληνες φορολογούμενους. Τους μειώσατε τους μισθούς και τις συντάξεις, τους αυξήσατε τους φόρους και τώρα στο τελικό στάδιο τους παίρνετε και την ακίνητη περιουσία τους. Κατ' εντολή του ΔΝΤ θέλετε, επίσης, να τοποθετηθούν ξένοι στο περίφημο ΤΑΙΠΕΔ, στον Οργανισμό δηλαδή που έχει αναλάβει το ξεπούλημα της χώρας.

Με δύο λόγια, το ΔΝΤ ζητά την πλήρη κατάργηση του Ελληνικού κράτους. Είναι γνωστό άλλωστε ότι απ' όπου πέρασε το ΔΝΤ άφησε πίσω του ερείπια. Θα το αφήσουμε εμείς οι Έλληνες να καταστρέψει την πατρίδα μας;

Σας καλούμε εδώ και τώρα -διότι η ιστορία δεν γράφεται από αριθμούς- να αποσυρете το παρόν νομοσχέδιο, φέρνοντας ένα αρχείο νόμου, το οποίο θα ανακουφίζει πραγματικά τους αιχμάλωτους πολίτες μέσα σε αυτήν τη δίνη της κρίσης, που πασχίζουν να σώσουν το σπίτι τους και την επιχείρησή τους.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Εμείς ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει η συνάδελφος, κ. Γιαννακάκη.

ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το παρόν σχέδιο νόμου, παρά τη καθυστέρηση υποβολής του και τις αδυναμίες του, μπορεί να χαρακτηριστεί ως μια πρώτη θετική τομή.

Περιλαμβάνει ρυθμίσεις, που στόχο έχουν την ανακούφιση των επερχομένων νοικοκυριών και τα στεγαστικά τους δάνεια και εξορθολογίζει το ν.3869/2010. Η πρώτη μας, όμως, εκτίμηση είναι ότι οι προϋποθέσεις για την υπαγωγή στο πρόγραμμα διευκόλυνσης, όπως και το εύρος εφαρμογής του, δηλαδή ενήμεροι οφειλέτες, εξαίρεση των ελεύθερων επαγγελματιών, μικροβιοτεχνών κ.λπ., περιορίζουν σε μικρό το πλήθος των νοικοκυριών και σε μικρή την ωφέλεια από αυτά.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, λοιπόν, η Δημοκρατική Αριστερά κατέθεσε μια σειρά από τροπολογίες, προκειμένου να διευρύνει και τον αριθμό των ωφελούμενων νοικοκυριών και το πλήθος των ωφελειών που προκύπτουν.

Με την παράγραφο 1 του άρθρου 17 του νομοσχεδίου επιδιώκεται να θεσπιστεί ως σημείο αναφοράς της αξίας της πρώτης κύριας κατοικίας του δανειολήπτη, την εξαίρεση από τη ρευστοποίηση της οποίας ο τελευταίος ενδέχεται να αιτηθεί, η αντικειμενική αξία αυτής και όχι η εμπορική της αξία, όπως προβλεπόταν μέχρι σήμερα.

Πιστεύουμε ότι αυτό είναι άστοχο, διότι δεν υπάρχουν αντικειμενικές αξίες για όλες τις περιοχές της χώρας. Εντούτοις, υπάρχουν κύριες πρώτες κατοικίες δανειοληπτών, που βρίσκονται σε περιοχές για τις οποίες δεν έχουν οριστεί αντικειμενικές αξίες.

Άρα, τίθεται ευλόγως το ερώτημα: Πώς θα προσδιορίζονται οι τιμές σε αυτές τις περιοχές; Προφανές είναι ότι σε κάθε περίπτωση ο νόμος πρέπει να συμπληρωθεί, ώστε να δίνει απάντηση σε αυτό το ερώτημα. Αν για τις κατοικίες που εξαιρούνται της ρευστοποίησης η αξία τους ορίζεται με βάση τον αντικειμενικό προσδιορισμό αυτής, εφόσον υπάρχει, τότε στις περιοχές που δεν υπάρχει, τι θα επιλέγεται; Η εμπορική αξία;

Θα συμφωνήσετε μαζί μου ότι το ορθό και το δίκαιο είναι αυτό που θα οριστεί να είναι εφαρμόσιμο σε όλες τις περιπτώσεις. Και κατά τούτο πιστεύουμε ότι η μέχρι τώρα πρόβλεψη, που είχε ως σημείο αναφοράς την εμπορική αξία της κατοικίας, εξυπηρετούσε αυτόν το στόχο, που είναι και εύλογος και δίκαιος.

Σε κάθε περίπτωση, αν και εφόσον ισχύσει η οποιαδήποτε ανα-

φορά στην αντικειμενική αξία του ακινήτου, θα πρέπει να προβλέπεται με ποιον τρόπο θα αποδεικνύεται αυτή, προς διευκόλυνση της διαδικασίας και διασφάλιση της εγκυρότητας του υπολογισμού.

Ας δούμε, λοιπόν, μερικές σκέψεις προκειμένου να ρυθμιστεί αυτό το ζήτημα.

Μια σκέψη, θα ήταν οι εφορίες να δίνουν αυτά τα πιστοποιητικά στους πολίτες. Αυτό, όμως, θα αύξανε τον γραφειοκρατικό όγκο απ' τον οποίο ευαγγελιζόμαστε ότι θέλουμε να απαλλάξουμε τις δημόσιες υπηρεσίες.

Πιο λειτουργική πιθανόν θα ήταν η σκέψη, αυτά τα πιστοποιητικά να δίνονται από τους συμβολαιογράφους και να συνοδεύονται από το φύλλο υπολογισμού της αντικειμενικής αξίας, ώστε να είναι δυνατό να ελεγχθεί και η ορθότητα του υπολογισμού, τόσο από τους αντιδίκους, όσο και από τον ίδιο τον δικαστή. Αυτό, όμως, θα σήμαινε περαιτέρω οικονομική επιβάρυνση για τους ενδιαφερόμενους.

Τέλος, μια άλλη λύση θα ήταν να προβλέπεται ότι αρκεί για την απόδειξη της αντικειμενικής αξίας του ακινήτου δημόσιο έγγραφο, όπως για παράδειγμα το συμβόλαιο αγοραπωλησίας του ακινήτου, απ' όπου να προκύπτει η αντικειμενική αξία του ακινήτου, εφόσον δεν έχουν γίνει αλλαγές στην αντικειμενική αξία από την ημέρα κατά την οποία συνετάχθη. Η προσκόμιση εγγράφου της εφορίας από το οποίο να προκύπτει η αντικειμενική αξία του ακινήτου, όπως παραδείγματος χάριν το ΕΤΑΚ. Πλην όμως πρέπει να επισημανθεί ότι η συγκεκριμένη πρόταση ενέχει τον κίνδυνο του πλημμελούς υπολογισμού της αξίας του ακινήτου καθότι, τουλάχιστον στο ΕΤΑΚ, ο υπολογισμός της αντικειμενικής αξίας του ακινήτου γινόταν χοντρικά, χωρίς να λαμβάνονταν υπόψη ιδιαίτεροι συντελεστές που επηρεάζουν την αξία του, όπως σε ποιον όροφο βρίσκεται, αν υπάρχει ασανσέρ, αν είναι στη συμβολή δύο δρόμων.

Με την παράγραφο 3 του άρθρου 17 του νομοσχεδίου επιχειρείται προσθήκη η οποία μπορεί να θεωρηθεί και ως ωρολογιακή βόμβα στα θεμέλια του νόμου και να οδηγήσει στην πλήρη απαξίωσή του. Με την εφαρμογή αυτής της διάταξης θεωρείται πλέον ή βέβαιον ότι η συντριπτική πλειονότητα των δανειοληπτών που θα έχουν επιτύχει τη δικαστική ρύθμιση των οφειλών τους δεν θα είναι σε θέση να την εξυπηρετήσουν, με αποτέλεσμα να εκπίπτουν αυτής και να πέφτει στο κενό η μέχρι τότε προσπάθειά τους.

Ας δούμε ένα απλό παράδειγμα. Έστω ότι ένας δανειολήπτης καταθέτει την αίτησή του τον Ιανουάριο του 2014 στο Ειρηνοδείο και παίρνει δικάσιμο για τον Ιανουάριο του 2021, πράγμα απολύτως συνηθισμένο -μάλιστα, σήμερα μια φίλη μου με ενημέρωσε ότι πήρε δικάσιμο για το Σεπτέμβριο του 2023- και επιτυγχάνει προσωρινή διαταγή για αναστολή των καταδικωτικών μέτρων μέχρι την εκδίκαση της υπόθεσής του, με τον όρο να καταβάλει μέχρι τότε μηνιαίως το 10% της τελευταίας ενήμερης δόσης του δανείου του που είναι 800 ευρώ, δηλαδή με τον όρο να καταβάλει μηνιαίως για επτά έτη το ποσό των 80 ευρώ. Δικάζεται η υπόθεσή του και η απόφαση ρυθμίζει τις οφειλές του, υποχρεώνοντάς τον να καταβάλει 280 ευρώ το μήνα. Αν ισχύσει η ανωτέρω προτεινόμενη ρύθμιση, το δικαστήριο θα πρέπει να τον υποχρεώσει εντός ενός έτους από την έκδοση της απόφασης να καταβάλει όλες τις διαφορές των δόσεων της προηγούμενης επταετίας και μάλιστα εντόκως. Δηλαδή, θα πρέπει να τον υποχρεώσει εντός ενός έτους να καταβάλει συνολικό ποσό ανερχόμενο σε 16.800 ευρώ και μάλιστα εντόκως. Αυτό σημαίνει ότι ο οφειλέτης, για να μην εκπέσει από τη δικαστική ρύθμιση που έχει επιτύχει, θα πρέπει για έναν ολόκληρο χρόνο από την έκδοση της απόφασης να καταβάλει μηνιαία δόση, ανερχόμενη στο ποσό των 1.400 ευρώ. Ίσως, μάλιστα, η νέα απόφαση δεν του δίνει περίοδο χάριτος και να πρέπει παράλληλα με τα 1.400 ευρώ το μήνα να καταβάλει και άλλα 280 ευρώ, που είναι η δόση που του έχει επιβληθεί με τη δικαστική ρύθμιση των χρεών του.

Αυτό όλοι συμφωνούμε ότι δεν είναι διευκόλυνση. Μπορούμε όλοι να φανταστούμε πόσο παράλογο είναι ο δικαστής...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα κάνω και εγώ χρήση της ανοχής σας, όπως και οι προηγούμενοι ομιλητές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Εάν το ζητάτε κατ' αυτόν τον τρόπο, δεν θα νομίζω ότι πρέπει να τύχετε ανοχής. Εν πάση περιπτώσει, θα έχετε την ανοχή του Προεδρείου.

ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗ: Ευχαριστώ πολύ.

Μπορούμε όλοι να φανταστούμε πόσο παράλογο είναι, ο δικαστής να υποχρεώνει τον υπερχρεωμένο δανειολήπτη για έναν ολόκληρο χρόνο από την έκδοση της δικαστικής απόφασης να πληρώνει 1.400 ευρώ. Είναι προφανές, λοιπόν, ότι πρέπει να αποφευχθεί η εν λόγω ρύθμιση.

Με την παράγραφο 1 του άρθρου 19 επιχειρείται να οριστεί ότι και ο οφειλέτης, ο οποίος ήδη έχει καταθέσει την αίτησή του για υπαγωγή στο ν.3869/2010 και ο οποίος ενδεχομένως έχει ήδη επιτύχει να του δοθεί προσωρινή διαταγή μέχρι την εκδίκαση της υπόθεσής του με ή χωρίς μηνιαίες καταβολές, πρέπει να επανέλθει με δικόγραφο δια του οποίου να ζητά την τροποποίηση των όρων της προσωρινής διαταγής που του έχει δοθεί, ώστε ο ειρηνοδίκης να επιβάλει για τη διατήρηση της προσωρινής διαταγής τον όρο της μηνιαίας καταβολής, που θα προσδιορίζεται πλέον σύμφωνα με τις διατάξεις του τροποποιημένου νόμου. Μπορεί, λοιπόν, κανείς εύκολα να φανταστεί το μέγεθος του περαιτέρω φόρτου με τον οποίο θα επιβαρυνθούν οι ειρηνοδίκες, προκειμένου να προσδιορίσουν και να δικάσουν προσωρινές διαταγές για όλες τις υποθέσεις, οι οποίες μέχρι σήμερα έχουν κατατεθεί.

Θα ήθελα να πω κάτι ακόμα, αναφορικά με την τροπολογία με γενικό αριθμό 546 που αφορά τους υπαλλήλους οι οποίοι θα αποσπαστούν είτε στο Γραφείο της Ελληνικής Προεδρίας είτε στη Μόνιμη Ελληνική Αντιπροσωπεία στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Εδώ βλέπουμε ότι το ανώτατο όριο είναι μέχρι την 31η Οκτωβρίου 2014, ενώ ως ανώτατο όριο λειτουργίας του Γραφείου έχει οριστεί η 31η Ιουλίου 2014. Άρα, αυτό φαντάζομαι ότι αφορά μόνο αυτούς που θα αποσπαστούν στη Μόνιμη Ελληνική Αντιπροσωπεία στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Μάλιστα, προβλέπει ότι θα είναι ανεξαρτήτως θέσης, θα περιλαμβάνει και προϊστάμενους οργανικών μονάδων, οι οποίοι δεν θα χάνουν και τη θέση τους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗ: Αμέσως, κύριε Πρόεδρε.

Θα μπορούσε κάποιος κακόπιστος να ισχυριστεί ότι πρόκειται για μια τροπολογία η οποία είναι καθαρά φωτογραφική και αφορά πολύ συγκεκριμένους ανθρώπους. Εμείς όμως, ως Δημοκρατική Αριστερά δεν θέλουμε να είμαστε κακόπιστοι, θέλουμε να είμαστε χρήσιμοι και αυτό που θέλω να τονίσω, όπως και για κάθε περίπτωση, είναι ότι εμείς θα είμαστε εκεί για να διαπιστώσουμε με πολύ μεγάλη χαρά ότι πραγματικά εξυπηρετούνται ανάγκες της ελληνικής προεδρίας και ότι δεν πρόκειται για φωτογραφικές διατάξεις.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ευχαριστούμε πολύ, κυρία Γιαννακάκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, οκτώ μαθήτριες και μαθητές και ένας εκπαιδευτικός από το Σχολείο Δεύτερης Ευκαιρίας Σύρου.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος Βουλευτής Αχαΐας κ. Νικόλαος Νικολόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Υπουργός πριν λίγο μας θύμισε ποιος κυβερνά τη χώρα. Η τρόικα λοιπόν αποφάσισε και η Κυβέρνηση απλά θυροκόλλησε την καταδικαστική απόφαση για τους οφειλέτες και τα νοικοκυριά! Είναι εκπληκτικό οι Υπουργοί να παρουσιάζουν συχνά -το καταφέρνουν δε- κάτι πραγματικά κακό, σαν να είναι κάτι το πολύ καλό, όπως συμβαίνει με το νομοσχέδιο που από όλους ομολογείται ότι κυρίως τις τράπεζες ανακουφίζει.

Μπορείτε να φανταστείτε τι θα συνέβαινε αν πραγματικά εί-

κοσι χιλιάδες πλειστηριασμοί αύριο κιάλας ικανοποιούνταν; Θα κατέρρεαν τα πάντα, ακόμα κι οι ίδιες οι τράπεζες που είναι απ' τους μεγαλύτερους ιδιοκτήτες ακινήτων και οι οποίες τα έχουν συμπεριλάβει στο κεφάλαιό τους ως αξία στην τρέχουσα τιμή τους. Αν οι αξίες κατακρημνίζονταν τότε, θα είχαμε ένα ακόμα πρόβλημα κεφαλαιοποίησης.

Τυπικά εμείς σήμερα τι έχουμε να ρυθμίσουμε; Τα αντικρουόμενα συμφέροντα οφειλετών, δανειστών, και έχουμε ένα νομοσχέδιο που μόνο του δείχνει τι καταφέραμε: την ικανοποίηση των τραπεζών παρά την ανακούφιση των δανειοληπτών, καθώς είναι ζήτημα κοινής λογικής ότι η σώρευση όλων αυτών των προϋποθέσεων που βάζει το νομοσχέδιο αφήνει εκτός την πλειοψηφία των δανειοληπτών.

Για να μπορέσουμε όμως να ανταποκριθούμε στις ανάγκες των απελπισμένων δανειοληπτών θα πρέπει να γίνουμε πραγματιστές. Δεν μπορούμε να κινηθούμε στο πεδίο της αναληψίας. Οφείλουμε να λάβουμε υπόψη τις ευθύνες όλων των εμπλεκόμενων μερών. Δεν μπορούμε να αντιμετωπίσουμε μια κατάσταση που προέκυψε από την κρίση, σαν να μην υπήρχε η κρίση.

Όλοι ομολογούν ότι δεν υπήρξε ο λεγόμενος υπεύθυνος δανεισμός. Οι τράπεζες αλόγιστα παρέβησαν κάθε κανόνα συνετής διαχείρισης. Τα επίπεδα μόχλευσης των διαθεσίμων τους ήταν πρωτοφανή. Αν και υπήρχαν -και υπάρχουν- συγκεκριμένες οδηγίες της Τράπεζας της Ελλάδος προς τις εποπτευόμενες τράπεζες που έθεταν σαφείς προϋποθέσεις και όρια δανεισμού, τα ίδια που το υπό συζήτηση νομοσχέδιο επαναφέρει, ουδείς τα τήρησε. Η Τράπεζα της Ελλάδος το γνώριζε και δεν έκανε τίποτα.

Καταθέτω το άρθρο 8 της ΚΥΑ Ζ1-699/23-6-2010 που ενσωματώνει την κοινοτική οδηγία 2008/48 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Νικολόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Η Κυβέρνηση έπρεπε να ενημερώσει τις ηγεσίες της Ευρωζώνης και του ΔΝΤ, ώστε να καταλήξουν σε μια λύση που θα βασίζεται στον σεβασμό της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας και στην εξασφάλιση της αξιοπρεπούς διαβίωσης.

Το Χριστιανοδημοκρατικό Κόμμα Ελλάδος διαφωνεί πλήρως με τη φιλοσοφία του νομοσχεδίου, γιατί η ρύθμιση είναι πεσοκομμένη και αφορά πάρα πολύ λίγους. Αλήθεια, τι θα συμβεί όταν τα «κόκκινα» δάνεια σκάσουν ως μια άλλη ωρολογιακή βόμβα στη βασανισμένη κοινωνία; Όλοι θα τρέχουν και φοβόμαστε τότε για τα χειρότερα.

Η Κυβέρνηση σήμερα το μόνο που κάνει είναι μια προσπάθεια για να κατευνάσει προσωρινά τις σφοδρές αντιδράσεις, παρατείνοντας με ημίμετρα μια εκρηκτική κατάσταση. Το φετινό καλοκαίρι θα είναι καυτό για τους δανειολήπτες, που έχουν δάνεια και πιστωτικές κάρτες σε καθυστέρηση. Θα δεχτούν μπαράζ τηλεφωνικών κλήσεων από τις τράπεζες ή από τις εισπρακτικές εταιρείες.

Οι ρυθμίσεις οφειλών πρέπει να έχουν δρομολογηθεί το αργότερο πριν από τη λήξη του Δεκεμβρίου. Οι τράπεζες, συστημικές και μη, θα πρέπει να μπουν στο 2014 με ρυθμισμένα δάνεια. Σκεφθείτε μόνο ότι στο τέλος του 2012 τα προβληματικά δάνεια έφτασαν τα 66 δισεκατομμύρια ευρώ.

Το πρόβλημα είναι μεγαλύτερο στο κομμάτι των επιχειρηματικών δανείων και δη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Δεν αντιλαμβανόμαστε, λοιπόν, τη λογική του αποκλεισμού από τις ρυθμίσεις των μικροεπαγγελματιών και μικροεμπόρων. Το θέμα είναι μείζον και οφείλονται εξηγήσεις. Το μόνο τελικά που κάνει το νομοσχέδιο που συζητάμε είναι να επιτείνει την αγωνία όσων έχουν ένα δάνειο πάνω απ' το κεφάλι τους.

Παρακαλώ, επιτέλους ξεκαθαρίστε μας: Θέλετε πραγματικά να δώσετε λύση ή προσποιείστε; Στο νομοσχέδιο ορίζεται ότι είναι αναγκαία η ύπαρξη εμπράγματης εξασφάλισης στην κύρια κατοικία του οφειλέτη, προκειμένου οι οφειλές του να υπαχθούν στις διατάξεις του νόμου. Στην περίπτωση των στεγαστικών δανείων εκ των πραγμάτων αυτή υφίσταται.

Στην περίπτωση, όμως, πιστωτικών καρτών με επιτόκιο που ξεπερνά το 18% και προσωπικών δανείων, για ποιο λόγο απαιτείται;

Θα απεμπολήσουν την προστασία που τους παρέχει ο νόμος που ορίζει ότι για οφειλές από πιστωτικές κάρτες και δάνεια κάτω των 20.000 ευρώ ανά κάρτα ή δάνειο και εφόσον δεν έχουν συναινετικά παράσχει εμπράγματη εξασφάλιση επί ακινήτου, δεν επιτρέπεται σε καμία περίπτωση κατάσχεση της κύριας κατοικίας;

Παγιδεύετε τους καλόπιστους πολίτες συνειδητά, κύριε Υπουργέ, ή από άγνοια; Αν πρόκειται για δική σας παραπλάνηση ή άγνοια, οφείλετε άμεσα να αποσύρετε το σχετικό όρο «ολοσχερώς».

Κύριε Υπουργέ, χωρίς γενική διαγραφή μέρους των χρεών και καθορισμό επιτοκίων σε ρεαλιστικά επίπεδα, πολλοί συμπολίτες που θα επιδιώξουν να υπαχθούν στη ρύθμιση θα διαπιστώσουν με οδυνηρή έκπληξη ότι μετά από τέσσερα χρόνια συνεπών καταβολών, όχι μόνο δεν μειώθηκαν οι οφειλές τους, αλλά πως θα χρωστούν και περισσότερο απ' όσα χρωστούσαν. Είναι θέμα απλής αριθμητικής.

Για τούτο το ΧΡΙΚΕ προτείνει: Πρώτον, αναστολή πλειστηριασμών για τουλάχιστον τρία χρόνια, αφού άλλωστε αν επιτραπούν, θα οδηγήσετε τη χώρα σε κοινωνική έκρηξη και το τραπεζικό σύστημα σε οικονομική κατάρρευση. Οι αριθμοί είναι εύγλωττοι. Στην τριετία 2010-2012, με ενεργή την απαγόρευση, έγιναν πενήντα δύο χιλιάδες πλειστηριασμοί. Βέβαια, ελάχιστοι απ' αυτούς καρποφόρησαν.

Δεύτερον, βελτίωση του επονομαζόμενου «νόμου Κατσέλη» για τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά.

Τρίτον, γενική διαγραφή μέρους των χρεών και μείωση των επιτοκίων σε ρεαλιστικά επίπεδα. Δεν δύνανται να εξυπηρετηθούν οφειλές με επιτόκιο στα επίπεδα του 18% και πλέον.

Θα καταθέσω για τα Πρακτικά επιστολή που μου έδωσε εδώ εργαζόμενη της Βουλής τώρα που ερχόμουν.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Νικολόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα επιστολή, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τέταρτον, προσαρμογή των οφειλών στις τρέχουσες αξίες των περιουσιακών στοιχείων.

Πέμπτον, δημιουργία και λειτουργία δικτύου νομικής και ψυχολογικής υποστήριξης υπερχρεωμένων πολιτών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλούμε την Κυβέρνηση να αποσύρει το συζητούμενο νομοσχέδιο και αφού αφουγκραστεί ουσιαστικά τις ανάγκες της κοινωνίας, τότε να προβεί στην άμεση λήψη των μέτρων, που θα έχουν ως αποτέλεσμα την πραγματική ανακούφιση των υπερχρεωμένων νοικοκυριών και την αποφυγή των κοινωνικών εντάσεων και εκρήξεων.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε, που ήσασταν ακριβής και στο χρόνο σας.

Το λόγο έχει ζητήσει ο Υπουργός κ. Κωνσταντίνος Χατζηδάκης. Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προφανώς δεν είμαστε καταδικασμένοι σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα όλοι να συμφωνούμε, αλλά πάντοτε υπάρχει ένα περιθώριο να εκπλησστεί κανείς από τις τοποθετήσεις που ακούει, ορισμένες τοποθετήσεις.

Παραδείγματος χάριν, με ιδιαίτερο ενδιαφέρον σημείωσα την τοποθέτηση συναδέλφων, που θεωρούσα ότι ήταν εναντίον των ιδιωτικοποιήσεων για την εξέλιξη του διαγωνισμού στη ΔΕΠΑ. Από τη μία μεριά, ορισμένοι είναι λάβροι εναντίον κάθε ιδιωτικοποίησης και από την άλλη καταγγέλλουν την Κυβέρνηση για τους χειρισμούς της, που τάχα οδήγησαν σε μία εξέλιξη που δεν οδήγησε σε άμεση ιδιωτικοποίηση της ΔΕΠΑ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Έχουν όνομα οι συνάδελφοι; Να ξέρουμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Από την άλλη πλευρά, πάλι στο πλαίσιο του νομοσχεδίου, άκουσα από πολλές και διαφορετικές πτέρυγες τοποθετήσεις ότι το νομοσχέδιο αυτό είναι περίπου μια καταστροφή για τους δανειολήπτες, κάτι το οποίο αν ισχύσει, θα οδηγήσει τα πράγματα προς τα πίσω.

Δεν θα ήθελα να σχολιάσω ούτε αυτήν την τοποθέτηση. Νο-

μίζω ότι εδώ υπάρχει κάποιο «διαζύγιο» από την κοινή λογική και τους κανόνες της.

Θέλω όμως να τοποθετηθώ πάνω σε κάποιες άλλες θέσεις οι οποίες πράγματι πρέπει να τύχουν σαφούς απαντήσεων από την πλευρά της Κυβέρνησης, διότι μπορεί να δημιουργούν αμφιβολίες σε κάποιους καλόπιστους από τους συμπολίτες μας.

Άκουσα, παραδείγματος χάριν, την τοποθέτηση από τη μεριά του εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ και οφείλω να πω ότι με εξέπληξε. Είπε: «Τι νόημα έχει να κατατεθούν τροπολογίες σ' αυτό το νομοσχέδιο; Είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο εξελίσσεται στο πλαίσιο του μνημονίου και ως εκ τούτου, αφήστε το στην τύχη του».

Νομίζω –και θα με συγχωρέσετε γι' αυτήν την τοποθέτηση– ότι η θέση αυτή είναι κατεξοχήν δογματική. Δηλαδή το μνημόνιο εξορισμού έχει μόνο δυσάρεστες ρυθμίσεις; Έχει ασφαλώς και δυσάρεστες ρυθμίσεις –αλίμονο, γιατί να το κρύψουμε; Νομίζω ότι επ' αυτού δεν υπάρχει δεύτερη γνώμη. Υπάρχουν όμως και ρυθμίσεις οι οποίες είναι θετικές. Δηλαδή δεν είναι θετική η ρύθμιση του μνημονίου για τον περιορισμό της γραφειοκρατίας στις επενδύσεις ή στις αδειοδοτήσεις των επιχειρήσεων; Και αυτή η ρύθμιση είναι αυτού του περιεχομένου και μήπε με επιμονή της τρικομματικής Κυβέρνησης. Με επιμονή δική μας μήπε αυτή η ρύθμιση, διότι προφανώς μέσα στην πολιτική μας πρέπει να υπάρχουν και μέτρα τα οποία θα απαλύνουν τον πόνο που αναμφισβήτητα προκαλεί η δημοσιονομική προσαρμογή. Τέτοιες δογματικές τοποθετήσεις δεν περιίμενα να ακούσω.

Άκουσα επίσης μία τοποθέτηση από πολλούς και διαφορετικούς συναδέλφους που συμπυκνώνεται περίπου στο εξής: «Τι συζητάμε αυτό το νομοσχέδιο; Είναι «ψίχουλα», δεν λείει τίποτα, έχει δευτερεύουσες ρυθμίσεις για να περνάει η ώρα».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας προκάλεσα στην επιτροπή, σας προκαλώ και τώρα και δεν είναι ρητορικό το ερώτημα που θέτω. Πείτε μου: Σε ποιες άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπάρχουν αυτή την ώρα θετικότερες ρυθμίσεις για τους δανειολήπτες σε σχέση με τις ρυθμίσεις που εισάγει αυτό το νομοσχέδιο; Να έλθετε και να μου πείτε ότι στην Πορτογαλία προβλέπεται εκείνο, στην Ισπανία προβλέπεται το άλλο, στην Ιταλία προβλέπεται το δαίνα. Να έλθετε και να το πείτε, για να μη δημαγωγούμε εκ του ασφαλούς.

Για να προχωρήσω αυτό το συλλογισμό που σας οδηγεί στο συμπέρασμα ότι καταψηφίζετε το νομοσχέδιο, ας υποθέσουμε ότι όλοι μαζί, πειθόμενοι από τα επιχειρήματά σας, καταψηφίζαμε το νομοσχέδιο. Με τι θα μέναμε; Θα μέναμε μ' ένα πληρέστερο σύστημα προστασίας για τους δανειολήπτες; Αφού λοιπόν το νομοσχέδιο αυτό δεν λείει τίποτα ή ακόμα περισσότερο προβλέπει καταστροφικές ρυθμίσεις, τότε να ισχύσει το σημερινό σύστημα το οποίο, κατά την άποψή σας, είναι πληρέστερο. Πείτε το αυτό στους δανειολήπτες, πείτε το σ' αυτούς που ωφελούνται απ' αυτές τις ρυθμίσεις, για να δούμε πόσο συμπαθείς θα γίνετε μ' αυτές τις ακραίες, λαϊκίστικες και δογματικές τοποθετήσεις σας.

Ειπώθηκε επίσης κάτι άλλο, ότι «ξέρετε, τα στεγαστικά δάνεια δεν καλύπτονται ούτε απ' αυτό το νομοσχέδιο διότι τα στεγαστικά δάνεια είναι ύψους» –κατά τη θεωρία αυτή– «διακοσίων χιλιάδων ευρώ το καθένα». Λάθος. Το μέσο στεγαστικό δάνειο είναι ύψους εβδομήντα χιλιάδων ευρώ το καθένα και εμείς εδώ πάμε σε ανεξόφλητες υποχρεώσεις μέχρι εκατόν πενήντα χιλιάδες ευρώ.

Υπάρχει και κάτι άλλο που ειπώθηκε κατά κόρον. Ήλθαν ο ΣΥΡΙΖΑ και άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης και είπαν: «Μα, γιατί δεν κάνετε «κούρεμα» στα δάνεια;».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ν. 3869/2010 –τον οποίο επικαιροποιούμε και εκσυγχρονίζουμε– προβλέπει κατεξοχήν τέτοιου είδους ρυθμίσεις, προβλέπει μερικές διαγραφές ή και ευρύτερες διαγραφές των δανείων. Περί αυτού πρόκειται. Είναι άλλος ο ορισμός του «κούρεματος» στο δικό σας λεξιλόγιο; Αυτό είναι ξεκάθαρο. Ολοφάνερα πάει προς την κατεύθυνση της διαγραφής δανείων.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ**.)

Από την άλλη πλευρά, πέραν αυτών των ρυθμίσεων, τώρα για πρώτη φορά εισάγουμε και άλλες ρυθμίσεις που αφορούν τους ενήμερους οφειλότες. Περί αυτού πρόκειται σε αυτό το νομοσχέδιο. Έχουμε δύο κεφάλαια ρυθμίσεων.

Το πρώτο κεφάλαιο αναφέρεται στο πρόγραμμα διευκόλυνσης για ενυπόθηκα δάνεια και το δεύτερο κεφάλαιο αναφέρεται στις βελτιώσεις του ν.3869 για τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά.

Ως προς τις ρυθμίσεις, λοιπόν, του πρώτου κεφαλαίου, του προγράμματος διευκόλυνσης: Για πρώτη φορά θεσπίζουμε υποχρέωση των τραπεζών να ρυθμίσουν τα δάνεια, στα οποία συντρέχουν συγκεκριμένες προϋποθέσεις και μάλιστα ακόμα και στα δάνεια όπου καθυστερούν οι δόσεις, αρκεί αυτά να μην έχουν καταγγελθεί. Υπάρχουν σαφείς προϋποθέσεις σε σχέση με το οικογενειακό εισόδημα και τη μείωση του ύψους του τα τελευταία χρόνια.

Πάλι σε αυτό ειπώθηκε το εξής: «Μα, το κάνουν μόνες τους οι τράπεζες». Όπως είπα και στην επιτροπή -το επαναλαμβάνω και τώρα- οι τράπεζες σε κάποιο βαθμό ρυθμίζουν πράγματι ορισμένα δάνεια, αλλά το κάνουν συνήθως για ένα ή δύο χρόνια και σε αυτές τις περιπτώσεις ενίοτε αυξάνουν το επιτόκιο, αντί να το μειώνουν.

Εδώ πρόκειται για συνολική ρύθμιση τετραετούς διάρκειας, με νομοθετική ισχύ και με μείωση του επιτοκίου σε κάποιες κατηγορίες των συμπολιτών μας.

Παίρνοντας αφορμή από αυτό, θα ήθελα να πω ότι στις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου αυτού υπάρχει και μια διαβάθμιση ανάλογα με το πρόβλημα που έχει ο κοινωνικά ασθενής συμπολίτης μας, παρά την κριτική σας ότι είναι οριζόντιες οι ρυθμίσεις και χωρίς διαβάθμιση: Οι τρίτεκνοι, οι πολύτεκνοι, τα άτομα με αναπηρία και όσοι έχουν προστατευόμενα άτομα με αναπηρία υπάγονται ευκολότερα στο πρόγραμμα. Όσοι έχουν εισόδημα κάτω από 15.000 ευρώ ετησίως, έχουν μειωμένο επιτόκιο. Θέλετε στον αντιπολιτευτικό σας οίστρο να τα αποκρύψετε όλα αυτά, αλλά το ξέρουν οι αμέσως ωφελούμενοι και δεν θα μπορέσετε με κανέναν τρόπο να αποκρύψετε αυτές τις διατάξεις από τους Έλληνες πολίτες.

Προτάθηκε από συναδέλφους –και συναδέλφους που στηρίζουν την Κυβέρνηση- η συμπερίληψη, όχι μόνο των μισθωτών και των συνταξιούχων, αλλά και των ελεύθερων επαγγελματιών. Το ακούμε με προσοχή αυτό το επιχείρημα και αυτήν τη θέση. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όμως, ας υποθέσουμε ότι με τα σημερινά δεδομένα αποφασίζουμε να βάλουμε μέσα στις ρυθμίσεις διάφορους ελεύθερους επαγγελματίες και σπεύσουν –ας πούμε- γιατροί του Κολωνακίου να υπαχθούν σε αυτές τις ρυθμίσεις, διότι ενίοτε δηλώνουν χαμηλότερο εισόδημα από ό,τι δηλώνει ένας μισθωτός. Τι θα μας πείτε; Θα γίνουμε προσωρινά ευχαριστοι για ένα μήνα και στη συνέχεια θα έρθουμε όλοι μαζί -ομοφώνως φαντάζομαι- να διορθώνουμε τέτοιου είδους ρυθμίσεις.

Επομένως, η γραμμή μας είναι ξεκάθαρη και είναι γραμμή ευθύνης: «Ναι» στην κοινωνική ευαισθησία -χωρίς καμμία αμφιβολία- αλλά κοινωνική ευαισθησία, λαμβάνοντας υπ' όψιν μας κάποια πραγματικά και μετρήσιμα δεδομένα.

Σε ό,τι αφορά το δεύτερο κεφάλαιο, τις ρυθμίσεις για το ν.3869, το «νόμο Κατσέλη», για τους συμπολίτες μας δηλαδή που δεν μπορούν να πληρώσουν, εκεί πράγματι προβλέπεται «κούρεμα» δανείων. Η εμπειρία των τελευταίων ετών εφαρμογής του νόμου κατέδειξε την ανάγκη βελτιώσεων, τόσο στη διαδικασία, όσο και στους όρους προστασίας των υπερχρεωμένων συμπολιτών μας, προκειμένου να είναι οι ρυθμίσεις πιο αποτελεσματικές.

Συγκεκριμένα, με το σχέδιο νόμου αντικαθίσταται ο θεσμός του «εξωδικαστικού συμβιβασμού» με τον «προδικαστικό συμβιβασμό», δηλαδή δεν καταργείται η εξωδικαστική διαδικασία, αλλά αλλάζει και επιταχύνεται, διότι μέχρι τώρα είχαμε αρνητικά δείγματα στην εφαρμογή του.

Με τις διατάξεις που εισάγουμε δίνουμε πολύ μεγαλύτερη έμφαση στον προδικαστικό συμβιβασμό γιατί θέλουμε να κόψουμε δρόμο. Η διαδικασία του προδικαστικού συμβιβασμού είναι πιο σύντομη και οι πιστωτές έχουν εξαρχής όλα τα απαραίτητα έγγραφα για την οικονομική και περιουσιακή κατάσταση του οφειλέτη. Παράλληλα -και αυτό είναι σημαντικό- αρκεί το 50% συν ένα των πιστωτών, για να επέλθει ο συμβιβασμός, κάτι το οποίο δεν ίσχυε στο σημερινό καθεστώς.

Επίσης, ενώ εισάγουμε το θεσμό της διαμεσολάβησης, αυτό γίνεται με τέτοιο τρόπο ώστε να μην είναι υποχρεωτική.

Έχω δεχθεί και προσωπικά κριτική γι' αυτό από συναδέλφους

δικηγόρους. Όμως εδώ κανένας δεν είναι για να εκπροσωπεί την επαγγελματική ομάδα από την οποία προέρχεται. Εδώ εκπροσωπούμε το Έθνος, όπως το ορίζει η συνείδησή μας. Επομένως και απ' αυτό το Βήμα θα επιμείνω σ' αυτήν την αντιδημοφιλή άποψη στους δικηγόρους διότι θεωρώ ότι αυτό που μετράει είναι το εθνικό συμφέρον -επαναλαμβάνω, όπως το εννοεί ο καθένας. Και δε νομίζω ότι θα ήταν λυσιτελής ρύθμιση σε ανθρώπους που πραγματικά πονάνε, διότι δεν μπορούν να πληρώσουν τα δανειά τους, να έρθουμε να τους φορτώσουμε από πάνω και ένα βάρος για τους δικηγόρους.

Μια δεύτερη βελτίωση που εισάγεται έχει να κάνει με την εισαγωγή της υποχρέωσης για καταβολή του 10% σε όλες τις δόσεις που πρέπει να πληρώνει ο υπαγόμενος στο πρόγραμμα. Γιατί υπάρχει αυτή η καταβολή του 10%;

Υπάρχει διότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως έχει δείξει η πείρα, στα ειρηνοδικεία τα 2/3 μέχρι τώρα στατιστικά δικαιώνονται και το 1/3 δεν δικαιώνεται. Επομένως, στο τέλος του δρόμου αυτοί που έχουν αρνητική απόφαση από τα ειρηνοδικεία και μάλιστα μετά από πέντε, έξι, επτά χρόνια από την ώρα της προσφυγής τους καλούνται να πληρώσουν το σύνολο του δανείου τους. Η ρύθμιση αυτή δεν είναι δίκαιη, δεν είναι ορθή. Γι' αυτό τη διορθώνουμε. Υπάρχει αυτό το ελάχιστο ποσοστό καταβολής του 10% από το οποίο κάποιος θα γλιτώσει, αν δικαιωθεί στο τέλος. Και γι' αυτούς που πραγματικά δεν έχουν τη δυνατότητα να πληρώσουν καθόλου υπάρχει ρητή εξαίρεση στο νόμο και απ' αυτό το 10%. Έτσι έχει η κατάσταση και δεν πρέπει να δημιουργούνται παρεξηγήσεις ως προς το συγκεκριμένο ζήτημα.

Με τις ρυθμίσεις που φέρνουμε προς ψήφιση ένα τρίτο σημείο που βελτιώνεται είναι η διάρκεια της προστασίας, η οποία γίνεται πιο ευέλικτη και επεκτείνεται από τα τρία ως τα πέντε έτη, ανάλογα με την οικονομική δυνατότητα του δανειολήπτη. Μέχρι τώρα ήταν αποκλειστικά τέσσερα χρόνια. Ταυτόχρονα, αυξάνεται το απώτατο χρονικό διάστημα αποπληρωμής από είκοσι σε τριάντα πέντε έτη σε περίπτωση που υπάρχει αίτημα διάσωσης της πρώτης κατοικίας, γεγονός που συνεπάγεται ότι ο δικαστής θα μπορεί να προσδιορίσει χαμηλότερες δόσεις σ' αυτήν την περίπτωση.

Περαιτέρω, με την πρόβλεψη ότι παραλειφθέντες πιστωτές μπορούν να ενταχθούν στην ρύθμιση μέσω κύριας παρέμβασης στο δικαστήριο και με τη χορήγηση στο δικαστή της δυνατότητας να ρυθμίζει και την οφειλή προς τον παραλειφθέντα πιστωτή, αποφεύγεται η δημιουργία δανειστών δυο ταχυτήτων δηλαδή, πιστωτών ενταγμένων στη διαδικασία και εκτός αυτής.

Παράλληλα, αντιμετωπίζουμε, στο μέτρο του δυνατού, το ζήτημα με τους εγγυητές. Δηλαδή, για την περίπτωση των εγγυητών θεσπίσαμε την υποχρεωτική κοινοποίηση της αίτησής και σε αυτούς, ώστε να ενημερωθούν για την κατάσταση του πρωτοφειλέτη και να είναι έτοιμοι να ασκήσουν τα νόμιμα δικαιώματά τους απέναντι στους δανειστές.

Δεν αλλάζουμε τις βασικές διατάξεις γύρω από τους εγγυητές, διότι αυτό θα δημιουργούσε πρόβλημα στην ίδια τη λειτουργία του τραπεζικού συστήματος και στην ασφάλεια των συναλλαγών, αλλά αντιμετωπίζουμε τέτοιες περιπτώσεις, έτσι ώστε να μην υπάρχει αιφνιδιασμός των εγγυητών.

Αυτές είναι οι βασικές ρυθμίσεις αυτού του νομοσχεδίου, που θα συμπληρωθούν σύντομα και από κάποιες άλλες επιμέρους παρεμβάσεις στον «Τειρεσία». Επειδή έγινε αναφορά στον «Τειρεσία» από τους συναδέλφους θέλω να σημειώσω ότι η Κυβέρνηση θα υιοθετήσει βασικά συστατικά στοιχεία του βρετανικού συστήματος. Δηλαδή, δεν θα αρκεί από εδώ και πέρα μια κακή φωτογραφία της στιγμής, έτσι ώστε οποιοσδήποτε να υπάγεται με μαύρο χρώμα στον «Τειρεσία», αλλά θα υπάρχει ένα σύστημα βαθμολόγησης κατά τα πρότυπα -επαναλαμβάνω- του βρετανικού μοντέλου, έτσι ώστε με καλύτερο και πιο αντικειμενικό τρόπο να αποτυπώνεται η κατάσταση του δανειολήπτη. Αυτή είναι η ρύθμιση την οποία έχουμε προαναγγείλει. Και σε συνεργασία με την Τράπεζα της Ελλάδας και όλους τους αρμόδιους φορείς θα προχωρήσουμε σύντομα προς αυτήν την κατεύθυνση.

Επομένως, αυτές είναι οι παρεμβάσεις που κάνουμε με το νομοσχέδιο αυτό. Και κάθε καλόπιστος, νομίζω, παρατηρητής αναγνωρίζει ότι έχουμε να κάνουμε με ένα νομοσχέδιο που κάνει

βήματα μπροστά, τόσο στο ζήτημα του ν.3869, αντιμετωπίζοντας διάφορες δυσχέρειες στην εφαρμογή του, όσο και με την εισαγωγή ρυθμίσεων -για πρώτη φορά, επαναλαμβάνω- για τους ενήμερους οφειλότες.

Γι' αυτό το νομοσχέδιο διαπραγματευτήκαμε έξι μήνες με την τρόικα. Και οι διαπραγματεύσεις δεν ήταν απλές.

Βεβαίως, εδώ ο καθένας λέει την άποψή του. Θα μπορούσα να πω, «Όποιος είναι έξω από το χορό, πολλά τραγούδια ξέρει». Δεν το λέω, γιατί θέλω να επιμείνω στο ότι οι περισσότερες, τουλάχιστον, από τις παρατηρήσεις έγιναν με καλόπιστο τρόπο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και ο κ. Σκορδάς και ο κ. Στεργίου –ο αρμόδιος Γενικός Γραμματέας- κι εγώ ξέρουμε τις δυσκολίες αυτής της διαπραγμάτευσης. Δεν θέλουμε να κομπάσουμε σε καμμία περίπτωση γι' αυτό το νομοσχέδιο, γιατί ξέρουμε τον πόνο που υπάρχει στην ελληνική κοινωνία. Ξέρουμε, όμως, κιόλας ότι πετύχαμε ό,τι καλύτερο μπορούσαμε να πετύχουμε και κυρίως ότι οι ρυθμίσεις αυτές είναι καλύτερες συγκριτικά με οποιοδήποτε άλλες ρυθμίσεις που υπάρχουν σε χώρες που είναι σε πρόγραμμα. Αυτό δεν επιδέχεται δεύτερης αναγνώσεως. Και αυτό νομίζω ότι πρέπει να πιστωθεί στην Κυβέρνηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Ο αγώνας φυσικά συνεχίζεται. Το κοινωνικό πρόβλημα είναι πολύ μεγάλο. Δεν το υποτιμούμε, σε καμμία περίπτωση. Και να ξέρετε πως κάθε μέρα θα κάνουμε ό,τι καλύτερο γίνεται, για να αντιμετωπίσουμε όλα τα κοινωνικά ζητήματα.

Βεβαίως, η βασική προϋπόθεση είναι η χώρα να μπει στο δρόμο της ανάκαμψης και της ανάπτυξης. Και προς τα εκεί κατευαίνουμε, τόσο οι προσπάθειες του Πρωθυπουργού, του κ. Σαμαρά, όσο και οι προσπάθειες όλων των συναδέλφων στην Κυβέρνηση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε.

Απ' ό,τι θα είδατε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήμουν πολύ ακριβής στο χρόνο ακόμα και στον κύριο Υπουργό, διότι είδα ότι είναι εγγεγραμμένοι να ομιλήσουν σαράντα τρεις συνάδελφοι. Έχουν μιλήσει έξι, οπότε είναι άλλοι τριάντα επτά συνάδελφοι. Υπολογίζοντας τους χρόνους, με τις δευτερολογίες Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων και ειδικών αγορητών και εισηγητών, θέλουμε τουλάχιστον εξήμισι ώρες. Αντισταθμίστε, λοιπόν, ότι η συνεδρίαση θα παραταθεί περίπου μέχρι τις τρεις παρά. Θα έλεγα, λοιπόν, σε αυτό το σημείο –και λυπάμαι, κυρία Παπαδημητρίου, που πέφτει σε εσάς ο κλήρος- να μειώσουμε το χρόνο από επτά λεπτά σε πέντε για τους ομιλητές.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ-ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ ΚΟΥΙΚ: Όχι, κύριε Πρόεδρε, δεν το δεχόμαστε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Δεν με αφήνετε να πω αυτό που θέλω.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ-ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ ΚΟΥΙΚ: Με συγχωρείτε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ήθελα να πω, ειδικά για τον κ. Κουίκ ο οποίος ήταν τέταρτος και άφησε τη σειρά του για να μιλήσει ο Αρχηγός του...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Θα το έλεγα. Βιαστήκατε συνάδελφε.

Βέβαια, είναι γεγονός ότι οι περισσότεροι των εγγεγραμμένων είναι παρόντες. Αυτή, όμως, την απόφαση πρέπει να την πάρουμε.

Το Σώμα αποδέχεται την πρόταση του Προεδρείου;

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς, το Σώμα απεδέχθη την πρόταση.

Κυρία Παπαδημητρίου, έχετε το λόγο για πέντε λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ζήτησα το λόγο, κύριε Πρόεδρε. Ξέρετε τη διαδικασία. Μίλησε ο Υπουργός και οφείλουμε να απαντήσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Δεν σας είδα. Ας μιλήσει η κ. Παπαδημητρίου και μετά θα μιλήσετε οι Κοινοβουλευτικοί.

Ορίστε, κυρία Παπαδημητρίου, έχετε το λόγο για πέντε λεπτά.

ANNA ΜΑΝΗ-ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες Υπουργέ, κύριε Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συμπληρώνονται πέντε χρόνια από το ξέσπασμα της διεθνούς οικονομικής κρίσης ύστερα από την κατάρρευση πολλών τραπεζικών οργανισμών. Πολύ γρήγορα η κρίση έλαβε παγκόσμιες διαστάσεις, πλήττοντας μεταξύ άλλων και τη χώρα μας.

Έκτοτε η πατρίδα μας εισήχθη σε ένα πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής, στο πλαίσιο του οποίου οι ελληνικές κυβερνήσεις κλήθηκαν να πάρουν μία σειρά από αυστηρά μέτρα για την αποφυγή της ελληνικής χρεοκοπίας.

Ωστόσο, στη δεδομένη οικονομική συγκυρία που διέρχεται η χώρα, όλοι μας οφείλουμε να επιδείξουμε ρεαλισμό και τη δεοντολογία υπευθυνότητας, σεβόμενοι παράλληλα τις θυσίες του ελληνικού λαού.

Για το λόγο τούτο, σήμερα η Ελληνική Κυβέρνηση, υπό τις παρούσες συνθήκες όπου τα εισοδήματα των συμπολιτών μας έχουν υποστεί μεγάλες μειώσεις, προβαίνει στη θέσπιση του προγράμματος διευκόλυνσης των δανειοληπτών. Για πρώτη φορά σε ευρωπαϊκό –αν όχι σε παγκόσμιο- επίπεδο, η πολιτεία παρεμβαίνει νομοθετικά σε καταρτισμένες ιδιωτικές δανειακές συμβάσεις μεταξύ πιστωτικών ιδρυμάτων και πολιτών.

Το πρόγραμμα διευκόλυνσης των ενήμερων δανειοληπτών, το ποσοστό των οποίων αγγίζει το 80%, αποτελεί μία πρωτοπόρα και ανατρεπτική για τα παγκόσμια δεδομένα ρύθμιση. Σε καμία άλλη χώρα, ούτε καν σε εκείνες τις οποίες η οικονομική κρίση έπληξε σε μεγάλο βαθμό, όπως η Ισπανία, η Ιταλία και η Ιρλανδία, το κράτος δεν έχει αναλάβει αντίστοιχη πρωτοβουλία. Πρόκειται για μια πρωτοβουλία όπου λαμβάνονται υπόψη εισοδηματικά, κοινωνικά και περιουσιακά κριτήρια και η οποία αφενός μεν θα βοηθήσει νοικοκυριά που εμφανίζουν προβλήματα στην εξυπηρέτηση των υποχρεώσεών τους και αφετέρου θα αποτρέψει την αποδυνάμωση της εύθραυστης κεφαλαιακής βάσης των ελληνικών τραπεζών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μεταξύ άλλων το υπό συζήτηση πρόγραμμα διευκόλυνσης θέτει ως προϋπόθεση και την εγγραφή συναινετικής προσημείωσης υποθήκης μεταξύ των πιστωτικών ιδρυμάτων και των δανειοληπτών.

Επειδή και σ' αυτήν την Αίθουσα και στην επιτροπή έγινε αρκετή συζήτηση για την εν λόγω προϋπόθεση, πρέπει ο κόσμος να γνωρίζει την πραγματικότητα, να γνωρίζει την αλήθεια. Εδώ θα πρέπει να επισημάνουμε, κατ' αρχάς, ότι ήδη το μεγαλύτερο μέρος των δανείων είναι εξασφαλισμένο με εμπράγματα ασφάλειες και συγκεκριμένα με προσημείωση υποθήκης. Συνεπώς, μιλάμε για ένα πολύ μικρό ποσοστό δανείων που πρέπει, για την υπαγωγή στο πρόγραμμα, να καλυφθούν με εμπράγματο βάρος.

Το πιο σημαντικό είναι ότι η συγκεκριμένη προϋπόθεση μπορεί μεν να εξασφαλίζει την υγιή λογιστική παρακολούθηση των δανείων εκ μέρους των τραπεζών, κυρίως, όμως, τίθεται προς προστασία των δανειοληπτών. Διότι η τράπεζα σε κάθε περίπτωση και σε περίπτωση καθυστέρησης δόσεων, έχει την δυνατότητα να κλείσει τους λογαριασμούς, να καταγγείλει την σύμβαση του δανείου, να εκδώσει διαταγή πληρωμής και να εγγράψει αναγκαστική προσημείωση υποθήκης.

Τη δυνατότητα αυτήν, κύριοι συνάδελφοι, δεν την έχουν μόνο οι τράπεζες. Την έχει κάθε Έλληνας πολίτης ο οποίος έχει την ιδιότητα του δανειστή. Και αυτό του το δίνει η εδώ και πολλές δεκαετίες κείμενη νομοθεσία.

Στην περίπτωση, μάλιστα, της αναγκαστικής προσημείωσης υποθήκης ο δανειολήπτης θα λάβει γνώση για την εγγραφή βάρους επί του ακινήτου του, επί της κατοικίας του, εκ των υστέρων και μάλιστα με όλες τις επακόλουθες δυσμενείς συνέπειες, όπως είναι επιπλέον δαπάνες για αναγκαστική εκτέλεση, δηλαδή κατάσχεση, εγγραφή στον «Τειρεσία» και πολλά άλλα.

Η ρύθμιση, επομένως, προστατεύει τους δανειολήπτες, αφού η τράπεζα οφείλει πρωτίστως να ενημερώσει το δανειολήπτη για το ύψος των ληξιπρόθεσμων οφειλών του κι εν συνεχεία από κοινού να προβούν στην εγγραφή προσημείωσης υποθήκης. Έτσι, ο δανειολήπτης θα αντιμετωπίζει πλέον μια ελεγχόμενη κατάσταση.

Επιπλέον, το νέο πρόγραμμα διευκόλυνσης των δανειοληπτών

περιλαμβάνει ειδικές ρυθμίσεις για τις οικογένειες των οποίων τα εισοδήματα έχουν αποδεδειγμένα μειωθεί την τελευταία τριετία, αλλά και για ευπαθείς κοινωνικές ομάδες. Η περίοδος χάριτος κατά την οποία ο οφειλέτης θα καταβάλει το 30% του μηνιαίου καθαρού εισοδήματός του νοικοκυριού του, φτάνει τους σαράντα οκτώ μήνες. Με αυτόν τον τρόπο παρατείνεται η συμβατική διάρκεια του δανείου, ενώ η αποπληρωμή του, μετά το πέρας της περιόδου χάριτος, πραγματοποιείται με βάση τους αρχικούς όρους, προϋπόθεση ιδιαίτερα σημαντική, χωρίς καμμία άλλη επιβάρυνση.

Το πρόγραμμα περιλαμβάνει, επίσης, ευνοϊκές ρυθμίσεις για ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες, όπως οι τρίτεκνοι και οι πολύτεκνοι, τα άτομα με ειδικές ανάγκες και οι πάσχοντες από κάποια άλλη σοβαρή ασθένεια.

Καθίσταται, λοιπόν, σαφές ότι με τις παραπάνω ρυθμίσεις προσδιορίζεται εκ νέου το πρόγραμμα διευκόλυνσης των ενήμερων δανείων.

Όσον αφορά τον ισχύοντα νόμο για τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά, επέρχονται σημαντικές βελτιώσεις προς όφελος των δανειοληπτών με τη ρύθμιση για τον εξωδικαστικό συμβιβασμό, αφού δεν θα υφίσταται πλέον η υποχρέωση αναμονής έκδοσης δικαστικής απόφασης.

Μέχρι σήμερα υπήρχε ένα καθεστώς ομηρίας για τους αιτούντες οφειλέτες, αφού κατά το διαδραμόντα χρόνο από την υποβολή της αίτησης στο δικαστήριο μέχρι και την εκδίκαση της υπόθεσής τους υπήρχε επιβάρυνση του κεφαλαίου της οφειλής με πολυετείς τόκους, διότι αυτό ήταν τοκογόνο και στην περίπτωση που η απόφαση δεν δικαίωνε τον οφειλέτη, αυτός υποχρεούτο να καταβάλει όλο το ποσό προσαυξημένο και με τους τόκους.

Με τη ρύθμιση θα επιτευχθεί επίσης και αποσυμφόρηση των πινακίων των ειρηνοδικείων κυρίως των μεγάλων αστικών πόλεων, αφού εξαιτίας των χιλιάδων αιτήσεων δανειοληπτών έχει αυξηθεί δραματικά ο χρόνος αναμονής της εκδίκασής τους. Αφετέρου θα μειωθεί σημαντικά ο χρόνος εκδίκασης και των υπολοίπων υποθέσεων, συμβάλλοντας κατ' αυτόν τον τρόπο και στην ταχύτητα απονομής της δικαιοσύνης.

Στις καινοτομίες του, βέβαια, σε σχέση με τον προηγούμενο νόμο, συγκαταλέγεται και η πρόβλεψη, κατά βούληση, ελάχιστης δόσης ύψους 10% σε σχέση με την τελευταία καταβληθείσα.

Από τη στιγμή που ο οφειλέτης υποβάλει την αίτηση στο αρμόδιο ειρηνοδικείο, το τραπεζικό ίδρυμα έχει επιπλέον την υποχρέωση εντός δέκα εργάσιμων ημερών να τον ενημερώσει για το σύνολο των οφειλών του.

Αμέσως μετά την ενημέρωση, ο αιτών δύναται να επιλέξει εκουσίως να καταβάλει την ελάχιστη δόση κάθε μήνα, ώστε να μην κληθεί πέντε ή έξι χρόνια αργότερα, λόγω εκκρεμοδικίας, να καταβάλει αναδρομικά όλες τις δόσεις που μέχρι τότε δεν είχε πληρώσει και μάλιστα με τους τόκους.

Είναι άλλωστε γνωστό, κύριοι συνάδελφοι, πως μόνο το 1/3 μέχρι σήμερα όσων υποθέσεων κατέφευγαν στις αρμόδιες δικαστικές αρχές δικαιωνόταν κι είχε τη δυσάρεστη συνέπεια να καταβάλλεται εκ των υστέρων όλο το ποσό. Κάτι που δεν είναι ευρέως γνωστό είναι ότι σε πολλές από αυτές τις υποθέσεις, όταν έφταναν να εκδικαστούν σε δεύτερο βαθμό, οι δανειολήπτες δεν δικαιώνονταν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώστε, κυρία συνάδελφε.

ANNA ΜΑΝΗ-ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

Θα πρέπει να παραλείψω κάτι, κύριε Πρόεδρε.

Με βάση τα προαναφερθέντα, το συγκεκριμένο πρόγραμμα αποτελεί μία τομή που ανοίγει νέους δρόμους στο πολιτικό, κοινωνικό και οικονομικό γίγνεσθαι, που εντοπίζεται για πρώτη φορά σε παγκόσμιο επίπεδο.

Συμπερασματικά, λοιπόν, προβάλει επιτακτικό το καθήκον μας και οφείλουμε θεσμικά να συμπαρασταθούμε στους δεινοπαθούντες συμπολίτες μας, στηρίζοντάς τους έτσι στη δύσκολη συγκυρία που διέρχονται. Γι' αυτό και καλώ όλους μας να υπερψηφίσουμε το παρόν σχέδιο νόμου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κυρία

συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ...

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Κύριε Πρόεδρε, δεν προηγούμαι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Όχι, κύριε συνάδελφε. Θα μιλήσει ο κ. Λαφαζάνης και μετά εσείς.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ας προηγηθεί, κύριε Πρόεδρε. Να έρθει και ο κύριος Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ειδοποιήστε τον κύριο Υπουργό παρακαλώ. Θα μιλήσει ο Εκπρόσωπος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης μετά.

Αφού παραχωρεί τη θέση του ο κ. Λαφαζάνης, το λόγο έχει ο κ. Τέρενς Κουίκ.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Με «ρουμπώσατε» προηγουμένως, αλλά βλέπετε «Κουίκ» με λένε, «γρήγορος», οπότε βιάζομαι πολλές φορές.

Ελάτε τώρα να κουβεντιάσουμε ορισμένα πράγματα, τα οποία θεωρώ πολύ σημαντικά, κύριε Υφυπουργέ.

Κατ' αρχήν, να ξεκινήσω από την αναστολή των πλειστηριασμών. Εδώ πρέπει να μπουν και όλοι οι πλειστηριασμοί οι οποίοι τρέχουν τώρα. Όχι οι προηγούμενοι, αλλά και αυτοί που τρέχουν τώρα.

Θα σας πω και κάτι και αφήστε αυτό το «ναπολέοντειο ύφος» σας παρακαλώ πάρα πολύ. Σας μιλάει ένας Βουλευτής. Κάντε μου τη χάρη. Ένας Βουλευτής σας μιλάει. Αυτό το υφάκι δεν μου αρέσει καθόλου. Ακούτε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ένα λεπτό. Τι συμβαίνει; Τι πρέπει να κάνει; Να κουνάει το κεφάλι του συνέχεια και να λέει «να»; Σας παρακαλώ!

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Ακούστε, κύριε Υφυπουργέ. Μιλάμε πάντοτε για πρώτη κατοικία. Μπορούμε να συνειδητοποιήσουμε ότι πρέπει να έχουμε την πρώτη ιδιοκτησία; Διότι μπορεί κάποιος να έχει πάρει ένα δάνειο να φτιάξει ένα σπίτι στο οποίο μένει ο γιος του μέσα, μπορεί να έχει πάρει ένα δάνειο για να φτιάξει ένα σπίτι το οποίο έχει κάνει σε μία περιοχή έξω από την περιοχή της κατοικίας του, σε ένα οποιοδήποτε χωριό της Ελλάδας για να πάει να μείνει όταν πάρει τη σύνταξη του. Γι' αυτό λέω «πρώτης ιδιοκτησίας» κι όχι «πρώτης κατοικίας». Έχει σημασία αυτός ο προσδιορισμός.

Για τους εγγυητές: Το να ενημερώνονται απλά και μόνο οι εγγυητές ότι «ξέρεις το δάνειο βάρεσε κόκκινο», δεν είναι τίποτα. Οι εγγυητές θα πρέπει να έχουν και αυτοί, κύριε Υφυπουργέ, τα οφέλη που έχει και εκείνος ο οποίος πήρε το δάνειο σε ό,τι αφορά τις ρυθμίσεις. Διότι οι εγγυητές, δυστυχώς, παραδίδονται στην πυρά.

Τρίτον, τα «κόκκινα δάνεια». Να μπουν όλα μέσα. Να μπουν και τα στεγαστικά.

Εγώ πραγματικά θα περίμενα από την Κυβέρνηση να θέλει να απαλλάξει τους πολίτες. Και ο κάθε Βουλευτής -είναι βέβαια ακόμα κι αν δεν αντιμετωπίζει ο ίδιος το πρόβλημα, σίγουρα μέσα στο περιβάλλον του -ακόμα και στο πολιτικό του- θα έχει αυτό το πρόβλημα προς αντιμετώπιση. Δεν είναι μόνο τα στεγαστικά δάνεια. Είναι και τα αγροτικά, χωρίς να ξέρουμε τι γίνεται με το θέμα, για παράδειγμα, των δανείων που έχουν περάσει στην «κακή» ΑΤΕ. Έχουμε τα καταναλωτικά. Έχουμε τις πιστωτικές κάρτες και μάλιστα με τόκους απαράδεκτους, τοκογλυφικούς, τους υψηλότερους που υπάρχουν στον ευρωπαϊκό χώρο. Έχουμε τις επιχειρήσεις. Έχουμε τους ελεύθερους επαγγελματίες.

Ξέρετε, το Σύνταγμα μιλάει για ισονομία. Το Σύνταγμα δεν λέει: οι μισοί θα ωφελούνται και οι άλλοι μισοί θα μένουν απ' έξω. Και μην ξεχνάτε ότι έχουμε την τελευταία τριετία τους περισσότερους νεόπτωχους, ανθρώπους που κάποτε έφτιαξαν και είχαν ένα σπίτι τριακοσίων τετραγωνικών και που η κρίση τους κατέρρευσε και τώρα δεν μπορούν ούτε τα παιδιά τους να συντηρήσουν.

Αυτοί, δηλαδή, γιατί θα πρέπει να εξαιρεθούν; Και γιατί θα πρέπει να βάλουμε το περσινό φορολογικό τους μητρώο και όχι και το φετινό, όταν μέχρι πέρυσι μπορεί να δήλωναν ένα άλφα εισόδημα και τώρα πια αυτό δεν το έχουν; Γιατί αυτοί να εξαιρεθούν;

Ελάτε τώρα να μιλήσουμε και για το πώς οι τράπεζες συμπεριφέρονται στις δίκες. Τις έχω ζηήσει, κύριε Υφυπουργέ. Δεν ξέρω

πόσο καιρό έχετε να πάτε σε ένα δικαστήριο, αλλά εγώ τα έχω ζήσει αυτά. Τους λες δηλαδή: «Πόσους τόκους έχω πληρώσει; Δώστε μου σας παρακαλώ πολύ τους καταλόγους του τι έχω δώσει και το τι έπρεπε να είχα δώσει.» Και σου αρνούνται. Έχω περίπτωση καρραμπινάτη, με χαρτιά, κύριε Υφυπουργέ, όπου γύρευε ο δανειστής να πληρώσει για ένα διάστημα δύο ετών μόνο τους τόκους, για να πουλήσει το σπίτι ακόμα και στους Ρώσους και η τράπεζα αρνήθηκε να του κάνει και αυτή καν τη διευκόλυνση. Γιατί;

Γιατί, λοιπόν, δεν βάζετε μέσα και αυτές τις ρήτρες, εάν πληρώνει μόνο τους τόκους για ένα διάστημα συγκεκριμένο, που θα προσδιορίσουμε, να μπορεί να έχει την όποια απαλλαγή; Η άρνηση στοιχείων είναι κολάσιμη.

Πάω παρακάτω:

Κύριε Υπουργέ και κύριε Υφυπουργέ, ξέρετε ότι ο κόσμος πιστεύει ότι σπίτια-φιλέτα σε καλές περιοχές ή σε λιγότερο καλές περιοχές, οι μαφίες των τραπεζών θέλουν ντε και καλά -όταν λέω οι «μαφίες των τραπεζών», αναφέρομαι σε αυτά τα γνωστά κυκλώματα που κινούνται γύρω από τις τράπεζες, τα λεγόμενα «κοράκια»- να βγουν σε πλειστηριασμό για να τα πάρουν μισοτιμής με πληροφορίες που έχουν «από μέσα»; Αυτό δεν πρέπει να αντιμετωπιστεί;

Και πάμε παρακάτω, στο κούρεμα των δανείων. Επειδή ακούστηκαν σχόλια για την πρόταση που έκανε ο Πρόεδρος μας, ο Πάνος Καμμένος, χαίρομαι που εσείς ο ίδιος, κύριε Υπουργέ, είπατε ότι το νομοσχέδιο προχωράει και προς την κατεύθυνση του κουρέματος των δανείων. Όταν έχουμε ανακεφαλαιοποιήσεις τραπεζών, ναι, πρέπει να κουρευτούν και τα δάνεια. Κουρέψατε μέσα σε μία νύχτα ταμεία, νοσοκομεία, ΤΕΙ, ΑΕΙ, μικροομολογιούχους. Δεν τους σεβαστήκατε, τους σακατέψατε. Αυτοί δεν είχαν από πουθενά αλλού την ανακεφαλαιοποίηση. Οι τράπεζες, όμως, την έχουν.

Γιατί, λοιπόν, δεν μπαίνετε πραγματικά στη λογική μέσα στο νομοσχέδιο να πείτε: Κουρευούνται τα δάνεια τόσο τις εκατό; Εγώ δεν σας λέω 50%. Κάντε το 10%, κάντε το 5%. Το κάνετε; Όχι. Γιατί όχι; Διότι θα έρθει ο κ. Τόμσεν ή οι υπόλοιποι της παρέας της τρούικας να σας πουν: «απαγορεύεται». Για να αποδειχθεί για μία ακόμη φορά το ποιος διοικεί αυτόν τον τόπο.

Επίσης, να μιλήσουμε και για το θέμα το πολύ σημαντικό, το οποίο ακούγεται απ' όλες τις καταναλωτικές οργανώσεις, από εκείνες οι οποίες πραγματικά είναι στο πλευρό των καταναλωτών, ότι αυτό το νομοσχέδιο, κύριε Υπουργέ, θα δημιουργήσει μεγαλύτερο πρόβλημα σε αυτούς που υποτίθεται ότι πάτε από δίπλα να υπερασπιστείτε. Θα τους ρίξετε πιο βαθιά μέσα στο πρόβλημα. Θα τους στείλετε πολύ πιο γρήγορα στα χέρια των κατασχετηρίων των τραπεζών. Δεν θα τους διευκολύνετε, διότι η ύφεση κάθε μήνα προχωράει.

Επίσης, πότε θα δώσετε τον πρώτο λόγο στις εφορίες έναντι των τραπεζών στις περιπτώσεις των κατασχέσεων; Γιατί το κράτος έρχεται δευτερότοπο στις απαιτήσεις έναντι των εμπράγματων εξασφαλίσεων των τραπεζών; Γιατί ούτε καν αυτό δεν θέλετε να κάνετε;

Να σας πω κάτι; Εγώ λέω ότι δεν σας το έγραψαν οι τράπεζες το νομοσχέδιο, ούτε σας το υπαγόρευσαν, ούτε τους ρωτήσατε. Όμως ο κόσμος, κύριε Υπουργέ, λέει ότι αυτό γίνεται. Ο κόσμος λέει ότι σας είπαν: «Εντάξει, πάρτε το και δώστε το στη Βουλή».

Υπάρχει ένα στοιχείο. Αντώνης Παλιός. «Εκδόσεις Α.Π.»

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Με αυτό ολοκληρώνετε, έτσι;

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Βεβαίως.

Τον κυνηγάει η Εμπορική Τράπεζα, τώρα ALPHA BANK. Στη δίκη που πήγε να γίνει, απειλήσαν ότι θα κλείσουν όλα τα καταστήματα. Όλος ο Εμπορικός Σύλλογος και το Επιμελητήριο. Ο κόσμος ήταν μαζεμένος απ' έξω. Η Εμπορική αναγκάστηκε να ζητήσει να μην γίνει το δικαστήριο, ζήτησε αναβολή. Αυτό σημαίνει ότι ο κόσμος είναι στο τσακ σε κάθε τέτοια περίπτωση να βγαίνει στα δικαστήρια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Κι ένα τελευταίο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Δεν υπάρχει τελευταίο.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Εγώ το δικηγόρο από τη Ρόδο, το μάγκα, θα τον αξιοποιήσω. Θα τον αξιοποιήσω, διότι ως εδώ η υπόθεση και της Εμπορικής και της ALPHA BANK και όλων των τραπεζών, κύριε Υπουργέ!

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε.

Ήμουν λίγο ελαστικός στους δύο πρώτους ομιλητές από τη μείωση του χρόνου. Από εδώ και πέρα θα είμαι σχεδόν αμειλτικός.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Θέλετε να κάνετε κάποια παρέμβαση, προτού μιλήσει ο κ. Λαφαζάνης;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Θα ήθελα να πω κάτι για να διευκολύνω τον κ. Λαφαζάνη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Αν είναι να διευκολύνετε, ασφαλώς να πάρετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Επειδή προηγουμένως αναφέρθηκα προφορικά στις τροπολογίες, έτσι όπως γίνονται δεκτές από την Κυβέρνηση, θα μου επιτρέψετε να αναγνώσω το κείμενο, για να είναι σαφές και γνωστό σε όλους. Το κείμενο είναι σύντομο. Πρόκειται για δύο τροπολογίες και μια νομοτεχνική βελτίωση που κάνουμε σε μια κυβερνητική τροπολογία.

Γίνονται δεκτές οι εξής τροπολογίες:

Η υπ' αριθμ. 550/80 τροπολογία γίνεται αποδεκτή ως εξής: Απαιτήσεις από καταθέσεις σε πιστωτικά ιδρύματα είναι ακατάσχετες μέχρι του ποσού των 1.500 ευρώ και των 2.000 ευρώ σε περίπτωση κοινού λογαριασμού. Από το προηγούμενο εδάφιο εξαιρείται ως δανειστής το δημόσιο, για το οποίο ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 31 του ν.δ. 356/1974 (Κώδικας Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων). Με δήλωση του καταθέτη προς ένα εκ των πιστωτικών ιδρυμάτων προσδιορίζεται ο λογαριασμός για τον οποίο θα ισχύει το ακατάσχετο. Καταθέσεις που αφορούν σε μισθούς ή συντάξεις ή ασφαλιστικές παροχές προσδιορίζονται υποχρεωτικά ως τέτοιες και κατά το υπερβάλλον του ποσού του ανωτέρου εδαφίου α' καταλαμβάνονται από τις διατάξεις του άρθρου 982 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Αυτή είναι η τροπολογία που έχει κατατεθεί από Βουλευτές των τριών κομμάτων που στηρίζουν την Κυβέρνηση.

Έρχομαι στην τροπολογία του κ. Τζαμτζή και του κ. Καρανάσιου. Η υπ' αριθμ. 563/91 τροπολογία γίνεται αποδεκτή ως εξής: Ειδικά για τη χρήση που έληξε στις 31-12-2012, οι προθεσμίες που ορίζονται στο άρθρο 25 του κ.ν. 2190, στην παράγραφο 3 του άρθρου 10 του ν. 3190 και στην παράγραφο 2 του άρθρου 69 του ν. 4072 για τη σύγκληση της Γενικής Συνέλευσης παρατείνονται μέχρι τις 31-07-2013.

Είναι οι δυσλειτουργίες του ΓΕΜΗ, του Γενικού Εμπορικού Μητρώου.

Επίσης, γίνεται νομοτεχνική βελτίωση σε σχέση με την κυβερνητική τροπολογία για το «πόθεν έσχες». Στην υπ' αριθμ. 545/75 τροπολογία η παράγραφος 2 διαγράφεται.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Παραπομπή τις νομοτεχνικές βελτιώσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε Υπουργέ, να τις δώσετε να γίνει ανατύπωση και να διανεμηθούν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Ναι, κύριε Πρόεδρε.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων κ. Κωνσταντίνος Χατζηδάκης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις οι οποίες έχουν ως εξής:

<<

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ
«ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΕΥΚΟΛΥΣΗ ΓΙΑ ΕΝΔΙΑΜΕΡΟΥΣ ΛΑΝΘΙΟΛΗΠΤΕΣ,
ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ Ν. 3869/2010 ΚΑΙ ΆΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ»

Νομοτεχνική βελτίωση

Στην τροπολογία υπ' αριθμ. 545/75 προστίθεται παράγραφος 2 ως εξής:

Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του ν. 3213/2003 (Α' 309) προστίθεται
εδάφιο ως εξής:

«Ειδικά για το έτος πρώτης εφαρμογής του ν. 4065/2012, η προθεσμία του
προηγούμενου εδαφίου παρατείνεται μέχρι την 30^η Σεπτεμβρίου 2013.»

>>)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Είπατε ότι αποσύρεται όλη η παράγραφος 2;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Διαγράφεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Διαγράφεται; Είστε σίγουρος; Πώς θα υποβάλουν δηλώσεις, όταν οι δηλώσεις της εφορίας παρατάθηκαν μέχρι τον Αύγουστο; Πώς μέχρι τις 30 Ιουνίου οι Βουλευτές θα προλάβουν να καταθέσουν τις δηλώσεις πόθεν έσχες, αφού δεν θα έχουν καταθέσει τη φορολογική τους δήλωση; Πρέπει να το ξαναδείτε αυτό.

Κύριε Λαφαζάνη, έχετε το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είχαμε μια εξέλιξη στο διαγωνισμό εκποίησης της ΔΕΠΑ και της ΔΕΣΦΑ. Τελικώς, η «GAZPROM» δεν υπέβαλε πρόταση. Ναυάγησε ο διαγωνισμός. Και, βεβαίως, το Χρηματιστήριο, αφού ζητάει αίμα από το ξεπούλημα του εθνικού πλούτου, κατέρρευσε.

Θα ήθελα να με ακούσετε, γιατί σπεύδω να επικρίνετε τους πάντες σ' αυτήν την Αίθουσα, την ώρα που η Κυβέρνησή σας, απ' ό,τι φαίνεται, παίζει τα πιο βρώμικα παιχνίδια που έχουν εμφανιστεί ποτέ τουλάχιστον από τη Μεταπολίτευση.

Σας ρωτώ λοιπόν: Μετά το ναυάγιο αυτό θα κάνετε και καινούργιο διαγωνισμό για να αναζητήσετε, υποτίθεται, ένα καινούργιο αγοραστή; Αυτό θα κάνετε;

Σας προτείνουμε εμείς, αλλά ξέρουμε ότι μιλάμε σε ώτα μη ακουόντων γιατί έχετε κάνει τις επιλογές σας και τις προωθείτε με τον πιο βρώμικο και παρασκηνιακό τρόπο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Παρασκηνιακό, όχι βρώμικο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Είναι αρκετά βρώμικος, διότι αυτά τα παιχνίδια έχουν φοβερό παρασκήνιο απ' ό,τι φαίνεται. Δεν μπορώ και δεν είμαι σε θέση αυτήν τη στιγμή να μιλήσω πιο συγκεκριμένα. Έχουν ένα παρασκήνιο που συνδέεται με πάρα πολλές παραμέτρους, οι οποίες δεν είναι μόνο οικονομικές. Είναι και πολιτικές και γεωστρατηγικές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Παραμένει το παρασκήνιο. Βγαίνει το «βρώμικο»...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Η πρότασή μας, λοιπόν, είναι μετά από αυτό το ναυάγιο να μη συνεχίσετε το ξεπούλημα. Να διατηρήσετε στο δημόσιο και τη ΔΕΠΑ και τη ΔΕΣΦΑ και να τις ανασυγκροτήσετε, για να παίξουν ένα θετικό ρόλο σε όφελος της χώρας, της ανάπτυξης και του ελληνικού λαού, όπως επιβάλλει το εθνικό συμφέρον, γιατί μιλάμε για στρατηγικότητας σημασίας επιχειρήσεις.

Βεβαίως, ξέρω ότι μιλάω σε ώτα μη ακουόντων, αλλά πάει πολύ να επικρίνετε και την αντιπολίτευση εσείς για το ρόλο που παίζετε ως Κυβέρνηση στο ξεπούλημα του εθνικού πλούτου.

Η Ελλάδα αντιμετωπίζει ένα διδύμο πρόβλημα, το κατ' εξοχήν πρόβλημα. Δεν είναι μόνο το δημόσιο χρέος που είναι γάγγραινα για τον τόπο. Ίσως ακόμη μεγαλύτερη γάγγραινα είναι το ιδιωτικό χρέος. Αυτό το διδύμο πρόβλημα αν η Ελλάδα δεν το αντιμετωπίσει με ριζοσπαστικό και τολμηρό τρόπο, δεν πρόκειται να βγει από την κρίση. Θα βαδίζει και θα βουλιάζει από το κακό στο χειρότερο σε ένα σπιράλ ύφεσης, χωρίς τέλος, όπως το βλέπουμε να εκτυλίσσεται παρά τα success story που μας σερβίρετε κατά καιρούς.

Το λεγόμενο δημόσιο χρέος –γιατί δημόσιο χρέος με την αυθεντική έννοια του όρου δεν έχουμε- χρειάζεται και χρειάζεται από την πρώτη στιγμή, όπως τώρα λέει και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, να είχε προχωρήσει σε μία διαδικασία διαγραφής. Δεν το διεκδικήσατε τότε, δεν το διεκδικείτε και τώρα. Και μιλώ για την τότε κυβέρνηση και για την σημερινή Κυβέρνηση. Βλέπετε παθητικά την κατάσταση, ενώ η Ελλάδα καταστρέφεται και ρημάζει.

Το ιδιωτικό χρέος. Το ίδιο και αυτό. Χρειάζεται μία τολμηρή και ριζοσπαστική αντιμετώπιση. Όσο την αναβάλλετε, καταστρέφετε την ελληνική οικονομία και τους πολίτες χωρίς καμμία διέξοδο. Και όταν λέμε τολμηρή και ριζοσπαστική λύση όσον αφορά το ιδιωτικό χρέος, αναφερόμαστε σε γενναίες και τολμηρές ρυθμίσεις οι οποίες θα φτάνουν μέχρι τη διαγραφή του χρέους για

τις πιο ευάλωτες και ανήμπορες κοινωνικές κατηγορίες που η κρίση τις εξαθλίωσε.

Αν δεν το αντιληφθείτε αυτό, κύριε Βορίδη –το λέω και για εσάς- θα ανακυκλώνεται ένα πρόβλημα σε όλο και μεγαλύτερη διάσταση. Και σ' αυτό δεν δίνεται απάντηση, στην απαίτηση για την τολμηρή και ριζοσπαστική αντιμετώπιση και του ιδιωτικού χρέους με τις γενικές αναφορές που έκανα. Βεβαίως, αυτή για να γίνει χρειάζεται και ριζική αλλαγή πολιτικής, ριζική αλλαγή προσανατολισμού στην πορεία της χώρας. Πρέπει να αλλάξει συνολικά ο προσανατολισμός για να υπάρξουν τέτοιες λύσεις.

Όσο λοιπόν, δεν προχωράτε, το πρόβλημα, όπως σας είπα, θα βαδίζει από το κακό στο χειρότερο και δεν μπορούν να απαντήσουν σ' αυτό νομοσχέδια είτε σαν αυτά της κ. Κατσέλη –το είχαμε πει από τότε- ούτε χειρότερες εκδόσεις των νομοσχεδίων της κ. Κατσέλη σαν και αυτές που φέρνετε ούτε ρυθμίσεις, οι οποίες δεν λένε τίποτα, άσφαιρα πυρά που κάνουν μία τρύπα στο νερό, όπως είναι το νομοσχέδιό σας.

Πολύ φοβούμεθα ότι επειδή δεν απαντάνε στο πρόβλημα, δεν μπορούν να απαντήσουν στο πρόβλημα, στο άμεσο μέλλον τα «κόκκινα δάνεια» θα πολλαπλασιαστούν. Τα 50 δισεκατομμύρια ανακεφαλοποίησης, που είναι δάνεια του ελληνικού λαού προς τους τραπεζίτες, δεν θα αρκούν και θα χρειάζεται νέα ανακεφαλοποίηση των τραπεζών.

Και τότε πού θα πάτε; Θα πάτε σε κούρεμα καταθέσεων, το οποίο πολύ φοβούμαι ότι το φέρνετε όλο και πιο κοντά. Διότι σύμφωνα και με τις νέες ευρωπαϊκές κατευθύνσεις, ανακεφαλοποίηση με χρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση δεν υπάρχει. Θα υπάρχει μόνο κούρεμα. Γι' αυτό σπεύδω κιόλας να προχωρήσετε στους πλειστηριασμούς πρώτης κατοικίας.

Σας πιέζει και η τρόικα να το κάνετε. Και ξέρετε γιατί το κάνετε αυτό και δεν δεσμεύεστε τώρα; Διότι ήδη τα δημοσιεύματα είναι γνωστά: από το 2014 θα αρχίσει η σταδιακή άρση για τους πλειστηριασμούς και οι τράπεζες να παίρνουν τις πρώτες κατοικίες. Ξέρετε γιατί το κάνετε αυτό; Το κάνετε σε μια μάταιη προσπάθεια να αποφευχθεί το κούρεμα.

Προσπαθείτε με τα σπίτια, δηλαδή, των οικογενειών των Ελλήνων να διασώσετε κεφαλαικά τις τράπεζες. Γι' αυτό δεν δεσμεύεστε τώρα στο θέμα των πλειστηριασμών. Γι' αυτό δεν καθυστεράτε τους πολίτες και τις ελληνικές οικογένειες. Φτάσατε στο σημείο να επικρέμαται πάνω από το κεφάλι κάθε ελληνικής οικογένειας που χρωστάει η «δαμόκλειος σπάθη» να χάσει το σπίτι της! Εκεί καταντήσατε τη χώρα.

Λέγατε προεκλογικά ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα τους πάρει τα σπίτια. Ποιος παίρνει τα σπίτια; Ορίστε. Ο ορίζοντας είναι το τέλος του 2013. Έπρεπε και οι «πέτρες» να έχουν ξεσηκωθεί.

Είπε κάποιος αλήθειες ο κ. Σκορδάς δίπλα σας, υποτίθεται τις πήρε πίσω και έρχεστε εσείς και στην ουσία βγάζετε στη φόρα το σενάριο. Στην ώρα της θα γίνει η εξαγγελία. Ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει «βόμβα» στα θεμέλια της ελληνικής οικογένειας.

Έχετε βιάσει χαράτσια στα σπίτια καταστρέφοντας και την οικοδομική δραστηριότητα, η οποία είναι ήδη κατεστραμμένη. Έρχεστε τώρα να μας πείτε ότι το σπίτι και οι πλειστηριασμοί στην πρώτη κατοικία έχουν ορίζοντα το 2013, την ώρα που έπρεπε διαπαντός το σπίτι, η πρώτη και κύρια κατοικία του Έλληνα να είναι προφυλαγμένη, όχι μόνο από τις τράπεζες αλλά και από το δημόσιο και από άλλους οφειλέτες.

Εδώ αφήνετε, με το νομοσχέδιό σας, ένα μεγάλο πεδίο δανειοληπτών στο απυρόβλητο. Δεν κάνετε την παραμικρή κίνηση προς αυτούς. Ποιοι είναι αυτοί οι δανειολήπτες; Μιλάμε για τους ελεύθερους επαγγελματίες. Δεν κάνετε καμμία ρύθμιση εκεί, λες και δεν υπάρχουν, λες και δεν υπάρχει πρόβλημα εκεί. Δεν κάνετε καμμία ρύθμιση για τις πολύ μικρές επιχειρήσεις.

Κι όμως το πρόβλημα της υπερχρέωσης και της αδυναμίας αποπληρωμής δανείων προκύπτει κυρίως από αυτές τις δύο κατηγορίες, ιδιαίτερα από τη πολύ μικρή επιχείρηση που κλείνει σήμερα. Κλείνοντας η μικρή επιχείρηση αφήνει «κόκκινα» δάνεια πίσω της, όχι μόνο ο επιχειρηματίας αλλά και οι άνθρωποι που δουλεύουν στη μικρή επιχείρηση και μένουν στο δρόμο.

Αυτό είναι σήμερα το μεγάλο πρόβλημα το οποίο βλέπουμε στην αγορά να έχει ξεσπάσει με φοβερή ένταση. Αντί εδω να κάνουμε μία συνολική ρύθμιση, γενναία, όπως σας είπα και τολμηρή,

ούτε καν θίγεται αυτές τις πλευρές οι οποίες είναι θεμελιώδεις, αν θέλουμε στοιχειωδώς να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα.

Βεβαίως, δεν μας λέτε το βασικό και το κύριο: Πόσους αφορά αυτό το νομοσχέδιο, εν δυνάμει; Πόσους αφορά; Δεν έχετε κάνει καμιά μελέτη επί αυτού; Τι μας φέρνετε, γουρούνι στο σακί;

Βάλτε ρυθμίσεις όπου τις μετρήσατε εσείς αυθαίρετα. Ήρθατε και καταθέσατε εδώ αριθμούς χωρίς να γνωρίζετε σε ποιους πολίτες, σε ποιες κατηγορίες πολιτών αναφέρεστε. Ποιο είναι το σύνολο; Ποιοι μπορούν να κάνουν χρήση; Ποια ωφέλεια μπορεί να υπάρξει; Τίποτα; Κενό γράμμα;

Αυτές οι ρυθμίσεις τις οποίες κάνετε, αφορούν τελικά ελάχιστους. Και αν έχετε άλλα στοιχεία -με μελέτη όμως, όχι να μας λέτε απλά αριθμούς- να μας το πείτε.

Και ακόμη πιο ελάχιστοι θα κάνουν χρήση, διότι εδώ η χρήση δεν είναι σε όφελος του δανειολήπτη. Όταν ο άλλος έχει πάνω από 9.000 ετήσιο εισόδημα και θα πληρώσει τόκο τα μαλλιά της κεφαλής του μπαίνοντας στη ρύθμιση, με συγχωρείτε αλλά πώς θα μπει σε αυτήν τη ρύθμιση και τι νόημα έχει αυτή η ρύθμιση για αυτόν; Τι νόημα έχει όταν μετά την τετραετία θα έχει ένα δάνειο το οποίο δεν θα πληρώνεται με τίποτα; Ξέρει ότι έχει πνίξει όχι μόνο τον εαυτό του, αλλά την οικογένειά του και τα παιδιά του, το μέλλον του. Έχει καταστραφεί πλήρως. Αυτού του είδους οι ρυθμίσεις ούτε ασπιρίνη δεν είναι. Δεν θα αντιμετωπίσουν κανένα πρόβλημα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και ερχόσαστε βεβαίως και χειροτερεύετε το νόμο της Κατσέλη, ο οποίος βεβαίως απεδείχθη ανεπαρκής για να αντιμετωπίσει το πρόβλημα, γιατί το πρόβλημα έγινε ακόμα πιο εκρηκτικό από τότε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Και τι βάζετε εδώ; Εάν δεν επέλθει συμβιβασμός με τις τράπεζες μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης, τότε θα πληρώσει ο οφειλέτης το 10% της κανονικής μηνιαίας δόσης. Αυτό είναι καινούργια διάταξη. Γιατί βάζετε αυτήν τη διάταξη; Διότι έτσι προσπαθείτε, επιβαρύνοντας μάλιστα καταθλιπτικότητα τον δανειολήπτη, να αντιμετωπίσετε το πρόβλημα των επισφαλειών των τραπεζών, οι οποίες με αυτό το 10% θα μπορούν να ωραιοποιούν τα λογιστικά τους βιβλία, ότι δήθεν καταβάλλονται κανονικά οι δόσεις και τα δάνεια είναι ενήμερα και δεν χρειάζονται διαγραφή. Αυτό κάνετε με το άρθρο 13 και την προσθήκη την οποία θέτετε.

Τέτοιοι είδους, όμως, διατάξεις είναι προφανές ότι δυσχεραίνουν ακόμα περισσότερο τους δανειολήπτες και στην ουσία μειώνουν ακόμα περισσότερο τον αριθμό αυτών που μπορούν να κάνουν χρήση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώστε παρακαλώ. Βέβαια, θα κρατήσω το χρόνο σας από τη δευτερολογία σας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Και σας προτείνουμε να αφαιρέσετε αμέσως αυτό το 10% και να επιστρέψουμε στην προηγούμενη διάταξη. Η διάταξη αυτή όχι ότι αντιμετώπιζε τα προβλήματα, αλλά τουλάχιστον δεν έφτανε στο σημείο αυτός ο οποίος είναι σε αδυναμία να αποπληρώσει, βρίσκεται σε έσχατη ανάγκη, μέχρι να ληφθεί η δικαστική απόφαση, να πληρώνει και το 10%! Και εάν δικαιωθεί, τι θα γίνει; Θα έχει πληρώσει στην ουσία παραπάνω το δάνειο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώσατε και ευχαριστώ πολύ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Αυτά είναι πράγματα τα οποία είναι απίστευτα. Δεν θα αντιμετωπίσει κανένα πρόβλημα το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Το πρόβλημα θα εξυνθεί το επόμενο διάστημα. Βαδίζουμε σε έναν πραγματικό εφιάλτη, τον οποίο εσείς δεν θέλετε καν να τον δείτε. Παραπέμπει ο κάθε Υπουργός, η κάθε κυβέρνηση, τα προβλήματα στο μέλλον.

Ποιος θα τα λύσει, όμως, τα προβλήματα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώσατε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Η λύση στο τέλος είναι σαφής και είναι μακάβρια για τον ελληνικό λαό, εκτός εάν σας ανατρέ-

ψει, εάν φύγετε από την Κυβέρνηση, εάν έρθει μία κυβέρνηση της Αριστεράς που είναι η μόνη σήμερα που μπορεί να παλέψει για μια θετική διεξοδό της χώρας από την κρίση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Προειδοποιώ τους κυρίους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους ότι ο χρόνος τον οποίο υπερβαίνουν στην πρωτολογία τους, θα παρακρατείται από τη δευτερολογία. Δεν γίνεται αλλιώς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι οι Υπουργοί Οικονομικών, Εσωτερικών, Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Τουρισμού και Επικρατείας κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Ενσωμάτωση της Οδηγίας 2011/16/Ε.Ε, Ρύθμιση θεμάτων της ΕΛΤΕ, Αναμόρφωση Οργανισμού του ΝΣΚ και άλλες διατάξεις».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διάρκη Επιτροπή.

Επίσης, ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων διαβίβασε στη Βουλή, σύμφωνα με άρθρο 86 του Συντάγματος και το ν.3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», όπως ισχύει, δικογραφίες που αφορούν:

Στον διατελέσαντα Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, κ. Γεώργιο Παπακωνσταντίνου και στον διατελέσαντα Υπουργό Πολιτισμού κ. Παύλο Γερουλάνο και:

Στους διατελέσαντες Υπουργούς Οικονομικών από 18-4-2011 έως 1-8-2012 κυρίου Ευάγγελου Βενιζέλο, Φίλιππο Σαχινίδη, Γεώργιο Ζανιά και Ιωάννη Στουρνάρα.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, συνάδελφος κ. Χρυσόχοϊδης.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σημερινό νομοσχέδιο που κατατέθηκε από την Κυβέρνηση στη Βουλή αφορά μια πολύ σημαντική πρωτοβουλία που, κατά τη γνώμη μου, είναι πράξη ευθύνης της Κυβέρνησης απέναντι σε μια κοινωνία που υποφέρει. Είναι πράξη ευαισθησίας για τους συμπολίτες μας, που την έχουν ανάγκη αυτήν την ευαισθησία. Είναι πράξη οικονομικά επωφελής και για τα νοικοκυριά και για τις τράπεζες, διότι θα εισπράξουν έσοδα οι τράπεζες και ταυτόχρονα θα δοθεί η δυνατότητα να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους τα νοικοκυριά. Και βεβαίως, μια παρόμοια ρύθμιση γίνεται και από την πλευρά του κράτους, του δημοσίου, σε ό,τι αφορά τα φορολογικά χρέη.

Επειδή γίνεται μεγάλη κουβέντα -και ακούστηκε κυρίως από τους εισηγητές- κατά πόσο είναι χρήσιμη και πόσους αφορά αυτή η υπόθεση, είναι χρήσιμο εδώ στη Βουλή σήμερα, να ενημερώσουμε και τους συναδέλφους αλλά και τον ελληνικό λαό περί τίνος πρόκειται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο συνολικός δανεισμός της χώρας, ο ιδιωτικός δανεισμός προς τους πολίτες είναι 228 δισεκατομμύρια. Από αυτά τα 124 δισεκατομμύρια περίπου είναι για επιχειρηματικά και τα 104 δισεκατομμύρια περίπου είναι για τα νοικοκυριά. Από αυτά τα 104 δισεκατομμύρια τα 73 δισεκατομμύρια, δηλαδή τα 2/3 περίπου, είναι στα στεγαστικά δάνεια. Άρα, για αυτά μιλάμε. Επειδή άκουσα προηγουμένως να λέγονται διάφορα, όπως ότι αφορά το 5%, ότι δεν αφορά κανέναν. Τα 73,2 δισεκατομμύρια είναι στεγαστικά δάνεια, δηλαδή τα 2/3. Τα 6,2 δισεκατομμύρια είναι κάρτες και τα καταναλωτικά δάνεια είναι 23 δισεκατομμύρια.

Εδώ έχει ενδιαφέρον να δούμε λίγο που βρίσκονται οι καθυστερήσεις. Οι καθυστερήσεις, λοιπόν, για τα νοικοκυριά στα στεγαστικά είναι 20% και αφορούν επαναλαμβανών το 70%, στα καταναλωτικά δάνεια που αφορούν μικρό ποσοστό, δηλαδή το 20%, είναι 36,3% και τα επιχειρηματικά δάνεια είναι σε καθυστέρηση 20,8%.

Προσέξτε, στο πρώτο τρίμηνο του 2013 έχουμε μια αύξηση στα καταναλωτικά δάνεια που δεν πληρώνονται 43%. Τα στεγαστικά 22,9%, περίπου έχουν παραμείνει όσο έχουν. Αυτό σημαίνει ότι οι άνθρωποι, οι συμπολίτες μας κάνουν μια μεγάλη προσπάθεια να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους στα στεγαστικά δάνεια, ενώ τα καταναλωτικά δάνεια δεν εξυπηρετούνται,

προφανώς διότι εκεί υπάρχουν δαπάνες από το παρελθόν οι οποίες ανάγονται σε μια άλλη εποχή, σε μια πολύ κακή, κατά τη γνώμη μου εποχή, με καταναλωτισμό ο οποίος οδήγησε, εξαιτίας και της συμπεριφοράς των τραπεζών, σε έναν υπερδανεισμό πολλές φορές ανώφελο.

Ωστόσο, αυτό που πρέπει να δούμε εμείς σήμερα είναι αν με τη ρύθμιση αυτή βοηθάμε τους συμπολίτες που πραγματικά έχουν αντικειμενικά ανάγκη και όχι όλους γενικώς, όπως ακούω εδώ. Διότι το «όλους γενικώς», που πάτε να πείτε ορισμένοι από εσάς της Αντιπολίτευσης, είναι πάρα πολύ άδικο. Διότι υπήρξαν συμπολίτες μας τις καλές εποχές που αγόραζαν με εβδομήντα δόσεις δυστυχώς αυτοκίνητα πολυτελείας. Υπήρχαν τα διακοποδάνεια, υπήρχαν μια σειρά από κακές καταναλωτικές συνθήκες, που δυστυχώς οι τράπεζες με τις πρακτικές τους, τις συμπεριφορές τους, έθιζαν τον πολίτη. Έτσι δημιουργήθηκε μια εκρηκτική κατάσταση στα νοικοκυριά.

Άρα, λοιπόν, μην χαϊδεύετε ούτε αυτιά ούτε πλάτες. Πρέπει να υπηρετήσουμε τα συμφέροντα των ανθρώπων που έχουν πραγματική ανάγκη -και αυτοί που έχουν πραγματική ανάγκη είναι οι άνεργοι, είναι οι άνθρωποι που έχει μειωθεί το εισόδημά τους σημαντικά- κυρίως να εκπληρώσουν τα δάνεια που αφορούν την κατοικία τους, το στεγαστικό τους δάνειο. Αυτή τη λύση τη δίνει σήμερα το νομοσχέδιο που έρχεται από την Κυβέρνηση.

Δεν μπορώ, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να μην απαντήσω, να μην τοποθετηθώ σε κάποια πράγματα που άκουσα όλες αυτές τις ώρες εδώ μέσα από ορισμένους συναδέλφους, διότι είναι χρέος μας να ενημερώνουμε τους πολίτες σ' αυτήν την Αίθουσα για όσα αποκαλυπτικά υποκριτικά ακούγονται, όπως και προχθές που είχαμε την προηγούμενη συζήτηση.

Ο κ. Λαφαζάνης κλαίει και οδύρεται για τη μη ιδιωτικοποίηση της ΔΕΠΑ. Το Χρηματιστήριο κατέρρευσε...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν ακούσατε;

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ: Στεναχωριέστε; Αν στεναχωριέστε, είστε δηλαδή υπέρ της ιδιωτικοποίησης της ΔΕΠΑ; Πείτε το, για να το ξέρουμε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μα, δεν ακούσατε;

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ: Έχετε συνηθίσει να είστε οι Κασσάνδρες του εσωτερικού. Βέβαια, τις τελευταίες ημέρες έχουμε και τις Κασσάνδρες του εξωτερικού. Σήμερα, οι «FINANCIAL TIMES» γράφουν ότι η χώρα θα βγει από το ευρώ, θα πάει στη δραχμή και συνεχίζετε και εσείς εδώ ακριβώς στον ίδιο ρυθμό το ίδιο τροπάριο και γίνεστε μάντης κακών. Μας είπατε, μάλιστα, ότι υπάρχουν και γεωστρατηγικές και γεωπολιτικές παράμετροι. Παραμύθια, δηλαδή, και μάλιστα παραμύθια του Αισώπου! Τα παλιά παραμύθια είναι αυτά. Ίσως, ζείτε σε έναν άλλον κόσμο, διότι ο σύγχρονος κόσμος δεν έχει ανάγκη και δεν έχει σχέση με όλα αυτά τα οποία εσείς αναφέρατε.

Εάν πραγματικά, θέλετε να είστε προοδευτικό κόμμα ή όσοι από εσάς ενδιαφέρεστε για την ελληνική οικονομία, την ανταγωνιστικότητα, την απασχόληση και το καλό του ελληνικού λαού, το θέμα δεν είναι εάν έχουμε δημόσια ή ιδιωτική ΔΕΠΑ, δεν είναι αν θα έχουμε ιδιωτική ή δημόσια ΔΕΗ, αλλά εάν θα έχουμε φθηνή ηλεκτρική ενέργεια, για να μπορούμε να δίνουμε και στα νοικοκυριά φθηνή ενέργεια και κυρίως να δώσουμε φθηνή ενέργεια στη βιομηχανία, για να γίνει ανταγωνιστική και να κάνουμε εξαγωγές. Αυτή είναι η καθαρή κουβέντα που πρέπει να πούμε εδώ μέσα.

Πρέπει να απαντήσετε και εσείς και εμείς, όλοι μας εδώ, γιατί η χώρα μας αυτήν τη στιγμή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει 50% ακριβότερη ενέργεια από όλους τους ανταγωνιστές μας στην περιοχή. Δείτε για λίγο τις δαπάνες της ΔΕΠΑ. Κάντε μια έρευνα, για να δείτε πού είναι αυτές οι δαπάνες και γιατί είναι τόσο ακριβή η ενέργεια στην Ελλάδα.

Αυτά είναι τα μεγάλα ζητήματα. Εάν θέλετε να μιλάτε για γενναίες και τολμηρές αποφάσεις, όπως λέτε ότι είναι η διαγραφή του χρέους, θα πρέπει να αποφασίσετε τι θέλετε.

Πριν από λίγες ημέρες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ΣΥΡΙΖΑ στο Κερατσίνι, αν δεν κάνω λάθος...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Στη Δραπετσώνα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Δεν είναι Κερατσίνι, είναι ενιαίος δήμος.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ: Συγγνώμη, στη Δραπετσώνα ο κ. Τσίπρας κατέθεσε οκτώ σημεία για την αντιμετώπιση της ανεργίας. Μάλιστα, ο κ. Λαφαζάνης ήταν αυτός που προσεφώνησε τον Πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ. Ακούστηκαν ορισμένες προτάσεις. Κοιτάξτε πώς έρχονται σε αντίφαση αυτά που λέει σήμερα ο κ. Λαφαζάνης με αυτά που έλεγε προχθές ο κ. Τσίπρας.

Η πρώτη πρόταση αφορά διαγραφή χρεών, τη νέα «σεισάχθεια» και απαγόρευση πράξεων αναγκαστικής είσπραξης για όσους ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας κ.λπ.. Αναρωτιέμαι: Ποιος θα τα πληρώσει αυτά; Θα γίνει νέα ανακεφαλαιοποίηση τραπεζών; Ποιος θα πληρώσει τη νέα ανακεφαλαιοποίηση; Ο ελληνικός λαός; Πρέπει να πείτε αυτά τα δισεκατομμύρια τα οποία εσείς θα διαγράψετε από πού θα τα πάρετε. Υπάρχουν κάποιοι που θα τα δώσουν; Ποιους κοροϊδεύετε; Θα μας πείτε;

Δεύτερον, λέτε «καμμία φορολογική ή άλλη υποχρέωση, χαράτσια κ.λπ., πάγωμα εξυπηρέτησης των χρεών για οικογένειες χωρίς εισόδημα και άμεση ελάττωση του συντελεστή ΦΠΑ». Πού θα βρείτε τα υπόλοιπα έσοδα; Η χώρα πρέπει να οδηγηθεί σε πλεόνασμα, πρέπει να μειώσει τα ελλείμματά της. Εσείς πού θα βρείτε τα εισοδήματα αυτά; Τα έσοδα πού θα τα βρείτε; Δεν αναπτάτε σε αυτά.

Ή επίσης λέτε κάτι πρωτοφανή πράγματα, για τα οποία ορισμένες φορές καταλαβαίνει κανείς πόσο ώριμος είναι ο ελληνικός λαός και σας γυρνάει την πλάτη. Λέει, λοιπόν, κάποια στιγμή σε μια τρίτη παράγραφο «απαγόρευση πλειστηριασμών και κατασχέσεων πρώτης κατοικίας και έναρξη ενός φιλόδοξου προγράμματος με την ονομασία “Σπίτι για όλους”, όπως έκανε ο Λούλα στη Βραζιλία».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για όνομα του Θεού! Μην είμαστε τόσο εκτός πραγματικότητας. Στην Ελλάδα έχουμε ιδιοκατοίκηση 80%. Στη Βραζιλία έχουμε 12-13% ιδιοκατοίκηση. Τι συγκρίνετε τώρα, μπορείτε να μου πείτε; Τι συγκρίνετε την Ελλάδα με τη Βραζιλία; Εμείς έχουμε 80% ιδιοκατοίκηση και περίπου 45% των ανθρώπων έχουν διπλή κατοικία και θέλετε να κάνετε το πρόγραμμα του Λούλα; Μα, δεν παίρνετε από τον Λούλα, από τον πολύ σημαντικό αυτόν ηγέτη, τουλάχιστον, ορισμένα διδάγματα για το πώς ο άνθρωπος αυτός έκανε ανταγωνιστική την οικονομία του, πώς έκανε ευέλικτη την αγορά εργασίας, πώς μπόρεσε και πουλούσε φθηνή ηλεκτρική ενέργεια στους πολίτες και στις επιχειρήσεις ιδιωτικοποιώντας τις μεγάλες κρατικές επιχειρήσεις;

Επιτέλους ήρθε η ώρα να πούμε στον ελληνικό λαό κάθε μέρα όλο και περισσότερο την αλήθεια για να μπορέσουμε, έτσι, να γίνουμε αξιόπιστοι.

Τέλος, λέτε και κάτι άλλο πρωτοφανές. Λέτε εδώ -προσέξτε!- ότι θα απαλλάξετε από την υποχρέωση πληρωμής λογαριασμών για τις πλέον ευάλωτες ομάδες του πληθυσμού, μιλάτε για εγγυημένη δωρεάν πρόσβαση σε ηλεκτρική ενέργεια, πετρέλαιο θέρμανσης, νερό, τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες, για μείωση του τιμολογίου ενέργειας, του νερού, των τηλεπικοινωνιών για ομάδες πολιτών κ.λπ. Οι πιο πολλές απ' αυτές είναι ιδιωτικές εταιρείες. Εσείς πού θα τα βρείτε τα χρήματα; Θα δώσετε εσείς τα χρήματα; Θα βάλετε εσείς τιμολόγιο σε ιδιωτικές εταιρείες; Θα λέτε στον ΟΤΕ ή στη «VODAFONE» «ξέρεις, δεν θα παίρνεις λεφτά από αυτούς τους πολίτες»; Μα, σοβαρολογείτε;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μήπως έχετε κάνει λάθος στο νομοσχέδιο; Δεν θα ψηφίσουμε την ομιλία του ΣΥΡΙΖΑ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Παρακαλώ, κύριε Λαφαζάνη. Εσείς προηγουμένως ζητήσατε, επειδή δεν σας κοιτούσε ο Υφυπουργός, να έχετε την προσοχή του. Σας παρακαλώ.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ: Είναι δυνατόν να έρχεστε με τέτοιες προτάσεις εν μέσω κρίσης; Όταν ο ελληνικός λαός, άνθρωποι φτωχοί, μεγάλης ηλικίας, περιμένουν ώρες ολόκληρες να πάνε να δώσουν είκοσι ευρώ στην εφορία, τη δόση τους, τους λέτε εσείς ότι δεν θα πληρώνουν το τηλέφωνο εάν έρθετε εσείς στην εξουσία, γιατί θα είστε τόσο πολύ φιλολαϊκοί; Ε, ας σοβαρευτούμε!

Πιστεύω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η σημερινή προσπάθεια που κάνει η Κυβέρνηση είναι ένα πρώτο βήμα -το οποίο δεν αρκεί- για να στηρίξουμε τα νοικοκυριά κυρίως των άνεργων και φτωχών ανθρώπων. Πιστεύω ότι πολύ σύντομα, μέχρι τέλος

του χρόνου, θα έρθει ένα άλλο νομοσχέδιο που θα επεκτείνει περαιτέρω αυτές τις ρυθμίσεις.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Βορίδης.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πρώτο ερώτημα το οποίο νομίζω ότι ανακύπτει είναι κατά πόσον θεωρεί κανείς, ανεξαρτήτως του πόσο πλήρες είναι αυτό το νομοσχέδιο, ότι έχει μέσα θετικές ρυθμίσεις.

Δηλαδή, κατ' αρχάς το γεγονός ότι παρέχεται -σε αυτούς που παρέχεται- μία δυνατότητα εντάξεως σε ευεργετικές διατάξεις για τη ρύθμιση των δανείων, με ό,τι προβλέπει, είναι θετικό ή αρνητικό; Αυτό είναι το πρώτο βασικό ερώτημα. Μπορεί κάποιος να πει -το ακούω ως κριτική, θα έρθω σε αυτό αργότερα- ότι σε τελευταία ανάλυση έπρεπε να είναι πιο διευρυμένες οι ρυθμίσεις ή έπρεπε να είναι αλλιώς διατυπωμένες. Λέω όμως: Κατ' αρχάς αυτό είναι αρνητικό; Δηλαδή το ότι έρχεται ένα νομοσχέδιο και εντάσσονται ορισμένοι άνθρωποι σε αυτήν τη ρύθμισή του και αυτοί οι άνθρωποι θα έχουν μια ευνοϊκή αντιμετώπιση σε σχέση με την αποπληρωμή των δανείων τους, αυτό είναι αρνητικό;

Έτσι θα το πάμε, δηλαδή να λέτε «όχι, αυτό δεν είναι αρνητικό, αλλά εμείς θα θέλαμε κάτι παραπάνω και γι' αυτό καταψηφίζουμε, γιατί θα θέλαμε κάτι παραπάνω»; Δηλαδή, φανταστείτε τώρα μία ανάλογη επιχειρηματολογία: Αν αύριο το πρωί, κύριε Υπουργέ, φέρετε ενδεχομένως η Κυβέρνηση μία διάταξη εισοδηματικής πολιτικής -λέω- με την οποία θα αυξάνονται οι μισθοί μετά από καιρό, θα την καταψηφίσει η Αξιωματική Αντιπολίτευση γιατί δεν αυξήθηκαν αρκετά, γιατί θέλει να αυξηθούν περισσότερο! Αυτό είναι λογική για να συζητάμε σ' αυτήν την Αίθουσα; Είναι άλλο και τελείως διαφορετικό το ζήτημα -εκεί να ανοίχουμε μία συζήτηση- του ότι θα μπορούσε κάποιος να πει «ξέρετε, εγώ θέλω καλύτερες ρυθμίσεις» ή «εύχομαι να πάμε σε μια πιο γενναιόδωρη προσέγγιση». Αυτό ακούγεται. Όμως όσον αφορά το να καταψηφίζεται επί της αρχής ένα τέτοιο νομοσχέδιο, με συγχωρείτε αλλά θα πω ότι θεωρώ πως έχουμε αρχίσει και χάνουμε το μέτρο.

Δεύτερον, σας διαφεύγει νομίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάτι εξαιρετικά σημαντικό. Δεν το άκουσα σ' αυτήν την Αίθουσα. Αφορά τη ρύθμιση ενήμερα δάνεια. Γιατί αυτό είναι εξαιρετικά σημαντικό; Είναι εξαιρετικά σημαντικό, γιατί οι τράπεζες μέχρι σήμερα σε όσους είναι ενήμεροι και πάνε και λένε στις τράπεζες «δυσκολεύομαι, δεν μπορώ να συνεχίσω να τηρώ τους όρους του δανείου, γιατί έχει αλλάξει η οικονομική μου κατάσταση» οι τράπεζες απαντούν «Δεν μπορώ να δεχθώ τροποποίηση των όρων των συμβάσεων. Εφόσον είσαι ενήμερος, να περάσεις στα καθυστερούμενα -άρα να «κοκκινίσεις», άρα να μπεις στα επισφαλή- και μετά θα σου κάνω τροποποίηση των όρων της συμβάσεως».

Οι τράπεζες αρνούνται σήμερα στον ευσυνείδητο οφειλέτη, σ' αυτόν που δεν θέλει να καθυστερήσει την αποπληρωμή της οφειλής του, που όμως δυσκολεύεται και βλέπει ότι δεν θα μπορέσει να συνεχίσει να τηρεί τις πληρωμές, την τροποποίηση των όρων των συμβάσεων. Και ερχόμαστε εδώ και το καθιστούμε αυτό υποχρεωτικό γι' αυτούς -ξαναλέω- ειδικώς τους ανθρώπους που σήμερα δεν είχαν καμμία προστασία, γι' αυτούς τους ανθρώπους οι οποίοι είναι οι ευσυνείδητοι οφειλέτες, είναι αυτοί που πληρώνουν, ματώνουν για να πληρώσουν, κι είναι χωρίς καμμία προστασία. Ερχόμαστε, λοιπόν, εδώ και το ρυθμίζουμε αυτό.

Και ακούω εν συνεχεία -κι έρχομαι λίγο να το εξετάσω- τις κριτικές που ακούστηκαν: «Είναι ψίχουλα», «είναι δευτερεύουσες ρυθμίσεις και μάλιστα -όπως λέει ο κ. Σταθάκης,- θα έπρεπε να πάμε σε μία ρύθμιση που θα λαμβάνει υπ' όψιν τα νομολογιακά μας δεδομένα». Και ποια είναι τα νομολογιακά μας δεδομένα; Τα νομολογιακά μας δεδομένα είναι ότι κατά μέσο όρο έχουμε μία απόσβεση των οφελών της τάξης του 50% ή μάλλον μία αποδοχή των αιτήσεων και μία αντίστοιχη ρύθμιση σε ποσοστό 50%.

«Γιατί δεν το βάλατε μέσα;»

Απάντηση: Διότι αν είναι σωστό το στατιστικό -δεν το ξέρω, αλλά να το δεχθώ, διότι ο κ. Σταθάκης ως έγκριτος καθηγητής δεν θα μας έλεγε λάθος στατιστικά- προφανώς πρόκειται για μέσο όρο και εφόσον πρόκειται για μέσο όρο, τότε επίσης είναι προφανές ότι τα δικαστήρια δέχονται σε άλλες περιπτώσεις μείωση του 90% και σε άλλες περιπτώσεις μείωση του 10%. Εμείς, λοιπόν, δεν έχει κανένα νόημα να νομοθετήσουμε μεσοσταθμικά. Γιατί; Διότι ακριβώς πρέπει να ληφθεί υπ' όψιν εξατομικευμένα η κάθε περίπτωση, που άλλη μπορεί να χρειάζεται το 90% κι άλλη μπορεί να χρειάζεται το 10%. Ποιος κάνει αυτήν την εξατομικευση στο πλαίσιο του νόμου για τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά; Μπορεί να το κάνει ο νομοθέτης; Αν το έκανε ο νομοθέτης, κάποιον θα αδικούσε. Αντιθέτως, σωστά επαφίεται εδώ στην κρίση του δικαστή, γιατί ο δικαστής θα δει την ατομική περίπτωση και ο νομοθέτης πρέπει να θέσει το πλαίσιο. Κι αυτό είναι εκείνο το οποίο κάνει. Άρα, προφανώς δεν έχει νόημα μία τέτοια πρόταση.

Ακούω έπειτα μία κριτική παραδείγματος χάριν για τις σωρευτικές προϋποθέσεις. Προσέξτε: Λέει ο κ. Σταθάκης προσφυώς «και γιατί παραδείγματος χάριν να μην εντάσσονται αυτοί που έχουν καταθέσεις πάνω από 15.000 και να εντάσσονται αυτοί που έχουν καταθέσεις 14.000;»

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: 10.000 ευρώ.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: 10.000. «Ποιος θέτει αυτό το όριο;»

Απάντηση: Σε κάθε όριο είναι προφανές ότι κάποιος πάει πάνω και κάποιος πάει κάτω. Το ερώτημα των ορίων δεν έχει κανένα νόημα. Γιατί η «ενηλικίωση» είναι στα δεκαοχτώ; Γιατί κάποιος έχει πλήρη πολιτικά δικαιώματα όταν είναι δεκαοχτώ και μίας ημέρας, ενώ δεν έχει πολιτικά δικαιώματα όταν είναι δεκαοχτώ και μιλίων μία ημέρα; Διότι προφανώς κάπου μπαίνει ένα όριο. Είπαμε λοιπόν ότι αυτά είναι τα αριθμητικά όρια. Κάτι θα αφήσεις πάνω, κάτι θα αφήσεις κάτω. Δεν υπάρχει κανένας άλλος τρόπος προκειμένου να ορίσουμε προϋποθέσεις και να κάνουμε τις υπαγωγές στις ρυθμίσεις.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Λέω να το πάμε στα σαράντα

αντί για δεκαοκτώ. Καλά θα είναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Σας παρακαλώ.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Είναι μία ιδέα και αυτή, κύριε Λαφαζάνη.

Εγώ λοιπόν λέω το εξής: Στο συγκεκριμένο νόμο έχουν γίνει σταθμίσεις και αυτός δεν είναι ένας νόμος αποκομμένος από ένα γενικότερο πλαίσιο προστασίας. Έμποροι, πτωχευτική διαδικασία: Καλύπτονται μέσα από το Πτωχευτικό Δίκαιο και μέσα από τη διαδικασία του άρθρου 99. Ελευθεροεπαγγελματίες: Μπαίνουν στις ρυθμίσεις που κάνει ο ν. 3869, όπως και όλα τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά και έρχεται τούτη εδώ η παρέμβαση η οποία πλέον καλύπτει αυτούς οι οποίοι είναι ενήμεροι. Οι άλλοι δεν έπρεπε να είναι ενήμεροι. Άρα, αυτό θα το δείτε ενταγμένο μέσα σ' ένα πλαίσιο προστασίας που παρέχει πια η πολιτεία για κατηγορίες πολιτών με λόγους που έχουν ψηφιστεί κατά τη διάρκεια της κρίσης που φτιάχνουν ακριβώς μία συνολική «ομπρέλα».

Ας μπούμε σε μία άλλη συζήτηση: Το ακούω αυτό, παραδείγματος χάριν, από τους Ανεξάρτητους Έλληνες, το ακούω σ' έναν ορισμένο βαθμό από το ΣΥΡΙΖΑ: «Προχωρήστε συνολικά σε κούρεμα των δανείων, δηλαδή απομειώστε όλα τα δάνεια, όχι βέβαια τα μη εξυπηρετούμενα, όχι τα καθυστερούμενα, αλλά κάθε δάνειο». Μάλιστα. Δημιουργεί κανένα πρόβλημα κατά τη γνώμη σας αυτό το οριζόντιο κούρεμα; Δημιουργεί κανένα πρόβλημα στις τράπεζες; Ουσιαστικά θα πάμε εμείς και θα απομειώσουμε το 50% -λέω εγώ- του ενεργητικού των τραπεζών, γιατί τα δάνεια είναι το ενεργητικό των τραπεζών. Με τα δάνεια καλύπτεται το παθητικό των τραπεζών που είναι οι καταθέσεις. Αν πάμε εμείς λοιπόν εν τη μεγαθυμία μας τη νομοθετική και κουρέψουμε τα δάνεια στο σύνολό τους στο 50%, αυτό δημιουργεί κανένα πρόβλημα για το τραπεζικό σύστημα ή συνεχίζει το τραπεζικό σύστημα μια χαρά;

Αυτό, λοιπόν, είναι το βασικό ερώτημα που πρέπει να απαντήσετε μ' αυτές τις ωραίες προτάσεις, διότι είναι πολύ εύκολο και ευχάριστο να πεις «αύριο το πρωί κουρεύουμε τα δάνεια κατά 50%», μόνο που θα δημιουργηθεί προφανώς ένα νέο πρόβλημα ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών.

Άρα, εκείνο το οποίο λέτε στην πραγματικότητα είναι ότι οι φορολογούμενοι πρέπει να κληθούν να πληρώσουν ακόμα περισσότερα χρήματα για μία νέα ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών και αυτό γεννά και ένα ερώτημα για τη θέση που ανέπτυξε ο κ. Λαφαζάνης, το πρόβλημα του ιδιωτικού χρέους. Να κουρέψουμε, λέει ο κ. Λαφαζάνης, το ιδιωτικό χρέος εν γένει. Μάλιστα. Το ερώτημα είναι ποιος το πληρώνει αυτό το ιδιωτικό χρέος, εκτός και αν μαζί με την πρόταση του κ. Λαφαζάνη...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Σε ασθενείς και ευάλωτες κοινωνικές ομάδες. Να κουρέψουμε όλους...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Όχι διάλογο, κύριε Λαφαζάνη. Δεν σας διέκοψε κανένας, αν και έβλεπα από τις εκφράσεις τους ότι διαφωνούσαν μ' αυτά που λέγατε. Σας παρακαλώ.

Συνεχίστε, κύριε Βορίδη.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Δυο λεπτά, κύριε Λαφαζάνη. Εγώ δεν σας αδικώ ποτέ.

Ας πάμε λοιπόν στην εκδοχή που παρουσιάζει ο κ. Λαφαζάνης, στις πιο ευάλωτες κατηγορίες που προφανώς βρίσκονται σε μία αντικειμενική οικονομική δυσκολία να αποπληρώσουν. Καλά τα λέω; Μα, τότε γιατί δεν σας καλύπτει ο ν. 3869; Ο ν. 3869 βάζει αυτές τις προϋποθέσεις και δίνει τη δυνατότητα απομείωσης της οφειλής. Γιατί δεν σας καλύπτει ο ν. 3869; Αυτό κάνει, πολλώ δε μάλλον που έρχεται τούτος εδώ ο νόμος, ο οποίος τι λέει: «Τέσσερα χρόνια γι' αυτές τις κατηγορίες ενήμερων». Ο νόμος πάει παραπέρα: όχι καθυστερούμενα, ενήμερων, όχι «κόκκινα», αλλά κανονικά δάνεια. Κάνουμε κάτι περισσότερο απ' αυτό που λέτε.

Αν όμως εννοείτε ότι θα πάτε αύριο το πρωί και θα «τραβήξετε» ένα γενικό κούρεμα, τότε προφανώς στην πραγματικότητα δεν έχετε τη δυνατότητα να απαντήσετε στα ερωτήματα που έρχονται αμέσως μετά για τα ζητήματα τού που βρίσκεται κανείς τα χρήματα, ποιος πληρώνει τελικά αυτά τα χρήματα και πώς μπορεί να υλοποιηθεί αυτή η πολιτική.

Θεωρώ ότι σιγά-σιγά μέσα από αυτόν τον επίπονο διάλογο όλα αυτά τα χρόνια, ο κόσμος δεν τα ακούει εύκολα αυτά γιατί αρχίζει και καταλαβαίνει τις συνέπειες αυτών των εύκολων πολιτικών. Όταν του χαρίζουν πολλά λεφτά αρχίζει κι αναρωτιέται σιγά-σιγά από πού βρίσκονται αυτά τα λεφτά που του χαρίζουν. Και επειδή για πολλά χρόνια του χαρίζανε πολλά λεφτά και κατέληξε στη σημερινή κρίση, γι' αυτό τώρα θέλει περισσότερες εξηγήσεις από όποιον του χαρίζει πολλά λεφτά.

Έρχομαι όμως στο τελευταίο θέμα και κλείνω. Άκουσα να επιχαίρει και ο Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων αλλά και η Αξιωματική Αντιπολίτευση για το ζήτημα της αποσύρσεως της «GAZPROM» από τη διαδικασία αποκρατικοποίησης της ΔΕΠΑ.

Το πρώτο μου ερώτημα, για να είμαστε συνεπείς με την κριτική μας, είναι: Κόπτονται για την αποκρατικοποίηση αυτού που στεναχωριούνται τώρα ή όχι; Διότι έχετε πάρει θέση κατ' επανάληψη εναντίον της αποκρατικοποίησης.

(Θόρυβος από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Σας παρακαλώ, γιατί διακόπτετε;

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Έχετε μπερδέψει τους όρους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Είμαι σίγουρος ότι ο κ. Βορίδης δεν έχει μπερδέψει τους όρους.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Τους έχει μπερδέψει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Εσείς δεν έχετε καταλάβει.

Κύριε Βορίδη, μη δίνετε σημασία στις διακοπές.

(Θόρυβος από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

Σας παρακαλώ. Μη με υποχρεώσετε σε δυσάρεστα μέτρα. Σας παρακαλώ!

Ορίστε, κύριε Βορίδη, έχετε το λόγο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Τώρα, λοιπόν, αρχίζει μια δεύτερη συζήτηση από αυτούς όμως που έχουν μία βασική θέση εναντίον της αποκρατικοποίησης, γιατί οι όροι της αποκρατικοποίησης προφανώς αφορούν αυτούς που είναι υπέρ της αποκρατικοποίησης. Όσον αφορά αυτούς που για λόγους ιδεολογικούς ή για λόγους αρχής είναι εναντίον της αποκρατικοποίησης, η συζήτηση για τους όρους είναι σχετικώς πολυτελής, είναι εκ περισπού.

Πάμε τώρα για το δεύτερο κομμάτι. Διερωτώμαι: δεν είναι σημαντικό να ακολουθήσουμε -σε μια οποιαδήποτε διαδικασία απο-

κρατικοποίησης- μια διαδικασία ανοιχτή, καθαρή και διαφανή; Αυτό δεν είναι το μείζον σε μια διαδικασία αποκρατικοποίησης; Ή θέλετε να μπαίνετε σε συζητήσεις των μερών, υιοθετώντας μάλιστα τη θέση του άλφα ή του βήτα μέρους σε αυτή τη συζήτηση; Έχει αποφασίσει κάποια πτέρυγα της Βουλής να εκπροσωπήσει εδώ επιχειρηματικά συμφέροντα;

Εμείς ενδιαφερόμαστε να γίνει αποκρατικοποίηση. Εμείς ενδιαφερόμαστε να προχωρήσουμε στη διαδικασία με τρόπο καθαρό και διαφανή. Το ποιος επιχειρηματίας θα συμμετάσχει αυτό είναι κάτι στο οποίο δεν θέλουμε και δεν πρέπει να παρέμβουμε.

Εσείς θέλετε να πάρετε θέση σ' αυτήν τη συζήτηση; Διότι να ξέρετε ότι με τον ίδιο τρόπο που λέτε και υιοθετείτε κάποιους ισχυρισμούς, αυτό σημαίνει ότι εμπλέκεστε, αποφασίζετε να εμπλακείτε στους ανταγωνισμούς επιχειρηματικών συμφερόντων. Είναι δικαίωμά σας, αλλά εμείς δεν σας ακολουθούμε σε αυτό.

Μας ενδιαφέρει η αποκρατικοποίηση, μας ενδιαφέρουν οι ιδιωτικοποιήσεις με τρόπο διάφανο και καθαρό. Αυτό διασφαλίζει η Κυβέρνηση, σε αυτό προχωράει και αυτό θα υλοποιήσει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Σας ευχαριστούμε. Θα κρατηθεί και ο δικός σας χρόνος από τη δευτερολογία σας, κύριε Βορίδη.

Το λόγο έχει ο κ. Μαρίας για έξι λεπτά. Επειδή όμως θα πάρει και χρόνο από τη δευτερολογία του, ας έλθει στο Βήμα. Διότι, όπως γνωρίζετε, οκτώ λεπτά δικαιούται κάποιος για να μιλήσει από του Βήματος.

Ορίστε, κύριε Μαριά, έχετε το λόγο.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κύριοι Βουλευτές, να δούμε λίγο πώς έχουν τα θέματα γιατί πρέπει να έχουμε μια κεντρική εικόνα όταν συζητούμε.

Θα ξεκινήσω με την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών και να θυμηθούμε ορισμένα δεδομένα: Πρώτον, γιατί το ποσό της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών έχει προσδιοριστεί στα πενήντα δισεκατομμύρια ευρώ; Γιατί δεν είναι σαράντα ή τριάντα δισεκατομμύρια ευρώ;

Δεύτερον, προτού γίνει η πρόταση, η σκέψη και η απόφαση για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, έγινε -ναι ή όχι;- έλεγχος από την «BLACKROCK» και από άλλες εταιρείες, σε σχέση με την ικανότητα των τραπεζών να αντιμετωπίσουν τα «κόκκινα» δάνεια;

Τρίτη παρατήρηση. Πόσο ποσό προσδιορίστηκε από τα 50 δισεκατομμύρια ότι αφορά τα «κόκκινα» δάνεια; Είναι ή δεν είναι 16 δισεκατομμύρια ευρώ; Δηλαδή, τι έγινε; Ο ελληνικός λαός θα πληρώσει 50 δισεκατομμύρια ευρώ για να γίνει ανακεφαλαιοποίηση, με τον όρο ότι οι ολιγάρχες θα παραμείνουν στη διοίκηση και θα βάλουν και το 10% στην ανακεφαλαιοποίηση.

Σ' αυτά τα 50 δισεκατομμύρια περιλαμβάνονται και 16 δισεκατομμύρια «κόκκινα» δάνεια. Δηλαδή, περιλαμβάνεται η απόφαση ότι ούτως ή άλλως δεν θα πληρωθούν τα «κόκκινα» δάνεια, γι' αυτό γίνεται η ανακεφαλαιοποίηση. Υπάρχει λοιπόν στο κεφάλαιο ένα ποσό 16 δισεκατομμύρια.

Άρα, δεν είναι λογικό, εφόσον ο ελληνικός λαός θα πληρώσει τα 50 δισεκατομμύρια εκ των οποίων τα 16 δισεκατομμύρια είναι «κόκκινα» δάνεια, να υπάρξει κούρεμα των δανείων; Διότι τι θα γίνει τώρα; Θα μπουέ τα 50 δισεκατομμύρια μέσα. Τα 16 αφορούν τα «κόκκινα» δάνεια. Οι ολιγάρχες κρατούν τη διοίκηση, βάζουν το 10%, σώζονται και μετά από λίγα χρόνια παίρνουν και τις τράπεζες ξανά, ενώ έχουν πάρει και 16 δισεκατομμύρια. Γιατί; Διότι θα υποστούν ζημιές από τα δάνεια. Άρα, δεν θα πρέπει να πάρουμε αυτό το ποσό, τουλάχιστον τα 16 δισεκατομμύρια που είναι οι ζημιές των τραπεζών για τα «κόκκινα» δάνεια που θα υποστούν στο μέλλον -όχι που υπέστησαν- τα επόμενα χρόνια οι τράπεζες; Θα υποστούν, λοιπόν, κατά τις μελέτες της Τράπεζας της Ελλάδας 16 δισεκατομμύρια ζημιά. Γιατί; Διότι 16 δισεκατομμύρια δεν θα τους πληρώσουν οι δανειολήπτες. Άρα, λοιπόν; Θα πάρουν λοιπόν το παραδάκι και στο τέλος δεν θα έχουν και τη ζημιά;

Δεν πρέπει να δούμε τη λύση στο ζήτημα αυτό; Για να μην τα ξεχνάμε. Έτσι μπαίνει το θέμα, αν θέλουμε να τα λέμε όλα αναλυτικά.

Δεύτερον, -δεν υπάρχει και πολύς χρόνος- ακούμε για τα στοι-

χία. Θα μείνω μόνο σ' αυτό. Πότε έρχεται το νομοσχέδιο; Έρχεται αφού έχει εγκριθεί από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Εγκρίθηκε στις 25-5. Είναι ένα νομοσχέδιο κομμένο και ραμμένο σ' αυτά που θέλουν οι τράπεζες. Γιατί η ανακεφαλαιοποίηση προϋποθέτει και κάτι άλλο.

Τα 50 δισεκατομμύρια ανακεφαλαιοποίηση είναι χαρτιά του EFSF. Μη νομίζετε ότι είναι ρευστό. Είναι ομόλογα του EFSF που έρχονται. Με τα χαρτιά του EFSF κάνει κουμάντο και η Ευρωπαϊκή Ένωση. Στην επόμενη φάση της ανακεφαλαιοποίησης πρέπει να εμφανίσουν μια λογιστική κατάσταση οι τράπεζες. Τα «κόκκινα» δάνεια πρέπει να τιμολογηθούν. Τα υπόλοιπα δάνεια, τα οποία είναι σε καθυστέρηση, πρέπει να τιμολογηθούν. Γιατί; Διότι οι τράπεζες θέλουν να κάνουν αυτό που ονομάζεται «τιμολογηση δανείων», δηλαδή, να κάνουν ομόλογο τα δάνεια που έχει πάρει ο ελληνικός λαός -securitization στα αγγλικά, για να μην μπερδεύομαστε- και αυτά να τα πουλήσουν ή να τα δώσουν εγγύηση ή να τα δώσουν σε ξένα funds, τα οποία θα μπορούν να έρθουν να τα εισπράξουν αντ' αυτών και να επιβάλουν κατασχέσεις στον ελληνικό λαό.

Γι' αυτό έχει μια ειδική διάταξη μέσα στο νομοσχέδιο που λέει ότι αν τα δάνεια έχουν δοθεί στο εξωτερικό, τότε πρέπει να οριστεί αντίκλιτος εν Ελλάδι, γιατί τα έχουν πουλήσει ή θα τα πουλήσουν.

Άρα, με ένα σμπάρο πολλά τρυγόνια! Δηλαδή και οι τράπεζες θα εμφανίσουν καλύτερη λογιστική κατάσταση και θα έχουν τη δυνατότητα να τα πουλήσουν και όλα αυτά έχοντας πάρει και τα 50 δισεκατομμύρια από τον ελληνικό λαό. Αυτό είναι το θέμα. Αυτή είναι η μεγάλη εικόνα που πρέπει να έχουμε. Αν λοιπόν είναι έτσι τα πράγματα, γιατί να μην μπορούμε στη διαδικασία της σεισάχθειας;

Λέτε ότι αφορά όλους. Μα εδώ έχω ένα έγγραφο της ΕΚ-ΠΟΙΩ που το έδωσα στην επιτροπή και στο οποίο λέει ότι η συγκεκριμένη ρύθμιση αφορά περιορισμένο αριθμό δανειοληπτών. Ποια, λοιπόν, είναι η κατάσταση;

Πρώτον, το δημόσιο χρέος είναι 310 δισεκατομμύρια ευρώ το Μάρτιο του 2013. Το ιδιωτικό χρέος, με βάση αυτήν εδώ την Έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδος στη σελίδα 113, προσδιορίζεται στα 228,3 δισεκατομμύρια ευρώ. Οι επιχειρήσεις έχουν 103,2 δισεκατομμύρια ευρώ οφειλές. Οι ελεύθεροι επαγγελματίες, οι αγρότες και οι ατομικές επιχειρήσεις, που μας ενδιαφέρουν, έχουν χρέος 13,6 δισεκατομμύρια. Οι ιδιώτες έχουν χρέος 104,6 δισεκατομμύρια ευρώ. Περιλαμβάνει μέσα και αυτούς που είναι νοικοκυριά. Εξ αυτών, τα 73,5 δισεκατομμύρια ευρώ είναι στεγαστικά δάνεια και τα 29,5 δισεκατομμύρια ευρώ είναι καταναλωτικά.

Πού είναι το πρόβλημα; Ότι στα καταναλωτικά οι καθυστερήσεις είναι της τάξεως του 38%, δηλαδή 12 δισεκατομμύρια ευρώ περίπου, στα επιχειρηματικά είναι 24 δισεκατομμύρια ευρώ και στα στεγαστικά είναι 15 δισεκατομμύρια ευρώ. «Κόκκινα» δάνεια αξίας 15 δισεκατομμυρίων ευρώ! Σεισάχθεια 50% πόσα είναι; Είναι 7 δισεκατομμύρια ευρώ.

Έχουμε, ήδη, δεχθεί ότι υπάρχει ποσό ύψους 16 δισεκατομμυρίων ευρώ από την ανακεφαλαιοποίηση για τη διαχείριση «κόκκινων» δανείων.

Άρα, ήδη με την πρόταση που εμείς καταθέτουμε, όσα «κόκκινα» δάνεια υπάρχουν σήμερα, μπορούν να μπουν σε μία διαδικασία σεισάχθειας της τάξης του 50% και να παραμείνουν από το ποσό πρόβλεψης της ανακεφαλαιοποίησης άλλα 11 δισεκατομμύρια ευρώ. Αν δεν είχατε δώσει και τα 7 δισεκατομμύρια ευρώ «προϊκα» στην Τράπεζα Πειραιώς για να πάρει την Αγροτική Τράπεζα και είχε αξιοποιηθεί μέρος -μόνο 5 δισεκατομμύρια ευρώ- για την ανακεφαλαιοποίηση, θα υπήρχε η άνεση δύο και τριών δισεκατομμυρίων ακόμη.

Επομένως, η πρότασή μας είναι πολύ συγκεκριμένη. Και αν θα πρέπει να πάμε και στα επιχειρηματικά δάνεια της τάξης των 24 δισεκατομμυρίων ευρώ, πρέπει να δούμε πόσο ποσοστό σεισάχθειας μπορεί να έχουμε εκεί και με ποιες προϋποθέσεις.

Άρα, λοιπόν, εμείς έχουμε πολύ συγκεκριμένη πρόταση, η οποία στηρίζεται σε δεδομένα. Δηλαδή, τα 16 δισεκατομμύρια ευρώ που πλήρωσε ήδη ο ελληνικός λαός, θα τα πάρει πίσω με τη μορφή της σεισάχθειας.

Δεν μπορούν να γίνουν οριζόντιες ρυθμίσεις για όλους; Φυσικά. Πρέπει να δούμε υπό ποιες προϋποθέσεις. Πρέπει να δούμε όρους.

Να σας πω, όμως, και κάτι άλλο; Συζητάμε με νόμο τι πρέπει να κάνουν οι τράπεζες, όταν η κυριότητα πλέον των μετοχών των τραπεζών και η πλειοψηφία ανήκει στο ελληνικό δημόσιο. Τι θα έκανε κάποιος; Θα έβγαζε έξω από τη διοίκηση τους ολιγάρχες, στη συνέχεια θα έβαζε διοίκηση εποπτευόμενη από το κράτος, θα έκανε λογιστικό έλεγχο να δούμε ποιοί πήραν δάνεια και παραδάνεια και τα κόμματα και οι ημέτεροι και αφού ήλεγχε την ιστορία, μόνο τότε θα προχωρούσε στην ανακεφαλαιοποίηση, κάνοντας και τη σεισάχθεια του 50%.

Γιατί δεν το κάνετε αυτό; Ορίστε η διαδικασία η οποία πρέπει να γίνει. Και δεν χρειάζεται να γίνει καμμία εθνικοποίηση, ούτε κρατικοποίηση, διότι σήμερα ιδιοκτήτης των τραπεζών είναι το ελληνικό δημόσιο. Έχει βάλει το 90% του κεφαλαίου.

Άρα, λοιπόν, θα ασκήσουμε τα δικαιώματά μας από το νόμο περί ανωνύμων εταιριών και τραπεζών και θα τελειώσει η ιστορία. Και θα υπάρχουν διοικήσεις που θα ελέγχονται από το κράτος και θα δουλέψουν πράγματι για την ανακούφιση του χρεωζόμενου ελληνικού λαού, τον οποίο πραγματικά έχετε διαλύσει με τα μέτρα που πήρατε.

Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Και για να καταλάβουμε ή να καταλάβετε την πολιτική σας, σας το είπαμε ήδη από αυτό το Βήμα: Πληρώσατε προχθές ομόλογο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας με αέρα κοπανιστό και δώσατε στο Ντράγκι 2.240.000.000 ευρώ «αέρα». Ακόμη κι αν πουλούσαν η ΔΕΠΑ και η ΔΕΣΦΑ, ξέρετε πόσο θα ήταν η είσπραξη; Θα ήταν 1,6 δισεκατομμύρια ευρώ. Καταλαβαίνετε; Με μία κίνηση, με μία διαπραγμάτευση, θα είχαμε διαώσει την όποια πώληση -που δεν έγινε, αλλά εσείς τη θέλατε- το «ξεπούλημα» κατ' εμάς, της ΔΕΠΑ και της ΔΕΣΦΑ.

Να, λοιπόν, πώς γίνεται η διαχείριση. Είναι πολύ απλά τα πράγματα, αν θέλετε να κάνετε τη διαχείριση.

Τώρα έχουμε και άλλη γενιά δανειοληπτών, οι οποίοι είναι οι εγκλωβισμένοι. Διότι αυτοί που πήραν στεγαστικά δάνεια και αγόρασαν σπίτια από το 2006 μέχρι το 2008, τα αγόρασαν με ένα τεράστιο ποσό κι έχουν εγκλωβιστεί. Γι' αυτούς θα υπάρξει μία συγκεκριμένη μέριμνα;

Γι' αυτό λέμε ότι εάν έχεις τη διοίκηση των τραπεζών, αν μπεις σε μία διαδικασία ελέγχου, αν διαθέσεις τα 16 δισεκατομμύρια ευρώ γι' αυτό, τότε θα δεις και τις προϋποθέσεις και τους όρους για διάφορες περιπτώσεις όπως είναι αυτοί εδώ οι εγκλωβισμένοι, όπως είναι άλλοι που έχουν πάρει καταναλωτικά και λέτε, «Καταναλωτικά πήραν, να τα πληρώσουν». Επειδή, όμως, ξέρετε και ασχολείστε με την αγορά, θα γνωρίζετε ότι μέρος των καταναλωτικών δανείων στην ουσία είναι στεγαστικά. Επειδή δεν έβγαине το ποσό του στεγαστικού, έβαζαν κι ένα μέρος με καταναλωτικό.

Γι' αυτό, λοιπόν, τα πράγματα είναι απλά. Εμείς έχουμε συγκεκριμένη πρόταση που λέει ότι χρειάζεται αυτήν την στιγμική διαγραφή του επονείδιστου χρέους. Αυτό είναι το βασικό. Και θα πείτε: Μα γίνεται;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα σας πω, λοιπόν, έναν άλλο τρόπο που εσείς μπορείτε να το κάνετε και τελειώνω μ' αυτό, κύριε Πρόεδρε. Το ΔΝΤ παραδέχτηκε ότι έχει λάθος συνταγή και ζημίωσε την χώρα. Το ίδιο και οι υπόλοιποι της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτή, λοιπόν, η εφαρμογή του μνημονίου οδήγησε σε οικονομική καταστροφή της Ελλάδας. Χάθηκε το 25% του ΑΕΠ. Έκλεισαν εκατό χιλιάδες επιχειρήσεις. Ενάμιση εκατομμύριο άνεργοι. Αυτοκτονίες. Διάλυση της χώρας. Τι θα έκανε ένας σοβαρός άνθρωπος, αυτός που έχει υποστεί τη ζημία από τους δανειστές που του επέβαλαν το μνημόνιο;

Θα έλεγε, λοιπόν: Να στείλω την υπόθεση στην Τράπεζα της Ελλάδος, να μου υπολογίσει την ζημία της ελληνικής οικονομίας, να το αναθέσω στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους με ποιους όρους θα εισπράξω την αποζημίωση από τη ζημία και να φωνάξω τους δανειστές με βάση...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώστε σας παρακαλώ.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Τελειώνω σε μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

...και τη δανειακή σύμβαση που λέει ότι οι διαφορές μεταξύ των δανειστών λύνονται στο δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την πρώτη σύμβαση και στα δικαστήρια του Λουξεμβούργου για τη δεύτερη και τρίτη. Και αφού προσδιορίζαμε τη ζημιά, που πιθανότατα να φτάνει και τα 200 δισεκατομμύρια, θα λέγαμε: «Κύριοι, η ζημιά που έχουμε υποστεί είναι 200 δισεκατομμύρια. Φέρτε τα. Δεν τα έχετε; Γίνεται συμφωνησιμότητα με το δάνειο που μας δώσατε, 230 δισεκατομμύρια.»

Και για να θυμόμαστε και την υπόθεση Παπακωνσταντίνου, θα πω το εξής: Αν ένας Υπουργός Οικονομικών μπορεί να το κάνει αυτό και δεν το κάνει, έχει πρόβλημα διότι θα πρέπει να εξετάσουμε την απιστία περί την υπηρεσία, γιατί έτσι ζημιώνει την ίδια την χώρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει ξανά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αυτή είναι η πολιτική, μια πρόταση που δεν είναι διαγραφή του χρέους. Θέλετε; Τολμάτε; Δεν νομίζω ότι το κάνετε αυτό.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ANEL)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Να υπενθυμίσω ότι πήρατε και το χρόνο της δευτερολογίας σας.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Τριτολογία για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Δεν υπάρχει τριτολογία. Δεν θα προλάβουμε για τριτολογία. Θα έχει πάει 3.00' η ώρα.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής ο κ. Ματθαίοπουλος, έχει το λόγο.

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΤΑΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το θέμα που συζητούμε σήμερα αφορά ένα ακόμα ζήτημα οικονομικής φύσεως και συγκεκριμένα ένα σχέδιο νόμου που προβλέπει τη διευκόλυνση των ενήμερων δανειοληπτών.

Η Χρυσή Αυγή εδώ και χρόνια φώναζε ότι η οικονομική πολιτική που ακολουθεί η συγκυβέρνηση, θα οδηγήσει κάποτε σε σύγχυση και στα πρόθυρα του χάους την ελληνική κοινωνία, έτσι ώστε θα έρθει η στιγμή που κάποτε θα πρέπει το κράτος να μεριμνήσει για τους πολίτες του. Αυτό το κενό υποτίθεται ότι καλύπτεται σήμερα με το σχέδιο νόμου. Θα δούμε, όμως, στη συνέχεια αν πράγματι είναι έτσι.

Βέβαια, στα όσα επιχειρήματα παραθέσαμε γι' αυτό που μόλις προείπα, πολλοί ήταν αυτοί που μας αντιμετώπισαν με καχυποψία ή και με αδιαφορία. Το μέγεθος, όμως, της υποκρισίας εξαντλήθηκε σε αυτό το τελευταίο ανέκδοτο που ακούσαμε όλοι από τα χείλια του ίδιου του Πρωθυπουργού, το περίφημο «success story», σύμφωνα με το οποίο η Ελλάδα μέσα σε λίγους μήνες θα καταφέρει να μπει σε τροχιά ανάκαμψης, θα μπορέσει να παγιώσει τη θέση της στις διεθνείς αγορές και σιγά – σιγά να γίνει μια ισχυρή οικονομία.

Βέβαια, ήρθε η Ελληνική Στατιστική Υπηρεσία για να επιβεβαιώσει αυτά που εμείς λέγαμε ως Χρυσή Αυγή όλο αυτόν τον καιρό και να διαψεύσει τον ίδιο τον Πρωθυπουργό.

Επιγραμματικά θα αναφέρω, με τυχαία σειρά, μερικά από τα στοιχεία τα οποία παρέθεσε η Ελληνική Στατιστική Αρχή: Ύφεση μεγέθους 5,6% για το πρώτο τρίμηνο του 2013. Συρρίκνωση του ΑΕΠ στις τρέχουσες τιμές. Εξαγωγές μειωμένες κατά 2,6%. Αύξηση του πληθωρισμού και εκτίναξη του δημοσίου χρέους.

Με λίγα λόγια, η Ελληνική Στατιστική Υπηρεσία επιβεβαιώνει την πλήρη αποτυχία της οικονομικής σας πολιτικής.

Τι μας λένε όλα αυτά και γιατί παρέθεσα τα στοιχεία που μόλις διάβασα; Για το λόγο ότι υπό αυτές τις συνθήκες θα πρέπει να λειτουργήσει το τραπεζικό σύστημα, έτσι ώστε να εξυπηρετήσει τις ανάγκες των ενήμερων δανειοληπτών.

Βέβαια, αυτό που μόλις διάβασα δεν είναι παρά το πραγματικό έργο της Κυβέρνησης και όχι το ιδεατό. Διότι πολλές φορές ακούμε από τον ίδιο τον Πρωθυπουργό, αλλά και από συνεργάτες του, να λέει: «Μα, δεν έχετε πάρει είδηση ότι φέραμε την επένδυση, ότι έχουμε διασχίσει τα μήκη και τα πλάτη της γης για να φέρουμε και να προσελκύσουμε επενδυτές;»

Ας δούμε, λοιπόν, ποια είναι η δική μας έννοια της επένδυσης και ποια είναι η δική σας.

Εμείς θεωρούμε ότι η παραχώρηση των πηγών πλούτου σε ξένους επενδυτές ή σε ξένους επιχειρηματίες, είναι κάτι το οποίο θα οδηγήσει σε πολύ μεγάλα προβλήματα. Αντιθέτως, θα έπρεπε να γίνει εκμετάλλευση από τον ίδιο τον ελληνικό λαό για όφελος του ίδιου.

Ακόμα, όμως, και με την έννοια που μόλις τώρα έδωσα, η Νέα Δημοκρατία απέτυχε ακόμα και στο αυτονόητο.

Μίλησαν προηγουμένως κάποιοι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι για φιάσκο, για μία ακόμα μεγάλη ήττα στον τομέα της ενέργειας σε ό,τι αφορά τις ρώσικες εταιρείες που απέσυραν το ενδιαφέρον τους, αν και είχαν συμφέρουσες προτάσεις και τιμές σχετικά με την εξαγορά της ΔΕΓΠΑ, ΔΕΣΦΑ. Όχι ότι εμείς δεχόμαστε σαν ιδεατή λύση το συγκεκριμένο. Σε σύγκριση, όμως, με την εταιρεία του Αζερμπαϊτζάν, η οποία αποτελεί χώρα - φυσικό δορυφόρο της Τουρκίας, είναι σαφώς καλύτερη. Ακόμη, όμως, αυτό δεν μπόρεσε να το κάνει πράξη η Νέα Δημοκρατία και η συγκυβέρνηση.

Πολλές φορές εμείς έχουμε κατηγορηθεί ότι βάζουμε εμπόδια στο κυβερνητικό σας έργο, ότι δεν έχουμε προτάσεις κ.ο.κ..

Βέβαια, θα πρέπει εδώ να ανοίξουμε μία παρένθεση και να έρθουμε στο σχέδιο νόμου που αφορά το τραπεζικό σύστημα και τους δανειολήπτες και να δούμε επιγραμματικά, στο μέτρο του δυνατού, όσο μου επιτρέπει ο χρόνος, τι σημαίνει τραπεζικό σύστημα και πώς λειτουργεί αυτό σήμερα στην Ελλάδα.

Κατά πρώτον, θα ήθελα να απαντήσω στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας που απουσιάζει τώρα τον κ. Βορίδη, ο οποίος μίλησε για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών. Είχα την τιμή να εκπροσωπήσω τη Χρυσή Αυγή σε μία πρότερη συζήτηση που είχαμε κάνει για το ίδιο θέμα και είχα παραθέσει κάποια στοιχεία, τα οποία, δυστυχώς, επιβεβαιώθηκαν.

Κατ' αρχάς, η ανακεφαλαιοποίηση δεν έγινε επειδή θέλουμε να διασώσουμε το τραπεζικό σύστημα. Ουδέποτε κανείς έφερε μία πειστική απόδειξη για να μας πείσει ότι οι τράπεζες κινδυνεύουν. Αντιθέτως, δώσαμε περίπου 35 δισεκατομμύρια ευρώ σε χρεοκοπημένα ιδιωτικά χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, διότι δεν είχαν μεγάλη κερδοφορία σε σχέση με προηγούμενες χρονιές.

Αυτό τι συνεπάγεται; Ότι δεν έκλεβαν αρκετά τον ελληνικό λαό. Κι επειδή ήθελαν να αυξήσουν τα χρέη τους, ζήτησαν ανακεφαλαιοποίηση.

Επιπλέον μίλησε –προφανώς έχει κάνει κάποια μαθήματα λογιστικής- για το ενεργητικό και το παθητικό των τραπεζών, λέγοντας ότι οι μεν καταθέσεις είναι στο παθητικό κι αν κουρευτούν αυτές οριζόντια, θα καταρρεύσει το τραπεζικό σύστημα. Τότε, με ποια λογική οριζόντια πρέπει να πληρώνει ο ελληνικός λαός 35 δισεκατομμύρια ευρώ φέσι για τράπεζες οι οποίες τόσα χρόνια λειτουργούν τοκογλυφικά εις βάρος του;

Ένα πολύ απλό ερώτημα, το οποίο πρέπει κάποτε να απαντηθεί: Οι τράπεζες είναι αιώνιες; Είναι ισοβίαιες; Μιλώ για τις ιδιωτικές. Ποια διαφορετική τύχη πρέπει να έχει ένας επιχειρηματίας στον ιδιωτικό τομέα, που δεν πηγαίνει καλά η δουλειά του και βάζει λουκέτο και ενδεχομένως να καταλήξει στη φυλακή, από μία ιδιωτική τράπεζα, η οποία καταχράται τις καταθέσεις των καταθετών ή πολλές φορές βγάζει τα χρήματα σε άλλες τράπεζες ή υπεράκτιες εταιρείες κι όχι μόνο δεν βάζει λουκέτο και δεν μπαίνει φυλακή, αλλά αντιθέτως ανακεφαλαιοποιούνται με 35 δισεκατομμύρια ευρώ, σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία;

Άρα, λοιπόν, δεν μας φταίει το τραπεζικό σύστημα. Φταίει ο τρόπος διαχείρισης, ο οποίος παραμένει, δυστυχώς, διεφθαρμένος σε όλα τα επίπεδα διοίκησης.

Εδώ, όμως, θα πρέπει να κάνω και μία άλλη παρένθεση, καθώς θεωρώ ίσως τη μοναδική ευκαιρία να δώσω κάποια στοιχεία, γιατί έχω καταθέσει με τη μορφή επίκαιρης ερώτησης τέσσερις ολόκληρες φορές ένα ερώτημα το οποίο τότε ήταν επίκαιρο - θεωρώ ότι παραμένει και σήμερα επίκαιρο - σχετικά με την εγγύηση των καταθέσεων της τάξεως των 100.000 ευρώ των Ελλήνων καταθετών.

Αν μου απαντήσει ο κύριος Υπουργός ότι ο προϊστάμενός του ήταν ο πρώτος που είπε ότι δεν διατρέχει κίνδυνο, θα του απαντήσω ότι για μένα είναι η πρώτη αιτία να ανησυχώ, γιατί είναι ο πιο αποτυχημένος Υπουργός Οικονομικών των τελευταίων ετών. Είναι, όμως, και πρόσφατο το παράδειγμα της Κύπρου,

όπου τα ίδια έλεγαν οι Κύπριοι εκεί, ότι δεν υπάρχει κανένας κίνδυνος και ξαφνικά κουρευτήκαν οι καταθέσεις εστιθελικά.

Αν ανατρέξετε, όμως, στο Σύνταγμα, θα δείτε ότι η απαλλοτρίωση –έτσι ονομάζεται η συγκεκριμένη πράξη- γίνεται μόνο για περιπτώσεις για τις οποίες πρέπει να διασφαλιστεί το δημόσιο συμφέρον.

Επομένως, θα πρέπει να ομολογήσετε ένα και μόνο πράγμα: Ότι για εσάς δημόσιο συμφέρον είναι η με κάθε τρόπο επένδυση των τραπεζών σε βάρος του κυπριακού ή αντίστοιχα του ελληνικού λαού.

Παρακαλώ η σχετική ερώτηση να κατατεθεί στη Βουλή.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αρτέμιος Ματθαίουπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα ερώτηση, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επιπλέον, έχουμε την εντύπωση ότι εδώ υπάρχει ένα ιδιαίτερο πελατειακό καθεστώς. Υπάρχει ένα αφεντικό κι ένας υπηρέτης. Και θα δούμε ποιο ρόλο παίζει το κράτος και ποιο ρόλο παίζει η τράπεζα.

Θεωρούμε, λοιπόν, ότι το κράτος δικαίως είναι τόσο πλουσιοπάροχο απέναντι στις τράπεζες, γιατί και αυτές με τη σειρά τους -η κάθε ιδιωτική τράπεζα- δίνουν κάποια μπόνους, να το πω έτσι απλά.

Πρώτον, οι τράπεζες είναι αυτές οι οποίες με την ανοχή της πολιτείας προβαίνουν σε κατ' εξακολούθηση και κατά συνείδηση πράξεις φοροδιαφυγής. Είναι ένα έγκλημα για το οποίο ο μέσος Έλληνας μεροκαματιάρης θα καταλήξει στη φυλακή, ενδεχομένως, για φοροδιαφυγή της τάξεως των 500 ή 1.000 ευρώ. Όσον αφορά, όμως, τα δισεκατομμύρια που μπαίνουν σε λογαριασμούς και με το πρόσχημα των απορρήτων πληροφοριών, η δικαιοσύνη δεν μπορεί να βρει ούτε έναν τέτοιο φοροφυγά. Η λεηλασία του πλούτου, όπως αυτή περιγράφηκε πάρα πολύ εμπεριστατωμένα από τον ειδικό αγορητή, το συναγωνιστή Παναγιώταρο, και πρακτικές τοκογλυφίας, κατά τις οποίες οι τράπεζες χρεώνουν πάνω από το τραπεζικό επιτόκιο το οποίο είναι σήμερα 6%, είτε σε καταναλωτικά δάνεια είτε σε στεγαστικά. Και, όμως, καμμία νομοθεσία δεν ήταν ικανή να αγγίξει τις τράπεζες οι οποίες κάνουν τέτοια εγκλήματα.

Οι τράπεζες, όμως, δεν είναι αυτές οι οποίες «μπουκώνουν» με μπόλικο ζεστό χρήμα τα κόμματα σας; Πόσα δισεκατομμύρια ευρώ χρωστάει η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ συνολικά; Διακόσια ογδόντα δισεκατομμύρια ευρώ. Άρα, για ποιο λόγο να πειράξετε τους προστάτες σας; Αυτοί σας ταΐζουν.

Στην ίδια μοίρα, επίσης, βρίσκονται και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, που είναι άνθρωποι οι οποίοι εκπέμπουν παράνομα πανελλαδικά, οι οποίοι χρωστάνε δισεκατομμύρια ευρώ στις τράπεζες και στο δημόσιο, δεν δίνουν Βήμα στη Χρυσή Αυγή, αν και αυτή εκπροσωπεί, σύμφωνα με τις τελευταίες μετρήσεις, πάνω από ένα εκατομμύριο Έλληνες, αλλά δίνουν Βήμα -όποτε το θελήσουν αυτοί- σε κόμματα της τάξεως του 1% -1,5% κ.ο.κ..

Οι μεγαλοεργολάβοι είναι μια ξεχωριστή περίπτωση, οι οποίοι έχουν μια άλλου είδους σχέση με τις τράπεζες. Δεν χρειάζεται να αναλύσουμε περαιτέρω το συγκεκριμένο γεγονός.

Με λίγα λόγια, κόμματα, Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, μεγάλες και εξέχουσες προσωπικότητες τρώνε στο ίδιο τραπέζι με τους τραπεζίτες και όλα βαίνουν καλώς. Και, φυσικά, ο λογαριασμός πάει στο κορόιδο, τον Έλληνα πολίτη.

Αλλά φτάσαμε πλέον στο σημείο να λέμε ότι οι τράπεζες όχι μόνο δεν μας κλέβουν, αλλά είναι και θύματα.

Επαναφέρω ξανά το ζήτημα που έθιξε ο κ. Βορίδης ότι ο δανειολήπτης ο οποίος θα πήγαινε να κάνει μια ρύθμιση, δεν έχει τη δυνατότητα να την κάνει γιατί το κράτος δεν του παρέχει αυτήν τη δυνατότητα. Τώρα, με αυτό το νομοσχέδιο, θα είναι στην ευχάριστη θέση να πει στην τράπεζα: «Όχι μόνο θα μου εξυπηρετήσεις το συμφέρον μου, αλλά είναι και κατοχυρωμένο δικαίωμα, επειδή έτσι αποφάσισε η Βουλή των Ελλήνων». Δηλαδή, δεν έχει ακούσει ο κ. Βορίδης και οι υπόλοιποι εδώ μέσα όσον αφορά τα στεγαστικά δάνεια ότι εάν κάποιος δεν πληρώσει φερ' ειπείν δύο ή τρεις δόσεις και η δόση αντιστοιχεί συνολικά στο ποσό των 1.000 ευρώ, η τράπεζα προβαίνει σε διαταγή πληρωμών για το ποσό αυτό συν τις άληκτες δόσεις, δηλαδή όλες τις υπόλοιπες

μελλοντικές δόσεις που δεν έχουν πληρωθεί; Αυτό είναι κάτι το οποίο το γνωρίζει ο κάθε ένας που έχει πάρει ένα στεγαστικό δάνειο. Δηλαδή, η τράπεζα ζητάει πράγματα τα οποία δεν έπρεπε να ζητάει. Προφανώς, όμως, δεν έχετε ακούσει ούτε και αυτό το μεγάλο σκάνδαλο!

Για να κλείσω σιγά-σιγά, λοιπόν, θεωρώ ότι το παρόν σχέδιο νόμου σαφώς και βρίσκεται στη λάθος κατεύθυνση, ακριβώς γιατί δεν προασπίζεται τα πραγματικά συμφέροντα του ελληνικού λαού. Ο τίτλος «ευνοϊκή ρύθμιση» είναι πραγματικά ειρωνικός και για γέλια, γιατί εάν φτάσουμε στο σημείο να λέμε ότι θα μας κλέβουν οι τραπεζίτες και θα λέμε «ευχαριστώ, είναι ευνοϊκή μεταχείριση», τότε δεν τολμώ να σκεφτώ πώς θα ήταν η δυσμενής μεταχείριση εκ μέρους των τραπεζών.

Δεν είμαστε συμμετοχοί και συνένοχοι στη νομιμοποίηση του εγκλήματος που διαπράττουν κατ' εξακολούθηση τα τραπεζικά ιδρύματα. Και για το λόγο ότι διαφωνούμε, θα πρέπει να προτείνουμε και ως Χρυσή Αυγή κάποιες συγκεκριμένες προτάσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η Χρυσή Αυγή καταθέτει τροπολογία με αριθμό 562 –θα αναλυθεί αργότερα- σχετικά με το κούρεμα της οφειλής των ανδρών και γυναικών που υπηρετούν στις Ένοπλες Δυνάμεις και στα Σώματα Ασφαλείας και το κούρεμα των οφειλών των καταθέσεων των συγγενών σε πρώτο βαθμό.

Επομένως, κλείνοντας, υπερθεματίζουμε και τονίζουμε για πολλοστή φορά ότι θα πρέπει να γίνει ανακεφαλαίωση των νοικοκυριών και όχι των τραπεζών. Αυτό είναι το τουλάχιστον μικρότερο ηθικό που έχετε να κάνετε ως Κυβέρνηση, αν θέλετε να λέγεστε Κυβέρνηση του ελληνικού λαού.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της ΔΗΜΑΡ κ. Τσοούκαλης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Σύμφωνα, λοιπόν, με την εικόνα της Ολομέλειας, η Αντιπολίτευση καταψηφίζει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο με το βασικό επιχείρημα ότι δεν περιλαμβάνει περισσότερους στη ρύθμιση, ότι θα θάλαμε να είναι πολύ περισσότεροι αυτοί που περιέχονται στη ρύθμιση.

Έτσι, λοιπόν, ένα πολυαναμενόμενο νομοσχέδιο, το οποίο ήταν αποτέλεσμα μιας διαπραγμάτευσης, έρχεται σήμερα να αξιολογηθεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει, όμως, να έχουμε υπ' όψιν μας ότι όταν τοποθετούμαστε επί τέτοιων νομοσχεδίων, θα πρέπει να έχουμε γνώση του πλαισίου μέσα στο οποίο το συγκεκριμένο νομοσχέδιο έχει διαμορφωθεί. Κι αυτό δεν αφορά μόνο την Αντιπολίτευση. Αφορά και την Κυβέρνηση.

Σαν Δημοκρατική Αριστερά επιθυμούμε όποιος Υπουργός τοποθετείται επί συγκεκριμένου νομοσχεδίου, να θέτει το πλαίσιο. Παραδείγματος χάριν, ωςλείπων εκφράσεις όπως «ρηγική-λευθο», «θεσμικά προωθημένο», «ανατρεπτικό». Υπάρχουν τέτοιες εκφράσεις στην αιτιολογική έκθεση. Τα πράγματα πρέπει να ειπωθούν απλά, γιατί όταν λέγονται απλά έρχονται σε δύσκολη θέση κι αυτοί οι οποίοι το αρνούνται.

Τα πράγματα, λοιπόν, είναι συγκεκριμένα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υφυπουργέ, όλα τα κόμματα έχουν καταθέσει τις προτάσεις τους για το μεγάλο θέμα του ιδιωτικού χρέους στη χώρα. Έχουν καταθέσει τις προτάσεις τους και προεκλογικά και μετά τις εκλογές. Οι προτάσεις αυτές έχουν τεθεί σε διαβούλευση. Γνωρίζει ο καθένας τι έχει πει. Όλοι οι πολίτες το γνωρίζουν αυτό. Έχει καταθέσει και η Νέα Δημοκρατία. Έχει καταθέσει και το ΠΑΣΟΚ και η Δημοκρατική Αριστερά δύο προτάσεις νόμου.

Σας το λέω ευθέως: Όσες προτάσεις κατατέθηκαν από την Αντιπολίτευση, η Δημοκρατική Αριστερά τις αποδέχεται. Είναι προτάσεις οι οποίες θα έλυναν το πρόβλημα του ιδιωτικού χρέους. Μήπως, όμως, θα πρέπει να είμαστε πιο ρεαλιστές και πιο προσγειωμένοι;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από αυτό εδώ το Βήμα το μήνα Σεπτέμβριο σε ομιλία μου για το θέμα αυτό είχα αναφέρει -είναι γραμμένο στα Πρακτικά- ότι σε όλες τις κοινωνικές επαναστά-

σεις, σε όλες τις κοινωνικές ανατροπές, η ενέργεια που προηγήθηκε των κοινωνικών ανακατατάξεων ήταν η σεισάχθεια. Δεν χρειάζεται να αναφέρω συγκεκριμένες ιστορικές περιόδους. Σεισάχθεια, λοιπόν, έχει τεθεί εκ των πραγμάτων.

Και επειδή δεν ακούστηκε από κανέναν, να θυμίσω ότι κούρεμα του ιδιωτικού χρέους έχει θέσει και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και το προτείνει και πιέζει και την Ευρώπη. Έτσι δεν είναι; Έτσι ακριβώς. Έχει τεθεί. Μήπως, όμως, θα πρέπει, για να είμαστε ρεαλιστές, να δούμε και το πλαίσιο μέσα στο οποίο θα γίνει όλο αυτό;

Ο εκπρόσωπος της Ένωσης Ελληνικών Τραπεζών στην Επιτροπή κοστολόγησε την πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ για το κούρεμα και την αναδιάρθρωση των ιδιωτικών δανείων στα 16 δισεκατομμύρια. Αυτό είναι το ποσό.

Ο κ. Μαριάς, βέβαια, ως σύγχρονος Μέγας Αλέξανδρος, κάταφερε και έκοψε το γόρδιο δεσμό. Δεν τον έλυσε, τον έκοψε. «Τρεις στο λάδι, τρεις στο ξύδι, έξι στο λαδόξυδο»!

Οικονομολόγοι μίλησαν προηγουμένως. Μίλησε ο κ. Σταθάκης. Δεν είχε, όμως, αυτήν τη αντίληψη, ότι μπορεί με τόσο εύκολο τρόπο να λύσει αυτό το γόρδιο δεσμό. Μιλάμε, λοιπόν, για ένα γόρδιο δεσμό.

Αυτήν τη στιγμή θέλω να επαναφέρω στη μνήμη κάποιων μια κρίσιμη αναφορά του κ. Σταθάκη στην επιτροπή, ότι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο έχει διαμορφωθεί υπό το βάρος του τραπεζικού συστήματος. Ναι, έχει διαμορφωθεί υπό το βάρος του τραπεζικού συστήματος. Είναι γεγονός. Το θετικό είναι, βεβαίως, ότι στη συζήτηση που έχει γίνει, λίγο - πολύ όλη η Αντιπολίτευση -σχεδόν όλη η Αντιπολίτευση, γιατί δεν θέλω να παρεξηγηθώ- πλέον έχει προσχωρήσει στην κοινή άποψη ότι πρέπει να γίνει ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών. Με ποιους όρους και με τι συνεπακόλουθα, είναι άλλο θέμα. Συμφωνεί, όμως, ότι πρέπει να γίνει ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών. Διότι πρέπει να θυμίσω μια συζήτηση που είχαμε εδώ το μήνα Οκτώβριο όπου αμφισβητείτο και αυτό.

Έτσι, δεν υπάρχει δικαιολογία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην άρνηση του νομοσχεδίου μόνο και μόνο επειδή δεν περιλαμβάνει όλους αυτούς τους οποίους εμείς θέλαμε. Εμείς τους θέλαμε όλους. Το είχαμε προτείνει. Με καλή διάθεση λέμε ότι ο αρμόδιος Υπουργός έκανε τη διαπραγματεύση. Αυτό είναι το αποτέλεσμα. Μπορούμε, όμως, να απαντήσουμε στις εκατόν πενήντα χιλιάδες παραδείγματα χάριν που ίσως να εξυπηρετεί η συγκεκριμένη ρύθμιση, ότι εμείς καταψηφίζουμε αυτήν τη ρύθμιση επειδή θέλαμε να είναι κι άλλο;

Η Δημοκρατική Αριστερά κατέθεσε προτάσεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι οποίες είναι αυτονόητες. Όμως, θα πρέπει να καταλάβει και η Κυβέρνηση και όλοι οι Υπουργοί ότι κάποια στιγμή θα πρέπει στο επίπεδο των διαπραγματεύσεων να θυμίσουν σε κάποιους από την τρόικα ότι υπάρχουν και κάποια πράγματα αυτονόητα που άπτονται και της εφαρμογής του Συντάγματος. Κανένας δεν μπορεί να πείσει κανέναν από εμάς για ποιο λόγο, παραδείγματος χάριν, οι επαγγελματίες δεν πρέπει να είναι σ' αυτήν τη ρύθμιση.

Και θα ήθελα εδώ να μου επιτρέψει ο απών αυτήν τη στιγμή κ. Χατζηδάκης, να πω ότι οι ελεύθεροι επαγγελματίες δεν είναι μόνο οι γιατροί του Κολωνακίου. Υπάρχουν δεκάδες χιλιάδες επαγγελματίες οι οποίοι κινούνται στο πλαίσιο των προλεταρίων. Δεν είναι όλοι οι ελεύθεροι επαγγελματίες ίδιοι. Για ποιον λόγο ένας ελεύθερος επαγγελματίας, ο οποίος έχει πάρει ένα δάνειο παραδείγματος χάριν στεγαστικό, πρέπει να έχει δυσμενέστερη μεταχείριση από έναν μισθωτό του ιδιωτικού τομέα που έχει πάρει δάνειο; Και γιατί παραδείγματος χάριν, ο συνταξιούχος είτε του ιδιωτικού είτε του δημοσίου τομέα -εάν δεν κάνω λάθος, έτσι είναι- να έχουν κοινή ρύθμιση αλλά ο δημόσιος υπάλληλος ο οποίος πιθανόν να χάσει τη δουλειά του, να μην μπορεί να ενταχθεί; Ή γιατί να μην μπορούν να ενταχθούν τα δάνεια του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων; Ποια είναι η διαφορά;

Θέλετε να δείτε και τον άλλον παραλογισμό σε σχέση με τους εμπόρους, τους μικροεπιχειρηματίες, τους μικροβιοτέχνες; Ένας έμπορος πήρε ένα δάνειο, ενώ ήταν μισθωτός και στη συνέχεια έγινε έμπορος. Ε, δεν μπορεί να ενταχθεί στη ρύθμιση, επειδή τη στιγμή που εντάσσεται στη ρύθμιση είναι έμπορος, ενώ όταν

πήρε το δάνειο ήταν μισθωτός. Ένας έμπορος όμως που πήρε το δάνειο ως έμπορος, ολοκλήρωσε πριν από ένα χρόνο την επαγγελματική του σταδιοδρομία, περάτωσε τη δραστηριότητά του κανονικότερα, χωρίς να χρωστάει, θα μπορέσει να ενταχθεί.

Και ποια είναι η δικαιολογία για το ότι ένας έμπορος δεν μπορεί να ενταχθεί επειδή, λέει, προβλέπεται γι' αυτόν η διαδικασία της πτώχευσης; Μα, αυτό που προτείνεται είναι πρόταση για να διασώσει το ακίνητό του και αν θέλετε -για να το προχωρήσω και να μιλήσω πιο κυνικά- να το διασώσει για να το βρει πιθανόν ο άλλος κατά τη διάρκεια της πτωχευτικής διαδικασίας. Αυτοί είναι παραλογοισμοί.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **MARIA ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ**)

Συζητάμε γι' αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί δυστυχώς αυτή εδώ η χώρα δεν έχει στοιχεία. Ακόμα, μέχρι αυτήν τη στιγμή δεν γνωρίζουμε στοιχεία. Και το παράδοξο, για να δείτε ποιο είναι το πρόβλημα του ελληνικού δημοσίου, το οποίο διαχειρίζεται και η ίδια η Κυβέρνηση, είναι ότι μας παρουσίασε στοιχεία η Ένωση Ελληνικών Τραπεζών τα οποία δεν περιείχοντο στην αιτιολογική έκθεση, στοιχεία τα οποία ίσως να ήταν ενδεικτικά για όλη την εξέλιξη της συγκεκριμένης ρύθμισης.

Θέλω να σταθώ λίγο στο δεύτερο κεφάλαιο, για τη μεταρρύθμιση, βελτίωση του νόμου Κατσέλη.

Επειδή τυχαίνει και λόγω επαγγέλματος να γνωρίζω όλη αυτήν τη διαδικασία, η οποία ουσιαστικά μετεξελίχθη για ένα πολύ μεγάλο μέρος οφειλετών στην Κολυμβήθρα του Σιλβάμ προκειμένου να απολαύσουν τα προνόμια, θα πρέπει να είμαστε πάρα πολύ προσεκτικοί στην κριτική που κάνουμε για τις συγκεκριμένες ρυθμίσεις.

Σύμφωνα με τα στοιχεία τα οποία διαθέτουμε, από τις αποφάσεις που βγήκαν το 50% επέτυχαν την ένταξή τους στη συγκεκριμένη ρύθμιση. Το 50% απορρίφθηκε λόγω έλλειψης τυπικών στοιχείων, το οποίο σημαίνει ότι ακόμα και αυτοί οι οποίοι δεν είχαν τις προϋποθέσεις, εντάσσονται στη συγκεκριμένη διαδικασία ενώ περίμεναν έξι-επτά χρόνια μέχρι να ολοκληρωθεί η διαδικασία προκειμένου να πετύχουν τη ρύθμισή τους.

Αυτά πρέπει να τελειώνουν. Οριζόντιες ρυθμίσεις δεν μπορούν να υπάρχουν. Και δεν μπορεί κανένα κόμμα και κυρίως κόμματα της Αριστεράς, να υιοθετούν οριζόντιες ρυθμίσεις. Επίσης, δεν μπορεί να υιοθετηθεί ως ρύθμιση η οριζόντια περικοπή δανείων. Αυτό είναι αδύνατον να συμβεί. Είναι άδικο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε. Γι' αυτό, λοιπόν, η διαδικασία του νόμου Κατσέλη πρέπει να βελτιωθεί, πρέπει να τύχει ιδιαίτερης προσοχής, γιατί η διακακοδοτική κρίση είναι αυτή η οποία πραγματικά προσφέρει όλα τα προνόμια αυτά με δίκαιο τρόπο. Αυτό, λοιπόν, το οποίο πρέπει να γίνει κατανοητό, κύριε Υφυπουργέ - και αυτό περίμενα από εσάς να πείτε- είναι ότι αυτό το νομοσχέδιο δεν κλείνει το θέμα. Απλώς δίνει, προσφέρει, μια ανακούφιση, μια ανάσα σε ένα μικρό αριθμό συμπολιτών μας. Μένουν πολλά να γίνουν ακόμα. Πρέπει να γίνει αναδιάρθρωση με δίκαιο τρόπο, με συγκεκριμένα κριτήρια, τα οποία θα ανακουφίσουν και θα προσφέρουν πραγματικά τη «Σεισάχθεια» αυτή που όλοι επιθυμούμε.

Δεν έκλεισε το θέμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Αυτό το οποίο πρέπει να πούμε με τον πλέον κατηγορηματικό τρόπο είναι ότι αμέσως μετά την επιτυχή ολοκλήρωση της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών, τα θέματα πρέπει να επανέλθουν. Οι τράπεζες οφείλουν σε πολλούς δανειολήπτες και δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι μέχρι το 2009 ουσιαστικά, διαμόρφωσαν αυτήν την ασύδοτη κατάσταση, για την οποία έχει πληρώσει πολλά ο ελληνικός λαός και ολόκληρη η Ελλάδα.

Επί της αρχής είμαστε θετικοί, όσον αφορά το συγκεκριμένο νομοσχέδιο και θα τοποθετηθούμε επί των άρθρων.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρούχα): Ορίστε, κυρία Πρόεδρε, έχετε το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ο κύριος Υπουργός δεν είναι

εδώ;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΚΟΡΔΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Είναι εδώ, έξω από την Αίθουσα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Πείτε του αν θέλει να έρθει.

Ήθελα να εκφράσω την ικανοποίησή μου γιατί αποσύρθηκε η παράγραφος 2, της κυβερνητικής τροπολογίας για τον έλεγχο των «πόθεν έσχες» και τον αναδρομικό έλεγχο των διατελεσάντων Πρωθυπουργών, Αρχηγών κομμάτων κ.λπ..

Όπως είπα, η προθεσμία που ορίζεται για την ολοκλήρωση του έργου της επιτροπής, δεν είναι αποκλειστική. Κατά συνέπεια δεν χρειαζόταν η παράταση. Εν πάση περιπτώσει, εφόσον το ζητάει η επιτροπή, ας γίνει μέχρι 30 Ιουνίου, όπως είναι η παράγραφος 1.

Από εκεί και πέρα, εφόσον τίθενται ζητήματα συγκέντρωσης στοιχείων, δηλώσεων κ.λπ. των ελεγχόμενων, μόνο παράταση από 30 Ιουνίου του 2013 μέχρι 30 Σεπτεμβρίου του 2013, εάν ο Υπουργός συμφωνήσει. Μόνο σε αυτό. Δηλαδή, η παράγραφος 1 μένει, η παράγραφος 2 διαγράφεται και προστίθεται μετά την παράγραφο 1 πως «η προθεσμία της 30^{ης} Ιουνίου για την υποβολή δηλώσεων των ελεγχόμενων, παρατείνεται μέχρι 30^{ης} Σεπτεμβρίου 2013».

Επιμένω στην κατάργηση αυτής της διάταξης - όπως ίσχυσε πρώτα με τροπολογία που κατέθεσα- με την οποία ορίζεται ότι δεν συνιστά απιστία η δανειοδότηση νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, ιδιωτικού δικαίου, του ευρύτερου δημόσιου τομέα, όπως αυτός οριοθετείται από το νόμο. Αυτή η διάταξη διαδόθηκε -και δυστυχώς και εδώ μέσα στη Βουλή καταγγέλλθηκε- ότι αφορά τα κόμματα. Διαπιστώνεται τώρα ότι δεν αφορά κόμματα, αλλά εκκρεμούν στις εισαγγελικές αρχές στη χώρα πολλές υποθέσεις απιστίας για δάνεια που έχουν δοθεί σε νομικά πρόσωπα, όπως δήμους που είναι στον δημόσιο τομέα.

Εγώ περίμενα ότι αυτή η τροπολογία θα υποστηριζόταν και από όσους φώναζαν εκείνο το βράδυ, αλλά τους βλέπω απόντες..

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Εδώ υπάρχει ο μεγάλος μύθος ότι τα κόμματα λεηλάτησαν τη χώρα. Αλλά, εάν τα κόμματα οφείλουν στις τράπεζες, πάει να πει ότι όπου υπήρξαν άνθρωποι που έβαλαν το δάκτυλο στο μέλι, το έβαλαν για τον εαυτό τους. Όχι, τα κόμματα γενικά ώστε να αυτοκαταγγорούνται τα εκατομμύρια των οπαδών των διαφόρων κομμάτων που δεν ασχολούνται με τη διαχείριση των οικονομικών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρίες Πρόεδρε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Εάν, λοιπόν, η Κυβέρνηση κρίνει ότι αυτό το θέμα πρέπει να απασχολήσει τη Βουλή, δεν πρέπει να γίνει εκ πλαγίου, όπως έγινε. Και ιδού που οδήγησε, στο αντίθετο αποτέλεσμα και στη διευκόλυνση διαφόρων που είναι στο εδώλιο ή θα κάτσουν για απιστία. Ας έρθει εδώ και ας προτείνει να συζητήσουμε τα οικονομικά των κομμάτων και η Βουλή να αποφασίσει αναλόγως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρίες Πρόεδρε.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νίκος Καραθανασόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Βεβαίως, διαφορετικά είχα σκοπό να ξεκινήσω, αλλά με την τελευταία παρέμβαση, θα καταφύγω σε μια θρησκευτική διδαχή. «Ουαί υμίν, γραμματείς και Φαρισαίοι υποκριτές».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Συμφωνώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτή είναι η βασική διδαχή και πρέπει να βγάλουμε συμπέρασμα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Πού το απευθύνετε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ, δεν σας διέκοψα. Επιτρέψτε μου.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Αφού το λέτε, κάπου το απευθύνετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Και από αυτήν την άποψη, λοιπόν, για να μην υπάρχει παρεξήγηση, το ΚΚΕ δηλώνει ότι την εισηγμένη τροπολογία την οποία υπογράφετε, εμείς την στηρίζουμε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Εντάξει.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Να είμαστε καθαροί.

Ένα ζήτημα όμως είναι αυτό και άλλο ζήτημα είναι αυτή η θρησκευτική διδαχή.

Δεύτερο ζήτημα. Επιτρέψτε μου έναν σχολιασμό με βάση και τις εξελίξεις της επικαιρότητας για την υπόθεση του διαγωνισμού ΔΕΠΑ και ΔΕΣΦΑ. Εμείς ως ΚΚΕ -το γνωρίζετε πάρα πολύ καλά- είμαστε αντίθετοι στις ιδιωτικοποιήσεις συνολικά και των συγκεκριμένων δύο επιχειρήσεων, χωρίς ταυτόχρονα να καλλιεργούμε αυταπάτες στον κόσμο και τους εργαζόμενους για το χαρακτήρα και το ρόλο μιας δημόσιας επιχείρησης, οποιασδήποτε δημόσιας επιχείρησης, η οποία λειτουργεί σε συνθήκες απελευθέρωσης της αγοράς, ανταγωνιστικότητας και καπιταλιστικού κέρδους και της οποίας ο βασικός σκοπός και αποστολή δεν μπορεί να είναι άλλος παρά η ικανοποίηση των στρατηγικών επιλογών του καπιταλιστικού κράτους ως συλλογικού καπιταλιστή, δηλαδή των επιλογών αυτών που εξυπηρετούν τις ανάγκες των μονοπωλιακών ομίλων, των ιδιωτικών μονοπωλιακών ομίλων και των πολυεθνικών.

Γιατί -βεβαίως, θα μου πείτε- είστε αντίθετοι στις ιδιωτικοποιήσεις ως ΚΚΕ; Γιατί, θεωρούμε πρώτον ότι μέσα από αυτήν τη διαδικασία θα επιδεινωθεί περαιτέρω η θέση των εργαζόμενων όπως άλλωστε έχει επιβεβαιωθεί από την ίδια τη ζωή -γιατί ιδιωτικοποιήσεις έχουμε γνωρίσει τα προηγούμενα χρόνια ουκ ολίγες και δεύτερον γιατί αυτές οι ιδιωτικοποιήσεις θα επιδεινώσουν, θα χειροτερέψουν δηλαδή τους όρους κάτω από τους οποίους ικανοποιούνται οι λαϊκές ανάγκες.

Βεβαίως, όμως, υπάρχει και ένα άλλο ζήτημα. Η εξέλιξη αυτή σε σχέση με τους διαγωνισμούς, επιβεβαίωσε αυτό το οποίο έλεγε το ΚΚΕ, την προειδοποίηση την οποία απηύθυνε, ότι η στρατηγική επιλογή της αστικής τάξης της χώρας μας για να μετατραπεί η Ελλάδα σε ενεργειακό κόμβο και η ταυτόχρονη διαδικασία ιδιωτικοποίησης της ΔΕΠΑ και της ΔΕΣΦΑ, θα εμπλέξει την Ελλάδα στο κουβάρι των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών και αντιθέσεων.

Διότι η εξέλιξη αυτή, σε σχέση με το διαγωνισμό, δεν αφορά τον ανταγωνισμό των μονοπωλιακών ομίλων, αλλά των ιμπεριαλιστικών κέντρων. Αφορά, δηλαδή, το σφοδρότατο ανταγωνισμό ανάμεσα στις Ηνωμένες Πολιτείες, την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη Ρωσία στην προκειμένη περίπτωση.

Άλλωστε, δεν είναι τυχαία η σφοδρότατη, δημόσια αντίδραση της κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών για την ιδιωτικοποίηση των συγκεκριμένων επιχειρήσεων και βεβαίως πολύ περισσότερο για την προοπτική οι επιχειρήσεις αυτές να περάσουν στον έλεγχο ρωσικών επιχειρηματικών ομίλων. Απ' αυτήν την άποψη, αν κάτι προκύπτει απ' αυτήν την εξέλιξη είναι ότι για τη ΔΕΣΦΑ ενδιαφέρθηκε τελικά μόνο η αζέρικη «SOCAR» η οποία δεν κρύβει την άμεση διασύνδεσή της με τα αμερικανικά οικονομικά, πολιτικά και γεωστρατηγικά συμφέροντα.

Να έρθουμε, όμως, στο προκείμενο νομοσχέδιο το οποίο συζητάμε.

Ο κύριος Υπουργός, μιλώντας πριν, αναφέρθηκε σε ένα πολύ μεγάλο κοινωνικό πρόβλημα: Η κατάσταση την οποία βιώνουν τα υπερχρεωμένα λαϊκά νοικοκυριά. Και είπε ότι «Επιδίωξη και φιλοδοξία της Κυβέρνησης είναι να απαλύνουμε τον πόνο». Βεβαίως, δεν πρωτοτύπησε. Δεν ήταν ο μοναδικός σε αυτήν την Αίθουσα που είχε αυτήν την αντιμετώπιση. Σχεδόν το σύνολο των ομιλητών, για να μην μιλήσουμε απόλυτα. Περίσσεψε ο πόνος για την κατάσταση την οποία βιώνουν τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά. Περίσσεψε ο πόνος για το ζήτημα του ιδιωτικού χρέους. Και όλα αυτά, λες και είναι ένας κεραυνός εν αιθρία η συγκεκριμένη εξέλιξη, λες και πρόκειται για ένα φυσικό φαινόμενο. Και τονίσανε σε προηγούμενες περιπτώσεις, το είχαμε συζητήσει και υπάρχει αυτή η αντίληψη, ότι αυτή η κατάσταση του ιδιωτικού χρέους, της ιδιωτικής υπερχρέωσης οφείλεται στην αλόγιστη ατομική ευθύνη για κατανάλωση, λείπει, του κόσμου πάνω από τις δυνατότητες. Όπως το περιλαμβάνετε και στο σύνθημα «ζούσαμε πάνω από τις δυνατότητες». Αλλά είναι έτσι τα πράγματα; Βεβαίως, υπάρχουν και τέτοια παραδείγματα, αλλά αυτή είναι η εξαίρεση. Ο κανόνας είναι άλλος.

Εμείς, πρώτα και κύρια, για να κρίνουμε ένα πράγμα βάζουμε

τη βάση στις ανάγκες τις λαϊκές, δηλαδή στην ικανοποίηση των σύγχρονων λαϊκών αναγκών. Από πού και ως πού θεωρείτε ότι είναι πολυτέλεια να διασφαλίσεις στα νέα ζευγάρια, στη λαϊκή οικογένεια τη στέγη τους; Είναι ζήτημα πολυτέλειας; Είναι ζήτημα πολυτέλειας ο λαϊκός άνθρωπος, ο νέος άνθρωπος από τα λαϊκά στρώματα να μπορεί να έχει παιδεία και να μην πρέπει να πάρει φοιτητοδάνεια για να σπουδάσει; Είναι πολυτέλεια ο εργαζόμενος, ο συνταξιούχος, ο αυτοαπασχολούμενος, ο άνεργος να έχει την υγεία του, να μπορεί να έχει τα φάρμακά του και την ιατροφαρμακευτική του περίθαλψη και να μην πρέπει να πάρει δάνειο για να κάνει εγχείρηση, για λόγους υγείας; Ακόμα, αν το θέλετε, είναι πολυτέλεια στις σημερινές συνθήκες να λες σε κάποιον «διακοπές δεν μπορείς να κάνεις με την οικογένειά σου, να ξεκουραστείς»; Γιατί αυτά είναι πολυτέλειες στις σημερινές συνθήκες του εικοστού πρώτου αιώνα; Και στο κάτω-κάτω της γραφής, για να μη μας λένε και αιθεροβάμονες, αντικειμενικά, δεν υπάρχουν όλες αυτές οι δυνατότητες, με βάση την ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων, της τεχνολογικής προόδου, για να ικανοποιηθεί το σύνολο αυτών των αναγκών; Βεβαίως. Υπάρχουν όλες αυτές οι δυνατότητες. Ποιος μπορεί να πει στον εικοστό πρώτο αιώνα ότι δεν μπορείς να έχεις λαϊκή στέγη; Ποιος μπορεί να το ισχυριστεί; Κανείς!

Αν το θέλετε, ακόμη και αυτό το καπιταλιστικό σύστημα έχει αποδείξει, με τις πεντακάσιες χιλιάδες απούλητα σπίτια τα οποία υπάρχουν, ότι θα μπορούσε να έχει αντιμετωπίσει το σύνολο των στεγαστικών αναγκών όλων των νέων ζευγαριών. Γιατί δεν το κάνει αυτό; Διότι ακριβώς την ανάγκη για στέγαση τη μετατρέπει σε εμπόρευμα, την εμπορευματοποιεί. Άρα κάποιος ο οποίος δεν μπορεί, δεν έχει. Και αν κάποιος έβαλε και δάνειο για να αποκτήσει μία στέγη, μια κατοικία, στις σημερινές συνθήκες τον αναγκάζει να την πουλήσει ή τον οδηγείτε στην κατάσχεση από τις τράπεζες.

Έτσι λοιπόν αυτό είναι το πρόβλημα, ότι ενώ υπάρχουν όλες οι δυνατότητες, δεν ικανοποιούνται οι ανάγκες για έναν και μόνο λόγο, γιατί η διανομή του κοινωνικά παραγόμενου πλούτου που υπάρχει, εξαιτίας της καπιταλιστικής ιδιοκτησίας, γίνεται σε ατομική βάση και όχι σε συλλογική κοινωνική βάση.

Αυτό είναι λοιπόν το πρόβλημα και ας μην κρυβόμαστε. Είναι δηλαδή παιδί του καπιταλισμού η κατάσταση την οποία βιώνει σήμερα η λαϊκή οικογένεια και στο ζήτημα που αφορά τα υπερχρεωμένα λαϊκά νοικοκυριά και όχι η αλόγιστη χρήση. Τους αναγκάσατε, δηλαδή συνειδητά τους οδηγήσατε εκεί, γιατί την προηγούμενη δεκαετία ήταν πολιτική σας επιλογή να μπορέσει η λαϊκή οικογένεια να καλύψει τις ανάγκες μέσα από την υπερχρέωση, γιατί η αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας επιβεβαίωσε για μια ακόμη φορά ότι δεν πήγε, για να καλυφθούν οι λαϊκές ανάγκες, αλλά για να αυγατίσουν τα κέρδη των καπιταλιστών.

Και για έναν ακόμη λόγο υπήρξε αυτή η υπερχρέωση, γιατί μέσα από αυτήν τη διαδικασία βρήκαν προσωρινή διέξοδο τα περυσισσώρευμένα κεφάλαια, καθυστέρησε να εκδηλωθεί η καπιταλιστική κρίση και βεβαίως αυτή η καθυστέρηση οδήγησε στο να εκδηλωθεί με ακόμη μεγαλύτερη σφοδρότητα.

Εμείς λοιπόν το λέμε καθαρά. Από απολογητές του καπιταλιστικού συστήματος θεωρούμε ότι το ενδιαφέρον σας είναι υποκριτικό για τα προβλήματα των χρεωμένων νοικοκυριών, ενός συστήματος που εμπορευματοποιεί τις ανάγκες, ενώ αυτές οι δυνατότητες υπάρχουν. Και αυτό δεν είναι μόνο ελληνικό φαινόμενο. Θα το δείτε παντού. Στο σύνολο των αναπτυσσόμενων καπιταλιστικών οικονομιών υπάρχουν αυτά τα προβλήματα με τους αστέγους, με τα υπερχρεωμένα, με τις φούσκες της κτηματαγοράς και των ενυπόθηκων δανείων.

Αυτό και μόνο αυτό αποτελεί το πιο τρανταχτό παράδειγμα, που αναδεικνύει την τεράστια υπεροχή του σοσιαλιστικού συστήματος, το οποίο βεβαίως αυτά τα ζητήματα τα είχε λύσει. Παρείχε στο σύνολο, ανεξαρτήτως χρώματος και κοινωνικής κατάστασης των πολιτών του, στέγαση για όλους, εργασία πάνω απ' όλα για όλους, παιδεία, υγεία, πολιτισμό, αθλητισμό, διακοπές. Και τα είχε λύσει όλα αυτά ποιο; Το σοσιαλιστικό σύστημα. Αυτές τις κατακτήσεις του σοσιαλισμού ούτε με τα κόλπα ο καπιταλισμός δεν πρόκειται να τις δει. Δεν μπορούσε στο παρελ-

θόν, πολύ περισσότερο σήμερα, δεν μπορεί με τίποτα να κάνει αυτά τα πράγματα.

Βεβαίως αυτή η εξέλιξη της ανατροπής του καπιταλιστικού συστήματος δεν έγινε λόγω ακριβώς αυτών των τεράστιων επιτευγμάτων για την εργατική τάξη και τη λαϊκή οικογένεια, αλλά γιατί αμφισβητήθηκαν και στο τέλος ανατράπηκαν οι κανόνες της σοσιαλιστικής οικονομίας και οικοδόμησης προς όφελος του καπιταλισμού. Απ' αυτήν την άποψη, όποιος όχι μόνο από τα κόμματα της συγκυβέρνησης, αλλά και από την Αντιπολίτευση ισχυρίζεται σήμερα ότι μπορούμε να ξαναγυρίσουμε στον τρόπο διαβίωσης των προηγούμενων χρόνων, λέει στο λαό ψέματα και μάλιστα καραμπινάτα, γιατί αυτή η προηγούμενη περίοδος αποτέλεσε ένα διάλειμμα στην κοινωνική εξέλιξη, ένα διάλειμμα που προετοίμασε τη σημερινή κατάσταση, την οποία βιώνουν η εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα.

Απ' αυτήν την άποψη, η πορεία επιδείνωσης της θέσης της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων θα συνεχιστεί. Θα είναι μια πορεία διαρκείας, ανοίγματος της ψαλίδας ανάμεσα στις σύγχρονες ανάγκες και στις δυνατότητες που έχουν να ικανοποιηθούν αυτές οι ανάγκες, που καμμία κυβέρνηση με οποιοδήποτε χρώμα και προσανατολισμό και αν έχει, δεν πρόκειται να τις αντιμετωπίσει. Γι' αυτό δεν είναι τυχαία η αγωνιώδης προσπάθεια που κάνουν όλα τα κόμματα εντός των τειχών να υποβαθμίσουν το επίπεδο των διεκδικήσεων και των απαιτήσεων.

Αυτό είναι, για παράδειγμα, η τοποθέτηση του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, που είπε για κούρεμα μόνο για τα πιο φτωχά και εξαθλιωμένα στρώματα. Είναι μια πρόταση εντός των τειχών. Όμως πρέπει να πούμε καθαρά τι; Ότι δεν μπορεί να θες και την πίτα ολάκερη και το σκύλο χορτάτο. Στην προκειμένη περίπτωση ο σκύλος είναι τα συμφέροντα του χρηματοπιστωτικού συστήματος και η πίτα ολάκερη είναι τα συμφέροντα της λαϊκής οικογένειας. Δεν μπορείς και τα δυο να τα ικανοποιήσεις ταυτόχρονα.

Γι' αυτό η δική μας πρόταση, που καταθέσαμε ως ΚΚΕ, έβγαине έξω από αυτά τα τείχη. Λέγαμε ότι πρέπει να αμφισβητηθούν τα συμφέροντα του χρηματοπιστωτικού συστήματος, για να ικανοποιηθούν τα συμφέροντα των λαϊκών οικογενειών και των υπερχρεωμένων νοικοκυριών, χωρίς ταυτόχρονα να καλλιεργούμε αυταπάτες ότι αυτό θα λύσει το πρόβλημα. Ανακούφιση είναι, δεν είναι η ανατροπή.

Απ' αυτήν την άποψη η πρόταση η δική μας είναι εξαιρετικά ρεαλιστική, γιατί ουτοπία είναι τα δικά σας συνθήματα, ότι όλοι θα περάσουν καλά σε έναν κόσμο όμορφο, ηθικό και αγελαϊκό πλασμένο. Στις σημερινές συνθήκες λοιπόν φτάνει μια κυβερνητική αλλαγή. Η πρόταση του ΚΚΕ είναι ρεαλιστική, δεν είναι ουτοπία. Γιατί; Διότι υπάρχουν όλες οι αντικειμενικές προϋποθέσεις για να υλοποιηθεί. Και το μοναδικό ζητούμενο είναι ένα: να αποφασίσει ο λαός, η πλειοψηφία, να αλλάξει ρότα, μέσα από την οργάνωση της πάλης, για να εμποδίσει την κλιμάκωση της αντιλαϊκής επίθεσης, να διεκδικήσει μέτρα ανακούφισης, όπως τα πρόβαλε κι ο εισηγητής του ΚΚΕ πάρα πολύ αναλυτικά -και γι' αυτό ακριβώς και δεν ψηφίζουμε τη συγκεκριμένη πρόταση, τα ανέφερε πολύ αναλυτικά ο εισηγητής μας-...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ολοκληρώστε, κύριε Καραθανασόπουλε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ:...και ταυτόχρονα να ανατρέψει συνολικά την κατάσταση, να την αλλάξει ριζικά, να πάρει στα χέρια του την εξουσία, για να οργανώσει με αυτόν τον τρόπο την οικονομία, με κριτήριο την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών και όχι του καπιταλιστικού κέρδους, δηλαδή μέσα από την κοινωνικοποίηση των μονοπωλιακών ομίλων, τον εργατικό έλεγχο, τον κεντρικό σχεδιασμό, που θα οδηγήσει και στην εξάλειψη της ανεργίας και στην ισόρροπη ανάπτυξη των κλάδων και των περιφερειών, την αποδέσμευση από την Ευρωπαϊκή Ένωση και τους λοιπούς ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς και τη μονομερή διαγραφή του χρέους.

Αυτή είναι η ρεαλιστικότητα, αυτή πρέπει να είναι και η σημαία την οποία πρέπει να υψώσει το λαϊκό κίνημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας ευχαριστούμε.

Ο κύριος Υπουργός έχει ζητήσει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για τρία λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Σας ταλαιπωρώ νομίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αλλά δεν μπορεί να γίνει διαφορετικά. Πρόκειται για κάποιες νομοτεχνικές βελτιώσεις.

Πρώτον, ο τίτλος του νομοσχεδίου θα πρέπει να αλλάξει από «Πρόγραμμα διευκόλυνσης για ενήμερους δανειολήπτες και τροποποιήσεις στο ν.3869/2010». Λόγω των τροπολογιών που γίνονται δεκτές, θα πρέπει να προστεθεί και η φράση «και άλλες διατάξεις».

Δεύτερον, επανέρχομαι στη νομοτεχνική βελτίωση της κυβερνητικής τροπολογίας σε σχέση με το «πόθεν έσχες». Προηγουμένως, όπως θυμάστε, η Κυβέρνηση είχε κάνει δεκτό το αίτημα να απαλειφθεί η παράγραφος 2. Εν συνεχεία, αφού η Κυβέρνηση έκανε δεκτό το αίτημα το οποίο είχε υποβληθεί από διάφορους συναδέλφους, άλλοι συνάδελφοι επανήλθαν, λέγοντας ότι ήταν υπερβολική αυτή η ρύθμιση. Το ξαναείδαμε λοιπόν το θέμα και γι' αυτό καταθέτω την ακόλουθη νομοτεχνική βελτίωση:

Στην τροπολογία υπ' αριθμόν 545/75 προστίθεται παράγραφος 2, ως εξής:

Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του ν. 3213/2003 προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Ειδικά για το έτος πρώτης εφαρ-

μογής του ν.4065/2012, η προθεσμία του προηγούμενου εδαφίου παρεκτείνεται μέχρι την 30^η Σεπτεμβρίου 2013.», με βάση όσα είπα προηγουμένως και ο κ. Κακλαμάνης.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Υπουργέ, πείτε «η προθεσμία του προηγούμενου εδαφίου παρατείνεται μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου».

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Μα αυτό λέει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Παρακαλώ, συνεχίστε, κύριε Υπουργέ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Ε, τώρα θα πρέπει να αναζητώ τον Γενικό Γραμματέα του Υπουργικού Συμβουλίου. Δεν μπορεί να κατατεθεί διαφορετικά, όπως καταλαβαίνετε.

Ως προς την άλλη τροπολογία του κ. Κακλαμάνη, η Κυβέρνηση δεν έχει να πει σήμερα κάτι συγκεκριμένο. Εάν θεωρηθεί ότι υπάρχει κάποια κίνηση να γίνει επ' αυτού, θα επανέλθουμε, αλλά όχι στο σημερινό νομοσχέδιο.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων κ. Κωνσταντίνος Χατζηδάκης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα νομοτεχνική βελτίωση, η οποία έχει ως εξής:

<<

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ
«ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΗΣ ΓΙΑ ΕΝΗΜΕΡΟΥΣ ΔΑΝΕΙΟΛΗΠΤΕΣ,
ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ Ν. 3869/2010 ΚΑΙ ΛΛΗΛΗΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ»

Α. Γίνονται αποδεκτές οι εξής τροπολογίες:

1. Η υπ' αριθμ. 550/80 τροπολογία γίνεται αποδεκτή ως εξής:

Απαιτήσεις από καταθέσεις σε πιστωτικά ιδρύματα είναι ακατάσχετες μέχρι του ποσού των χιλίων πεντακοσίων (1.500) ευρώ και των δύο χιλιάδων (2.000) ευρώ σε περίπτωση κοινού λογαριασμού. Από το προηγούμενο εδάφιο εξαιρείται ως δανειστής το Δημόσιο, για το οποίο ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 31 του ν.δ. 356/1974 (Κώδικας Εισπραξης Δημοσίων Εισόδων, Α' 90). Με δήλωση του καταθέτη προς ένα εκ των πιστωτικών ιδρυμάτων προσδιορίζεται ο λογαριασμός για τον οποίο θα ισχύει το ακατάσχετο. Καταθέσεις που αφορούν σε μισθούς ή συντάξεις ή ασφαλιστικές παροχές προσδιορίζονται υποχρεωτικά ως τέτοιες και κατά το υπερβάλλον του ποσού του ανωτέρω εδαφίου α' καταλαμβάνονται από τις διατάξεις του άρθρου 982 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182).

2. Η υπ' αριθμ. 563/91 τροπολογία γίνεται αποδεκτή ως εξής:

Ειδικά για τη χρήση που έληξε 31/12/2012, οι προθεσμίες που ορίζονται στο άρθρο 25 του κ.ν. 2190/1920 (Α' 37), στην παράγραφο 3 του άρθρου 10 του ν. 3190/1955 (Α' 91) και στην παράγραφο 2 του άρθρου 69 του ν. 4072/2012 (Α' 86) για τη σύγκληση της Γενικής Συνέλευσης παρατείνονται μέχρι τις 31/07/2013.

Β. Νομοτεχνική βελτίωση:

Στην υπ' αριθμ. 545/75 τροπολογία η παράγραφος 2 διαγράφεται.

>>)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει τώρα ο Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων κ. Αθανάσιος Σκορδάς για εννέα λεπτά.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Να μιλήσουν και οι Βουλευτές κάποια στιγμή!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΚΟΡΔΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Η κριτική που ασκήθηκε μέχρι σήμερα, ήταν, όσον αφορά το γιατί καθυστερεί η Κυβέρνηση να φέρει σχέδιο νόμου για τους δανειολήπτες. Σήμερα που ήρθε, η κριτική άλλαξε και έγινε «αυτό είναι σχέδιο νόμου που υπαγορεύθηκε από την τρόικα και τις τράπεζες». Νομίζω ότι αυτό δεν μπορεί να καλύψει την απουσία επιχειρημάτων από την πλευρά όσων θέλουν να αντιπολιτευτούν στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Το νομοσχέδιο που τίθεται σήμερα στη συζήτηση, έχει τρία κύρια πολιτικά χαρακτηριστικά:

Πρώτον, είναι ουσιαστικό, διότι δίνει μία ανάσα σε μία μεγάλη μερίδα όσων συμπολιτών μας έχουν πραγματικά ανάγκη.

Δεύτερον, αποτελεί προϊόν διαβούλευσης, αφού έχει τη σύμφωνη γνώμη της μεγάλης πλειοψηφίας των κοινωνικών φορέων και τρίτον, χαρακτηρίζεται από πολιτική συνέπεια.

Επιτρέψτε μου πιο αναλυτικά να παρουσιάσω αυτά τα χαρακτηριστικά και ξεκινώ με τον ουσιαστικό του χαρακτήρα. Ασκήθηκε έντονη κριτική από όλες τις πλευρές, ακόμη και από πολλούς Βουλευτές των κομμάτων που στηρίζουν την Κυβέρνηση για το περίγραμμα των προϋποθέσεων υπαγωγής. Πόσους αφορά, ήταν το ερώτημα που τίθετο σε μόνιμη σχεδόν βάση.

Κοιτάξτε, κοινή συνισταμένη όλης της κριτικής ήταν ότι η πρωτοβουλία μας αφορά σε λίγους δανειολήπτες. Θα αποδείξω ότι ο ισχυρισμός αυτός δεν ευσταθεί. Το εισοδηματικό κριτήριο που θέσαμε για 25.000 καθαρό οικογενειακό εισόδημα, δηλαδή 33.000 με 37.000 μεικτό ετήσιο εισόδημα, σύμφωνα με τα στοιχεία της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων για τα εισοδήματα του έτους 2011, αντιστοιχεί στο 78% των φορολογικών δηλώσεων που υπεβλήθησαν.

Αντιλαμβάνεστε ότι το 2012, για προφανείς λόγους, το ποσοστό όσων νοικοκυριών είναι μέσα σε αυτό το εισοδηματικό κριτήριο είναι μεγαλύτερο. Η Αντιπολίτευση αυτήν τη ρύθμιση τη λέει «ρύθμιση για λίγους». Και επειδή ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της ΔΗΜΑΡ μάς προέτρεψε να τα λέμε απλά, θα το πω όσο πιο απλά γίνεται, για να μας καταλάβουν όλοι.

Κοιτάξτε τι συμβαίνει με το όριο των 180.000 ευρώ αντικειμενικής αξίας, το οποίο επίσης βρίσκετε μικρό, διότι ασκείτε μία κριτική, κρύβοντας στην ουσία την αλήθεια από τον πολίτη ή μην έχοντας μελετήσει τα στοιχεία. Όμως ο πολίτης αξίζει να γνωρίζει αυτά τα οποία αγνοεί η Αντιπολίτευση.

Ο πολίτης του Αιγάλεω και του Ταύρου, για παράδειγμα, πρέπει να γνωρίζει ότι η ρύθμιση που φέρνουμε για τις 180.000 αντικειμενική αξία, καλύπτει την αξία πρώτης κατοικίας του, αν αυτή είναι έως διακόσια δώδεκα τετραγωνικά. Νομίζετε ότι είναι λίγο; Πείτε το ευθέως.

Ο συνδημότης μου στο Περιστέρι ξέρει ότι καλύπτουμε την πρώτη κατοικία του, αν είναι μέχρι διακόσια είκοσι τέσσερα τετραγωνικά με τις 180.000 ευρώ. Ξέρετε εσείς να υπάρχουν στο Περιστέρι πολλά λαϊκά νοικοκυριά με κατοικία μεγαλύτερη από διακόσια είκοσι τέσσερα τετραγωνικά; Τα λέτε σοβαρά αυτά;

Ο πολίτης στο Μαρούσι και το Παλαιό Φάληρο καλύπτεται στα μέχρι εκατόν είκοσι τέσσερα τετραγωνικά. Και πώς θα πάτε να μιλήσετε στο Βύρωνα, όταν εκεί καλύπτουμε έως εκατόν ογδόντα εννέα τετραγωνικά; Στο Γαλάτσι και στη Νέα Σμύρνη το όριο καλύπτει εκατόν εξήντα τέσσερα τετραγωνικά, στου Ζωγράφου, στο Χαλάνδρι, στο Χολαργό και στην Ηλιούπολη έως εκατόν είκοσι εννέα, στη Γλυφάδα εκατόν δεκαέξι, στην Καισαριανή και στη Νέα Ιωνία εκατόν ογδόντα τετραγωνικά, στην Καλλιθέα και στο Μοσχάτο εκατόν πενήντα επτά. Όμως ακόμη και στην Κηφισιά καλύπτουμε έως εκατόν σαράντα τέσσερα τετραγωνικά μέτρα, ενώ στη Νέα Φιλαδέλφεια και το Χαϊδάρι έως διακόσια.

Και να πάμε και στις φτωχογειτονιές του Πειραιά, εκεί όπου

πραγματικά οι άνθρωποι δοκιμάζονται;

Στο Κερατσίνι και στη Δραπετσώνα, καλύπτουμε πρώτη κατοικία έως διακόσια πενήντα επτά τετραγωνικά μέτρα, στη Νίκαια έως διακόσια είκοσι πέντε, στου Ρέντη έως διακόσια εβδομήντα επτά, ενώ στο Πέραμα και στη Σαλαμίνα το παρόν νομοσχέδιο καλύπτει πρώτη κατοικία έως τριακόσια τετραγωνικά μέτρα. Τι θα πάτε να πείτε σε όλους αυτούς; Ότι είναι μία ρύθμιση για λίγους, που δεν τους αφορά; Πραγματικά, θα ήθελα να δω, πώς θα σας αντιμετωπίσουν σ' αυτές τις γειτονιές, αν επαναλάβετε αυτά που λέτε εδώ, διότι –με συγχωρείτε που θα το πω– δικαίω-νετε όσους λένε ότι, αντί να κάνετε αντιπολίτευση επιχειρηματο-λογούντες, κάνετε αντιπολίτευση φαιδρώς αλαλάζοντες, πάντες εν αφροσύνη.

Ως προς το όριο των 150.000 ανεξόφλητου υπολοίπου -το ανέφερε και ο Υπουργός στη δική του τοποθέτηση, αλλά έκανε μεγάλη κουβέντα σε όλες τις τοποθετήσεις του και ο κ. Σταθάκης-θα πω και εγώ ότι το μέσο στεγαστικό δάνειο, κύριε Σταθάκη, είναι 70.000 ευρώ. Τη διαίρεση να κάνετε, θα το βρείτε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ: Δεν είναι έτσι. Όποτε θέλετε, το συζητάμε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΚΟΡΔΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Εν πάση περιπτώσει, εμείς δεν πήγαμε μόνο στο «κατιτίς παραπάνω», πήγαμε στο υπερδιπλάσιο.

Ως προς τις δέκα χιλιάδες καταθέσεις, το εξήγησα και στην επιτροπή, ο καθένας αντιλαμβάνεται ότι είναι το πλέον εύκαμπτο κριτήριο.

Το δεύτερο χαρακτηριστικό του νομοσχεδίου είναι, ότι αποτελεί προϊόν διαβούλευσης και συναίνεσης, όπως είχατε όλοι την ευκαιρία να διαπιστώσετε κατά τη συζήτησή του στην επιτροπή. Καταρρέει έτσι ένας ακόμη αστήρικτος ισχυρισμός ότι δήθεν η Κυβέρνηση ήθελε να περάσει ως κατεπείγον το νομοσχέδιο, γιατί δεν θέλαμε συζήτηση επί της ουσίας και φοβόμαστε την κριτική των φορέων.

Κατά την ακρόαση των φορέων όχι μόνο απεδείχθη το ακριβώς αντίθετο, αλλά σας είπαν και οι περισσότεροι εξ αυτών ότι υιοθετήσαμε τις περισσότερες θέσεις που είχαν καταθέσει στη διαδικασία της διαβούλευσης. Κι όταν οι εκπρόσωποι τοποθετήθηκαν υπέρ του νομοσχεδίου, ορισμένοι τους επιτεθήκατε με το ερώτημα αν εκπροσωπούν αυθεντικά το φορέα τους. Κι όσοι ελαφρά τη καρδία μάς κατηγορήσαν για προϊόν δήθεν κακής διαπραγμάτευσης, καλό είναι να θυμούνται ότι αντίστοιχη δική τους προσπάθεια, που προφανώς νομίζουν ότι ήταν καλύτερης διαπραγμάτευσης, δεν κατάφερε ποτέ να παραγάγει αποτελέσματα, διότι απερίφηρα μετά πολλών επαίνων από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

Το τρίτο χαρακτηριστικό του νομοσχεδίου, κυρίες και κύριοι, είναι ότι είναι συνεπές με όσα είχαμε δεσμευτεί, όταν εξαγγείλαμε την πρωτοβουλία μας ως προς το πεδίο εφαρμογής, τις ρυθμίσεις και την ανάγκη βελτιώσεων του ν. 3869 και τους άξονες που είχαμε θέσει και τους οποίους επαναλαμβάνω: Ουσιαστική παρέμβαση υπέρ των πλέον αδυνάτων, βιωσιμότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος και αίσθημα δικαίου έναντι όσων συμπολιτών μας με θυσίες εξυπηρετούν τις δανειακές τους υποχρεώσεις.

Απ' όλα τα παραπάνω, που μια στοιχειώδης ενασχόληση με το θέμα τα κάνει προφανή, η Αντιπολίτευση δεν είδε τίποτα. Αντίθετα εξαντλείται σε άσφαιρα πυρά, τα οποία θα αποδείξω στη συνέχεια γιατί είναι άσφαιρα.

Το πρώτο σημείο κριτικής που τίθεται, είναι: Γιατί η πρόταση αφορά μόνο στα δάνεια που έχουν συναφθεί προ της 30^{ης} Ιουνίου 2010; Η απάντηση είναι προφανής, κυρίες και κύριοι, διότι αυτά και μόνο τα δάνεια συνήφθησαν χωρίς ο δανειολήπτης να έχει γνώση ή συναίσθηση, αν θέλετε, ότι βρισκόμαστε σε περιβάλλον κρίσεως και ότι συνεπώς μπορεί να μεταβληθούν εξωγε-νώς οι αντικειμενικές συνθήκες εξυπηρέτησης των δανείων του.

Το δεύτερο σημείο της κριτικής διατυπώθηκε ως εξής: Γιατί προστατεύετε μόνο τους ενήμερους δανειολήπτες; Πρώτον, επαναλαμβάνω ότι οι υπαγόμενοι στη ρύθμιση μπορεί να είναι πέρα των ενήμερων κι όλοι όσοι δεν είναι ενήμεροι, αλλά δεν έχουν καταγγεληθεί οι δανειακές τους συμβάσεις. Καλό είναι να

μην ξεχνά κανείς ότι το νομοσχέδιο αυτό δημιουργεί μία ελάχιστη βάση υποχρεωτικής εφαρμογής των διατάξεών του, που ωστόσο μπορεί κάλλιστα να χρησιμεύσει ως πιεζίδα για ευρύτερες ρυθμίσεις μεταξύ πιστωτικών ιδρυμάτων και δανειοληπτών.

Το τρίτο σημείο κριτικής είναι ότι το νομοσχέδιο εξυπηρετεί κυρίως τις τράπεζες. Διαβάζω επί λέξει από την τοποθέτηση του εισηγητή της Αντιπολίτευσης στην επιτροπή: «Επαναλαμβάνω, γίνεται με έναν τρόπο αποτίμησης που εξυπηρετεί τις τράπεζες». Και λίγο παρακάτω συνεχίζει ο κ. Σταθάκης: «Η κεντρική ιδέα του νομοσχεδίου παραμένει σε ένα πνεύμα και το πνεύμα αυτό εκπορεύεται από την ίδια τη διαμεσολάβηση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, η οποία λέει ότι επιδιώκουμε και προστατεύουμε την ιδέα της μείωσης, διαγραφής ή αποσυμπίεσης των «κόκκινων» δανείων των τραπεζών, γιατί είναι πολλά χρήματα. Αυτή είναι η πρωταρχική μέριμνα αυτήν τη στιγμή, όμως δεν είναι ο ασφαλής τρόπος να προσεγγίσουμε το θέμα. Είναι ο ασφαλής τρόπος από την πλευρά των τραπεζών».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Θα ήθελα λίγο την ανοχή σας, κυρία Πρόεδρε.

Νομίζω ότι έχω αποδείξει ήδη με τα παραπάνω ότι δίνουμε μια ανάσα σε πολλούς συμπολίτες μας που πραγματικά έχουν ανάγκη και όχι στις τράπεζες ή σε κάποιον από τους «ανεμόμυλους», που ως νέοι Δον Κιχώτες κατασκευάζουν τα στελέχη της Αντιπολίτευσης.

Επειδή όμως από την επιτροπή πέρασαν και εκπρόσωποι φορέων, όπως η Ένωση Τραπεζών, είδα για άλλη μια φορά -κι είναι η τρίτη ή η τέταρτη φορά που το επισημαίνω εδώ- τον εισηγητή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να είναι ιδιαίτερος -πώς να το πω;- συγκαταβατικός, φιλικός να πω, προσεκτικός με τις τράπεζες. Αξίζει να ακούσετε τι ρώτησε. Θα διαβάσω από τα Πρακτικά τις τέσσερις ερωτήσεις που έθεσε ο εισηγητής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης επί λέξει.

Η πρώτη ερώτηση αφορά ένα στατιστικό δεδομένο κι αυτό είναι: Μέχρι στιγμή οι ελληνικές τράπεζες στο σύνολό τους τι ρυθμίσεις έχουν κάνει, αναφορικά με τα στεγαστικά δάνεια από μόνες τους; Ποια έκταση έχει το φαινόμενο και τι ρυθμίσεις έχουν προβλεφθεί στη διαδικασία αυτή;

Η δεύτερη ερώτηση εκπορεύεται από το εάν το νομοσχέδιο για τους δανειολήπτες, που είναι ενήμεροι, είναι περαιτέρω ή υποδεέστερο της ίδιας τακτικής των τραπεζών.

Η τρίτη ερώτηση είναι, εάν έχουμε αποτύπωση των αποφάσεων των δικαστηρίων για τη δεύτερη κατηγορία.

Για να μην πολυλογώ, η τέταρτη ερώτηση είναι διαδικαστική, όπως λέει ο εισηγητής, δηλαδή αν η Ένωση Ελληνικών Τραπεζών αισθανόταν ή αισθάνεται ότι πρέπει να ενημερώνει κατά περιόδους το σύνολο των κομμάτων της Βουλής για τα θέματα τα οποία βρίσκονται στο επίκεντρο της ελληνικής κοινωνίας. Τόσο σκληρές ερωτήσεις κάνετε εσείς, οι εχθροί των τραπεζών, και τόσο σκληρές κάνουμε εμείς που είμαστε -υποτίθεται- από την άλλη μεριά.

Κυρίες και κύριοι, η διανομή ρόλων στο ΣΥΡΙΖΑ είναι ξεκάθαρη και θεωρούμε χρέος μας να την επισημαίνουμε σε κάθε ευκαιρία. Ας υποθέσουμε όμως ότι προς στιγμήν κάποιος προσχωρεί στη λογική που έθεσε η Αξιωματική Αντιπολίτευση. Τι λέει στην επιτροπή ο εισηγητής και πάλι; Διαβάζω επί λέξει: «Η παρούσα πρόταση της Κυβέρνησης δεν απαντά στο πραγματικό πρόβλημα, που είναι τα νοικοκυριά των φτωχών». Μιλάτε δηλαδή μόνο για τους φτωχούς, όπως ορίζονται εισοδηματικά με το όριο των 15.000 ευρώ ετησίως, για να είναι στο όριο της φτώχειας. Εμάς δηλαδή μας εγκალείτε γιατί λέμε για εισοδηματικό όριο μέχρι 25.000 ευρώ, εσείς την πρότασή σας την περιορίζετε στα 15.000 ευρώ κι εσείς είστε καλοί κι εμείς είμαστε κακοί!

Υπολογίζει ο κ. Σταθάκης το κόστος της πρότασης του ΣΥΡΙΖΑ στα δέκα έως δεκαπέντε δισεκατομμύρια ευρώ. Από πού θα βρεθούν αυτά τα χρήματα; Διαβάζω πάλι από τα Πρακτικά πού τα βρίσκει ο κ. Σταθάκης: «Για να καλυφθεί αυτό, υπάρχουν δύο τρόποι. Το ισοζύγιο των τραπεζών έχει δύο κατηγορίες: καταθέσεις και δανεισμό. Εάν ισχύει η αύξηση της ροής των καταθέσεων και αν ισχύει ότι υπάρχει διασφάλιση ενός σταθερού σχετικά δανεισμού από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, τότε

ακυρώνεται σε μεγάλο βαθμό το άλλοθι ότι τα νομισματικά μέγεθρα των τραπεζών είναι απαγορευτικά στο να προσπαθήσουμε να ασκήσουμε μία σοβαρή πολιτική πάνω σ' ένα τόσο κρίσιμο θέμα», λέει ο κ. Σταθάκης.

Εδώ ακριβώς, κυρία Σταθάκη, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, βρίσκεται ο πυρήνας της πολιτικής διαφοράς μας. Εμείς λέμε η αύξηση των καταθέσεων, η ενδυνάμωση του χρηματοπιστωτικού συστήματος να διοχετευθεί στις επενδύσεις, να κινηθεί την αγορά, να δημιουργήσει βιώσιμες θέσεις εργασίας, να στηρίξει το νέο αναπτυξιακό κύκλο της χώρας και να βοηθήσει ουσιαστικά τους πολίτες υπέρ της κοινωνικής συνοχής και της αλληλεγγύης. Εσείς λέτε να πάρουμε ό,τι προκύπτει στην αύξηση του σκέλους των καταθέσεων στις τράπεζες και να το ριζώσουμε «στον πίθο των Δαναΐδων» με μία κίνηση, μια κι έξω, χωρίς αυτό να κλείνει ούτε τη μαύρη τρύπα οριστικά και με τον κίνδυνο, αν τώρα η οικονομία δεν πάρει μπροστά, σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα η τρύπα να είναι πάλι εδώ.

Επειδή δεν υπάρχει χρόνος, δεν θα πω ποιες άλλες βελτιώσεις επέρχονται στο ν. 3869. Τις έχει καλύψει η τοποθέτηση του κυρίου Υπουργού. Επειδή πραγματικά για πολύ καιρό και επί πολυές ώρες έχουμε συζητήσει εδώ με διάφορες αφορμές για τους δανειολήπτες, θα πω ότι έστω και την υστάτη ώρα της συζήτησης όλες οι πολιτικές δυνάμεις πρέπει να αφήσουμε κατά μέρος τις όποιες διαφορές μας και να στηρίξουμε μία ρεαλιστική πρόταση, που πρώτοι εμείς έχουμε πει ότι δεν λύνει συνολικά το πρόβλημα, αλλά ασφαλώς δίνει μία ανάσα σ' εκείνους που έχουν πραγματική ανάγκη. Ό,τι έχετε επικαλεστεί στην κριτική δεν στέκεται. Ο πολίτης δοκιμάζεται, αλλά ο πολίτης επιδεικνύει πρωτοφανή ωριμότητα και σ' αυτήν την προσπάθειά του θα πάρει, κατά τη γνώμη μου, θάρρος και κουράγιο αν βλέπει τις πολιτικές δυνάμεις ενωμένες να τον στηρίζουν όσο και όπως επιτρέπει η δύσκολη συγκυρία στην οποία ζούμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, πότε θα μπορέσω να λάβω το λόγο, για να απαντήσω στον κύριο Υπουργό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Στη δευτερολογία σας θα απαντήσετε, κυρία Σταθάκη.

Επανερχόμαστε στον κατάλογο των ομιλητών.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Ευάγγελος Αποστόλου.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, ασφαλώς και είναι ζήτημα του Κανονισμού η οργάνωση της νομοθετικής εργασίας στη Βουλή, αλλά επιτρέψτε μου να σας πω -δεν απονέμω ευθύνες σε εσάς, αλλά γενικότερα στο Προεδρείο- ότι κάποια στιγμή το Προεδρείο πρέπει να οργανώνει τις συζητήσεις κατά τρόπο, που να δίνει τη δυνατότητα στους Βουλευτές να συμμετέχουν στη νομοθετική εργασία. Με τον τρόπο που οργανώνονται οι συζητήσεις, πραγματικά αποθαρρύνονται οι Βουλευτές από τη συγκεκριμένη διαδικασία.

Κυρία Υπουργέ, στην προσέγγισή σας, όσον αφορά το πρόβλημα του «Τειρεσία», είπατε ότι θα αντικαταστήσετε την εικόνα της στιγμής μ' ένα σύστημα βαθμολογίας της συμπεριφοράς του συναλλασσόμενου με τις τράπεζες.

Κυρία Υπουργέ, μην το παραπέμπετε στις καλένδες, το πρόβλημα είναι άμεσο. Η οικονομική δραστηριότητα της χώρας πάσχει σήμερα. Μέχρι να έρθει η συγκεκριμένη ρύθμιση, τελικά θα έχουν καταλήξει όλοι στον «Τειρεσία»!

Κυρία Υφυπουργέ, επιτρέψτε μου να σας πω ότι δεν είμαστε εδώ για να νομοθετούμε μόνο προς τη θετική κατεύθυνση. Είμαστε εδώ, κυρίως, για να λύνουμε προβλήματα. Ποια προβλήματα προσεγγίζουμε με τη συγκεκριμένη ρύθμιση; Τα προβλήματα αυτών οι οποίοι έχουν νικηθεί ουσιαστικά από τις δανειοδοτήσεις, δηλαδή έχουν καταλήξει -αυτό που λέμε- υπερήμεροι ή των άλλων που ενδέχεται αύριο-μεθαύριο να είναι υπερήμεροι;

Δεν αντιλαμβάνεστε ότι η κοινωνία αυτήν την ώρα έχει φοβερά προβλήματα; Δεν θέλω να περιγράψω τραγωδίες. Μόνο αυτό θα σας πω: Η κατάθλιψη σήμερα έχει γίνει κύριο χαρακτηριστικό της ελληνικής κοινωνίας. Αυτό είναι το πρόβλημα που πρώτιστα

θα έπρεπε να προσεγγίσουμε.

Ειπώθηκε στην επιτροπή από τον εκπρόσωπο της Ένωσης Ελληνικών Τραπεζών ότι περίπου το 20% των στεγαστικών δανείων και το 38% των καταναλωτικών δανείων είναι αυτήν την ώρα ληξιπρόθεσμα και απαιτητά. Εκεί δεν προσεγγίζουμε καθόλου το πρόβλημα.

Εγώ σας λέω ότι δεν είναι ακριβώς τα νούμερα αυτά, αλλά είναι μεγαλύτερα, γιατί αυτήν την ώρα τουλάχιστον ένα στα τέσσερα στεγαστικά και δύο στα τέσσερα καταναλωτικά δάνεια είναι ληξιπρόθεσμα.

Τι κάνουμε στην προκειμένη περίπτωση, όσον αφορά τα στεγαστικά δάνεια; Τα αφήνουμε καθώς από τη μεριά του, ο Υφυπουργός προχθές μίλησε με αοριστολογίες, όσον αφορά την άρση του πλειστηριασμού για την πρώτη κατοικία.

Εσείς κύριε Υπουργέ, σήμερα απλώς είπατε ότι τουλάχιστον μέχρι το τέλος του 2013 είμαστε εξασφαλισμένοι και από εκεί και πέρα θα δούμε.

Ήδη όμως υπάρχουν δημοσιεύματα –και διογκώνονται- που μιλάνε για μείωση του ποσού. Μήπως το 2014 το πάτε στα 150.000 ευρώ, αργότερα στα 100.000 ευρώ, φτάσετε στα 50.000 ευρώ και έπειτα στο μηδέν; Κάτι τέτοιο φαίνεται ότι έχετε στο νου σας, γι' αυτό και δεν ξεκαθαρίζετε τη θέση σας στο συγκεκριμένο ζήτημα.

Έρχομαι στο θέμα των άλλων δανείων που είναι αυτό το 38%, για το οποίο μίλησε ο εκπρόσωπος των τραπεζών και που εγώ σας είπα ότι είναι πολύ περισσότερα. Πώς έχουν δημιουργηθεί αυτά, κύριε Υπουργέ; Το ξέρετε; Η πλειοψηφία αυτών των δανείων είναι δάνεια, τα οποία πήραν οι πιστούχοι, προσκομίζοντας συγκεκριμένη βεβαίωση αποδοχών και συγκεκριμένο εκκαθαριστικό σημείωμα. Με βάση αυτά τους δόθηκαν τα συγκεκριμένα δάνεια. Άρα όταν αυτοί βρίσκονται μετά από ένα-δύο χρόνια σε μια μείωση των αποδοχών τους, οι οποίες ουσιαστικά ήταν ένα κριτήριο για να πάρουν τη συγκεκριμένη δανειοδότηση, τι κάνουν στην προκειμένη περίπτωση; Είναι ένα τεράστιο ζήτημα.

Πώς είναι δυνατόν να μιλάμε για ανακεφαλαιοποίηση του τραπεζικού συστήματος; Και από τη στιγμή που δεχόμαστε ότι αυτή η ανακεφαλαιοποίηση έρχεται εξαιτίας της ύφεσης, εξαιτίας όλων αυτών των επιπτώσεων που υπάρχουν στην οικονομική δραστηριότητα, γιατί στην προκειμένη περίπτωση δεν προσεγγίζετε το συγκεκριμένο ζήτημα με ένα κούρεμα ανάλογο;

Ειπώθηκε, ιδιαίτερα από τον κύριο Υπουργό, ότι δεν μπορούμε εμείς να το κάνουμε αυτό, επειδή τα ειρηνοδικεία βγάζουν ένα μέσο ποσοστό. Βάλτε στις προϋποθέσεις σας ότι αντίστοιχα –δεν σημαίνει ότι σώνει και καλά πρέπει να πιάσετε το μέσο όρο- υπάρχουν προϋποθέσεις που μπορούν να προσεγγίζουν το συγκεκριμένο ζήτημα, για να δοθεί και εκεί μια λύση.

Το ζήτημα λοιπόν αυτήν την ώρα είναι, πώς θα ανακουφίσουμε τους συγκεκριμένους και μετά να πάμε στο πιο πέρα, που είναι ένα ενδεχόμενο πρόβλημα που η ύφεση πραγματικά θα φέρει.

Όταν εμείς φέραμε συγκεκριμένη πρόταση νόμου και μιλούσαμε για αυτό το αντίστοιχο κούρεμα, το 30%, που ήταν αυτό που αντιστοιχούσε κατά ένα μέρος, στη μείωση γενικά της οικονομικής δραστηριότητας και των αποδοχών των συγκεκριμένων πιστούχων, εσείς μας μιλήσατε για προχειρότητα.

Μας μιλήσατε και για κάτι άλλο. Το είπατε και σήμερα. Κύριε Στουρνάρα, σας το έχω ξαναπεί: Δεν είναι σωστό να προσεγγίζετε άλλες προτάσεις με υπεροπτική συμπεριφορά.

Υπάρχει πρόβλημα λοιπόν στην ελληνική κοινωνία. Υπάρχει πρόβλημα στους δανειολήπτες και πρέπει να το αντιμετωπίσουμε όλοι μαζί.

Αλλά εσείς, δέσμοι τώρα συγκεκριμένων πολιτικών, δεν μπορείτε να προχωρήσετε. Εξάλλου η συγκεκριμένη ρύθμιση έχει τεθεί προς έγκριση από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και με την παραμικρή της λεπτομέρεια. Γι' αυτό λοιπόν, εμείς καταπιφίζουμε τη συγκεκριμένη ρύθμιση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε.

Ο κ. Διονύσιος Σταμενίτης έχει το λόγο.

Όσοι συνάδελφοι θέλετε, μπορείτε να μιλάτε και από τη θέση σας, επειδή υπάρχει το πεντάλεπτο.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα, αφορά ένα

μεγάλο κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας. Κινείται στην κατεύθυνση της ελάφρυνσης και διευκόλυνσης των πολιτών που έχουν δάνεια. Οι ρυθμίσεις που προβλέπονται στο παρόν σχέδιο νόμου, είναι μια ακόμα απόδειξη ότι η σημερινή Κυβέρνηση κατανοεί το μεγάλο βάρος που έχουν σηκώσει οι συμπολίτες μας τα τελευταία χρόνια. Γνωρίζουμε όλοι ότι η οικονομική κρίση ανέτρεψε τη συνολική κατάσταση της οικονομίας και άλλαξε σημαντικά την καθημερινότητα των Ελλήνων.

Πρώτο μέλημα της σημερινής Κυβέρνησης και του Πρωθυπουργού Αντώνη Σαμαρά ήταν η αποκατάσταση και η αξιοπιστία της χώρας και η σταθεροποίηση της οικονομίας. Τα κατάφεραν ένα χρόνο μετά: και η χώρα έχει νομισματική και πολιτική σταθερότητα και η παραμονή της στη Ζώνη του ευρώ δεν αμφισβητείται.

Αυτό ήταν το πρώτο αποφασιστικό βήμα που έπρεπε να γίνει, ώστε η χώρα να είναι σε θέση και να αντιμετωπίσει και να διαχειριστεί το οικονομικό της πρόβλημα, αλλά και να προχωρήσει στις απαραίτητες δομικές αλλαγές και μεταρρυθμίσεις όχι μόνο για να βγούμε από την κρίση, αλλά και να διορθώσουμε όλες τις αιτίες που έφεραν τη χώρα και τους πολίτες σ' αυτήν την κατάσταση.

Κανείς δεν αμφιβάλει ότι η αποκατάσταση της αξιοπιστίας της χώρας και τα επόμενα βήματα της οικονομικής σταθεροποίησης έγιναν με τη συμβολή, με τις θυσιές μισθωτών και συνταξιούχων και μιας μεγάλης μερίδας του λαού. Είναι άνθρωποι που με βάση τα μέχρι τώρα δεδομένα είχαν προγραμματίσει τη ζωή τους και το μέλλον τους εντελώς διαφορετικά.

Η ευθύνη της πολιτικής ηγεσίας απέναντι σ' αυτό το κομμάτι της κοινωνίας μας ήταν να ληφθούν αποφάσεις, στο πλαίσιο φυσικά των δυνατοτήτων της οικονομίας, ώστε να προχωρήσουμε σταθερά και με σχεδιασμούς στην αποκατάσταση των κοινωνικών αδικιών.

Το παρόν σχέδιο νόμου αποτελεί μέρος αυτής της προσπάθειας που γίνεται από την πλευρά της Κυβέρνησης, ώστε να μικρύνει το κόστος που επωμίζονται οι συμπολίτες μας.

Οι δυο βασικοί άξονες του νομοσχεδίου στοχεύουν στην ελάφρυνση των συμπολιτών μας και αφορούν, πρώτον, στη διευκόλυνση των κοινωνικών ομάδων, τα εισοδήματα των οποίων έχουν υποστεί μεγάλες μειώσεις. Αφορά ανέργους, συνταξιούχους, μισθούχους και ευπαθείς κοινωνικές ομάδες. Θα πρέπει ενδιάμεσα το Υπουργείο να φροντίσει και να καταθέσει κάτι ανάλογο για τους ελεύθερους επαγγελματίες, τις επιχειρήσεις και τους αγρότες.

Το δεύτερο και σημαντικότερο αφορά στη νομοθέτηση των σχέσεων ανάμεσα στις τράπεζες και τους δανειολήπτες, με συγκεκριμένο θεσμικό πλαίσιο, προκειμένου οι τράπεζες να υποχρεούνται με βάση νόμο να προχωρήσουν σε ρύθμιση οφειλών.

Νομίζω ότι δεν αξίζει σχολιασμού η άποψη που ακούστηκε από την Αντιπολίτευση, ότι οι τράπεζες από μόνες τους προχωρούν σε ευνοϊκότερες ρυθμίσεις απ' αυτές του νομοσχεδίου. Μάλλον ζούμε σε διαφορετικές χώρες.

Δίνεται λοιπόν, η δυνατότητα για ρύθμιση δανείων σε όλους όσοι ήθελαν να είναι συνεπείς στις υποχρεώσεις τους, αλλά η οικονομική συγκυρία δεν τους επιτρέπει σήμερα να αντεπεξέλθουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι διαθέσεις της Κυβέρνησης είναι συγκεκριμένες και εκφράζονται με ξεκάθαρο τρόπο. Βήμα-βήμα προχωρούμε στη σταθεροποίηση της οικονομίας, που φυσικά δεν είναι κάτι εύκολο και απλό, γιατί απαιτεί αναδιάρθρωση, εκσυγχρονισμό και μεγάλες αλλαγές. Σήμερα δημιουργούμε τις κατάλληλες συνθήκες για μια νέα Ελλάδα με επίκεντρο τον πολίτη, με βιώσιμη οικονομία και ανάπτυξη. Οι πολίτες αντιλαμβάνονται ότι ο δρόμος που διανύουμε είναι δύσκολος και μακρύς. Γι' αυτό και σηκώνουν το βάρος του μέλλοντος της πατρίδας που τους αναλογεί, αλλά πολλές φορές είναι δυσανάλογος των δυνατοτήτων τους.

Σε αυτήν την αδικία καλούμαστε να απαντήσουμε σήμερα με αυτό το σχέδιο νόμου και αύριο, όταν οι συνθήκες βελτιωθούν και είναι καλύτερες, με άλλους νόμους, με άλλες ενέργειες και με άλλες δράσεις.

Οι συμπολίτες μας αντιλαμβάνονται πολύ καλά την αναγκαιότητα δομικών αλλαγών και ξέρουν ότι πρέπει να προχωρήσουμε

μπροστά και μόνο μπροστά. Η Αντιπολίτευση όμως, συνεχίζει να ποντάρει στην αποτυχία όχι μόνο της Κυβέρνησης αλλά και της χώρας.

Γι' αυτήν την Αντιπολίτευση, η εθνική προσπάθεια, οι θυσίες όλων των Ελλήνων δεν έχουν καμμία απολύτως σημασία, γιατί η επανεκκίνηση της οικονομίας, η ελάφρυνση των βαρών που σηκώνουν οι πολίτες της, στερούν την προοπτική κατάληψης της εξουσίας. Δεν παρουσιάζει καμμία υπευθυνότητα, καμμία απολύτως συμφωνία, καμμία ρεαλιστική πρόταση. Αποφασιστική εμφανίζεται η Αντιπολίτευση μόνο στο να απορρίπτει κάθε πρόταση της Κυβέρνησης με ένα όχι και στο να αρνείται κάθε συμμετοχή δική της στην προσπάθεια για έξοδο από την κρίση.

Το έχουμε πει όμως και θα το επαναλάβουμε: Οι θυσίες δεν θα πάνε χαμένες. Θα βρείτε αντιμετώπους και την Κυβέρνηση και τα κόμματα που τη στηρίζουν, αλλά και τον ελληνικό λαό απέναντι σε κάθε υπονόμευση της προσπάθειας για έξοδο από την κρίση, σε κάθε προσπάθεια να παραμείνουμε και να επιστρέψουμε σε μία κρατικοδίαιτη χώρα των συντεχνιών και της αναξιοκρατίας.

Εμείς, όπως και η πλειονότητα των Ελλήνων, ξέρουμε ότι πρέπει να πάμε μπροστά και μόνο μπροστά και ότι αυτήν την πορεία δεν θα την ανακόψει κανείς.

Οι Έλληνες έχουν αντιληφθεί πάρα πολύ καλά ποια είναι η μόνη ρεαλιστική πορεία στο αύριο. Η μέχρι τώρα επιτυχία της Κυβέρνησης είναι αποτέλεσμα σκληρής δουλειάς και βαθιάς πίστης ότι η Ελλάδα μπορεί να τα καταφέρει. Και θα τα καταφέρει!

Οι καλές αξιολογήσεις, οι θετικοί δείκτες, έχουν αλλάξει τη ψυχολογία, επαναφέρουν τη σταθερότητα και δημιουργούν κλίμα εμπιστοσύνης, κάτι που η οικονομία μας το έχει ανάγκη τόσο στο εξωτερικό όσο και στο εσωτερικό. Βέβαια μας δίνουν τη δυνατότητα να μεριμνήσουμε και για την ίδια την κοινωνία, να διαπραγματευόμαστε με τους εταίρους καλύτερες συνθήκες και όρους. Μας δίνουν τη δυνατότητα να καταθέτουμε σήμερα ένα νομοσχέδιο που είναι προς όφελος των πολιτών και των αδύναμων κοινωνικών ομάδων.

Ως εκ τούτου, νομίζω ότι είναι υποχρέωσή μας να το υπερψηφίσουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Σταμενίτη.

Η κ. Σταυρούλα Ξουλίδου έχει το λόγο.

Στη συνέχεια να ετοιμάζεται η κ. Μαρίνα Χρυσοβελώνη, για να μη χάνουμε χρόνο, καθώς υπάρχουν αρκετοί συνάδελφοι να μιλήσουν.

Έχετε το λόγο, κυρία Ξουλίδου.

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΞΟΥΛΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η οικονομική ύφεση που μας τίζει σήμερα τη χώρα, οφείλεται –όπως έχουν πια παραδεχτεί όλοι εδώ στην Αίθουσα– στην πολιτική του μηνιμονίου, της απαξίωσης και της εξαθλίωσης.

Ο αριθμός των νοικοκυριών στη χώρα μας που έρχεται αντιμετώπος καθημερινά με την οικονομική δυσπραγία, την απώλεια της αγοραστικής και διαπραγματευτικής τους δύναμης, την τραγική κατάσταση της κοινωνικής υποβάθμισης, στην οποία περιήλθαν εξαιτίας της βίαιης και αναίτιας ανατροπής της οικονομικής τους κατάστασης, αυξάνεται δραματικά και ωθείται μέσα στη δίνη της απόλυτης οικονομικής, κοινωνικής και ηθικής καταστροφής.

Η απορρύθμιση της αγοράς και η απουσία προληπτικών μέτρων επεκτείνουν και βαθύνουν τη φτώχεια και τον αποκλεισμό και επηρεάζουν συθέμελα ολόκληρο το κοινωνικό οικοδόμημα. Για να μη γίνει λόγος, βεβαίως, ότι ένα μεγάλο ποσοστό πολιτών, λόγω αδυναμίας πρόσβασης σε νόμιμες πηγές πίστωσης, γίνεται λεία επιτήδειων, που με παράνομα μέσα εκμεταλλεύονται τη δυσμένειά τους.

Ποιο το αποτέλεσμα όλης αυτής της κατάστασης; Κάποιες από αυτές τις οικογένειες να ζουν στις παρυφές ενός παρασιτικού συστήματος που καλλιεργεί την τοκογλυφία.

Σε όλα αυτά έρχεται να προστεθεί η λειτουργία των εισπρα-

κτικών εταιρειών που λυμνιάει το πιστωτικό σύστημα, με άνωθεν ευλογίες φυσικά.

Χαρακτηριστικά, ο Συνήγορος του Καταναλωτή κατήγγειλε ότι λαμβάνει τακτικά και συστηματικά παράπονα από πολίτες καταναλωτές, οι οποίοι αν και κανονικώς έχουν υπαχθεί στο νόμο για τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά, εντούτοις γίνονται αδιάκοπα αποδέκτες οχλήσεων από εκπροσώπους εταιρειών, στις οποίες έχει ανατεθεί το έργο της ενημέρωσής τους για την ύπαρξη ληξιπρόθεσμων οφειλών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες εδώ και δύομισι χρόνια, υπογραμμίζουμε όλη αυτήν τη δυσάρεστη κατάσταση και προειδοποιούμε για τις απαράδεκτες τακτικές των εισπρακτικών εταιρειών που έχουν βάλει στο στόχαστρο το βασικό πυρήνα της ελληνικής κοινωνίας, την οικογένεια.

Δεν πράξατε όμως αυτά που έπρεπε για την προστασία των νοικοκυριών, γιατί δεν εξυπηρετούσε τα συμφέροντα των τραπεζιτών. Τώρα καλείται το κράτος να αποδείξει το κοινωνικό του πρόσωπο, κατόπιν εορτής και να διαχειριστεί τις κοινωνικές συνέπειες των εξώσεων και της διάλυσης των οικογενειών.

Είναι γνωστό ότι η ελληνική κοινωνία χαρακτηρίζεται διαχρονικά, εκτός των άλλων, για την τάση να κατοχυρώσει το ζωτικό της χώρο. Ως εκ τούτου, η γονική συμβουλή «να έχεις παιδί μου ένα κεραμίδι πάνω από το κεφάλι σου», μετουσιώνει τη βασική επιδίωξη της ελληνικής οικογένειας να εξασφαλίσει τα μέλη της, αποκτώντας ιδιοκτησιακό καθεστώς κατοικίας.

Εν συνεχεία, ο ορθός προγραμματισμός της ελληνικής οικογένειας είχε γνώμονα την απόκτηση της πρώτης, τουλάχιστον, κατοικίας με άμεση συνέπεια το αίσθημα ασφάλειας και σταθερότητας που έτσι κι αλλιώς χαρακτηρίζει διαχρονικά το κύτταρο της ελληνικής κοινωνίας.

Ο τρόπος ωστόσο που αντιμετωπίζεται αυτή η ροπή της ελληνικής οικογένειας, μαρτυρά μια γενικότερη οργανωμένη δράση να δημιουργηθεί μια κοινωνία νεοαστέγων. Η ελληνική κοινωνία όχι μόνο δεν προστατεύεται, αλλά αντιθέτως γίνεται έρμαιο των τραπεζών και των εισπρακτικών εταιρειών που εργολαβικά αναλαμβάνουν την εξόφληση των οφειλών μέχρι του τελευταίου ευρώ με παράνομες μεθόδους.

Ποιος θα μπορέσει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να ανταποκριθεί στην εξόφληση των οφειλών του, όταν στην πλειοψηφία τους τα νοικοκυριά αδυνατούν να πληρώσουν τους λογαριασμούς και κυρίως τη ΔΕΗ και τα χαράτσια που τους έχουν επιβληθεί παράνομα και καταχρηστικά;

Είναι η τραγική πραγματικότητα δυστυχώς, ότι όλο και περισσότερες οικογένειες δεν μπορούν να ανταποκριθούν ούτε στην αγορά των βασικών ειδών διατροφής.

Συγκεκριμένα, οι οριζόντιες, σκληρές, πολλές φορές κοινωνικά άδικες και απάνθρωπες περικοπές που υπέστησαν μισθοί και συντάξεις, η επιβολή χαρατσιών, η αύξηση ΦΠΑ και γενικότερα η επιβολή όλων των δραματικών μέτρων, που έχουν ως στόχο την εξαθλίωση της ελληνικής οικογένειας και όχι την ανάκαμψη της ελληνικής οικονομίας, όπως η τρικομματική Κυβέρνηση εξαγγέλλει, δεν συνοδεύτηκαν από αντίστοιχο γενναίο κούρεμα στην αποπληρωμή των δανείων. Ζητήσαμε κούρεμα του ελληνικού χρέους και αδιαφορούμε μπροστά στις δυσκολίες των Ελλήνων δανειοληπτών να αποπληρώσουν τα δικά τους χρέη.

Ας αναλογιστούμε, κυρίες και κύριοι, ποιο το συμφέρον καλούμαστε να προασπίσουμε: Του ελληνικού λαού που μας εξέλεξε σε αυτήν τη θέση ή των τραπεζιτών;

Η κατ' εξακολούθηση κώφευση στα προβλήματα της σύγχρονης ελληνικής κοινωνίας δεν μας ταιριάζει, κύριοι συνάδελφοι. Δεν γίνεται να αδιαφορούμε, όταν κάθε έννοια της ανθρώπινης αξιοπρέπειας καταρρακώνεται ή τουλάχιστον θυσιάζεται στο βωμό του κέρδους των τραπεζών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Η κατάσχεση της πρώτης κατοικίας δεν είναι ηθικά σωστό και κοινωνικά δίκαιο να εκτελεστεί. Και σε τελική ανάλυση δεν αποτελεί ίδιον ενός κράτους που θέλει να αποκαλείται ευνομούμενο.

Για ποια ηθική όμως μιλάμε, όταν η ίδια η Κυβέρνηση γίνεται υποχείριο των τραπεζών, των τραπεζών που δύο χρόνια πριν,

απέφευγαν τις κατασχέσεις λόγω της έλλειψης ρευστότητας εκ μέρους τους και καλούσαν τους πελάτες τους για διακανονισμό, ενώ τώρα, με την αναχρηματοδότηση τους, επανακάμπτουν και χαρακτηρίζουν ως άμεσα απαιτητά τα χρωστούμενα των δανειοληπτών;

Οι τράπεζες που υπέρμετρα έχουν χρηματοδοτηθεί για την ανακεφαλαίωση με τις πλάτες των φορολογουμένων, οφείλουν και αυτές να αποδείξουν τον κοινωνικό τους χαρακτήρα και να συνδράμουν το κράτος στην καλύτερη ρύθμιση των ληξιπρόθεσμων δανείων, όπως άλλωστε βοηθούνται και αυτές στην ανακεφαλαίωση, καθώς επίσης να ανακαλούν ανάλογες εντολές που έχουν δοθεί για απαιτήσεις, που αποδεδειγμένα τίθενται προς ρύθμιση μελλοντικά.

Ξέρετε τι αντιλαμβάνονται τελικά, κύριοι της Κυβέρνησης, όσοι μας παρακολουθούν;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ, την πρότασή σας και κλείστε.

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΞΟΥΛΙΔΟΥ: Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε. Ευχαριστώ.

Αντιλαμβάνονται ότι δεν επιθυμείτε ένα κράτος δικαίου και πρόνοιας για όλους τους Έλληνες. Θέλετε την ελληνική οικογένεια να δυσπραγεί και να ταλανίζεται, εγκλωβισμένη μέσα σε δαδάλωδεις νομοθετικές ρυθμίσεις, διακανονισμούς που εξυπηρετούν συμφέροντα τραπεζιτών, επιχειρήσεων και αφήνουν απροσπάτετο τον ελληνικό λαό.

Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες θα γίνουμε η ανθρώπινη ασπίδα, που θα ανακόψει κάθε επίδοξη βούληση των τραπεζιτών να διαλύσουν τις οικογενειακές εστίες. Σας εγγυώμαστε πως δεν θα σας περάσει!

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ANEA)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρία Ξουλίδου.

Το λόγο έχει η κ. Μαρίνα Χρυσοβελώνη.

ΜΑΡΙΝΑ ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, «συζητούμε σήμερα ένα νομοσχέδιο, που όμοιο του δεν έχει υπάρξει ποτέ στην ιστορία του κόσμου». Τη βαρύγδουπη αυτή δήλωση την κάνει ο ίδιος ο αρμόδιος Υπουργός, κ. Χατζηδάκης, στην αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου: «Αναφέρεται σε ένα πρόγραμμα διευκόλυνσης δανειοληπτών...», διαβάζω από την πρώτη σελίδα του δικού σας κειμένου, «...το οποίο...», όπως αναγράφεται, «...θεσπίζεται πρώτη φορά παγκοσμίως.».

Κύριε Υπουργέ, εδώ θα συμφωνήσουμε μαζί σας. Πράγματι δεν έχει ξαναγίνει ποτέ άλλοτε στα παγκόσμια χρονικά η θεσμοθέτηση ενός τόσο ασύλληπτης εμπαιγμού των δανειοληπτών, στους οποίους υπόσχαστε ανύπαρκτες διευκολύνσεις, αλλά και εαυτών και αλλήλων και μέσα στην ίδια τη συγκυβέρνηση.

Σας το είπαν πρώτοι απ' όλους οι δικοί σας εταίροι -το ΠΑΣΟΚ και η ΔΗΜΑΡ- ότι το κατεπιείγον που επικαλεστήκατε ανεπιτυχώς, για να το περάσετε με διαδικασίες εξπρές από τη Βουλή, ήταν παραμύθι, όπως το ίδιο ήταν και η εκλογίκευση που κάνατε έναντι του ακροατηρίου σας στη Νέα Δημοκρατία, ότι δήθεν το παρόν νομοσχέδιο υπαγορεύτηκε από τις ανάγκες της κοινωνίας και όχι της Ένωσης Ελληνικών Τραπεζών.

Οι δήθεν διευκολύνσεις όμως, που κάνει σήμερα η συγκυβέρνηση, αύριο θα έχουν εξαπμιστεί επικοινωνιακά, ακριβώς όπως έγινε με τις ρυθμίσεις που κάνατε πρόσφατα, στους οφειλέτες του δημοσίου, που, σημειωτέον, δεν έχουν τεθεί ακόμα σε εφαρμογή.

Η μη αποπληρωμή βεβαιωμένων φόρων εισοδήματος και η συνεχιζόμενη απροθυμία των πολιτών να ενταχθούν σε οποιοδήποτε ψευδεπίγραφο πρόγραμμα ρύθμισης με δόσεις, δείχνουν ότι δεν μπορείτε πλέον να εμπαιγείτε κανέναν -και σίγουρα όχι την ελληνική κοινωνία- για τις δήθεν μεγάλες υπηρεσίες που προσφέρετε, όχι βέβαια στους δανειολήπτες. Εξαιρείτε από κάθε υποθετική διευκόλυνση όλους τους ελεύθερους επαγγελματίες και τους ανεξάρτητα απασχολούμενους. Αυτοί, κατά τη γνώμη σας, μάλλον δεν πήραν ποτέ δάνειο υποθηκούντα στο σπίτι τους.

Εξαιρείτε όλα τα καταναλωτικά δάνεια. Και για όσα υποτίθεται ότι ρυθμίζετε, θέτετε ουσιαστικά απαγορευτικές προϋποθέσεις υπαγωγής στο νόμο της πλειοψηφίας των δανειοληπτών.

Για παράδειγμα, απαιτείτε να έχουν οικογενειακό εισόδημα -όχι ατομικό, το υπογραμμίζω- κάτω των 15.000 ευρώ, για να δικαιούνται επιτόκιο ύψους 1,25%, που θα ήταν και η μόνη ουσιαστική ελάφρυνση γι' αυτούς.

Ποιοι είναι όμως εκείνοι που μπορούν να υπαχθούν στη συγκεκριμένη ρύθμιση; Σύμφωνα με την ΕΛΣΤΑΤ είναι μόνο όσοι βρίσκονται κάτω από το όριο της φτώχειας. Επομένως όχι μόνο δεν κάνετε καμμία διαγραφή κεφαλαίου, όπως προτείνουμε εμείς για τμήμα των εν λόγω χρεών, αλλά υποχρεώνετε ακόμα και τους φτωχούς να συνεχίζουν να πληρώνουν τόκους στις τράπεζες.

Για όσους δε, δανειολήπτες θέλουν να διαπραγματευτούν τη ρύθμιση του χρέους τους με τις τράπεζες, καταργείτε την υποχρεωτική παρουσία δικηγόρου στη διαδικασία, ως διαμεσολαβητή, η οποία αυτονόητα θα αποτελούσε εγγύηση για τα συμφέροντα του οφειλέτη απέναντι στα ψιλά γράμματα των δανειακών συμβάσεων.

Εσείς προφανώς προτιμάτε ο μόνος συμμετέχων νομικός σύμβουλος να είναι αυτός της εκάστοτε τράπεζας, που βέβαια δεν πρόκειται σε καμμία περίπτωση να φροντίσει για το συμφέρον του δανειολήπτη.

Εύλογα λοιπόν θα αναρωτηθεί κανείς: Ποιον αφορούν, τελικά, οι περιφημες αυτές διευκολύνσεις. Η απάντηση δυστυχώς είναι: Και πάλι τις τράπεζες. Και λέω πάλι, γιατί μέχρι τώρα έχουμε δει τη συγκυβέρνηση να μην κάνει τίποτα άλλο, παρά να παρέχει αφειδώς δώρα στους τραπεζίτες.

Θυμίζω μόνο τα πιο πρόσφατα: Απαλλαγή τους από ποινικές ευθύνες για θαλασσοδάνεια, συμπεριλαμβανομένων και αυτών προς τα κόμματα, φοροαπαλλαγές και βέβαια τα περίφημα 50 δισεκατομμύρια της ανακεφαλαιοποίησης των εμπορικών τραπεζών.

Έτσι λοιπόν σήμερα, οι ιδιωτικές τράπεζες εμφανίζονται να αδιαφορούν για την κοινωνία, για τους δανειολήπτες, για τα νοικοκυριά, για όλους τους άλλους εκτός από τους πολιτικούς τους φίλους. Εκεί η σχέση στοργής συνεχίζει να είναι τόσο ειλκρινής και αμοιβαία, ώστε βλέπουμε να ταυτίζονται απροσημάτιστα πια οι δύο πλευρές, διότι με την ολοκλήρωση και της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών τελειώνει η βασική δουλειά που είχαν να κάνουν και μαζί με αυτήν και τα προσχήματα.

Έτσι πλέον γίνεται ακριβώς αυτό που λέγαμε παλιά, στις τράπεζες, «μετά την απομάκρυνση από το ταμείο, ουδέν λάθος αναγνωρίζεται».

Πρόκειται όμως, όντως, περί ενός απλού λάθους; Έκανε η Κυβέρνηση Σαμαρά με το παρόν νομοσχέδιο μία ακόμα λανθασμένη διαπραγμάτευση με τις τράπεζες, με τον ίδιο τρόπο που μας είχε προχθές το ΔΝΤ ότι έγιναν λάθη, κατά τη συμφωνία για το πρώτο μνημόνιο με την κυβέρνηση Παπανδρέου;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες δεν πιστεύουμε ότι πρόκειται για τυχαίες διατάξεις, όπως δεν πιστέψαμε το τελευταίο λάθος του Υπουργού κ. Σκορδά, που ανακάλεσε τη δήλωσή του για ξεκίνημα των πλειστηριασμών πρώτης κατοικίας στο ορατό μέλλον.

Επ' αυτού, παραπέμπω σε δημοσιεύματα κυριακάτικων εφημερίδων, που περιγράφουν ένα σχέδιο σταδιακής άρσης της απαγόρευσης των πλειστηριασμών, το οποίο εκπονείτε μαζί με την τρόικα.

Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, ο Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων Πάνος Καμμένος δεσμεύθηκε χθες, ότι το κίνημά μας θα αντιδράσει δυναμικά σε κάθε τέτοιο ενδεχόμενο. Θα μας βρείτε απολύτως απέναντι σε κάθε κατάσχεση πρώτης κατοικίας. Η ασπίδα της κοινωνίας θα μπαίνει μπροστά, για να προστατεύσει με κάθε τρόπο τις οικογένειες που θέλετε να πετάξετε στο δρόμο.

Μάλιστα οι γνωστοί «παπαγάλοι» των τραπεζιών έσπευσαν να επιτεθούν στον Πάνο Καμμένο και στη δέσμευσή του περί διαγραφής του 50% των «κόκκινων» στεγαστικών δανείων. Οι ίδιοι βέβαια δεν αντέδρασαν, όταν διάφορες τράπεζες αποφάσισαν να καλύψουν, μέσω των λεγόμενων προβλέψεων τους, τα επισφαλή δάνεια που έδωσαν σε επιχειρηματίες, μέσα ενημέρωσης και βέβαια σε γνωστούς πολιτικούς τους φίλους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ολοκληρώστε. **ΜΑΡΙΝΑ ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ:** Τελειώνω.

Σε όλους λοιπόν αυτούς δηλώνουμε το εξής: Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες μπήκαμε συνειδητά σε αυτήν τη μάχη και θα συνεχίσουμε έτσι μέχρι το τέλος. Πολεμάμε δίπλα στην ελληνική κοινωνία για το μέλλον της Ελλάδος, το οποίο δεν θα αφήσουμε να καθορίσει κανένας διαπλεκόμενος τραπεζίτης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ANEΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρία Χρυσοβελώνη.

Η κ. Νίκη Φούντα έχει το λόγο. Οι γυναίκες στο προσκήνιο, λοιπόν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ: Προς χαρά των ανδρών!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Το αν είναι προς χαρά να το πιστέψουμε;

Έχετε το λόγο, κυρία συνάδελφε.

ΝΙΚΗ ΦΟΥΝΤΑ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Είπα και στην επιτροπή ότι η λέξη αυτού του νομοσχεδίου θα έπρεπε να είναι μία: Αξιοπρέπεια. Ο τίτλος άλλωστε αυτού του νομοσχεδίου είναι: «Πρόγραμμα διευκόλυνσης για ενήμερους δανειολήπτες». Το αυτονόητο ερώτημα που προκύπτει από αυτόν τον τίτλο είναι: Θέλουμε περισσότερους ενήμερους, σωστούς δανειολήπτες; Νομίζω ότι η απάντηση θα ήταν σε όλους μας αυτονόητη: Θέλουμε περισσότερους σωστούς δανειολήπτες.

Και προχωρώ παραπέρα: Επ' ουδενί δεν πρέπει να κάνουμε τα λάθη που είχε κάνει, ας πούμε, η προηγούμενη κυβέρνηση με την αύξηση του ΦΠΑ στην εστίαση στο 23%, όπως και στην εξίσωση του ειδικού φόρου κατανάλωσης για τα καύσιμα. Αξιοπρέπεια λοιπόν. Γυρίζω στη λέξη-κλειδί, νομίζω, αυτού του νομοσχεδίου.

Κυρία Υφυπουργέ, δυστυχώς θα ήθελα παρά πολύ να αλλάξω την τοποθέτησή μου σε σχέση με την επιτροπή, αλλά κι εσείς δεν αλλάξατε τίποτα σε σχέση με τις προτάσεις που κάναμε. Οι τροπολογίες που καταθέσαμε, είναι μια πάρα πολύ σοβαρή δουλειά και είχαν πάρα πολλές ουσιαστικές προτάσεις. Να ρωτήσω γιατί δεν προχωρούμε, παραδείγματος χάριν, στο κούρεμα των επιτοκίων στα καταναλωτικά δάνεια και στις πιστωτικές κάρτες; Δεκαεπτά τοις εκατό (17%) σε μια χώρα που περνάει αυτά που περνάει; Την παραφιλολογία για τις κατασχέσεις πρώτης κατοικίας γιατί δεν τη σταματάμε; Και ως πότε αυτές οι εξαιρετικές προτάσεις δεν θα υιοθετούνται, αλλά θα μας ζητείται αντίστροφα να στηρίζουμε προτάσεις χωρίς βελτίωση;

Θέλουμε τη διαφύλαξη της κυβερνητικής σταθερότητας, αλλά θέλουμε και διαβούλευση με αποτέλεσμα.

Κυρία Σκορδά, αναφερθήκατε στην πρόταση της ΔΗΜΑΡ για αύξηση του κριτηρίου της αξίας της πρώτης κατοικίας. Οι αντικειμενικές αξίες έχουν διάφορους συντελεστές. Οι αντικειμενικές αξίες που αναφέρατε δεν μπορούν να ισχύουν. Στα Εξάρχεια που μένω εγώ, το διαμέρισμα εκατό τετραγωνικών έχει αντικειμενική αξία 170.000 ευρώ. Το δάνειο που θα έχω πάρει γι' αυτά τα εκατό τετραγωνικά στα Εξάρχεια -όχι στην Εκάλη- μπορεί να είναι άνω των 150.000 ευρώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΚΟΡΔΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Δεν ξέρω γιατί το αμφισβητείτε.

ΝΙΚΗ ΦΟΥΝΤΑ: Τα νούμερα δεν τα αμφισβητώ. Και σίγουρα δεν αμφισβητώ εσάς. Αμφισβητώ όμως, ίσως αυτούς που σας έδωσαν τα στοιχεία, γιατί δεν είναι ορθά. Και πιστέψτε με, οι προτάσεις μας ήρθαν μετά από πολλή σκέψη και πολύ μεγάλη διαχείριση.

Επιστρέφω λοιπόν στο αυτονόητο ερώτημα: Θέλουμε περισσότερους ενήμερους δανειολήπτες; Και επίσης, θα σταματήσουμε να νομοθετούμε με εξαίρεσεις;

Για τους ελεύθερους επαγγελματίες έχει ειπωθεί σχεδόν απ' όλες τις πλευρές αυτού του Κοινοβουλίου. Στην ανεργία φέτος έχει να προστεθεί ένα νέο στοιχείο. Οι ελεύθεροι επαγγελματίες από φέτος μόνο, μπορούν να δηλώσουν ότι είναι άνεργοι. Θέλουμε να στρέψουμε και αυτούς τους ανθρώπους να σταματήσουν να δίνουν τις εισφορές τους στα ασφαλιστικά τους ταμεία; Είναι με αυτό το νομοσχέδιο σαν να τους αναγκάζουμε να δηλώ-

σουν άνεργοι. Έτσι θα μπορούν να μπουν σε αυτό το νομοθέτημα. Και γιατί οι ελεύθεροι επαγγελματίες πρέπει να ταυτίζονται με τη φοροδιαφυγή;

Άκουσα από τον ίδιο τον Υπουργό να λέει ότι είναι οι γιατροί του Κολωνακίου. Δεν είναι οι γιατροί του Κολωνακίου ελεύθεροι επαγγελματίες. Γιατί θέλουμε σε μια κοινωνία που βράζει να προωθούμε την κοινωνική αντιπαλότητα;

Ψηφίζουμε επί της αρχής αυτό το νομοσχέδιο, γιατί είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο περιμέναμε πάρα πολύ καιρό. Το ζητάγαμε και το περιμέναμε από το Γενάρη. Σκοπός του είναι να προστατεύσει. Το αναγνωρίζουμε, το βλέπουμε. Αφορά περισσότερο κόσμο σε σχέση με αυτόν φυσικά, στον οποίο συνεχίζει να αναφέρεται ο νόμος Κατσέλη, καθώς και ο πτωχευτικός νόμος, αλλά δεν παύει να είναι ελλιπές, να είναι λίγο.

Θα είχε ανεκτίμητη αξία λοιπόν, αντί να είναι τόσο λίγο, να ερχόταν για να διορθώσει τα κακώς κείμενα στις σχέσεις των τραπεζών με τους πολίτες, τους δανειολήπτες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα ολοκληρώσω, γιατί ουσιαστικά έχει γίνει περικοπή του χρόνου.

Θεωρούμε αυτονόητη την αναστολή των πλειστηριασμών πρώτης κατοικίας μέχρι τις 31-12-2015, που είναι ουσιαστικά η επίσημη ημερομηνία ισχύος του μνημονίου.

Η «πρώτη κατοικία» είναι ένας όρος που χρησιμοποιείται μόνο στην Ελλάδα, την Ιρλανδία και εν μέρει την Ιταλία, διότι, υπάρχει στο DNA και τη φιλοσοφία μόνο αυτών των τριών λαών. Δεν νοείται στις βόρειες χώρες πρώτη κατοικία και γι' αυτό ίσως να μη γίνεται αντιληπτό από κάποιους αυτό.

Επομένως, σχετικά με τη διαβεβαίωση του Υπουργού που έγινε στην επιτροπή ότι αυτό το νομοσχέδιο διαμορφώνει μια δυναμική ουσιαστικά κατάσταση και ότι θα δούμε με πολύ ουσιαστικό διάλογο, σε μετέπειτα στάδιο, ουσιαστικές βελτιώσεις, η Δημοκρατική Αριστερά θα στηρίζει και θα ενισχύει κάθε βήμα που γίνεται προς αυτήν την κατεύθυνση. Παρ' όλα αυτά θέλουμε πάντα να λέμε ότι θέλουμε περισσότερα. Επειδή είμαστε απαιτητικοί και θέλουμε αυτή η Κυβέρνηση πραγματικά να ανακουφίζει και να δίνει ένα άλλο στίγμα, θα είμαστε εδώ για να επιστημαίνουμε τα λάθη, όπως και τα σωστά.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρία Φούντα.

Η κ. Έλενα Κουντουρά έχει το λόγο.

ΕΛΕΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση φέρνει σήμερα εδώ ένα νομοσχέδιο για τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά, το οποίο αφήνει απ' έξω τα περισσότερα νοικοκυριά. Για να συμπεριληφθεί μια οικογένεια σ' αυτές τις ευνοϊκές διατάξεις του νομοσχεδίου, θα πρέπει να ανταποκρίνεται ταυτόχρονα σε πάρα πολλά κριτήρια. Είναι άλλος ένας νόμος πρόχειρος, άλλος ένας νόμος πραγματικά αποσπασματικός και κατ' εμέ γεμάτος υποκρισία.

Για να μπει κανένας στο νόμο που προτείνετε, θα πρέπει πρώτα απ' όλα το δάνειό του να είναι ενήμερο. Δεν καταλαβαίνετε ότι δεν μπορείτε να αφήνετε απ' έξω νοικοκυριά που έχουν ήδη κάνει στάση πληρωμής των οφειλών τους, λόγω πραγματικής αντικειμενικής αδυναμίας;

Ειπώθηκε πριν, ότι εξυμνητούνται οι τράπεζες. Ναι, αυτό είναι. Ειπώθηκε όμως, από τον Υπουργό κάτι ακόμα χειρότερο, ότι αυτό το νομοσχέδιο είναι μνημονιακή δέσμευση, απλά γιατί πρέπει να πάρουμε οπωσδήποτε τη δόση.

Ο νόμος αυτός αφορά μισθωτούς, συνταξιούχους ιδιωτικού και δημόσιου τομέα και όλους εκείνους που έχουν μια εξαρτημένη εργασία. Εξαιρούνται όλοι: ελεύθεροι επαγγελματίες και επιχειρηματίες, όλοι αυτοί που πραγματικά έχουν σοβαρό πρόβλημα με τη δουλειά τους, με τα εισοδήματά τους, λόγω της οικονομικής κρίσης την οποία εσείς δημιουργήσατε με την ανεπαρκή και ανίκανη πολιτική σας.

Η ανεργία επίσημα είναι στο 27%, ενώ ανεπίσημα είναι πάνω από το 30%. Στους νέους και τις γυναίκες κοντεύει το 65% και παραπάνω.

Δεν καλύπτετε τους εγγυητές.

Κύριε Σκορδά, έχουμε μιλήσει μαζί επανειλημμένως από το Φεβρουάριο. Και αυτό το νομοσχέδιο είναι έτσι ακριβώς όπως ήταν και το Φεβρουάριο. Δεν υπήρχε καμμία βελτίωση και όσον αφορά τους εγγυητές που οι τράπεζες αντιμετωπίζουν όπως τους πρωτοφειλέτες, δεν τους καλύπτετε. Μου είχατε πει ότι το εξετάζατε και ότι όταν θα ερχόταν αυτό το νομοσχέδιο, θα κάλυπτε και τους εγγυητές, οι οποίοι αυτήν τη στιγμή σφαιριάζονται στην κυριολεξία.

Σχετικά με την ΕΚΠΟΙΩ και το ΙΝΚΑ, τους καλέσατε, και καλά δεκαεννέα ώρες πριν, χωρίς να τους έχετε πει τις αλλαγές, σε μια προσχηματική πρόσκληση για διαβούλευση.

Όπως ξέρετε, το ΙΝΚΑ -η Γενική Ομοσπονδία Καταναλωτών Ελλάδας- και η ΕΚΠΟΙΩ είναι δύο φορείς που ασχολούνται αποκλειστικά με όλους αυτούς τους δεκάδες εκατοντάδες ανθρώπους, οι οποίοι έχουν δανειστεί.

Θα έπρεπε να τους συμβουλευθείτε, γιατί οι δικές τους οι προτάσεις είναι πραγματικές και ρεαλιστικές. Δεν το κάνατε.

Τα καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Έλενα Κουντουρά καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΚΟΡΔΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Πέρσι το καλοκαίρι...

ΕΛΕΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ: Δεν το κάνατε. Οι διατάξεις οι δικές σας δεν έχουν καμμία σχέση...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΚΟΡΔΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): ...στην επιτροπή...

ΕΛΕΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ: Οι ίδιοι στην επιτροπή είπαν ότι αυτό το νομοσχέδιο δεν καλύπτει παρά ένα ελάχιστο ποσοστό. Το ποσοστό είναι πραγματικά τόσο μικρό, που είναι τελείως υποκριτικό το νομοσχέδιο.

Δεν θα μπω σε λεπτομέρειες, να πω όλα αυτά που είπαν και οι προηγούμενοι ομιλητές, γιατί, όπως ξέρετε, ο χρόνος έχει μειωθεί. Αυτό όμως που θα πω, είναι ότι από την αρχή της κρίσης μέχρι σήμερα, οι τράπεζες έχουν πάρει για ρευστότητα και ανακεφαλαιοποίηση πάνω από 300 δισεκατομμύρια. Αυτό είναι δημόσιο χρέος που βαραίνει τους πολίτες. Το έχουν πάρει οι τράπεζες από τη δική μας φορολογία. Πού πήγαν όλα αυτά τα λεφτά; Τι έγιναν; Ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος κ. Μαριάς έκανε μία ανάλυση για τα 50 δισεκατομμύρια και είπε ότι τα 16 δισεκατομμύρια ήταν για τα «κόκκινα» δάνεια. Γι' αυτό λοιπόν, εμείς, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες λέμε να υπάρξει προστασία από τους πλειστηριασμούς μέχρι να λάβει τέλος η κρίση.

Και θέλω να πω εδώ στον ελληνικό λαό ότι για χρέη στο δημόσιο και στην Εφορία δεν προστατεύεται η πρώτη κατοικία. Η πρώτη κατοικία προστατεύεται μόνο σε όσους έχουν στεγαστικά δάνεια στις τράπεζες μέχρι 31-12-2013, που πρόλαβε ο κύριος Υπουργός να μας πει ότι θα φροντίσουν να αρθεί.

Λέμε λοιπόν να γίνει κούρεμα 50% στα δάνεια των νοικοκυριών, γιατί αυτή είναι η μείωση των εισοδημάτων τους από το 2009 μέχρι σήμερα και φυσικά η μηνιαία δόση να μην υπερβαίνει το 30% του μηνιαίου εισοδήματος όλων αυτών που σήμερα υποφέρουν και που φυσικά δεν έκαναν το παραμικρό, για να φτάσουν σε αυτήν την κατάσταση. Είναι καθαρά ευθύνη της οικονομικής πολιτικής της τρικομματικής Κυβέρνησης η εξαθλίωση του ελληνικού λαού.

Πρέπει λοιπόν να πάρουμε γενναίες αποφάσεις προς όφελος των συμπατριωτών μας τώρα και όχι με ελλιπή και προβληματικά νομοσχέδια, σαν και αυτό που φέρνετε, να κάνετε διαχείριση εντυπώσεων, χωρίς πραγματική λύση επί της ουσίας. Δώστε λύση σαν αυτή που προτείνουμε εμείς. Δεν υπάρχει άλλη οδός, γιατί σε λίγο θα βλέπουμε πολλαπλάσιους συμπατριώτες μας οικογενειάρχες να πηδούν από τα μπαλκόνια. Μακάρι πρώτα απ' όλα να ακούσετε τη συνειδησή σας και όχι τους τρoικανούς, τους τραπεζίτες και τους δανειστές.

Αυτό το νομοσχέδιο είναι υποκρισία. Κοροϊδεύετε τον κόσμο. Εμείς το καταψηφίζουμε και προτείνουμε να το αποσύρετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστώ, κυρία Κουντουρά.

Το λόγο έχει η κ. Τσαμπίκα Ιατρίδη που χειροκροτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, πώς πάει η σειρά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Τι θέλετε, κύριε Σκρέκα; Θέλετε να φωνάξω την κ. Τζάκρη που δεν είναι εδώ; Τι να κάνει το Προεδρείο; Πάει με τη σειρά που είναι γραμμένοι, τουλάχιστον όπως τους έχω μπροστά μου από τους συνεργάτες της Έδρας.

Το λόγο έχει η κ. Τσαμπίκα Ιατρίδη.

ΤΣΑΜΠΙΚΑ ΙΑΤΡΙΔΗ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση προσπάθησε για μία ακόμα φορά να εκβιάσει την ελληνική Βουλή, να εκβιάσει τους Έλληνες πολίτες, επικαλούμενη την επικείμενη συνεδρίαση του Eurogroup και την εκταμίευση της επόμενης δόσης. Και προχώρησε σ' αυτόν τον εκβιασμό, γιατί το νομοσχέδιο αυτό δεν ανταποκρίνεται στο ελάχιστο, στα προβλήματα του κόσμου, προβλήματα που έχει προκαλέσει η πολιτική του μνημονίου με τα εξοντωτικά φορολογικά μέτρα, τα χαράτσια, την εκρηκτική ανεργία, τη ραγδαία μείωση των εισοδημάτων και όσων έχουν απομείνει να δουλεύουν.

Αποδεικνύεται, όπως άλλωστε παραδέχθηκε και η ίδια η Κυβέρνηση, ότι το νομοσχέδιο είναι γραμμένο σύμφωνα με τις επιταγές της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, όχι βεβαίως για να προστατευθούν οι Έλληνες πολίτες, αλλά για να εξασφαλισθούν οι ίδιες οι τράπεζες. Για μία ακόμα φορά, πέρα από κάθε αμφιβολία αποδεικνύεται ότι η τρόικα αποφασίζει και η συγκυβέρνηση απλά εκτελεί. Συνεχίζουν οι τρoικανοί ακάθεκτοι να συμπεριφέρονται, ως σουλτάνοι και η συγκυβέρνηση να παρακαλά για τα αυτονόητα, όπως για τη μείωση του ΦΠΑ στην εστίαση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς ως Ανεξάρτητοι Έλληνες είχαμε πει ήδη πριν τις περισίνες εκλογές, στην εθνική μας αντιπρόταση ότι πρέπει να υπάρξει κούρεμα έως και 30% των δανείων και των ιδιωτών και των επιχειρηματιών. Το ίδιο λέει άλλωστε στην πρόσφατη έκθεσή του και το ίδιο το ΔΝΤ. Και βέβαια αυτό το κούρεμα μπορεί και πρέπει να φτάσει έως και το 50%, γιατί οι συνθήκες είναι ακόμα χειρότερες.

Αυτό δεν είναι ούτε μαξιμαλιστικό ούτε αντιπολιτευτικό. Είναι μια ουσιαστική ανάγκη και είναι μια πολιτική που έχει εφαρμοστεί και σε άλλες χώρες. Άλλωστε εκατοντάδες αποφάσεις πρωτοδικών έχουν δείξει ήδη το δρόμο.

Η ουσία αυτού του νομοσχεδίου είναι, ότι για να ενταχθείς στη ρύθμιση, θα πρέπει να βάλεις υποθήκη. Δυστυχώς αυτή είναι η ουσία. Είναι γεγονός ότι οι δανειστές μας δεν στοχεύουν μόνο στη δημόσια, έχουν βάλει στο μάτι και την ιδιωτική περιουσία των Ελλήνων. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Ήδη, διά στόματος του κ. Σκορδά και ουσιαστικά με τις πράξεις της Κυβέρνησης, έχει τεθεί ως ζήτημα -αν δεν έχει αποφασιστεί βέβαια ήδη- η άρση των πλειστηριασμών για την πρώτη κατοικία. Το τελευταίο καταφύγιο του Έλληνα θέλουν να το πάρουν και αυτό.

Και βέβαια αυτή η εξέλιξη θα πρέπει να συνδυαστεί με την τροποποίηση του άρθρου 2, του νόμου Κατσέλη, στην οποία γίνεται σαφής αναφορά για εκχώρηση των απαιτήσεων του πιστωτή, δηλαδή των τραπεζών, σε τρίτους, ακόμα και σε εκδοχή που δεν έχει κύρια έδρα ή κατοικία στην Ελλάδα, όπου στην περίπτωση αυτή θα πρέπει να ορισθεί αντίκλητος.

Αυτή η προσθήκη στο άρθρο 2 φωτογραφίζει τα διάφορα funds που θα θελήσουν να αγοράσουν τα διάφορα δάνεια των Ελλήνων. Όσο κι αν το διαψεύδει η Κυβέρνηση, όλοι γνωρίζουν πολύ καλά ότι τα συγκεκριμένα funds ζουν από τέτοιους καταστάσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο αυτό αφορά ελάχιστο αριθμό δανειοληπτών, αφορά ελάχιστο αριθμό Ελλήνων πολιτών. Αφορά μόνο τους ενήμερους. Καμμία μέριμνα για τους πολύτεκνους, καμμία απολύτως μέριμνα, ρύθμιση, ούτε καν αναφορά για τους ελεύθερους επαγγελματίες, που με τη μνημονιακή αυτή πολιτική έχουν δει τις επιχειρήσεις τους να κλείνουν.

Ακόμα και για όσους εκ των δανειστών δεν έχει καταγγελθεί η δανειακή σύμβαση, οι ωφελούμενοι πάλι είναι λίγοι. Τι θα γίνει με τα ήδη υπάρχοντα «κόκκινα» δάνεια; Κανείς δεν ξέρει. Το μόνο σίγουρο είναι, ότι η Κυβέρνηση γνωρίζει ότι με την πολιτική που ήδη εφαρμόζει, με δική της ευθύνη, ακόμα και όσοι μπορούν ακόμη να είναι συνεπείς στις δανειακές υποχρεώσεις τους, σύντομα δεν θα μπορούν να είναι.

Εμείς οι Ανεξάρτητοι Έλληνες έχουμε πει από την αρχή ότι πρέπει να υπάρξει μείωση-κούρεμα των δανείων. Αυτή είναι μία λύση που την υπαγορεύει η ίδια η πραγματικότητα. Ως νέος άνθρωπος και ως νέα Βουλευτής, θέλω να ξεκαθαρίσω ότι το συγκεκριμένο θέμα δεν μπορεί να ενταχθεί σε κομματικές σκοπιμότητες είτε από την Κυβέρνηση είτε από την Αντιπολίτευση. Η κατάσταση με τα δάνεια είναι εξαιρετικά σοβαρή, όπως και η άρση των πλειστηριασμών στην πρώτη κατοικία. Φοβάμαι ότι αν δεν δοθεί συνολική λύση στο πρόβλημα, ο κόσμος θα στραφεί συνολικά ενάντια στο πολιτικό μας σύστημα, με όποιους κινδύνους κρύβει μια τέτοια εξέλιξη για τη χώρα συνολικά.

Αν πραγματικά, κύριοι της Κυβέρνησης, ενδιαφέρεστε για τους Έλληνες πολίτες, μπορείτε έστω και την υστάτη στιγμή, να εφαρμόσετε αυτό που είχε κάνει ο Σόλωνας στην αρχαία Ελλάδα. Να εφαρμόσετε το κούρεμα των δανείων, γνωστή και ως σεισάχθεια ή ρύθμιση του Σόλωνα, ο οποίος την εφάρμοσε, προκειμένου να απελευθερώσει του Αθηναίους από τους δανειστές τους.

Νομίζω ότι έχετε υποχρέωση απέναντι σε όλους μας να το πράξετε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ANEA)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρία Ιατρίδη.

Η κ. Ευγενία Ουζουνίδου έχει το λόγο.

ΕΥΓΕΝΙΑ ΟΥΖΟΥΝΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα το νομοσχέδιο για τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά, ένα νομοσχέδιο που στην πραγματικότητα έχει να κάνει με ένα πρόγραμμα πίεσης στους δανειολήπτες, ώστε να δοθούν βορά στις τράπεζες.

Η Κυβέρνηση επιμένει να ρυθμίζει τα δάνεια των υπερχρεωμένων νοικοκυριών και επιχειρήσεων με βάση τις προτεραιότητες των τραπεζών και ονειρεύεται κατασχέσεις σπιτιών «αλά ισπανικά». Η υπερφορολόγηση των νοικοκυριών, η ακρίβεια της καθημερινής ζωής, η ανεργία και η συρρίκνωση των εισοδημάτων συνθέτουν ένα πλέγμα που οδηγεί στην αύξηση των επισφαλών δανείων. Τα νοικοκυριά δεν πληρώνουν, γιατί προφανώς δεν έχουν, ενώ την ίδια ώρα η Κυβέρνηση φαντάζει σαν να ζει σε παράλληλο σύμπαν και να πλέει πελάγη ευτυχίας.

Με την επελαύνουσα ύφεση υπολογίζεται ότι το πρώτο εξάμηνο φέτος, τα «κόκκινα» δάνεια θα ξεπεράσουν το 30%. Μέσα σε αυτήν την εφιαλτική κατάσταση, η Κυβέρνηση προωθεί νομοσχέδιο για τα χρέη των νοικοκυριών, με το οποίο τίθενται πολλές και σωρευτικές προϋποθέσεις, για να υπαχθεί κάποιος στις ευνοϊκές ρυθμίσεις.

Πρόκειται για νομοσχέδιο δώρον άδωρον. Ακόμα και το στάδιο της εξωδικαστικής συνεννόησης γίνεται με όρους που ευνοεί τις τράπεζες. Την ίδια στιγμή που το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και η Ευρωπαϊκή Ένωση αλληλοκαρφώνονται για το ποιον βαρύνει η ευθύνη για το αποτυχημένο πείραμα της χώρας μας και ετοιμάζονται για νέες θανατηφόρες συνταγές διάσωσης, ήρθε στη δημοσιότητα η απαίτηση του ΔΝΤ για πλειστηριασμούς.

Η αγορά των ακινήτων στη χώρα μας και γενικότερα στη Νότια Ευρώπη με την πτώση των τιμών που παρουσιάζει, άνοιξε την όρεξη των διεθνών αρπακτικών. Έχουν ήδη δημιουργηθεί funds τα οποία προσανατολίζονται στην αγορά φθηνών ενυπόθηκων «κόκκινων» δανείων από τράπεζες.

Είναι εμφανές ότι το νομοσχέδιο, που κατ' επίφαση τιτλοφορείται και δηλώνει υπέρ των ενήμερων δανειοληπτών, λειτουργεί ουσιαστικά υπέρ των πιστωτών τραπεζών, υπερασπιζόμενο ακραιφνώς τα συμφέροντά τους. Είναι ένα βαθιά άτολμο νομοσχέδιο, που ούτε καν αποπειράθηκε να αντιμετωπίσει τη ζοφερή οικονομική και κοινωνική πραγματικότητα στην οποία έχουν περιέλθει εκατοντάδες χιλιάδες δανειολήπτες, οι οποίοι αδυνατούν

να πληρώσουν ακόμη και μέρος της δόσης και των οποίων τα στεγαστικά δάνεια έχουν ήδη χαρακτηριστεί «κόκκινα».

Είναι ένα νομοσχέδιο που δεν λαμβάνει υπ' όψιν του ούτε τις μέχρι σήμερα υπέρ των δανειοληπτών δικαστικές αποφάσεις για κούρεμα δανείων - που αυτές οι αποφάσεις διαμορφώνουν από μόνες τους μια νομολογία- ούτε φυσικά και τη διεθνή πρακτική.

Ακόμη και το έγγραφο του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου αναγνωρίζει ότι δεν είναι δυνατόν να σχεδιαστεί πάνω σε μια υπερχρεωμένη κοινωνία η επανεκκίνηση της οικονομίας.

Είναι ένα νομοσχέδιο, το οποίο λες και υπαγορεύτηκε από τις τράπεζες, ένα νομοσχέδιο που επιχειρεί να τακτοποιήσει το ενεργητικό των τραπεζών και όχι να αντιμετωπίσει το μείζον οικονομικό, κοινωνικό και ηθικό πρόβλημα της υπερχρέωσης των νοικοκυριών.

Όπως φαίνεται και από την τροπολογία που κατατέθηκε, κανείς σε αυτήν την Αίθουσα δεν πιστεύει ότι η ρύθμιση για τους ανέργους, για τη δυνατότητα μηδενικών καταβολών με πλήρη απαλλαγή τόκων για έξι μήνες, επιλύει κανένα πρόβλημα σε περιόδους βαθιάς ύφεσης.

Επιώθηκε επίσης από το σύνολο σχεδόν των Βουλευτών, ακόμη και της συγκυβέρνησης ότι δεν λαμβάνει μέριμνα για τους ελεύθερους επαγγελματίες, τους αυτοαπασχολούμενους, τους αγρότες, για την αδειοδότηση των σπιτιών τους. Όσο και αν ο κύριος Υφυπουργός προσπάθησε να χρυσώσει το χάπι με το επιχείρημα ότι οι ελεύθεροι επαγγελματίες υπάγονται στο Πτωχευτικό Δίκαιο, το επιχείρημα αυτό κατέπεσε, δεδομένου ότι στον πτωχευτικό νόμο δεν καλύπτεται η πρώτη κατοικία.

Στην επιτροπή, βέβαια, μας είπε ότι θα φέρει τροπολογία γι' αυτό το πράγμα. Πότε; Αδυνατούσε ο εκπρόσωπος της Ένωσης Τραπεζών να μας δώσει στοιχεία τού πόσο εκτιμάται έστω, αυτό το πλήθος των δανειοληπτών. Δεν μας δόθηκε καν μελέτη. Σήμερα μας αναφέρατε στοιχεία. Γιατί δεν μας τα είπατε στην επιτροπή;

Ας δούμε όμως και το δεύτερο μέρος του σχεδίου. Είναι επί τα χείρω. Πρώτον, προωθείτε τον εξωδικαστικό συμβιβασμό χωρίς κριτήρια. Δεύτερον, δίνετε τη δυνατότητα εκχώρησης απαίτησης πιστωτή στον εκδοχέα που δεν έχει κύρια κατοικία ή έδρα στην ελληνική επικράτεια και την υποχρέωσή του να ορίσει αντίκλητο στην ελληνική επικράτεια.

Τρίτον, προωθείτε τη συντηρητικότερη ρύθμιση από τις μέχρι τώρα αποφάσεις των δικαστηρίων, δηλαδή μηνιαία καταβολή 10% κατ' ελάχιστο και συμπληρωματικά εάν τρεις φορές δεν καταφέρει να αντεπεξέλθει, αυτομάτως εκπίπτει του προγράμματος διευκόλυνσης, χωρίς να λαμβάνεται υπ' όψιν η πραγματική δυνατότητα των δανειοληπτών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Καταληκτικά, κυρίες και κύριοι, πρόκειται, όπως προείπα, για ένα άτολμο νομοσχέδιο, υποδεέστερο της τραγικής πραγματικότητας, ανίκανο να αντιμετωπίσει τα προβλήματα της υπερχρέωσης και να δώσει έστω και κατ' ελάχιστον, ανακούφιση, τουλάχιστον σε μια μερίδα υπερχρεωμένων συμπολιτών μας.

Η εξυγίανση του τραπεζικού συστήματος μπορεί να επιτευχθεί μόνο με τη διαγραφή επισφαλών δανείων. Αυτό σημαίνει ότι θα ληφθούν και νέα μέτρα. Ο ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ έχει προτείνει τέτοια, τα οποία εσείς απορρίψατε. Παραδείγματος χάριν ολική διαγραφή υποχρεώσεων δανειοληπτών που βρίσκονται κάτω από το όριο της φτώχειας, εκλογίκευση επιτοκίων, τοκοχρεολύσια στο ύψος του 30% του καθαρού μηνιαίου εισοδήματος.

Κυρίες και κύριοι, πρόκειται -εάν επιβεβαιωθεί- για την τελευταία πράξη της εσωτερικής υποτίμησης που απειλεί με εξαθλίωση τα νοικοκυριά. Να είστε βέβαιοι όμως, ότι αυτό θα αποδειχθεί καταλύτης για μορφές κοινωνικής αντίστασης και αλληλεγγύης, για αγώνες για τη δημοκρατία και την ανατροπή σας. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρία Ουζουνίδου.

Το λόγο έχει ο κ. Ευστάθιος Μπούκουρας.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΜΠΟΥΚΟΥΡΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Ζούμε στην εποχή του μνημονίου, σε μια εποχή που η καθη-

μερινότητα έχει γίνει ένας αδυσώπητος αγώνας επιβίωσης για τον ελληνικό λαό, σε μια εποχή που η βοήθεια στους εξαθλιωμένους Έλληνες θα έπρεπε να αποτελεί αυτονόητη κρατική υποχρέωση. Η πολιτεία όμως, εξακολουθεί να αναζητά νέα μέτρα αφαίμαξης της κοινωνίας, προκειμένου να ικανοποιηθούν οι ανάληγοι δανειστές, τα κοράκια της διεθνούς τοκογλυφίας.

Ο κλάδος των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας ήταν από τους πρώτους που βίωσαν τα αποτελέσματα της μνημονιακής πολιτικής σας: μειώσεις σε μισθούς, συντάξεις και επιδόματα και ένα κράτος από αδιάφορο έως εχθρικό πολλές φορές, απέναντι στους ανθρώπους που με κίνδυνο της ζωής τους υπερασπίζονται, έμπρακτα, σε καθημερινή βάση, την πατρίδα.

Όλες αυτές οι περικοπές έχουν οδηγήσει σε κατάσταση ένδειας τους άντρες και τις γυναίκες που βρίσκονται στην πρώτη γραμμή του αγώνα για την εξασφάλιση της εθνικής κυριαρχίας και την επιβολή της δημόσιας τάξης. Στον αγώνα αυτό πολλά στελέχη του Στρατού, των Σωμάτων Ασφαλείας, του Λιμενικού Σώματος, της Ακτοφυλακής και του Πυροσβεστικού Σώματος έχουν δώσει την ίδια τους τη ζωή, εν ώρα υπηρεσίας, πιστοί στον όρκο να προσπάζουν, μέχρι τελευταίας ρανίδας του αίματός τους, αυτήν τη γη.

Αυτήν τη γη, κύριε Υπουργέ, που εσείς σήμερα ξεπουλάτε.

Ο θάνατός τους οδήγησε στην απελπισία και τη στέρηση κάθε οικονομικού πόρου τις οικογένειές τους, πολλές εκ των οποίων αναγκάστηκαν να προσφύγουν σε δανεισμό από τράπεζες, για να μπορέσουν να επιβιώσουν στις βιοτικές τους ανάγκες. Επιπλέον σε πολλές περιπτώσεις, οι οικογένειες των ηρώων αυτών επωμίστηκαν και το βάρος της αποπληρωμής των δανείων που είχαν συνάψει οι θανόντες, όσο ήταν εν ζωή.

Δυστυχώς μέχρι σήμερα η πολιτεία δεν έχει λάβει τα απαραίτητα μέτρα ώστε να τιμήσει εμπράκτως τους ανθρώπους αυτούς, βοηθώντας τις οικογένειές τους να αντιμετωπίσουν τα ζωτικά προβλήματα που ο θάνατος, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, τους δημιούργησε.

Στο πλαίσιο λοιπόν της συζήτησης του παρόντος σχεδίου νόμου: «Πρόγραμμα διευκόλυνσης για ενήμερους δανειολήπτες και τροποποιήσεις στο ν.3869/2010», η Χρυσή Αυγή κατέθεσε τροπολογία για τη λήψη ορισμένων μέτρων ανακούφισης των οικογενειών αυτών, την οποία και ζητά να κάνει δεκτή η Κυβέρνηση.

Συγκεκριμένα, ζητάμε την περικοπή κατά 70% του οφειλομένου κατά την 31-5-2013 ποσού, από παντός είδους δάνειο, που έλαβαν από κάθε πιστωτικό ίδρυμα που λειτουργεί νόμιμα στην Ελλάδα, όσο ζούσαν οι πεσόντες των Ενόπλων Δυνάμεων, τα στελέχη των Σωμάτων Ασφαλείας, του Λιμενικού Σώματος, της Ελληνικής Ακτοφυλακής και του Πυροσβεστικού Σώματος, που έχασαν τη ζωή τους μέχρι την 7-6-2013 εν ώρα υπηρεσίας, σε καιρό ειρήνης και κατά την εκτέλεση διατεταγμένης υπηρεσίας, καθώς και οφειλές από πιστωτικές κάρτες.

Επίσης την αντίστοιχη περικοπή ύψους 50% για τα χρέη από δάνεια και πιστωτικές κάρτες των συζύγων των πεσόντων. Για τους γονείς των πεσόντων ζητούμε την αντίστοιχη περικοπή κατά 40% για τα στεγαστικά δάνεια. Ομοίως και για τα στεγαστικά δάνεια των τέκνων ζητούμε την αντίστοιχη περικοπή κατά 40%.

Θεωρούμε πως τα ανωτέρω είναι εκτός από αναγκαία και εφικτά, καθώς οι τράπεζες έχουν στην ουσία, ήδη πληρωθεί για τα ποσά αυτά, μέσω της ανακεφαλαιοποίησής τους, με τα χρήματα του ελληνικού λαού. Η ψήφιση της τροπολογίας αυτής είναι για εμάς μια αναγκαιότητα. Μια αναγκαιότητα που επιβάλλουν οι σημερινές δυσμενείς οικονομικές συνθήκες. Μα πάνω απ' όλα, το επιβάλλει η ηθική υποχρέωση του κράτους να σταθεί αρωγός στα αγαπημένα πρόσωπα όλων αυτών που έπεσαν εν ώρα καθήκοντος. Η αποδοχή της τροπολογίας αυτής θα στείλει ένα ηχηρό μήνυμα σε όλους και σε όλες που υπηρετούν στο Στρατό και στα Σώματα Ασφαλείας, πως η πολιτεία θα είναι δίπλα σε αυτούς και στις οικογένειές τους.

Κύριε Υφυπουργέ, επειδή απουσιάζει αυτήν τη στιγμή ο Υπουργός, θα απευθυνθώ σε εσάς. Στην πρωτολογία του ο κύριος Υπουργός έκανε λόγο για κοινωνική ευαισθησία. Ιδού πεδόν δόξης λαμπρόν! Αποδείξτε την ευαισθησία της Κυβέρνησής σας,

κάνοντας αποδεκτή την τροπολογία του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή, τιμώντας έτσι τους ήρωες που έπεσαν εν ώρα καθήκοντος και υπέρ βωμών και εστιών.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε και εμείς.

Το λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Γεωργαντάς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Στο ξεκίνημα της σημερινής συνεδρίασης εκφράστηκε αίτημα απ' όλες τις παρατάξεις να υπάρξει συζήτηση του νομοσχεδίου και την αυριανή ημέρα, καθώς πραγματικά αγγίζει ζητήματα, τα οποία αφορούν το σύνολο σχεδόν του ελληνικού λαού και θα έπρεπε να ακουστούν και να διατυπωθούν οι όποιες σκέψεις, προτάσεις ή ενστάσεις.

Κατά τη διάρκεια της εγγραφής των ομιλητών, από το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ενεγράφησαν τέσσερις μόλις ομιλητές και από το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας ενεγράφησαν είκοσι ένας ομιλητές. Μετά από εμένα, ύστερα από δύο-τρεις συναδέλφους που είναι από κάποια άλλα κόμματα για να ομιλήσουν, ακολουθεί μία σειρά δέκα στελεχών της Νέας Δημοκρατίας, που έχουν εγγραφεί για να ομιλήσουν. Ο ζήλος που επέδειξε η Αξιωματική Αντιπολίτευση στην αρχή αυτής της συζήτησης, τελικά αποδεικνύεται κατά τη διάρκειά της, με την εγγραφή τεσσάρων μόνο ομιλητών, ότι δεν ανταποκρίνεται στις πραγματικές της προθέσεις και διαθέσεις.

Είναι αναπόφευκτο σήμερα, καθώς ουσιαστικά συζητούμε και τροποποιήσεις στο ν.3869/2010, τον περίφημο νόμο Κατσέλη, να θυμηθούμε τη στάση των κομμάτων εκείνης της περιόδου και των κομμάτων που σήμερα, βρίσκονται σε αυτήν την Αίθουσα. Διαβάζω από τα Πρακτικά της συνεδρίασης του Ιουλίου του 2010, όταν συζητιόταν ο ν.3869/2010, την τοποθέτηση του Υπουργού Κωνσταντίνου Χατζηδάκη, που τότε, μιλώντας εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας, ανέφερε: «Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς ψηφίζουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο που σήμερα συζητάμε, σε αντίθεση με το ΠΑΣΟΚ, που τα προηγούμενα χρόνια αντίστοιχες πρωτοβουλίες της Νέας Δημοκρατίας τις είχε καταψηφίσει, με χαρακτηριστικό παράδειγμα τη ρύθμιση σε σχέση με τη μη κατάσχεση της πρώτης κατοικίας. Αυτό φυσικά, δεν σημαίνει ότι δεν έχουμε ενστάσεις γι' αυτό το νομοσχέδιο».

Έλεγε παρακάτω ο Υπουργός εκείνη την ημέρα, κάτι που νομίζω ότι είναι επίκαιρο να το πούμε και σήμερα, που ο λαϊκισμός υπερχείλισε σε αυτήν την Αίθουσα: «Η βασική μας ένσταση συνίσταται στο εξής: Η κυβέρνηση-ενωτώντας εκείνη την κυβέρνηση-ακόμη και πριν από τις εκλογές, όταν ήταν ακόμη στην Αντιπολίτευση, είχε επενδύσει σε αυτήν τη νομοθετική πρωτοβουλία, για να δημιουργήσει την εντύπωση ότι περίπου σχεδόν όλοι αυτοί που χρωστούν στις τράπεζες και αισθάνονται μόνιμοι τους υπερχρεωμένοι τώρα, θα γλυτώσουν από τα χρέη τους. Με τη βοήθεια και ορισμένων λαϊκίστικων μέσων ενημέρωσης, μάλιστα, αυτή η εντύπωση είναι εξαιρετικά διαδεδομένη. Όμως είναι βέβαιο ότι αυτό απέχει από την πραγματικότητα».

Αυτή είναι η σοβαρή στάση ενός κόμματος. Αυτή είναι η σοβαρή στάση ενός στελέχους μίας παρατάξεως από το 2010 έως το 2013. Ακούσατε την τοποθέτηση του Υπουργού. Πείτε μου εάν στο περίγραμμα και στην ουσία της τοποθέτησής του έχει διαφορά, σε σχέση με αυτά που έλεγε, όταν ήταν στην Αντιπολίτευση. Μιλά και τότε για τη σωστή κατεύθυνση στην οποία βρισκόταν αυτός ο νόμος, μια σωστή κατεύθυνση την οποία ερχόμαστε σήμερα εμείς να την πάμε λίγο παραπέρα, ίσως όχι εκεί που θα ήθελαν όλοι, αλλά σίγουρα λίγο παραπέρα και συγχρόνως, βάζουμε ένα φρένο σε κάθε λαϊκίστικη φωνή, η οποία πολύ εύκολα μπορεί να μιλά για κουρέματα 50% ή 70%, κουρέματα οριζόντια, χωρίς καμμία διάκριση, χωρίς κανένα κριτήριο, κουρέματα τα οποία είναι ανέφικτα να γίνουν, αλλά ακόμη και αν μπορούσαν να γίνουν, θα δημιουργούσαν πολύ περισσότερα προβλήματα απ' αυτά που ήδη ενόχονται να επιλύσουν.

Το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, κύριοι συνάδελφοι, καλύπτει περίπου το 80% των Ελλήνων δανειοληπτών. Καλύπτει, με βάση τα κριτήρια τα οποία τίθενται, έστω σωρευτικά, με τις δύο ουσιαστικά πτυχές τις οποίες έχει, είτε σε σχέση με αυτούς που θέ-

λουν να προσφύγουν στα δικαστήρια είτε με αυτούς που είναι ενήμεροι και θέλουν να προσφύγουν απευθείας στις τράπεζες κάνοντας χρήση των άρθρων του συγκεκριμένου νομοσχεδίου, το 80% των Ελλήνων δανειοληπτών. Επίσης τους δίνει την προσασία εκείνη, η οποία είναι αναγκαία στη δύσκολη αυτή περίοδο, για να αισθανθούν την ασφάλεια που χρειάζονται, έτσι ώστε να διασώσουν την περιουσία τους αλλά να ξέρουν και τι τους περιμένει το επόμενο διάστημα, το διάστημα που καλύπτεται μέσα από τις διατάξεις του νόμου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μία μόνο κουβέντα θα πω, κυρία Πρόεδρε. Κάνω πάντα περιορισμένη χρήση του χρόνου ο οποίος μου δίδεται.

Κάθε φθινόπωρο ακούγεται ότι σταματάει η προστασία της πρώτης κατοικίας. Από το 2009 ακούγεται αυτό. Ακούγεται για μία ακόμη φορά. Ακούγεται και πέρυσι το φθινόπωρο. Ακούγεται και πρόπερι το φθινόπωρο. Ακούγεται πριν από μερικούς μήνες ότι η προστασία του ποσού στις τράπεζες από 1.000 ευρώ που ήταν θα γίνει 600 ευρώ. Σήμερα έρχεται η Κυβέρνηση και το κάνει 1.500 ευρώ για τον ατομικό λογαριασμό και 2.000 ευρώ για τον κοινό λογαριασμό.

Νομίζω ότι από τη στιγμή που θέλουν κάποιοι να διαψεύδονται συνεχώς, εμείς θα τους διαψεύδουμε με τη στάση μας, με τις κινήσεις μας και με τις αποφάσεις μας.

Ψηφίζω το νομοσχέδιο μαζί με όλους τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας αλλά και των κομμάτων της συγκυβέρνησης, γιατί νομίζω ότι πραγματικά δίνει μια μεγάλη «ανάσα» στους Έλληνες δανειολήπτες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Γεωργαντά.

Ο κ. Νικόλαος Σταυρογιάννης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Οι μεγάλες μειώσεις εισοδημάτων, μισθών και συντάξεων, η έκρηξη της ανεργίας, οι αβάσταχτοι φόροι για τη μεσαία τάξη και τους οικονομικά ασθενέστερους έχουν οδηγήσει σε αδιέξοδα και ανυπέρβλητες δυσκολίες πολλούς, που αδυνατούν να ανταποκριθούν στις δανειακές τους υποχρεώσεις. Κάποιοι με περισσότερες οικονομικές δυνατότητες τα καταφέρνουν ακόμη, καταφέρνουν να κρατούν ενήμερα τα δάνειά τους. Όμως η κατάσταση βαίνει επιδεινούμενη και γι' αυτούς.

Η Κυβέρνηση αντιλαμβανόμενη τα αδιέξοδα και με την πίεση και την προτροπή της τρόικας, κυρίως για χάρη των τραπεζών φέρνει ένα νομοσχέδιο με τη γνωστή διαδικασία για να λύσει ένα γνωστό πρόβλημα, χωρίς όμως να λαμβάνει υπ' όψιν της σοβαρά προτάσεις που έχουν ακουστεί.

Η τρόικα ενδιαφερόμενη πρωτίστως για τις τράπεζες, που αποτελούν συστημικό κίνδυνο για το ευρώ, δίνει το «πράσινο φως» για μια πρόσκαιρη και επιφανειακή αντιμετώπιση του ζητήματος.

Μετά από την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, η μεγαλύτερη πρόκληση και για το τραπεζικό σύστημα αλλά και για την οικονομία και την κοινωνία θα είναι τα «κόκκινα», τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια. Το ελλιπές αυτό νομοσχέδιο αναφέρεται μόνο στα ενυπόθηκα στεγαστικά και ενήμερα δάνεια. Καμμία άλλη πρόβλεψη ούτε για τους επαγγελματίες, τα καταναλωτικά, τους εμπόρους!

Τα οικονομικά κριτήρια πρέπει σίγουρα να διευρυνθούν, όσον αφορά το εισόδημα, τις αντικειμενικές αξίες, τα περιουσιακά στοιχεία, χωρίς προαπαιτούμενα και δεσμεύσεις, και πρέπει να δοθεί πραγματική ανάσα στην κοινωνία και στην οικονομία. Το κρυφό σχέδιο για την άρση της απαγόρευσης των πλειστηριασμών πρέπει επιτέλους να σταματήσει.

Το νομοσχέδιο αυτό δεν αντιμετωπίζει κι άλλα ζητήματα, όπως είναι η ανακεφαλαιοποίηση της διαφοράς των δόσεων που θα προκύψει μετά από την περίοδο χάριτος. Τα μη εξυπηρετούμενα, τα «κόκκινα δάνεια», που αποτελούν βόμβα στα θεμέλια της κοινωνίας και της οικονομίας, πρέπει να αντιμετωπιστούν και πρέπει, κύριε Υφυπουργέ, να βλέπετε το συμφέρον του κοινωνικού συνόλου και της οικονομίας και όχι το συμφέρον, πρόσκαιρα και βραχυπρόθεσμα, των τραπεζών.

Η κρίση βαθαίνει, οι δυνατότητες των δανειοληπτών θα μειώνονται, τα μη ενήμερα δάνεια θα αυξάνονται και μαζί θα πνίγουν τις τράπεζες, την οικονομία και την κοινωνία και οι τράπεζες θα χρειάζονται ολοένα και περισσότερα κεφάλαια. Πού θα βρεθούν; Οι πιστωτές μας έχουν δηλώσει πως αυτά θα καλυφθούν με νέα μέτρα, κούρεμα καταθέσεων, κατασχέσεις και τα λοιπά.

Οι σχεδιαζόμενοι, λοιπόν, πλειστηριασμοί στην πρώτη κατοικία, που θα βάλουν φωτιά στην κοινωνία, δεν πρέπει σε καμμία περίπτωση να γίνουν πράξη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διαχείριση κρίσεων χρέους απαιτεί ρεαλισμό, αίσθηση κοινωνικής ευθύνης αλλά και ευελιξία και οι κυβερνήσεις και τα πιστωτικά ιδρύματα πρέπει να προβλέπουν τη δυνατότητα και αναδιάρθρωσης και κουρέματος του εσωτερικού χρέους, ανάλογα με την οικονομική κατάσταση των δανειοληπτών.

Η σύσταση μιας ενδιάμεσης εταιρείας από την Ένωση Τραπεζών που θα αναλάβει τα «κόκκινα» δάνεια για την αποπληρωμή τους σε χαμηλότερες τιμές, σε αυτά που δεν έχουν υποθήκες, είναι η καλύτερη λύση στο πρόβλημα για όλους: τράπεζες, οικονομία και κοινωνία. Οι τράπεζες με τα μεγάλα τους λάθη και τις πελατειακές σχέσεις με κόμματα, με την μιντιακή και επιχειρηματική ελίτ, φρόντισαν να γίνουν μετά τα δημόσια οικονομικά, ο μεγάλος ασθενής της ελληνικής οικονομίας, απορροφώντας τεράστιους πόρους και μη δυνάμενες να βοηθήσουν με ρευστότητα την ελληνική οικονομία. Σίγουρα στις καλές εποχές τα κέρδη θα πηγαιίνουν στις τράπεζες, στους μεγαλομετόχους και τα στελέχη. Και στις άσχημες, στην πραγματική οικονομία και στην κοινωνία μόνο; Αυτό δεν είναι σωστό, δεν είναι αποδεκτό.

Το ζητούμενο σήμερα και για να έχουμε παραγωγική ανασυγκρότηση και ανάπτυξη, πρέπει οι τράπεζες να έχουν τη δυνατότητα να χρηματοδοτήσουν την οικονομία. Η ανάπτυξη, όμως, και η παραγωγική ανασυγκρότηση δεν μπορεί να συμβεί με τη συνεχή μείωση εισοδημάτων και με την υπερφορολόγηση των εντίμων φορολογουμένων.

Τα όσα συνέβησαν την προηγούμενη εβδομάδα εδώ σε αυτή την Αίθουσα κατά τη διεύρυνση του κατηγορητηρίου εναντίον του κ. Παπακωνσταντίνου και τα όσα είδαν το φως της δημοσιότητας πριν και μετά μιλούν για τις διαδοχικές ευθύνες όλων των κυβερνήσεων που δεν αξιοποίησαν τα στοιχεία για την καταπολέμηση της διαφθοράς, της παραοικονομίας και της φοροδιαφυγής. Το έγκλημα κατά της κοινωνίας, λοιπόν, είναι διαρκές και η σημερινή Κυβέρνηση πρέπει να αναλάβει τις ευθύνες της. Δεν μπορεί να σιωπά, να μην κάνει τίποτε. Πρέπει να απαντήσει για το πώς αξιοποίησε αυτά τα στοιχεία. Δεν είναι μόνο οι προηγούμενες κυβερνήσεις που είναι υπεύθυνες. Υπάρχει μεγάλη ευθύνη και στη σημερινή Κυβέρνηση. Μιλώ για τις γνωστές λίστες με τα χιλιάδες ονόματα και τα πολλά δισεκατομμύρια απόμων που συσώρευσαν παράνομο πλούτο βγάζοντάς τον έξω, για να τον διασφαλίσουν και μη εκπληρώνοντας τις φορολογικές τους υποχρεώσεις. Χρειάζεται εδώ να επισημανθεί ότι είναι αναγκαία και άμεση η ανάκληση της εγκυκλίου για το «ξέπλυμα» από το Υπουργείο Οικονομικών.

Αν δεν υπάρξει δικαιοσύνη στην κατανομή των βαρών με ανελέητο κυνήγι της διαφθοράς και της παραοικονομίας και ελάφρυνση από την παράλογη και καταστροφική βαριά φορολογία των ακινήτων που φθάνει στα όρια της μερικής δήμευσής τους και εάν η Κυβέρνηση του κ. Σαμαρά συνεχίσει να αρκείται στο ρόλο του φοβισμένου και καλού μαθητή, αντί να αδράξει την ευκαιρία από τη διχογνωμία των δανειστών μας και να ζητήσει επαναδιαπραγμάτευση, τότε αυτοί με μοχλό το δημόσιο χρέος που παραμένει μη βιώσιμο θα αξιώνουν συνεχώς καινούργια μέτρα που θα βαθαίνουν την ύφεση, θα διαλύουν την οικονομία και θα εξαθλιώνουν την κοινωνία.

Η χώρα έχει ανάγκη από ένα σχέδιο που θα καταστεί εθνικό σχέδιο παραγωγικής και θεσμικής ανασυγκρότησης. Θα μπει μπροστά, πέρα και έξω από τα μνημόνια, τα λανθασμένα και αποτυχημένα κατά δήλωσή τους, συνθέτοντας και συμπαρατάσσοντας κοινωνικές, οικονομικές αλλά και πολιτικές δυνάμεις που δεν θα είναι δέσμιες στο σύστημα παρακαμψής της χώρας, δεν θα λαϊκίζουν και δεν θα έχουν ιδεοληψίες. Αυτό το νομοσχέδιο δεν είναι προσηγορική η κατεύθυνση και γι' αυτό το καταψηφίζω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Σταυρογιάννη.

Ο συνάδελφος κ. Ηλίας Βλαχογιάννης έχει το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Θα προσπαθήσω να είμαι σύντομος έτσι ώστε να διευκολύνουμε και τους επόμενους συνομιλητές.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα ένα νομοσχέδιο που πολύ καιρό το περιμέναμε και πιστεύω ότι το περιμένουν όλοι οι δανειολήπτες, γιατί πραγματικά θα ανακουφίσει πάρα πολλά νοικοκυριά που βρίσκονται στη δυσάρεστη θέση να θέλουν να είναι συνεπείς και να μην μπορούν.

Πολλοί θα αναρωτηθούν: Είναι αυτό το καλύτερο το οποίο μπορούσε να φέρει αυτή η Κυβέρνηση; Πάντα εχθρός του καλού είναι το καλύτερο, αλλά πάντα τα μεγέθη είναι συγκρίσιμα και πάντα κρίνουμε με αυτά που μπορεί τη δεδομένη στιγμή να δώσει ο κρατικός προϋπολογισμός και μπορεί να αντέξει η οικονομία.

Υπό αυτό το πρίσμα πραγματικά αυτό το νομοσχέδιο είναι πάρα πολύ καλό και φαίνεται ότι είναι καλό, γιατί καλύπτει περίπου το 80% των δανειοληπτών αυτής της κατηγορίας -των ενήμερων δανειοληπτών- και αυτών εναντίον των οποίων δεν έχει κινηθεί η διαδικασία καταγγελίας της σύμβασης από τις πιστώτριες τράπεζες και τα σχετικά ιδρύματα.

Ακούστηκαν εδώ, σ' αυτήν την Αίθουσα επιμέρους ενστάσεις και γενικότερες ενστάσεις. Για τις επιμέρους ενστάσεις μπορεί κανείς να συμφωνήσει, μπορεί και να διαφωνήσει, για παράδειγμα για το εάν το ατομικό εισόδημα των 15.000 ευρώ ή το οικογενειακό εισόδημα των 25.000 ευρώ είναι επαρκές. Θα μπορούσε κανείς να πει ότι θα έπρεπε να είναι ίσως μεγαλύτερο. Σε κάθε περίπτωση, όμως, οι αδύναμες κοινωνικά τάξεις, οι τρίτεκνοι, οι πολύτεκνοι έχουν ιδιαίτερη μεταχείριση, ευνοϊκότερη μεταχείριση έναντι των πολλών δανειοληπτών και με αυτήν την κατεύθυνση που κινείται το νομοσχέδιο πιστεύω ότι αντιμετωπίζει θετικά το μεγάλο πρόβλημα αυτών των κατηγοριών των συνανθρώπων μας.

Επίσης, ακούστηκε κι από πλευράς του κυρίου Υπουργού -ή νομίζω του κυρίου Υφυπουργού- ότι το μέσο ύψος των δανείων κυμαίνεται περίπου στις 70.000 ευρώ. Άρα το ποσό που μέσω αυτού του νόμου καλύπτεται, που είναι περίπου υπερδιπλάσιο κατά μέσο όρο, προφανώς καλύπτει την αντικειμενική αξία σε ό,τι αφορά την πρώτη κατοικία. Ενστάσεις μπορεί κανείς να διατυπώσει για το αν πρέπει να καλύπτει μόνο την πρώτη κατοικία ή πρέπει να καλύπτει την πρώτη ιδιοκτησία. Γιατί κάποιος μπορεί να κληρονόμησε ένα σπίτι, αλλά αυτός θέλησε να έχει το δικό του κεραμίδι, θέλησε να χτίσει το δικό του σπίτι. Αυτόν δεν τον καλύπτει. Ίσως είναι κάποιες λεπτομέρειες που θα μπορούσε να τις δει η Κυβέρνηση είτε τώρα είτε στο μέλλον.

Επώθηκε: «γιατί να μη χαρίσουμε το 50% των δανείων;». Καλό θα ήταν να χαρίσουμε το 100% των δανείων. Το θέμα είναι πού θα τα βρούμε και πάντα, ποιος θα πληρώσει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κάθε σεισάχθεια μπορεί να φαίνεται εξαρχής ένα δίκαιο μέτρο, αλλά έχει μέσα της κι αυτήν την αδικία, γιατί τιμωρεί τους συνεπείς νοικοκυραίους, αυτούς που έκαναν οικονομίες, έχτισαν το δικό τους κεραμίδι και δεν είναι σήμερα χρεωμένοι. Γιατί νοικοκύρης, ας μη γελιόμαστε, πάντα ξέραμε ότι ήταν αυτός ο οποίος ξόδευε αυτά που έβγαζε κι έβαζε και κάτι στην άκρη για ώρα ανάγκης. Τώρα, όμως, με την κρίση προφανώς αυτό δεν ισχύει. Γι' αυτό και η Κυβέρνηση φέρνει αυτήν τη ρύθμιση που καλύπτει περίπου το 80% των δανειοληπτών αυτής της κατηγορίας.

Είδαμε, όμως, ότι η Αντιπολίτευση δεν συμφωνεί ούτε στη γενική αρχή. Ας το ψηφίσει επί της αρχής και να διαφωνήσει επί των άρθρων. Ας κάνει ένα βήμα, όπως είπε και ο προλαλήσας συνάδελφός μας, όπως η Νέα Δημοκρατία πάντα το έκανε ως αντιπολίτευση. Ασκούσε υπεύθυνη αντιπολίτευση. Είχε το θάρρος να λέει «ναι», εκεί που έπρεπε να συμπορευτεί με την Κυβέρνηση, κι είχε και το θάρρος να λέει «όχι» εκεί που έπρεπε να πει «όχι».

Ας πει επιτέλους η Αντιπολίτευση κι ένα «ναι» επί της αρχής, ότι κινείται σε θετική κατεύθυνση κι ότι διαφωνεί στα επιμέρους, να δούμε πού μπορούμε να συμπληρώσουμε, πού μπορούμε να κάνουμε επιμέρους ρυθμίσεις.

Κάποιοι μίλησαν για ανατροπή αυτής της Κυβέρνησης. Ανατροπή στα δημοκρατικά πολιτεύματα γίνεται μόνο με την εντολή του λαού, δεν γίνεται γιατί το θέλουμε εμείς, αλλιώς θα είχαμε ανατρέψει όλες τις κυβερνήσεις με το λόγο μας. Ο λαός θα κρίνει όταν έρθει η ώρα. Και απ' ό,τι όλο προβλέπουμε και προβλέπεται, αυτή η ώρα θα αργήσει απ' ενός, αλλά όταν θα έρθει, θα είναι δίκαιη για μας και πολύ σκληρή για εσάς. Γιατί η στάση που τηρείτε δεν προσφέρει στο λαό αυτό το οποίο επιζητά αυτή τη στιγμή: ελπίδα και στήριξη από τις πολιτικές δυνάμεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ακούστηκε ότι εμείς υπηρετήσαμε και υπηρετούμε το μνημόνιο. Εμείς υπηρετούμε ό,τι είναι καλύτερο για την πατρίδα. Όταν λέγαμε «όχι» στο μνημόνιο, το εννοούσαμε, γιατί ήταν άλλες οι συνθήκες τότε κι άλλες οι συνθήκες τώρα. Και τώρα λέμε «όχι» σε επιμέρους διατάξεις. Προσπαθούμε να τις τροποποιήσουμε. Και να είστε σίγουροι ότι με πείσμα, επιμονή και υπομονή η Ελλάδα θα τα καταφέρει, ο λαός θα τα καταφέρει, αυτή η Κυβέρνηση θα τα καταφέρει. Γι' αυτό ψηφίζουμε αυτό το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Βλαχογιάννη.

Ο κ. Ευθύμιος Καρανάσιος έχει το λόγο.

ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΚΑΡΑΝΑΣΙΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υφυπουργέ, θα ήθελα να αναφερθώ απόψε στην τροπολογία σχετικά με την παράταση που δώσαμε στις εταιρείες αυτές, λόγω των προβλημάτων που παρουσιάστηκαν τις τελευταίες ημέρες, μέσα από το Γενικό Εμπορικό Μητρώο.

Αναφέρομαι σ' αυτήν την τροπολογία για έναν βασικό λόγο: Αυτή η Κυβέρνηση αποδεικνύει μέσα απ' αυτήν την πράξη της ότι παρακολουθεί και ακούει την κοινωνία, ακούει τις επιχειρήσεις και τα προβλήματα που παρουσιάζονται ανά πάσα στιγμή, όπως αυτό με το ΓΕΜΗ, τα οποία είναι προβλήματα που χρήζουν άμεσης λύσης της ίδιας στιγμής. Η Κυβέρνηση, λοιπόν, αποδεικνύει ότι ακούει και το Υπουργείο ανταποκρίνεται, γι' αυτό και σήμερα φέρνουμε αυτήν την τροπολογία και νομίζω ότι ένα μεγάλο όπλο σ' αυτό το κράτος είναι να μπορούμε να ακούμε και να καταλαβαίνουμε τα προβλήματα των επιχειρήσεων.

Κύριε Υφυπουργέ, συνεχίστε να ακούτε και να αφογκράζεστε τις επιχειρήσεις που τόσο ανάγκη έχουμε να επιβιώσουν, να ζήσουν και να δώσουν ανάπτυξη σ' αυτόν τον τόπο. Ας σκύψουμε στις μικρές και στις μεγάλες επιχειρήσεις αυτού του τόπου, ας είμαστε δίπλα σ' αυτές τις επιχειρήσεις που κάθε μέρα έχουν προβλήματα.

Κύριε Υπουργέ, μόνο μέσα απ' αυτήν τη διαδικασία που καλώς κάνετε, θα μπορέσουμε να δώσουμε λύσεις στην κρίση που ελπίζω ότι όλοι μαζί σύντομα θα διώξουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε τον κ. Καρανάσιο.

Ο κ. Κωνσταντίνος Σκρέκας έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αλήθεια ότι σήμερα βρισκόμαστε εδώ για να συζητήσουμε για την αντιμετώπιση ενός υπαρκτού προβλήματος. Ποιο είναι αυτό το πρόβλημα; Ανέκαθεν στη χώρα μας γενιές και γενιές γαλουχήθηκαν με την ανάγκη της εξασφάλισης μίας σπιτικής στέγης. Η εξασφάλιση μίας κατοικίας ήταν κάτι που προσδοκούσαν και επιδίωκαν όλοι οι άνθρωποι στον τόπο μας.

Δυστυχώς η πραγματοποίηση αυτής της ανάγκης έφερε μεγάλο τμήμα της ελληνικής κοινωνίας σε δυσμενή κατάσταση. Γιατί έγινε αυτό; Διότι πάρα πολλοί άνθρωποι, στην προσπάθειά τους να αποκτήσουν μία στέγη, ιδίως μετά την πιστωτική απελευθέρωση η οποία πραγματοποιήθηκε τα χρόνια μετά το 2000, προσέφυγαν στα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα για την απόκτηση των απαραίτητων χρημάτων προκειμένου να αποκτήσουν ένα σπίτι. Δυστυχώς σήμερα, τρία χρόνια μετά, η κρίση έφερε την Ελλάδα σε μία δραματική κατάσταση, την οικονομία της χώρας μας έτσι όπως κανείς δεν προέβλεπε και έτσι όπως αυτοί που

είχαν προγραμματίσει τότε την αγορά του σπιτιού δεν είχαν προβλέψει με τα τότε εισοδήματά τους. Δυστυχώς σήμερα έχουν αλλάξει τα δεδομένα και αυτοί οι άνθρωποι έχουν βρεθεί σε μία ασφυκτική οικονομική κατάσταση την οποία η Κυβέρνηση καλείται να αντιμετωπίσει.

Αυτή την κατάσταση δυστυχώς η Αντιπολίτευση την αντιμετωπίζει για άλλη μία φορά με λαϊκισμό. Μιλάει περί σεισάχθειας, περί «κουρέματος». Ακούσαμε από κάποια κόμματα να μιλάνε για οριζόντιο «κούρεμα» 50%, άλλοι μιλάνε για 80%, πλειοδοσία στο πόσα χρήματα θα χαρίσουν στον κόσμο. Όλα αυτά τα λένε γιατί ξέρουν ότι δεν μπορούν να εφαρμοστούν και από τους ίδιους. Τα όρια του λαϊκισμού προσδιορίζονται από έναν «ωκεανό» υποσχέσεων και ονείρων. Είναι σαν αυτό το παιδί που περπατά και βλέπει τον ουρανό και κοιτάει τα άστρα και λέει «ας υποσχεθούμε τον ουρανό με τ' άστρα σ' αυτόν τον τόπο». Κάποιοι νομίζουν ότι μ' αυτό τον τρόπο βοηθούν τη χώρα μας και τους ανθρώπους και δεν δέχονται, δεν θέλουν, δεν στηρίζουν έστω και επί της αρχής αυτό το νομοσχέδιο που φέρνει σήμερα η Κυβέρνηση.

Τι δεν δέχονται; Δεν δέχονται η μηνιαία καταβολή του τιμήματος η οποία είχε προσδιοριστεί δέκα χρόνια πριν ή πέντε χρόνια πριν, προ κρίσης, να προσδιορίζεται και να προσαρμόζεται στην τρέχουσα οικονομική δυνατότητα του κάθε πολίτη. Δεν δέχονται άνεργοι, εγγεγραμμένοι στα οικεία μητρώα του ΟΑΕΔ, μισθωτοί, συνταξιούχοι ιδιωτικού και δημοσίου τομέα και όσοι τελούν με σχέση εξαρτημένης εργασίας –μισθούς, συντάξεις, ενοίκια, αγροτικά εισοδήματα έως 25.000 ευρώ- να ενταχθούν σ' αυτήν τη ρύθμιση.

Αντίθετα, αντιδρούν σε αυτό και υπόσχονται πράγματα τα οποία ξέρουν –και πολύ καλά– ότι δεν μπορούν να τα εφαρμόσουν. Γνωρίζετε, όμως, ότι η κυβερνητική πολιτική πάντα προσδιορίζεται από τα όρια του εφικτού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κοινωνικό κράτος –επειδή το άκουσα από πολλούς από εσάς– δεν είναι το κράτος το οποίο χαρίζει δάνεια. Είναι το κράτος το οποίο επιδοτεί με ένα ελάχιστο εξασφαλισμένο εισόδημα τον άνθρωπο ο οποίος βλάσεται. Είναι το κράτος το οποίο διασφαλίζει ένα επίδομα στέγης γ' αυτόν ο οποίος θα βρεθεί στη δύσκολη θέση και δεν θα μπορεί να έχει μια στέγη. Κοινωνικό κράτος είναι αυτό το οποίο ρυθμίζει, που ελέγχει, που εποπτεύει το χρηματοπιστωτικό σύστημα. Δεν το καταστρέφει με αποτέλεσμα περισσότερη ύφεση και ανεργία.

Θεωρώ, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι αυτό το νομοσχέδιο είναι προς τη σωστή κατεύθυνση. Καλύπτει ένα μεγάλο κομμάτι, που, όπως προείπαν και πολλοί συνάδελφοι, προσδιορίζεται στο 80% περίπου των δανειοληπτών σε αυτήν την κατηγορία. Και γι' αυτόν το λόγο το στηρίζω.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε κι εμείς, κύριε Σκρέκα.

Το λόγο έχει η κ. Ελένη Μακρή-Θεοδώρου.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ-ΘΕΟΔΩΡΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από την περίοδο της έξαρσης ζήτησης των δανείων φτάσαμε στην αδυναμία αποπληρωμής των δόσεων μιας και ο Έλληνας πολίτης έχει υποστεί απώλεια της τάξεως του 30% και 40% του εισοδήματός του.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ**)

Το σημερινό σχέδιο νόμου αποτελεί μια ανάσα, ένα βήμα για την όσο το δυνατό ευνοϊκότερη μεταχείριση αρκετών πολιτών από τη μεριά των τραπεζών. Σύμφωνα με το σχέδιο νόμου το οποίο καλούμαστε σήμερα να ψηφίσουμε, θεσπίζεται το πρόγραμμα διευκόλυνσης δανειοληπτών.

Πιο συγκεκριμένα, ενήμεροι δανειολήπτες που πληρούν συγκεκριμένα εισοδηματικά, περιουσιακά και κοινωνικά κριτήρια για τα ενυπόθηκα δάνειά τους, υπάγονται σε πρόγραμμα διευκόλυνσης για την εξόφληση των εκκρεμών απαιτήσεων με περίοδο χάριτος μέγιστης διάρκειας τεσσάρων ετών.

Θεωρώ ανευθυνότητα την άρνηση του διαλόγου και την άκριτη απόρριψη του σχεδίου νόμου. Θεωρώ αναγκαιότητα τη στήριξη του, λαμβάνοντας υπ' όψιν:

Πρώτον, το γεγονός ότι ρυθμίζει ζητήματα που αφορούν τις

δανειακές υποχρεώσεις με βασικό στόχο την προσαρμογή της μηνιαίας δόσης στην τρέχουσα οικονομική κατάσταση του κάθε δανειολήπτη ξεχωριστά.

Δεύτερον, ενισχύει την αποτελεσματικότητα του νόμου διότι οι μακροχρόνιες δικαστικές εκκρεμότητες θα θέσουν σε ομηρία πολλούς δανειολήπτες και άρα θα υπάρξει καθυστέρησή τους στην επάνοδο της οικονομικής τους δραστηριότητας.

Τρίτον, προβλέπεται καταβολή δόσης από την υποβολή της αίτησης υπαγωγής στη ρύθμιση χωρίς καθυστερήσεις εξαιτίας της εκκρεμοδικίας.

Γιατί πρέπει κάποιος να διαφωνήσει με ρυθμίσεις όπως την ελάχιστη καταβολή στο 10% της τελευταίας ενήμερης δόσης ή στο ότι παρέχεται η δυνατότητα αναστολής της αναγκαστικής εκτέλεσης κατόπιν αίτησης του οφειλέτη και μετά την έκδοση της οριστικής δικαστικής απόφασης εφόσον έχει ασκήσει εμπρόθεσμα αίτηση, προστατεύοντάς τον έτσι από καταδικαστικά μέτρα σε βάρος του ή με την εισαγωγή του θεσμού της διαμεσολάβησης χωρίς την υποχρεωτική παρουσία δικηγόρου;

Τα παραπάνω αποτελούν πολιτικές αποφάσεις προς τη σωστή κατεύθυνση. Και αυτό γιατί σήμερα οι μακροχρόνιες αυτές διαδικασίες –και οικονομικά δυσχερείς– αποτελούσαν σημαντικά αντικίνητρα για την καταφυγή κάποιου πολίτη στη δικαστική προστασία. Όπως φαίνεται, με τη διαμεσολάβηση οι διαδικασίες θα είναι ταχύτερες, θα είναι φθηνότερες, θα είναι περισσότερο εμπιστευτικές και εχέμυθες.

Φυσικά, εύκολα μπορεί κάποιος να κάνει κριτική, όπως συμβαίνει με τους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης, που αυτοπροσδιορίζονται μονίμως εκφραστές της κοινωνικής ευαισθησίας.

Καλό θα ήταν όμως να μπορούμε να δούμε ξεκάθαρα τι είναι εφικτό, τι μπορεί να γίνει πραγματικά και άμεσα.

Πρέπει να γίνει κατανοητό ότι αυτή η νομοθετική πρωτοβουλία διευκολύνει πολίτες που επιθυμούν να λύσουν το πρόβλημα των υπερμεγεθών δόσεων τους, που προσπαθούν να καλύψουν τις υποχρεώσεις τους. Δείχνει ταυτόχρονα την ευαισθησία αυτής της Κυβέρνησης σε κατηγορίες όπως στα άτομα με ειδικές ανάγκες, σε ανέργους, σε συμπολίτες μας με χαμηλά εισοδήματα. Ίσως το νομοσχέδιο θα μπορούσε να καλύπτει περισσότερες κατηγορίες δανείων, όπως τους πολύτεκνους οι οποίοι αντιμετωπίζονται ως τρίτεκνοι. Θα μπορούσε να υπάρχει μια κλιμακωτή κατάταξη ανάλογα με τον αριθμό των παιδιών ή να επεκταθεί και σε φυσικά πρόσωπα που ασκούν την εμπορική δραστηριότητα με την προσωπική τους εργασία και για βιοπορισμό.

Μην ξεχνάμε ότι εχθρός του καλού είναι το καλύτερο. Με τις δεδομένες, όμως, συνθήκες ας πράξουμε το καλό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Και εμείς ευχαριστούμε.

Ο κ. Απόστολος Βεσυρόπουλος έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου στην αρχή της ομιλίας μου να αναφερθώ στην ανείπωτη, πρωτοφανή, βιβλική καταστροφή που έπληξε την Ημαθία σήμερα το απόγευμα, με τη σφοδρότερη χαλαζόπτωση των τελευταίων σαράντα χρόνων να καταστρέφει το σύνολο της αγροτικής παραγωγής. Είναι μια τεραστίου μεγέθους καταστροφή στην πιο δύσκολη συγκυρία για τον αγροτικό κόσμο της περιοχής. Καλώ τον Πρόεδρο του ΕΛΓΑ να συγκροτηθούν αúριο κιάλας τα συνεργεία καταγραφής των ζημιών και να επιταχυνθούν οι διαδικασίες για την αποζημίωση των αγροτών.

Παράλληλα, η Κυβέρνηση θα πρέπει να εξετάσει πολύ σοβαρά και τις παράπλευρες απώλειες αυτής της καταστροφής στην οικονομική ζωή της περιοχής, στις επιχειρήσεις που συνδέονται με την αγροτική παραγωγή, τα εργοστάσια μεταποίησης και τις εξαγωγικές αγροτικές επιχειρήσεις. Και αυτές οι επιχειρήσεις από σήμερα το βράδυ αντιμετωπίζουν σοβαρότατο πρόβλημα επιβίωσης και συνέχισης της λειτουργίας τους. Χρειάζονται στήριξη και ενίσχυση καθώς επίσης και μια άλλη πολιτική ρυθμίσεων από την πλευρά του τραπεζικού συστήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα έχει κοινωνική στόχευση. Αφορά ένα υπαρκτό πρόβλημα που πρέπει να αντιμετωπιστεί άμεσα γιατί συνιστά βραδυφλεγή βόμβα για τη διατήρηση της κοινωνικής συνοχής αλλά και για το

ίδιο το τραπεζικό σύστημα. Δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία ότι υπήρξε τα προηγούμενα χρόνια υπέρμετρος δανεισμός από τα ελληνικά νοικοκυριά. Διευκολύνθηκαν και νοικοκυριά αλλά και επιχειρήσεις.

Την τελευταία τριετία υπήρξε μια ανατροπή του εκκτημένου ζωής και διαβίωσης χιλιάδων νοικοκυριών. Κάποιοι είδαν το εισόδημά τους να μειώνεται κατακόρυφα. Κάποια έχασαν αυτό το εισόδημα την ίδια στιγμή που οι δανειακές τους υποχρεώσεις ήταν πιεστικές. Η δυσκολία αυτών των ανθρώπων να ανταποκριθούν σ' αυτές τις υποχρεώσεις αποτελεί, όπως επισήμανα και πριν, κίνδυνο για την κοινωνική συνοχή αλλά και για το ίδιο το τραπεζικό σύστημα.

Ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Τζαμτζής κατέθεσε τεκμηριωμένα στοιχεία για το μέγεθος του προβλήματος. Εγώ περιορίζομαι να τονίσω ένα και μόνο πράγμα, διερμηνεύοντας την κοινή λογική αλλά και τις αντιλήψεις όλων μας. Ένα είναι βέβαιο: Η κρίση θα ξεπεραστεί παρά την υπονομευτική καταστροφολογία στην οποία έχουν επιδοθεί ορισμένοι. Στο τέλος, όμως, αυτής της πορείας πρέπει να έχει διατηρηθεί η κοινωνική συνοχή, να μην έχουν οδηγηθεί στο περιθώριο και στην απόγνωση τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά και οι δανειολήπτες που δεν μπορούν να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους.

Ο νόμος που έρχεται για ψήφιση σήμερα αποτελεί ένα εργαλείο προς αυτήν την κατεύθυνση. Ταυτόχρονα όμως αποτελεί και μια δέσμευση της Κυβέρνησης που υλοποιείται. Δεν μπορώ παρά να καταθέσω τον προβληματισμό μου για τη συνεχιζόμενη στείρα άρνηση που επιδεικνύουν ορισμένοι σ' αυτήν την Αίθουσα. Αρνούνται να αποδεχθούν το αυτονόητο. Λιθοβολούν λεκτικά και πολιτικά ό,τι ανατρέπει τα σενάρια καταστροφής στα οποία έχουν επενδύσει.

Αλήθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει τίποτα θετικό σ' αυτό το νομοσχέδιο; Τόση μεγάλη δυσκολία έχουν ορισμένοι να αναγνωρίσουν θετικές διατάξεις και να συμβάλουν ρεαλιστικά και σε πνεύμα συνεννόησης στη βελτίωση άλλων; Σ' αυτήν τη συγκυρία οφείλουμε να απλώσουμε στο μέτρο των δυνατοτήτων που υπάρχει ένα δίχτυ κοινωνικής προστασίας σ' αυτούς που πραγματικά έχουν ανάγκη. Και ποιοι είναι αυτοί; Είναι οι δανειολήπτες και τα νοικοκυριά που μπαίνουν στο πρόγραμμα διευκόλυνσης και προστασίας. Αυτοί που χρίζουν και διευκόλυνσης και προστασίας για να μπορέσουν να ξανασταθούν στα πόδια τους. Είναι οι άνεργοι εγγεγραμμένοι στα μητρώα του ΟΑΕΔ, μισθωτοί και συνταξιούχοι με ετήσιο οικογενειακό εισόδημα ως 25.000 ευρώ.

Έχει προβλεφθεί η δυνατότητα υπαγωγής στη ρύθμιση και για νοικοκυριά με ατομική φορολογική δήλωση που δεν ξεπερνά τα 15.000 ευρώ. Οφείλουμε να επισημάνουμε, επίσης, ότι τα ποσά αυτά προσαυξάνονται κατά 5.000 ευρώ για τους πάσχοντες από βαριά ασθένεια, για τα άτομα με αναπηρία, τρίτεκνους και πολύτεκνους.

Κριτήριο είναι η μείωση του οικογενειακού εισοδήματος σε ένα ελάχιστο επίπεδο της τάξης του 20% σε σχέση με τα εισοδήματα του 2009.

Κριτήριο υπαγωγής είναι και τα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη, κινητές και ακίνητες αξίες, με την εξαίρεση των αυτοκινήτων.

Αντιλαμβάνονται όλοι ότι τα κριτήρια, αλλά και το κανονιστικό πλαίσιο που προσδιορίζεται ο δικαιούχος, είναι αυτά που πρέπει. Είναι αμιγώς κοινωνικά, πραγματιστικά και ορθολογικά κριτήρια. Απευθύνονται και στηρίζουν αυτούς που πραγματικά έχουν ανάγκη.

Το πρόγραμμα περιλαμβάνει περίοδο χάριτος σαράντα οκτώ μηνών, εφόσον ο δανειολήπτης καταβάλλει κανονικά τη μειωμένη πλέον δόση που δεν μπορεί να υπερβαίνει το 30% του μηνιαίου εισοδήματος. Και να υπολογιστεί ότι σε αυτό το 30% περιλαμβάνεται και το επιτόκιο.

Για τους ανέργους δίνεται ένα αρχικό διάστημα περιόδου χάριτος έξι μηνών, στο οποίο δεν θα καταβάλλουν ούτε δόσεις, ενώ θα υπάρχει και απαλλαγή από τους τόκους. Θα πρέπει να δοθεί χώρος και χρόνος σε αυτούς τους ανθρώπους να αναπεύσουν, να μπορέσουν να ανακάμψουν.

Το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα τροποποιεί κ' επικαιρο-

ποιεί τον προηγούμενο νόμο του 2010 και αντιμετωπίζει προβλήματα που καταγράφηκαν στην εφαρμογή του, αλλά και ανεπάρκειες και ατέλειες.

Πρώτα και κύρια, οι δυνητικά δικαιούχοι να ενταχθούν στο πρόγραμμα προστασίας και διευκόλυνσης είναι περισσότεροι. Κατά δεύτερο λόγο επιταχύνονται και απλοποιούνται οι διαδικασίες αίτησης και έγκρισης. Καθιερώνεται ο προδικαστικός συμβιβασμός που αποτελεί ουσιαστική και περιεκτική μεταρρύθμιση. Δίνει τη δυνατότητα συμβιβασμού σε πιστωτές και δανειολήπτες, χωρίς αντιδικίες και κυρίως χωρίς να επιβαρύνονται οικονομικά οι δανειολήπτες με τα έξοδα προσφυγής στη δικαιοσύνη.

Μετά την ολοκλήρωση του προγράμματος των τεσσάρων ετών, με τις ειδικές ρυθμίσεις και την περίοδο χάριτος, οι δανειολήπτες επιστρέφουν στην αρχική σύμβαση χωρίς να υπάρχει μεταβολή των όρων της.

Είναι, επίσης, σημαντικό ότι η ένταξη στο πρόγραμμα προστατεύει πολλούς δανειολήπτες και νοικοκυριά από την ένταξη στον «Τερεσία» και την απώλεια της πιστοληπτικής τους ικανότητας.

Στην προσπάθεια που κάνουμε, στην κορυφή της ατζέντας μας, είναι η διατήρηση της κοινωνικής συνοχής. Με τις ρυθμίσεις για τα νοικοκυριά και τους δανειολήπτες που αδυνατούν να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους, υπηρετούμε αυτήν την προτεραιότητα και στέλνουμε ένα μήνυμα σε όλη την κοινωνία.

Για τους λόγους αυτούς δίνω θετική ψήφο στο παρόν νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κι εμείς σας ευχαριστούμε.

Η κ. Φωτεινή Αραμπατζή έχει το λόγο.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΑΡΑΜΠΑΤΖΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, συζητούμε σήμερα κι επιχειρούμε να αντιμετωπίσουμε ένα ζήτημα που απασχολεί τεράστιο τμήμα της κοινωνίας μας, χιλιάδες νοικοκυριά, που δοκιμάζονται και υφίστανται τις οδυνηρές συνέπειες της κρίσης, μίας κρίσης που ανέτρεψε κάθε είδους οικονομική πρόβλεψη και προγραμματισμό.

Το στοίχημα της οικονομικής προσαρμογής της χώρας μας δεν μπορεί να κερδηθεί αν δεν ανακουφίσουμε ουσιαστικά και μακροπρόθεσμα τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά κι αν δεν περισώσουμε τον κοινωνικό ιστό που έχει απειλητικά διαρραγεί.

Η αλήθεια είναι ότι επί της αρχής το νομοσχέδιο αφορά μία κατηγορία πολιτών, οι οποίοι φαίνεται να έχουν αδικηθεί μέχρι σήμερα. Αφορά τους ενήμερους δανειολήπτες και τους ευσυνείδητους οφειλέτες. Και κρίνοντας από τα κριτήρια υπαγωγής, δεν αφορά προφανώς τους πλούσιους ενήμερους οφειλέτες, αλλά όσους προσπαθούν με νύχια και με δόντια να φέρουν εις πέρας τις δανειακές τους υποχρεώσεις με υπευθυνότητα και συνέπεια.

Είναι θετικό, λοιπόν, ότι επιτέλους υπάρχει νομοθετική πρόβλεψη γι' αυτούς, προκειμένου να καμφθεί το αίσθημα κοινωνικής αδικίας που υφίστανται μέχρι σήμερα. Αδικία που είδαμε και στο πρόσφατα ψηφισθέν πολυνομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομικών για τα επείγοντα μέτρα εφαρμογής του ν. 4152/2013, όπου οι ευνοϊκές ρυθμίσεις του νομοσχεδίου για τα λεγόμενα ληξιπρόθεσμα προς τις εφορίες και τα ασφαλιστικά ταμεία, δεν περιελάμβαναν, δυστυχώς, προβλέψεις για τις οφειλές των λεγόμενων συνεπών οφειλετών.

Θα ήθελα να ζητήσω μία σημαντική διευκρίνιση: Ποιος ορίζει τελικά τους ενήμερους οφειλέτες;

Κύριε Υφυπουργέ, με την έναρξη της διαδικασίας της δεύτερης ανάγνωσης στην επιτροπή είπατε ότι θα μπορέσουν να υπαχθούν και οι δανειολήπτες με καθυστέρηση στην καταβολή των δόσεών τους, αρκεί να μην έχει γίνει καταγγελία της δανειακής τους σύμβασης.

Πώς διασφαλίζεται, όμως, η αντικειμενικότητα των καταγγελιών μίας σύμβασης, δεδομένου ότι από τράπεζα σε τράπεζα διαφέρει σημαντικά; Είναι προφανές ότι άλλο είναι να καταγγελθεί μία σύμβαση από την πρώτη μέρα καθυστέρησης -κάτι το οποίο, βεβαίως, αποφεύγουν οι τράπεζες- και είναι άλλο να καταγγελθεί μετά από τρίμηνη και μεγαλύτερη καθυστέρηση, κατά το δοκούν της κάθε τράπεζας.

Είναι σημαντικό, δεδομένης της παρούσας οικονομικής συγκυρίας, να διευκρινιστεί νομοθετικά το χρονικό όριο που οι τράπεζες θα έχουν δικαίωμα να καταγγείλουν τα δάνεια. Έτσι και το ήδη κλονισμένο αίσθημα ασφάλειας των δανειοληπτών θα ενισχυθεί και θα ενταχθούν όσο το δυνατόν περισσότεροι ωφελούμενοι στη ρύθμιση. Κι αυτό, γιατί με το εισοδηματικό κριτήριο των 25.000 ευρώ ετήσιο οικογενειακό εισόδημα, ποσό οριακό για την επιβίωση μίας οικογένειας, είναι δύσκολο να μην έχει σημειωθεί καθυστέρηση καταβολής των δόσεων δανείου.

Χωρίς σαφή νομοθετική ρύθμιση, η υπαγωγή των εν λόγω δανειοληπτών στις ευεργετικές ρυθμίσεις του νόμου κινδυνεύει να εξαρτάται από τις αποφάσεις των τραπεζών.

Σ' ό,τι αφορά την κατηγορία των ανέργων, το δανειακό μορατόριο των έξι μηνών με 27% ανεργία νομίζω ότι θα πρέπει να επεκταθεί, κύριε Υπουργέ.

Μια σημαντική αλλαγή αφορά στο εύρος των δικαιούχων υπαγωγής στο νόμο ώστε να αφορά και άλλες κατηγορίες δανειοληπτών, όπως για παράδειγμα τους εμπόρους, τους μικροεπιχειρηματίες, τους ελεύθερους επαγγελματίες.

Σήμερα, δεν μπορούν να ρυθμίσουν τα χρέη τους και να προστατέψουν την κύρια κατοικία τους άτομα που ασκούν εμπορική δραστηριότητα. Θα πρέπει, βέβαια, να υπάρχει πρόβλεψη ως προς τον προσδιορισμό του ορίου εισοδήματος που θα προκύπτει από την εμπορική δραστηριότητα.

Σ' ό,τι αφορά το δεύτερο σκέλος του νομοσχεδίου, οι τροποποιήσεις στο ν.3869/2010 για τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά ενισχύουν σίγουρα την αποτελεσματικότητα του νόμου, διότι οι μακροχρόνιες δικαστικές εκκρεμότητες έχουν θέσει σε ομηρία πολλούς δανειολήπτες, καθυστερώντας την επάνοδό τους στην οικονομική δραστηριότητα. Όταν οι δικάσιμοι χρόνοι φτάνουν ακόμη και στο 2023, όπως ακούστηκε στην επιτροπή, η σώρευση των υποθέσεων φτάνει στα όρια της αρνησιδικίας και περιορίζει το δικαίωμα δικαστικής προστασίας και δικαιοσύνης όσων αντιμετωπίζουν πραγματικά πρόβλημα.

Πολλές είναι οι βελτιωτικές παρεμβάσεις του νόμου: Η συμφωνία του πενήντα συν ένα των απαιτήσεων των πιστωτών από την πλήρη ομοφωνία 100% που απαιτούνταν μέχρι σήμερα. Η δυνατότητα αναστολής αναγκαστικής εκτέλεσης κατόπιν αίτησης του οφειλέτη και μετά την έκδοση της οριστικής δικαστικής απόφασης. Κυρίως όμως η υποχρέωση των οφειλετών να προβαίνουν σε καταβολή ελάχιστης δόσης 10% από την κατάθεση της αίτησής τους με τη διαδικασία του δικαστικού συμβιβασμού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ανάγκη προσαρμογής του ν.3869/2010 στα σημερινά οικονομικά δεδομένα αφορά και στα επιτόκια. Δεν είναι δυνατόν υπό τις παρούσες συνθήκες να γίνονται διαπραγματεύσεις μεταξύ των ενδιαφερόμενων μερών υπό το πρίσμα των ίδιων επιτοκίων.

Κλείνοντας, επειδή άνοιξε τεράστιο θέμα με την άρση της απαγόρευσης πλειστηριασμών της πρώτης, της κύριας κατοικίας από το τέλος του 2013, είναι αναγκαίο, κύριε Υπουργέ, να δεσμευτείτε στον εύλογο χρόνο, ότι η άρση των πλειστηριασμών θα ισχύσει ως το τέλος του 2014. Σε μια εποχή που τα εισοδήματα δοκιμάζονται και είναι επισφαλής, το ενδεχόμενο έναρξης πλειστηριασμών θα προκαλέσει τεράστια σύγχυση και αναστάτωση στους ήδη επιβραβημένους δανειολήπτες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης αγγίζει ένα υπαρκτό και ζέον κοινωνικοοικονομικό ζήτημα. Σ' αυτήν την τόσο δύσκολη και σκληρή συγκυρία, που η χώρα μας δοκιμάζεται, οφείλουμε να αφουγκραζόμαστε την κοινωνία, να προλαμβάνουμε καταστάσεις, να αντιμετωπίζουμε κατά το δυνατόν τις ανάγκες με κοινωνική ευαισθησία, ρεαλισμό και δικαιοσύνη.

Η υπερχρέωση των πολιτών, των οικογενειών, των επιχειρήσεων είναι ένα θέμα που απειλεί να κλονίσει τα ήδη κλονισμένα θεμέλια της κοινωνικής συνοχής και χρειάζεται αντιμετώπιση.

Γι' αυτό και υποστηρίζουμε την παρούσα κυβερνητική πρωτοβουλία, η οποία κινείται με υπευθυνότητα και ωριμότητα απέναντι στις εθνικές μας ανάγκες και αναμένουμε συνέχεια και εντατικοποίηση των προσπαθειών.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κι εμείς σας ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο κ. Δημήτριος Αναγνωστάκης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Ξέρω ότι έχει περάσει η ώρα και ίσως πολλά από αυτά που ήθελα να πω έχουν ακουστεί. Δεν θα κουραστώ, όμως, κύριε Πρόεδρε, να τονίζω ότι αυτή η Κυβέρνηση, η Κυβέρνηση εθνικής ευθύνης έχει ένα συνεκτικό κρίκο. Το συνεκτικό κρίκο αποτελεί κατά τη γνώμη μου αυτή η προγραμματική σύμβαση -συμφωνία που έχουμε υπογράψει τα τρία κόμματα. Και, βεβαίως, για μένα είναι σε πλήρη εξέλιξη, ανεξάρτητα αν κάποια από αυτά δεν έχουμε κατορθώσει μέχρι στιγμής να τα δρομολογήσουμε ή να βάλουμε εκείνες τις βάσεις για να τα πετύχουμε.

Διαβάζω, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στην προγραμματική συμφωνία αυτή για τους δανειολήπτες την εφαρμογή της ρύθμισης: Η δόση δεν ξεπερνά το 30% του μηνιαίου εισοδήματος, με την εξαίρεση των υψηλών εισοδημάτων. Επέκταση της ρύθμισης σε ατομικές, μικρές επιχειρήσεις.

Εδώ, λοιπόν, η Δημοκρατική Αριστερά, επειδή αυτή η Κυβέρνηση δεν πρέπει να είναι μόνο Κυβέρνηση εθνικής ευθύνης αλλά και κοινωνικής ευθύνης, πήρε την πρωτοβουλία, όπως αναφέρθηκε τόσο από την κ. Ξυροτύρη, που είχε τη βασική εισήγηση, όσο και από την κ. Φούντα, να καταθέσει, μετά από επεξεργασία, οκτώ τροπολογίες. Καταθέσαμε οκτώ τροπολογίες που είχαμε τη βεβαιότητα ότι θα γίνουν αποδεκτές. Γιατί;

Διότι όπως είπε και ο Υπουργός, αλλά και ο Υφυπουργός, αυτό το νομοσχέδιο δεν αποτελεί πανάκεια. Δεν είναι το νομοσχέδιο που απαντά σε όλα τα προβλήματα που απασχολούν τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά. Έρχεται να τακτοποιήσει μια κατηγορία συνενών και συνετών πολιτών που δεν έχασαν, αν θέλετε, την επαφή τους με το τραπεζικό σύστημα, το πιστωτικό ίδρυμα, με το οποίο είχαν συνάψει μια συμφωνία.

Κατ' αρχάς είναι θετικό. Δεν αμφισβητεί κάποιος το ότι είναι σε θετική κατεύθυνση. Γι' αυτό εξάλλου και η Δημοκρατική Αριστερά δεν κουράστηκε, παρά με πολλή φειδώ είπτε, «να, θα το στηρίξουμε κατ' αρχήν».

Θέλω, όμως, να τονίσω -και να το τονίσω με έμφαση και με ένταση- ότι οι προτάσεις που έγιναν από την πλευρά μας είχαν καθαρά βελτιωτικό χαρακτήρα.

Και, βέβαια, μπορεί ο κ. Χατζηδάκης μετά πολλών επαίνων να απέρριψε την τροπολογία που καταθέσαμε τέσσερις Βουλευτές της Δημοκρατικής Αριστεράς, ένας εκ των οποίων και ο ομιλών, εκπροσωπώντας βέβαια την Κοινοβουλευτική Ομάδα της Δημοκρατικής Αριστεράς, για την παράταση των πλειστηριασμών -δηλαδή να φτάσει μέχρι το 2015- από την άλλη δεν έκανε δεκτές και τις υπόλοιπες επτά τροπολογίες που καταθέσαμε και που είχαν να κάνουν με την ένταξη και των ελεύθερων επαγγελματιών.

Είχαμε την εξής συμπεριφορά και στο φορολογικό που πέρασε πριν λίγο διάστημα, αλλά και στο νομοσχέδιο το οποίο συζητάμε σήμερα στη Βουλή: Τον αποκλεισμό αυτών των ανθρώπων γιατί -λέει- υπάρχει μια άλλη δυνατότητα αυτοί να αντιμετωπιστούν. Και, βέβαια, μιλούν για την πτωχευτική διαδικασία.

Μα, εδώ μιλούμε για τελειώς διαφορετικό ζήτημα. Μιλούμε για το στεγαστικό δάνειο που μπορεί να έχει συνάψει ένας ελεύθερος επαγγελματίας, ένας έμπορος. Και αυτός στερείται του δικαιώματος να ενταχθεί.

Και πού οφείλεται αυτό, κύριε Πρόεδρε; Οφείλεται, λέει, στην έλλειψη στοιχείων. Και ποιος είναι υπεύθυνος; Ο έμπορος και ο ελεύθερος επαγγελματίας ή η ελληνική πολιτεία; Σαφώς και ισχύει το δεύτερο. Κι εδώ θα πρέπει να αναζητηθούν και πολιτικές ευθύνες και βεβαίως να επιμεριστούν σε όσους, εν πάση περιπτώσει, σήμερα έχουν την ευθύνη να κυβερνούν αυτήν τη χώρα.

Κύριε Υπουργέ, ειλικρινά δεν μπορώ να κατανοήσω γιατί με τόσο σθένος αποκρούσατε αυτήν την προσπάθεια που έγινε από την πλευρά ενός κυβερνητικού εταίρου να βελτιώσει το νομοσχέδιο. Το «κούρεμα» των επιτοκίων κατά δύο ποσοστιαίες μονάδες δεν προκαλεί δημοσιονομικό πρόβλημα. Ούτε, όμως, και το προηγούμενο που ανέφερα, κύριε Πρόεδρε, δηλαδή η ένταξη των

ελεύθερων επαγγελματιών, δεν προκαλεί δημοσιονομικό πρόβλημα ούτε ταραξίζει το χρηματοπιστωτικό σύστημα της χώρας.

Παρ' όλα αυτά, βλέπουμε ότι επιμένετε σε μια λογική πυγμής, χωρίς βέβαια να υιοθετείτε προτάσεις οι οποίες έχουν γίνει από τους δύο κυβερνητικούς εταίρους.

Βέβαια, θα μου πει κάποιος: γιατί αυτή η Κυβέρνηση να συνεχίζει να υπάρχει και να στηρίζεται από τα άλλα δύο κόμματα; Δεν θα μιλήσω για λογαριασμό του ΠΑΣΟΚ. Θα μιλήσω για λογαριασμό της ΔΗΜΑΡ. Κοιτάξτε, εμείς πήραμε μια πολιτική ευθύνη και αναλάβαμε ένα πολύ υψηλό πολιτικό ρίσκο για να υπάρξει κυβερνητική σταθερότητα. Σε καμμία, όμως, περίπτωση αυτό δεν πρέπει να αποτελεί άλλοθι. Και αυτό το παιχνίδι καλλιέργειας μιας τεχνητής πόλωσης και δημιουργίας ενός δίπολου μεταξύ του ΣΥΡΙΖΑ ως Αξιωματική Αντιπολίτευση και της Νέας Δημοκρατίας ως βασικού πυλώνα και ως βασικού κορμού αυτής της Κυβέρνησης, εμείς, όσο μας περνάει από το χέρι, δεν θα το επιτρέψουμε.

Εν πάση περιπτώσει, κύριε Υπουργέ, πρέπει να κατανοήσετε ότι –και αυτό δεν είναι ούτε μομφή ούτε απειλή– δεν μπορεί να εξαντλείται αυτή η νομοθετική πρωτοβουλία σε μια διαπραγμάτευση, η οποία, κατά τη γνώμη μας, είχε πάρα πολλά περιθώρια βελτίωσης.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με το εξής: Θεωρώ –και το θεωρούμε συνολικά, κύριε Πρόεδρε, και αυτό ειπώθηκε από την πλευρά του Κοινοβουλευτικού μας Εκπροσώπου, του Νίκου Τσοούκαλη– ότι περισσότερο θα ταίριαζε σε μια κυβέρνηση εθνικής ευθύνης –η οποία, εάν θέλετε, είναι και η πρώτη που δοκιμάζεται στο νέο πεδίο συνεργασιών, μιας που τελειώσαν οι μονοκομματικές κυβερνήσεις– να υπάρχει αυτό που ειπώθηκε από την πλευρά της Νίκης Φούντα, «αξιοπρέπεια». Εγώ θα συμπληρώσω, αν μου επιτρέπετε, «σεμνότητα και ταπεινότητα».

Όταν εμείς ζητούσαμε και στην επιτροπή αλλά και εδώ από την αρχή της συζήτησης, να μας ειπωθεί ποιος αριθμός πολιτών ωφελείται τελικά, μόλις στην τοποθέτηση του κ. Σκορδά ακούστηκε ότι το 78% –και το έχω σημειώσει– των φορολογουμένων και εκείνων των ανθρώπων οι οποίοι έχουν συνάψει την όποια μορφή δανειοδότησης με τα πιστωτικά ιδρύματα ωφελούνται. Αυτό θα έπρεπε από την αρχή να είχε κατατεθεί, έτσι ώστε να γίνει γνωστό σε όλες τις πτέρυγες της Βουλής για να μπορέσουν να τοποθετηθούν. Κάλιο αργά παρά ποτέ.

Θέλω –και κλείνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε– να πω ότι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο θα μπορούσε να τύχει μίας περαιτέρω βελτίωσης που θα ακουμπούσε σε μεγαλύτερο αριθμό ωφελουμένων. Εν πάση περιπτώσει, δεν μπορούμε να το καταψηφίσουμε, γιατί έτσι και έτσι υπάρχει μία μεγάλη μερίδα ανθρώπων που ωφελείται από αυτήν τη νομοθετική πρωτοβουλία.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Το λόγο έχει η κ. Ζωή Κωνσταντοπούλου. Απουσία.

Το λόγο έχει ο κ. Μάξιμος Σενετάκης.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΣΕΝΕΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε ένα πάρα πολύ σοβαρό ζήτημα που αφορά πολλούς συμπολίτες μας, πολλά ελληνικά νοικοκυριά.

Η αδυναμία εξυπηρέτησης των στεγαστικών δανείων είναι υπαρκτός κίνδυνος για πολλούς δανειολήπτες που μέχρι σήμερα κατάφεραν να είναι συνεπείς στις υποχρεώσεις τους, οι αντοχές τους όμως εξαντλούνται και τα περιθώρια στενεύουν. Αν δεν παρέμβουμε έγκαιρα και αποτελεσματικά και το πρόγραμμα δημοσιονομικής σταθερότητας και προσαρμογής θα διακινδυνεύσουμε αλλά κυρίως την κοινωνική συνοχή. Έχουμε πολιτική ευθύνη να μην επιτρέψουμε να πάνε χαμένες οι θυσίες των πολιτών. Έχουμε πολιτική ευθύνη να περιφρουρήσουμε την κοινωνική σταθερότητα, η οποία χάρη στην ωριμότητα και την υπομονή των Ελλήνων πολιτών έχει διατηρηθεί μέχρι σήμερα.

Η κρισιμότητα του θέματος δεν προσφέρεται για πολιτικό καιροσκοπισμό και μικροπολιτική εκμετάλλευση. Και το λέω αυτό, γιατί άκουσα Αρχηγό πολιτικού κόμματος της Αντιπολίτευσης να υπόσχεται πως αν γίνει κυβέρνηση, θα επιβάλει κούρεμα 50% στα δάνεια, έτσι άκριτα, σε όλους. Αυτό δεν είναι σοβαρά πράγματα. Απαιτείται να μιλήσουμε τη γλώσσα της αλήθειας και η αλήθεια

είναι ότι ζούμε σε μία εποχή όπου υπάρχουν δημοσιονομικοί περιορισμοί. Πρέπει, λοιπόν, να εξετάσουμε όλες τις πτυχές αυτού του πολύπλοκου προβλήματος και να δώσουμε λύσεις που θα ικανοποιούν το μεγαλύτερο δυνατό αριθμό συμπολιτών μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσοι βρισκόμαστε σήμερα εδώ γνωρίζουμε πολύ καλά το θέμα. Δεν απασχολεί το Σώμα για πρώτη φορά. Έχουν δοθεί εξηγήσεις. Οι εμπλεκόμενοι φορείς έχουν αναλύσει διεξοδικά τις θέσεις τους. Γνωρίζουμε τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα της κάθε ρύθμισης που θα αποφασίσουμε. Όμως, κανένα μέτρο δεν μπορεί να ικανοποιήσει τους πάντες. Καμμία ρύθμιση δεν μπορεί να βρει τους πάντες σύμφωνους. Σε εκείνο όμως που θα πρέπει να συμφωνήσουμε είναι στην ανάγκη να αποκαταστήσουμε την εμπιστοσύνη μεταξύ της πολιτείας και των πολιτών, της πολιτείας και του τραπεζικού συστήματος, των πολιτών με το τραπεζικό σύστημα. Όποιοι ενσπείρουν την καχυποψία, δεν επιτελούν υπεύθυνο έργο. Δεν μπορεί να μιλάς δήθεν για κακούς πολιτικούς που προστατεύουν κακούς τραπεζίτες και βάλουν κατά των συμφερόντων των πολιτών. Άλλο οι πολιτικές διαφωνίες και άλλο οι ατεκμηρίωτες διαφωνίες.

Οφείλουμε, λοιπόν, να δούμε το πρόβλημα και να ιεραρχήσουμε τους τρόπους αντιμετώπισής του. Τι έχουμε εδώ; Υπάρχουν συμπολίτες μας που δεν εξυπηρετούν τα δάνειά τους, αρκετοί από αδυναμία, κάποιος από δόλο, γιατί υπάρχουν και αυτοί. Υπάρχουν συμπολίτες μας που έλαβαν δάνεια χωρίς προκαταβολή, πλήρωσαν δύο-τρία χρόνια δόσεις και με την κρίση σκέφτηκαν και αποφάσισαν πώς θα ήταν ανώφελο να συνεχίσουν να πληρώνουν. Αυτοί δεν έχουν να χάσουν πολλά. Εκείνοι όμως που κινδυνεύουν να χάσουν τα πάντα είναι όσοι έχουν προκαταβάλει ένα μεγάλο μέρος της αξίας του σπιτιού τους και πασχίζουν με θυσίες να πληρώσουν το δάνειο που έλαβαν για να συμπληρώσουν την αξία του σπιτιού της επιθυμίας τους. Αυτοί αναγκαστικά πληρώνουν.

Αυτούς υποχρεώσαμε να διευκολύνουμε. Αυτοί είναι για εμάς προτεραιότητα.

Ο νόμος προβλέπει κάποια κριτήρια και, σύμφωνα με τα στοιχεία, καλύπτουν ένα σοβαρό αριθμό δανειοληπτών που είναι ακόμη ενήμεροι. Ό,τι κάνουμε, το κάνουμε για να παραμείνουν ενήμεροι. Υλοποιούμε την προεκλογική μας δέσμευση: η δόση του δανείου να μην υπερβαίνει το 30% του ατομικού ή οικογενειακού εισοδήματος.

Επιπλέον επιχειρούμε να καλλιεργήσουμε την κουλτούρα της εξωδικαστικής επίλυσης των διαφορών, την οποία τα προηγούμενα χρόνια δεν την είδαμε κυρίως εξαιτίας των τραπεζών. Γι' αυτό εισάγουμε το θεσμό του διαμεσολαβητή, για να ενισχύσουμε τη διαπραγματευτική δυνατότητα του δανειολήπτη έναντι της τράπεζας και κατ' επέκταση για να προαχθεί η διαδικασία του εξωδικαστικού συμβιβασμού.

Άμεση συνέπεια αυτού του μέτρου είναι η αποσυμφόρηση των δικαστηρίων. Αν δεν γίνει αυτό, το έργο της δικαιοσύνης θα επιβαρυνθεί περαιτέρω. Αυτό με απλά λόγια συνεπάγεται παράταση των όποιων εκκρεμοτήτων, που σε τελική ανάλυση δεν ευνοούν κανέναν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν έχουμε περιθώρια να αφήνουμε εκκρεμότητες. Ο χρόνος είναι αμείλικτος. Δεν μπορούμε να κρύβουμε τα προβλήματα κάτω από το χαλί, για να τα βρούμε στο μέλλον ακόμα πιο μεγάλα, ακόμα πιο δισεπίλυτα. Αναφέρομαι εδώ και στο θέμα της άρσης απαγόρευσης των πλειστηριασμών, που ήρθε σε συνέχεια του θέματος των «κόκκινων» δανείων να απασχολήσει την επικαιρότητα. Είναι κι αυτό ένα θέμα λεπτό και περίπλοκο, με διαστάσεις οικονομικές, πολιτικές και κοινωνικές.

Η κοινωνική διάσταση δεν αφορά μόνο τη σχέση τράπεζας-πολίτη αλλά και τη σχέση πολίτη με πολίτη, μία πτυχή που δεν αναδεικνύεται επαρκώς. Διερωτώμαι δηλαδή: Μήπως διατηρώντας το σημερινό καθεστώς διευρύνουμε την κοινωνική αδικία μεταξύ εκείνων που με θυσίες εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους ή κάνουν τα πάντα τουλάχιστον για να μπορούν να τις εκπληρώνουν για να κρατήσουν το σπίτι τους και εκείνων που διαμένουν στα σπίτια τους χωρίς να πληρώνουν, εκμεταλλευόμενοι την ευνοϊκή ρύθμιση;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δύο δευτερόλεπτα ζητώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Παρακαλώ.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΣΕΝΕΤΑΚΗΣ: Θα πρέπει, λοιπόν, να δούμε το θέμα με σοβαρότητα και νηφαλιότητα. Το κυριότερο είναι να μιλήσουμε τη γλώσσα της αλήθειας, χωρίς περιστροφές και μισόλογα. Δεν υπάρχει άσπρο ή μαύρο. Όταν όλα μπουν σε μια αξιολόγηση-μελέτη, δίκαιες λύσεις θα βρεθούν.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Ο κ. Θεόφιλος Λεονταρίδης έχει το λόγο.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την ψήφιση του παρόντος σχεδίου νόμου «Πρόγραμμα διευκόλυνσης για ενήμερους δανειολήπτες και τροποποιήσεις στο ν. 3869/2010» η Κυβέρνηση υλοποιεί μια σημαντικότητα δέσμευση που είχε αναλάβει, δίνοντας διέξοδο σε χιλιάδες δανειολήπτες και νοικοκυριά.

Συγκρίνοντας δε το παρόν νομοσχέδιο με ρυθμίσεις που έγιναν σε άλλες χώρες του ευρωπαϊκού Νότου, όπως στην Ισπανία και την Πορτογαλία, καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι είναι πολύ πιο ευνοϊκοί οι όροι του ελληνικού προγράμματος ρύθμισης-αυτό δηλαδή που ψηφίζουμε σήμερα- προκειμένου να προστατεύσει και να εξασφαλίσει τους δανειολήπτες.

Η δραματική οικονομική πραγματικότητα που βιώνει η κοινωνία, η κατακόρυφη αύξηση της ανεργίας, η μεταβολή της οικονομικής κατάστασης με τις μεγάλες περικοπές μισθών και συντάξεων έχουν οδηγήσει χιλιάδες νοικοκυριά σε αδυναμία να εξυπηρετήσουν τις υψηλές δόσεις δανείων που είχαν συναφθεί σε άλλες εποχές, υπό άλλες συνθήκες και επί τη βάση εισοδημάτων που έχουν πια εξανεμιστεί.

Το παρόν πρόγραμμα έχει σχεδιαστεί ώστε να διευκολύνει κοινωνικές ομάδες που τα εισοδήματά τους αποδεδειγμένα υπέστησαν τις μεγαλύτερες μειώσεις. Πιο συγκεκριμένα, αφορά σε ανέργους, συνταξιούχους και μισθωτούς, καθώς και κοινωνικές ομάδες αυξημένων δαπανών και υποχρεώσεων, όπως πάσχοντες από σοβαρές ασθένειες, άτομα με ειδικές ανάγκες, τρίτεκνους και πολύτεκνους με ιδιαίτερα περιορισμένο οικογενειακό εισόδημα.

Το επίσης ατομικό εισόδημα των ανωτέρω κατηγοριών θα είναι ως 15.000 ευρώ και το καθαρό οικογενειακό εισόδημα έως 25.000 ευρώ και εφόσον αυτό έχει μειωθεί περισσότερο από 20% από 1/1/2010 έως σήμερα. Το ποσό αυτό αυξάνεται κατά 5.000 ευρώ για νοικοκυριά με τρία παιδιά και άνω, καθώς και σε όσους έχουν ποσοστό αναπηρίας 67%, φθάνοντας το εισοδηματικό κριτήριο τις 30.000 ευρώ.

Τι παρέχεται, όμως, σε όσους υπάγονται στις ρυθμίσεις; Πρώτον, περίοδος χάριτος σαράντα οκτώ μηνών. Δεύτερον, άμεση μείωση της μηνιαίας καταβολής στο 30% του μηνιαίου καθαρού εισοδήματος του νοικοκυριού. Τρίτον, η δόση καθ' όλη τη διάρκεια της περιόδου χάριτος θα προσαρμόζεται σε πιθανή μεταβολή του εισοδήματος. Τέταρον, η συμβατική διάρκεια του δανείου παρατείνεται κατά σαράντα οκτώ μήνες και η αποπληρωμή του μετά την περίοδο χάριτος συνεχίζεται με τους όρους της αρχικής σύμβασης χωρίς καμμία επιβάρυνση. Πέμπτον, για τα ετήσια καθαρά εισοδήματα έως 15.000 ευρώ, το επιτόκιο που προβλέπεται στη σύμβαση του δανείου περιορίζεται στο 1,25%, που είναι το 0,75% συν το βασικό επιτόκιο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, και με βάση αυτό υπολογίζεται η μηνιαία δόση κατά την περίοδο χάριτος. Έκτον, για τους ανέργους με μοναδικό εισόδημα το επίδομα ανεργίας ή μηδενικό εισόδημα αν πρόκειται για μακροχρόνια ανέργους παρέχεται η δυνατότητα μηδενικών καταβολών με πλήρη απαλλαγή τόκων για συνολικό διάστημα έξι μηνών εντός της περιόδου χάριτος.

Στο Κεφάλαιο Β' του σχεδίου νόμου με τις τροποποιήσεις στο νόμο 3869/2010 επιχειρούνται η επικαιροποίηση και ο εξορθολογισμός των διατάξεων του συγκεκριμένου νόμου, με την αξιοποίηση των οποίων πολλοί οικονομικά αδύναμοι δανειολήπτες πέτυχαν μείωση του χρέους τους. Με τις νέες ρυθμίσεις ενισχύ-

ται η αποτελεσματικότητα του νόμου. Οι μακροχρόνιες δικαστικές εκκρεμότητες έχουν θέσει σε ομηρία πολλούς δανειολήπτες και με τον τρόπο αυτόν καθυστερεί η επάνοδός τους στην οικονομική δραστηριότητα.

Συγκεκριμένα, μεταξύ άλλων, βελτιώνεται η αποτελεσματικότητα της διαδικασίας με την πρόβλεψη ότι θα αρκεί η συμφωνία των πιστωτών που εκπροσωπούν το 50% συν 1 των απαιτήσεων και όχι ομοφωνία 100% που απαιτείτο μέχρι σήμερα προκειμένου να επέλθει ο προδικαστικός συμβιβασμός. Προβλέπεται καταβολή δόσης από την υποβολή της αίτησης υπαγωγής στη ρύθμιση χωρίς καθυστερήσεις εξαιτίας της εκκρεμοδικίας. Το καταβληθέν ποσό θα συμψηφίζεται με τη ρύθμιση που τελικώς θα αποφασίσει το δικαστήριο αποδεσμεύοντας τον οφειλέτη ακόμα και με την έκδοση της απόφασης. Η ελάχιστη καταβολή προτείνεται στο 10% της τελευταίας ενήμερης δόσης με ελάχιστο ποσό τα 40 ευρώ μηνιαίως και ακόμη καταργείται η διαδικασία του δικαστικού συμβιβασμού που προβλέπεται στο άρθρο του προηγούμενου νόμου, δηλαδή στο άρθρο 7 του ν. 3869/2010. Ενώ η παλιά ρύθμιση προέβλεπε προθεσμίες και χρονικούς περιορισμούς, η νέα ρύθμιση ορίζει πως οι οφειλότες και οι πιστωτές μπορούν να συμβιβάζονται ως την ημερομηνία συζήτησης της αίτησης σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας, οπότε εμφανίζονται ενώπιον του προέδρου υπηρεσίας, υποβάλλουν το σχέδιο και ζητούν την επικύρωσή του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση με αίσθημα ευθύνης και με κοινωνική ευαισθησία απλώς ένα δίχτυ προστασίας σε νοικοκυριά που υποφέρουν και καταβάλλουν προσπάθειες να αποπληρώσουν το δάνειό τους έχοντας υποστεί τεράστια μείωση στο εισόδημά τους. Η Αντιπολίτευση ως συνήθως ακολουθεί το λαϊκισμό της καθολικής άρνησης, όπως κάνει εξάλλου σε όλα τα νομοσχέδια. Μπορεί κάποιος να ανακαλύψει αδυναμίες στο νομοσχέδιο, μπορεί να θέλει συμπληρωματικές ενισχύσεις. Το νομοσχέδιο σίγουρα δεν λύνει οριστικά το πρόβλημα, αλλά δίνει μια ανάσα σε αυτούς που έχουν πραγματικά ανάγκη.

Κύριε Υπουργέ, πιστεύω ότι το επόμενο διάστημα, όπως έχουμε και πάρα πολλοί συνάδελφοι, θα δείτε το θέμα της άρσης των πλειστηριασμών, της παράτασης που έχετε πει. Επίσης, πιστεύω ότι μπορεί να ανακαλύψουμε άλλες αδυναμίες ή να προσθέσουμε αργότερα νέες ρυθμίσεις και έτσι να ολοκληρώσουμε αυτό το μεγάλο θέμα το οποίο απασχολεί χιλιάδες νοικοκυριά που έχουν πάρει δάνεια και βρίσκονται αυτήν τη στιγμή σε αδυναμία εξαιτίας της οικονομικής κρίσης.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Το λόγο έχει ο κ. Κασσής.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Μην επιτεθείς στο ΣΥΡΙΖΑ.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΣΣΗΣ: Στον ΣΥΡΙΖΑ δεν πρόκειται να επιτεθώ εγώ ποτέ και να το ξέρεις.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Κρατάς την πόρτα ανοιχτή;

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΣΣΗΣ: Οι πόρτες είναι ανοιχτές αλλά δεν θα κλείσω ούτε την πόρτα του ΠΑΣΟΚ.

Κύριε Υπουργέ, με ανησυχεί που όλες αυτές τις μέρες ο κύριος Υπουργός παρακολούθησε πολύ λίγο τις συζητήσεις και στις Επιτροπές αλλά και στη σημερινή συνεδρίαση. Μη βγειτε αύριο και πείτε ότι οι πλειστηριασμοί θα αρχίσουν σε ένα εξάμηνο. Πρέπει να δεσμευθείτε ότι οι πλειστηριασμοί «στοπ» μέχρι τουλάχιστον το 2014.

Όλες αυτές τις μέρες που έγιναν οι συζητήσεις, έχω βγάλει ένα αρνητικό συμπέρασμα. Συμφωνούμε σε πάρα πολλά πράγματα, τα οποία έχουν να κάνουν σε σχέση με τη μείωση των μισθών, των συντάξεων, των εισοδημάτων γενικότερα. Επιβεβαιώνεται η αναγκαιότητα να συσταθεί εθνική ομάδα διαπραγμάτευσης, πράγμα που το ΠΑΣΟΚ κατά καιρούς έχει θέσει ως θέμα και το έχει επαναφέρει αρκετές φορές, για να συμφωνήσουμε πραγματικά και να δώσουμε λύση.

Πρέπει να δώσουμε λύση γιατί το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης για την ανακούφιση των δανειοληπτών δεν αποτελεί σε καμμία περίπτωση την ουσιαστική και οριστική λύση στο μεγάλο πρόβλημα. Οι ρυθμίσεις εδράζονται σε διαφορετική φιλοσοφία από τη δικιά μας πρόταση, την πρόταση νόμου του

ΠΑΣΟΚ, η οποία έθετε την ανάγκη μιας οριζόντιας ρύθμισης, η οποία θα έδινε ανάσα και παράλληλα θα εξορθολογούσε τις σχέσεις δανειοληπτών και τραπεζών.

Εδώ υπάρχει ένα πολύ μεγάλο ζήτημα. Οι τράπεζες με μια επιθετική πολιτική την οποία εφάρμοσαν όλο αυτό το διάστημα, δεν είναι άμοιρες των ευθυνών. Ευθύνες έχουν και οι δανειολήπτες, βέβαια, σε πολλά επίπεδα, οι οποίοι ουσιαστικά τα δάνεια δεν τα χρησιμοποίησαν εκεί που θα έπρεπε να τα χρησιμοποιήσουν, πάντα με την ανοχή των τραπεζών.

Οι τράπεζες σήμερα, όμως, εφαρμόζουν ακόμη πιο επιθετική πολιτική, όσον αφορά και στο επίπεδο διαπραγμάτευσης. Θα σας πω και ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα. Για συζήτηση ενυπόθηκου δανείου 14.000 ευρώ, που αφορά μια αγροτική εκμετάλλευση, η Εμπορική Τράπεζα –αναφέρω και την τράπεζα- ζητάει εγγυήσεις σήμερα περίπου της τάξης του 1,5 εκατομμυρίου ευρώ περιουσιακών στοιχείων. Άρα καταλαβαίνετε πώς λειτουργούν οι τράπεζες σήμερα.

Βέβαια η -Κυβέρνηση με πάρα πολύ μεγάλη καθυστέρηση θα έλεγα- παρουσίασε και έφερε για συζήτηση το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Πρέπει να γίνει κατανοητό ότι υπήρχαν αυτές οι καθυστερήσεις και από πλευράς της Κυβέρνησης σε ό,τι έχει να κάνει με την τρόικα. Αλλά όλα τα ζητήματα, κύριε Υπουργέ, δεν πρόκειται να τα λύσει η τρόικα κατ' αυτόν τον τρόπο.

Το εν λόγω νομοσχέδιο περιορίζει πάρα πολύ τους οφειλόμενους με τις προϋποθέσεις τις οποίες βάζει. Θεωρώ ότι δεν αφορά μόνο τα ενυπόθηκα σχέδια με τους οφειλότες. Δεν εξορθολογίζει τις σχέσεις των τραπεζών με τους δανειολήπτες, όπως είπα νωρίτερα. Δεν ρυθμίζει τα επαχθή επιτόκια στα καταναλωτικά δάνεια. Ειλικρινά δεν γίνεται κατανοητό δάνειο σήμερα με επιτόκιο 17%. Και μετά λέμε ότι πρέπει να προστατεύσουμε τα νοικοκυριά και τους καταναλωτές.

Υπάρχει μεγάλος αριθμός δανειοληπτών με 17% επιτόκιο. Και όχι μόνο αυτό, εάν πάμε και δούμε ότι από τις ρυθμίσεις αυτές εξαιρούνται και οι ελεύθεροι επαγγελματίες, καταλαβαίνετε ότι τα πράγματα δυσκολεύουν πάρα πολύ και δυσκολεύουν για όλους εμάς. Τι θα πούμε αύριο το πρωί, Υπουργέ, σε κάποιον έμπορο, ελεύθερο επαγγελματία που πήρε ένα δάνειο για να κάνει ένα σπίτι και δεν εντάσσεται σε αυτήν τη ρύθμιση; Και δεν ξέρω τι να πω για τη δικαιολογία ότι πιθανά να υπήρχαν εδώ γιατροί ή δικηγόροι που είχαν μεγάλη περιουσία. Νομίζω ότι αυτά τα ζητήματα διευκρινίζονται και μπορούμε να τα δούμε.

Το νομοσχέδιο που συζητάμε εκλαμβάνεται από το ΠΑΣΟΚ μόνο ως ένα μικρό βήμα στην κατεύθυνση μιας ολοκληρωμένης λύσης για τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά και τις επιχειρήσεις. Αυτή η ρύθμιση νομίζω ότι άμεσα πρέπει να αρθεί προκειμένου κάποιον να βγουν από το αδιέξοδο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ο τελευταίος ομιλητής είναι ο κ. Κασιώτης.

Ορίστε, κύριε Κασιώτη, έχετε το λόγο για τέσσερα λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Σήμερα και στις επιτροπές, βέβαια, αναπτύχθηκαν δύο λογικές σε σχέση με αυτό το σχέδιο νόμου. Η μία είναι εντός των τειχών, αυτή της διαχείρισης αυτού του μεγάλου προβλήματος με γνώμονα πάντα τη στήριξη του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Και δεν μπορεί παρά να αναγνωρίσει κανείς ότι υπάρχουν όντως διαφοροποιήσεις στη μορφή διαχείρισης ακόμα και στα κόμματα της συγκυβέρνησης.

Ακούσαμε εδώ τα κλαψουρισμάτα της ΔΗΜΑΡ και την άρνηση του Υπουργού να δεχθεί κάποιες τροπολογίες με κάποιες άλλες προτάσεις, όπως και τις ενστάσεις του ΠΑΣΟΚ, κύρια από τον εισηγητή του.

Τα άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης που αρνούνται την ψήφιση του νομοσχεδίου, το κάνουν πάλι με τα επιχειρήματα της διαφορετικής διαχείρισης, αλλά πάλι εντός των τειχών. Το κούρεμα να αφορά τα φτωχά στρώματα, τους εξαθλιωμένους, λέει ο ΣΥΡΙΖΑ. Το ίδιο επαναλαμβάνουν και οι ΑΝΕΛ. Η δε Χρυσή Αυγή προσπαθεί να προσεταιριστεί το στρατό και τα σώματα ασφαλείας προβάλλοντας πραγματικά προβλήματα και ζητεί μόνο γι' αυτούς το κούρεμα των δανείων έως 70% και μάλιστα μιλάει για τους ήρωες.

Υπάρχει και η άλλη λογική. Είναι η πρότασή μας, η οποία δεν συνιστά ανατροπή του συστήματος, δεν συνιστά επανάσταση, αλλά απορρίφθηκε γιατί είναι σε αντίθεση με τις επιδιώξεις των τραπεζών. Γιατί αναφέρεται εκτός από τα στεγαστικά δάνεια, στα καταναλωτικά, στις κάρτες και στα επαγγελματικά δάνεια. Γιατί, καλύπτει όλα τα θύματα της πολιτικής σας, τα θύματα αυτού του καπιταλιστικού δρόμου ανάπτυξης, τα θύματα αυτής της βαθιάς κρίσης. Γιατί, προβλέπει ρυθμίσεις που απαντούν και δίνουν ανάσα σε αυτούς που πνίγονται από την πολιτική σας.

Επισημαίνουμε αυτό που αναδείχθηκε αυτές τις ημέρες. Αυτό που αναδείχθηκε είναι πολύ σοβαρό και πρέπει να το πάρουν πολύ σοβαρά υπ' όψιν όλοι οι εργαζόμενοι, οι αυτοαπασχολούμενοι, τα λαϊκά στρώματα. Είναι το θέμα της άρσης της απαγόρευσης του πλειστηριασμού της πρώτης κατοικίας. Αυτό αναδείχθηκε και από την ίδια την Κυβέρνηση, αναδείχθηκε και από την ίδια την τρόικα και βέβαια από τους τραπεζίτες οι οποίοι θέλουν την άρση, γιατί μέσα από αυτή λένε ότι θα μπορέσουν να εισπράξουν ακόμα περισσότερα δάνεια που τα θεωρούν επισφαλής.

Θεωρούμε ότι αυτή η συζήτηση και αυτό που αναδείχθηκε, πρέπει να χτυπήσει συναγερμό για όλον το λαό. Να αναδειχθεί η αλληλεγγύη και να οργανωθεί ο αγώνας ενάντια σε όποια προσπάθεια υπάρξει για κατάσχεση της κύριας κατοικίας των λαϊκών στρωμάτων.

Είναι βέβαιο ότι ο λαός θα βρει τρόπους να σταθεί απέναντι σε αυτήν την πρόκληση που δέχεται να μείνει άστεγος, να του πάρουν την πρώτη κατοικία που την έφτιαξε με πολύ κόπο, με θυσίες, ακόμα και με αίμα, με την ίδια τη ζωή του.

Αυτό αναδείχθηκε και εμείς αυτό επισημαίνουμε και καλούμε τους εργαζόμενους και το λαό να αγωνιστούν με τον καλύτερο τρόπο μέσα από τα συνδικάτα τους, από τις λαϊκές επιτροπές, από τις επιτροπές αγώνα, από την οργάνωση σε κάθε περιοχή, σε κάθε χώρο δουλειάς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Το λόγο έχει ο κ. Λαφαζάνης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το πρώτο που θέλω να τονίσω είναι ότι συμφωνούμε απολύτως με την τροπολογία που κατέθεσε ο κ. Κακλαμάνης και με την οποία η Κυβέρνηση, όταν την έφερε «αεροπλανικά», έδωσε τη δυνατότητα άφεσης αμαρτιών στους τραπεζίτες για θαλασσοδάνεια που έχουν δώσει στον ευρύτερο δημόσιο τομέα.

Δεν ξέρω εάν πράγματι δεν αφορά τα κόμματα. Μπορεί να είναι και έτσι όπως τα λέει ο κ. Κακλαμάνης, αλλά δεν είναι εκεί το θέμα. Είτε αφορά και τα κόμματα είτε δεν αφορά τα κόμματα, είναι χαριστική προς τους τραπεζίτες και δεν είδα να δείξετε μία προθυμία να την κάνετε δεκτή αυτήν την τροπολογία. Άλλωστε, όπως ξέρετε, από την πρώτη στιγμή εμείς αντιταχθήκαμε σε αυτήν τη χαριστική ρύθμιση, η οποία είναι και πρωτοφανής.

Σας καλούμε, λοιπόν, έστω και την ύστατη ώρα να κάνετε δεκτή αυτήν την τροπολογία η οποία κατετέθη από τον κ. Κακλαμάνη.

Δεν κατάλαβα την απόσυρση που κάνατε στην παράγραφο 2, όσον αφορά τον έλεγχο των πολιτικών προσώπων. Το αποσύρατε τελικά εντελώς;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ: Επανάληθε με άλλη τροπολογία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μάλιστα. Πάντως καλό είναι να μας διευκρινίσετε τι έχετε κάνει με τη δεύτερη παράγραφο, για να ξέρουμε και πώς θα τοποθετηθούμε συνολικά.

Πάντως και αυτός ο ένας χρόνος παράταση που δίνετε, δεν μας βρίσκει σύμφωνους. Δεν καταλαβαίνουμε γιατί δεν θα έπρεπε να έχει γίνει ο απαιτούμενος έλεγχος μέχρι τώρα.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Το ανακοίνωσε ο Υπουργός, μέχρι Σεπτέμβριο του 2013.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Το σημείο 2 λέτε τώρα ή το σημείο 1;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Το 2 καταργήθηκε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Το 2 καταργήθηκε εντελώς;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Καταργήθηκε...

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Το 1 έγινε από «Σεπτέμβριο του 2013».

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ωραία. Εντάξει.

Αυτό που λέω είναι το εξής: Δεν καταλαβαίνω γιατί εντός της προθεσμίας δεν έγινε δυνατός ο έλεγχος, όταν ξέρουμε τη σημασία του, ξέρουμε τι ρόλο παίζει στην κοινή γνώμη και καταλαβαίνουμε ότι έχει απόλυτη προτεραιότητα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΚΟΡΔΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Ήταν τετρακόσιοι ογδόντα υπόχρεοι, δεν πρόλαβαν οι άνθρωποι.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Με συγχωρείτε, όταν θέτετε τις προθεσμίες δεν το λαμβάνετε αυτό υπ' όψιν σας; Δεν μιλάω για εσάς προσωπικά. Λέω για την Κυβέρνηση, όταν θέτει μια προθεσμία. Διότι αυτό το πράγμα ακούγεται λίγο παράταιρο. Σου λέει «θα πάμε το Σεπτέμβριο, από το Σεπτέμβριο μπορεί να δοθεί και άλλη μία παράταση» και ούτω καθεξής.

Από τη στιγμή που βάζετε μία ημερομηνία, έστω τώρα Σεπτέμβριο, να τηρηθεί. Διότι φοβάμαι ότι θα δοθεί και νέα παράταση, διότι «το καλοκαίρι δεν προλάβει κ.λπ.». Μπορεί να ακουστούν πάλι αυτά τα πράγματα. Βλέπω ότι δεν προλαβαίνουμε με τη λίστα Λαγκάρντ να ελέγξουμε, βλέπουμε ότι τους δεκαπέντε χιλιάδες που έχουν βγάλει τα λεφτά τους έξω δεν προλαβαίνουμε και αυτούς να τους ελέγξουμε. Με συγχωρείτε, όλα τα μεγάλα θέματα μένουν σε απόλυτη εκκρεμότητα. Κατά τα άλλα, δίνουν και παίρνουν εδώ οι πολιτικές αντιπαραθέσεις.

Τέλος, κύριε Πρόεδρε, εν πάση περιπτώσει, θα ήθελα να πω το εξής. Δεν σας έχουμε τλαιπωρήσει ιδιαίτερα νομίζω.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Η ώρα είναι 1.00'.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μην κοιτάτε την ώρα, αλλά το πόσο έχουμε μιλήσει να κοιτάτε.

Αυτό που βλέπω είναι ότι «τα έχετε βάλει» με την πρώτη κατοικία των Ελλήνων πολιτών πλέον. Αυτό το οποίο νομίζετε είναι ότι έχουμε υψηλή ιδιοκατοίκηση και η τρόικα και εσείς θεωρείτε ότι πρέπει να πάμε σε μαζικούς πλειστηριασμούς. Δεν καταλαβαίνω γιατί έχετε βάλει ως αναγκαστικό κριτήριο την κύρια κατοικία.

Εδώ την κύρια κατοικία τη βάζετε ως κριτήριο για να ενταχθεί ο άλλος στις ρυθμίσεις, για να είναι υποθήκη. Γιατί βάζετε την κύρια κατοικία; Εγώ σας λέω ότι είναι ένας ενοικιαστής που έχει ακίνητη περιουσία, που μπορεί να μπει σε εμπράγματη βάση από τις τράπεζες. Γιατί σώνει και καλά πρέπει να έχει και κύρια κατοικία, για να τη βάλει υποθήκη; Φοβούμαι ότι συνδέεται με αυτά που είπε ο κ. Χατζηδάκης σήμερα, ότι δεν ξέρει ή, εν πάση περιπτώσει, δεν είναι η ώρα να μας πει τι θα γίνει από την 1-1-2014 με την κύρια κατοικία.

Πάτε, λοιπόν, σε μαζικούς πλειστηριασμούς πρώτης κατοικίας. Αυτό το θέμα δεν δικαιούστε να το αφήνετε σε εκκρεμότητα. Εάν δεν έχετε αυτήν την κατεύθυνση και αυτόν τον προσανατολισμό, πρέπει αυτό το πράγμα να το υπογραμμίσετε τώρα, να το λήξετε τώρα. Μην το αφήνετε σε εκκρεμότητα. Όσο το παρατείνετε και το αφήνετε σε εκκρεμότητα, με δεδομένη τη βούληση και τις πιέσεις της τρόικας, είναι σαφές πού το πάτε. Δεν θα το ανεχθεί ο Έλληνας, η ελληνική οικογένεια. Δούλεψε μια ζωή για ένα σπίτι. Είναι το τελευταίο του καταφύγιο. Εάν νομίζετε ότι εσείς μπορείτε να του το πάρετε είτε με τα χρέη προς τις τράπεζες είτε με τα χρέη προς δημόσιο κ.λπ., αφού τον εξαναγκάσατε να οδηγηθεί σε χρέη, είστε μακριά νυχτωμένοι. Αυτό το πράγμα δεν θα γίνει ανεκτό.

Γι' αυτούς τους λόγους, κύριε Πρόεδρε, όπως και για όλους τους άλλους που ανέφεραν οι άλλοι συνάδελφοι, είναι σαφές ότι καταπιφίζουμε το νομοσχέδιο και πιστεύουμε ότι δεν δίνει καμία απάντηση στο πρόβλημα που έχουμε σήμερα, αυτό της υπερχρέωσης των νοικοκυριών. Αντίθετα, πολύ σύντομα οδηγούμαστε και σε κούρεμα των καταθέσεων με την τακτική που ακολουθείται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσετε και περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων: «Πρόγραμμα διευκόλυνσης για ενήμερους δανειολήπτες, τροποποιήσεις στο ν.3869/2010 και άλλες διατάξεις».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων: «Πρόγραμμα διευκόλυνσης για ενήμερους δανειολήπτες, τροποποιήσεις στο ν.3869/2010 και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση των άρθρων.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς το άρθρο 6 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 7 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς το άρθρο 7 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 8 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς το άρθρο 8 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 9 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων: «Πρόγραμμα Διευκόλυνσης για ενήμερους δανειολήπτες, τροποποιήσεις στο ν. 3869/2010 και άλλες διατάξεις», έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, σε μόνη συζήτηση, επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

«Πρόγραμμα διευκόλυνσης για ενήμερους δανειολήπτες, τροποποιήσεις στο ν. 3869/2010 και άλλες διατάξεις

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΗΣ
ΓΙΑ ΕΝΗΜΕΡΟΥΣ ΔΑΝΕΙΟΛΗΠΤΕΣ

Άρθρο 1
Πεδίο εφαρμογής

1. Με τον παρόντα νόμο θεσπίζεται η δυνατότητα φυσικών προσώπων τα οποία συγκεντρώνουν τις, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο παρόν, προϋποθέσεις (εφεξής οφειλέτες), να υπαχθούν σε πρόγραμμα ευνοϊκής μεταχείρισης των ενήμερων οφειλών τους (εφεξής πρόγραμμα διευκόλυνσης).

2. Το πρόγραμμα διευκόλυνσης παρέχεται υποχρεωτικά, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις του παρόντος, και αποκλειστικά από νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που παρέχουν κατ'επάγγελμα δάνεια καταλαμβανόμενα από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος, ήτοι πιστωτικά ή χρηματοδοτικά ιδρύματα (εφεξής δανειστές).

3. Η παροχή του προγράμματος διευκόλυνσης επιτρέπεται μόνο σε απαιτήσεις δανειστών απορρέουσες από συμβάσεις δανειακών προϊόντων με αρχική ημερομηνία σύναψης έως την 30.6.2010, έστω και αν υφίστανται μεταγενέστερες τροποποιήσεις, ανανεώσεις ή ρυθμίσεις των αρχικών συμβάσεων και αφορά σε απαιτήσεις οφειλετών οι οποίοι υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος, οι συμβάσεις των οποίων δεν έχουν καταγγελθεί.

Άρθρο 2
Προϋποθέσεις παροχής
του προγράμματος διευκόλυνσης

A. Προϋποθέσεις παροχής του προγράμματος διευκόλυνσης αποτελούν σωρευτικά:

1. Η εμπράγματη εξασφάλιση του δανειστή για τις υπαγόμενες απαιτήσεις του άρθρου 1 παράγραφος 3 επί της κύριας κατοικίας του οφειλέτη, δηλωθείσας ως τέτοιας στην τελευταία δήλωση φόρου εισοδήματός του.

2. Η αντικειμενική αξία της κύριας κατοικίας της προηγούμενης παραγράφου να μην ξεπερνά τις εκατόν ογδόντα χιλιάδες (180.000) ευρώ και, στις περιπτώσεις οικογενειών που βαρύνονται φορολογικά με τρία και περισσότερα τέκνα κατά τις διατάξεις του άρθρου 7 του ν. 2238/1994 (Α' 151), να μην ξεπερνά τις διακόσιες χιλιάδες (200.000) ευρώ.

3. Η αντικειμενική αξία της συνολικής ακίνητης περιουσίας του οφειλέτη να μην ξεπερνά τις διακόσιες πενήντα χιλιάδες (250.000) ευρώ και, στις περιπτώσεις οικογενειών που βαρύνονται φορολογικά με τρία και περισσότερα τέκνα κατά τις διατάξεις του άρθρου 7 του ν. 2238/1994, να μην ξεπερνά τις τριακόσιες χιλιάδες (300.000) ευρώ.

4. Το σύνολο των καταθέσεων και κινητών αξιών του οφειλέτη να μην υπερβαίνει τις δέκα χιλιάδες (10.000) ευρώ και τις δεκαπέντε χιλιάδες (15.000) ευρώ για οικογένειες που βαρύνονται φορολογικά με τρία και περισσότερα τέκνα κατά τις διατάξεις του άρθρου 7 του ν. 2238/1994.

5. Το συνολικό ανεξόφλητο υπόλοιπο κεφαλαίου που έχει λάβει ο οφειλέτης από τους δανειστές του άρθρου 1 παράγραφος 2 να μην υπερβαίνει τις εκατόν πενήντα χιλιάδες (150.000) ευρώ.

B. Υπάγονται στην παρούσα ρύθμιση πρόσωπα που πληρούν σωρευτικά τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

1. α) άνεργοι, β) έχοντες σχέση εξαρτημένης εργασίας ιδιωτι-

κή ή δημοσίου δικαίου, γ) συνταξιούχοι, δ) όσοι θεωρείται ότι έχουν εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες κατά τις διατάξεις του άρθρου 1 παρ. 2 του ν. 4110/2013 (Α' 17).

2. Όσοι έχουν συνολικό ετήσιο οικογενειακό εισόδημα, όπως αυτό διαμορφώνεται κατόπιν της αφαίρεσης των κρατήσεων υπέρ των ασφαλιστικών ταμείων, του φόρου εισοδήματος και της εισφοράς αλληλεγγύης, μικρότερο ή ίσο των:

α. 15.000 ευρώ, εφόσον υποβάλλουν ατομική φορολογική δήλωση,

β. 25.000 ευρώ, εφόσον υποβάλλουν κοινή φορολογική δήλωση.

γ. Τα ανωτέρω ποσά προσαυξάνονται κατά 5.000 ευρώ:

i) για οικογένειες που βαρύνονται φορολογικά με τρία και περισσότερα τέκνα κατά τις διατάξεις του άρθρου 7 του ν. 2238/1994, ii) για άτομα με αναπηρία 67% και άνω προσδιορισμένου του ποσοστού αυτού σύμφωνα με τον ενιαίο πίνακα προσδιορισμού ποσοστού αναπηρίας, όπως εγκρίθηκε με την υπ' αριθμ. Φ11321/οικ.10219/688/4.5.2012 (Β' 1506) κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, iii) για όσους βαρύνονται φορολογικά από άτομα με αναπηρία 67% και άνω όπως αυτά ανωτέρω προσδιορίζονται, κατά τις διατάξεις του άρθρου 7 του ν. 2238/1994.

3. Όσοι κατά την υποβολή της αίτησης έχουν υποστεί μείωση στα εισοδήματά τους, όπως αυτά περιγράφονται στην παραπάνω παράγραφο, τουλάχιστον σε ποσοστό 20% σε σύγκριση με τα αποκτηθέντα εισοδήματα κατά το έτος 2009.

Γ. Σε περίπτωση συνοφειλετών, απαιτείται όλοι οι συνοφειλέτες κατά τη χρονική στιγμή της υποβολής της αίτησης να πληρούν τις προϋποθέσεις των ανωτέρω παραγράφων.

Άρθρο 3
Διαδικασία – περιεχόμενο αίτησης

1. Για την υπαγωγή στο πρόγραμμα διευκόλυνσης ο οφειλέτης υποβάλλει αίτηση προς τον δανειστή. Η αίτηση πρέπει να περιέχει τα πλήρη στοιχεία του οφειλέτη, σαφές αίτημα για τη χρονική διάρκεια της περιόδου χάριτος, καθώς και λεπτομερή και επικαιροποιημένα στοιχεία επικοινωνίας. Η αίτηση υπογράφεται από τον οφειλέτη και προσκομίζεται στο πιστωτικό ίδρυμα από τον ίδιο ή από νομίμως εξουσιοδοτημένο από εκείνον πρόσωπο.

2. Μαζί με την αίτηση υποβάλλεται από τον οφειλέτη πλήρης φάκελος με τα απαιτούμενα δικαιολογητικά, όπως αυτά καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων. Ο οφειλέτης έχει την υποχρέωση να συνοποβάλλει υπεύθυνη δήλωση του ν. 1599/1986 (Α' 75) όπως αντικαταστάθηκε από την παρ. 13 του άρθρου 2 του ν. 2479/1997 (Α' 67) με τα πλήρη περιουσιακά και εισοδηματικά του στοιχεία, καθώς και πλήρη περιγραφή των οφειλών του προς όλους τους δανειστές, με θεωρημένο το γνήσιο της υπογραφής του από αρμόδια αρχή.

Άρθρο 4
Επεξεργασία της αίτησης

1. Ο δανειστής επεξεργάζεται την αίτηση εντός είκοσι πέντε (25) εργάσιμων ημερών από την υποβολή της και εντός της ίδιας προθεσμίας προβαίνει στα ακόλουθα:

α) Στην περίπτωση που από τα επισυναπτόμενα στην αίτηση έγγραφα προκύπτει ότι πληρούνται οι σωρευτικές προϋποθέσεις των άρθρων 1 και 2 του παρόντος, ο δανειστής καλεί με κάθε πρόσφορο μέσο, συμπεριλαμβανομένης της ηλεκτρονικής επικοινωνίας, τον οφειλέτη, προκειμένου να συνάψουν σύμβαση εντός προθεσμίας ενός (1) μηνός από την ως άνω κλήση του και χορηγήσει αντίγραφο της σύμβασης στον οφειλέτη.

β) Στην περίπτωση που από τα επισυναπτόμενα στην αίτηση έγγραφα δεν προκύπτει ότι πληρούνται οι σωρευτικές προϋποθέσεις των άρθρων 1 και 2 του παρόντος λόγω τυπικών παραλείψεων, ο δανειστής καλεί με κάθε πρόσφορο μέσο τον οφειλέτη να επανέλθει εντός δέκα (10) εργάσιμων ημερών με συμπληρωματική αίτηση διόρθωσης και προσκόμισης στοιχείων.

Σε αυτήν την περίπτωση, ο δανειστής υποχρεούται να απαντήσει επί της συμπληρωματικής αιτήσεως εντός δέκα (10) εργάσιμων ημερών και ακολουθείται η διαδικασία της περίπτωσης α'.

2. Στην περίπτωση που από τα επισυναπτόμενα στην αίτηση έγγραφα προκύπτει ότι δεν πληρούνται οι σωρευτικές προϋποθέσεις των άρθρων 1 και 2 του παρόντος, ο δανειστής απορρίπτει την αίτηση και ενημερώνει τον οφειλέτη εντός ενός (1) μηνός από την ολοκλήρωση της επεξεργασίας της αίτησης, με κάθε πρόσφορο μέσο.

Άρθρο 5 **Περιεχόμενο της σύμβασης παροχής** **του προγράμματος διευκόλυνσης**

1. Το πρόγραμμα διευκόλυνσης παρέχεται εφάπαξ και για μέγιστη διάρκεια σαράντα οκτώ (48) μηνών (περίοδος χάριτος). Στον οφειλέτη του οποίου η αίτηση γίνεται αποδεκτή παρέχεται η αιτηθείσα περίοδος χάριτος κατόπιν της υπογραφής της σύμβασης.

2. Κατά τη διάρκεια της περιόδου χάριτος, ως μηνιαία δόση ορίζεται το 30% του μηνιαίου οικογενειακού εισοδήματος, αφαιρουμένων των κρατήσεων υπέρ των ασφαλιστικών ταμείων, του παρακρατούμενου φόρου εισοδήματος και της εισφοράς αλληλεγγύης. Η διαφορά μεταξύ της ως άνω οριζόμενης μηνιαίας δόσης και της καταβαλλόμενης πριν τη χορήγηση του προγράμματος διευκόλυνσης κεφαλαιοποιείται και αποπληρώνεται μετά την ολοκλήρωση του προγράμματος διευκόλυνσης. Οι καταβολές κατά την περίοδο χάριτος καταλογίζονται σύμφωνα με το άρθρο 423 του Αστικού Κώδικα.

3. Ειδικά στις περιπτώσεις όπου οφειλέτες έχουν εισοδήματα, όπως αυτά προσδιορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος Β2 του παρόντος:

i) κάτω των 15.000 ευρώ, εφόσον υποβάλλεται κοινή φορολογική δήλωση,

ii) κάτω των 9.000 ευρώ, εφόσον υποβάλλεται ατομική φορολογική δήλωση,

iii) κάτω των 20.000 ευρώ, εφόσον υποβάλλεται κοινή φορολογική δήλωση από τα πρόσωπα που προσδιορίζονται στις περιπτώσεις της παραγράφου Β περίπτωση 2 στοιχείο γ' του άρθρου 2 και

iv) κάτω των 13.000 ευρώ, εφόσον υποβάλλεται ατομική φορολογική δήλωση από τα πρόσωπα που προσδιορίζονται στις περιπτώσεις της παραγράφου Β περίπτωση 2 στοιχείο γ' του άρθρου 2, η μηνιαία δόση της προηγούμενης παραγράφου υπολογίζεται με μέγιστο επιτόκιο ίσο με το βασικό επιτόκιο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας για τις πράξεις κύριας αναχρηματοδότησης, πλέον περιθωρίου 0,75%, εκτός εάν ορίζεται χαμηλότερο συνολικό επιτόκιο στην τελευταία πριν την υπαγωγή σύμβαση, το οποίο σε αυτή την περίπτωση διατηρείται. Η υπερβάλλουσα διαφορά επιτοκίου, αν υφίσταται, μεταξύ του ως άνω οριζόμενου επιτοκίου και του εφαρμοζόμενου επιτοκίου πριν τη χορήγηση του προγράμματος διευκόλυνσης, δεν επιβαρύνει το δανειολήπτη για αυτήν την περίοδο ούτε και μετά το πέρας αυτής. Κατά τα λοιπά, η διαφορά μεταξύ της ως άνω οριζόμενης μηνιαίας δόσης και της καταβαλλόμενης πριν τη χορήγηση του προγράμματος διευκόλυνσης, κεφαλαιοποιείται και αποπληρώνεται μετά την ολοκλήρωση του προγράμματος διευκόλυνσης.

4. Ειδικά για άνεργους με μηδενικό εισόδημα ή μοναδικό εισόδημα το επίδομα ανεργίας, παρέχεται επιπλέον η δυνατότητα μηδενικών καταβολών με πλήρη απαλλαγή τόκων για συνολικό διάστημα μέχρι έξι (6) μήνες εντός της περιόδου χάριτος, το οποίο διάστημα δύναται να παρέχεται συνεχόμενο ή τμηματικά. Η κατά το ως άνω διάστημα των έξι (6) μηνών πλήρης απαλλαγή τόκων, δεν επιβαρύνει τον οφειλέτη ούτε για το διάστημα αυτό ούτε και μετά το πέρας αυτού. Το ποσό του κεφαλαίου που δεν καταβάλλει ο οφειλέτης, κατά τη διάρκεια του ως άνω διαστήματος των έξι (6) μηνών, κεφαλαιοποιείται και αποπληρώνεται μετά την ολοκλήρωση του προγράμματος διευκόλυνσης. Για το υπόλοιπο χρονικό διάστημα της περιόδου χάριτος πλην των έξι (6) μηνών εφαρμόζονται τα προβλεπόμενα στην προηγούμενη παράγραφο.

5. Αν επέλθει ουσιώδης μεταβολή της εισοδηματικής κατάστασης του οφειλέτη, επαναπροσδιορίζεται αναλόγως το πρόγραμμα διευκόλυνσης, χωρίς να παρατείνεται η μέγιστη διάρκειά του.

6. Σε περίπτωση ύπαρξης περισσότερων του ενός δανειστών, ο επιμερισμός των καταβαλλόμενων ποσών μεταξύ των πιστωτών θα γίνεται συμμετρως επί του συνολικού υπολοίπου της υπαγόμενης οφειλής.

Άρθρο 6 **Αναστολή καταγγελιών και ατομικών διώξεων**

Ο δανειστής υποχρεούται να απέσχει από κάθε καταγγελία της υπαχθείσας στο πρόγραμμα δανειακής σύμβασης και από κάθε ατομική δίωξη κατά του οφειλέτη, ο οποίος έχει ενταχθεί στο πρόγραμμα διευκόλυνσης, με την επιφύλαξη των άρθρων 3 παράγραφος 2 εδάφιο β', 7 και 9 του παρόντος.

Ο δανειστής υποχρεούται να απέσχει από κάθε ατομική δίωξη κατά του εγγυητή.

Άρθρο 7 **Καθήκον ειλικρινούς ενημέρωσης**

1. Ο οφειλέτης έχει την υποχρέωση να ενημερώνει το δανειστή εγγράφως για κάθε μεταβολή της εισοδηματικής και περιουσιακής του κατάστασης εντός ενός (1) μηνός από την επέλευσή της.

2. Ο οφειλέτης κατά τη διάρκεια της περιόδου χάριτος επανυποβάλλει τα δικαιολογητικά της παραγράφου 2 του άρθρου 3, εφόσον αυτό κρίνεται σκόπιμο από το δανειστή, ανά έτος παροχής του προγράμματος διευκόλυνσης. Η επανυποβολή των ως άνω δικαιολογητικών στις περιπτώσεις των ανέργων μπορεί να γίνεται σε όποια συχνότητα κρίνει σκόπιμη ο δανειστής και πάντως όχι συχνότερα από μία φορά ανά δύο (2) μήνες.

Άρθρο 8 **Υποχρέωση παροχής στοιχείων**

Οι δανειστές υποχρεούνται να υποβάλλουν μηνιαίως στην Τράπεζα της Ελλάδος αναλυτικά στοιχεία σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος προγράμματος.

Άρθρο 9 **Καταγγελία και ολοκλήρωση** **του προγράμματος διευκόλυνσης**

1. Ο δανειστής δικαιούται να καταγγείλει το πρόγραμμα διευκόλυνσης:

α. Σε περίπτωση μη τήρησης από τον οφειλέτη των όρων της σύμβασης του άρθρου 5.

β. Σε περίπτωση ψευδούς ή ελλιπούς δηλώσεως του άρθρου 3 παράγραφος 2 εδάφιο β'.

γ. Σε περίπτωση μη γνωστοποίησης από τον οφειλέτη εντός μηνός οποιασδήποτε μεταβολής της εισοδηματικής και περιουσιακής του κατάστασης, σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 1 του παρόντος.

Καταγγελία ενός πιστωτή συνιστά καταγγελία του προγράμματος συνολικά καταλαμβάνοντας τον οφειλέτη για τις απαιτήσεις όλων των πιστωτών.

2. Κατάθεση αίτησης κατά τις διατάξεις του ν. 3869/ 2010 (Α'130) καταργεί αυτοδίκαια το παρεχόμενο πρόγραμμα διευκόλυνσης.

3. Με την παρέλευση της χρονικής διάρκειας της περιόδου χάριτος λύεται αυτοδίκαια το πρόγραμμα διευκόλυνσης και ο οφειλέτης, αν δε συμφωνηθεί διαφορετικά, αναλαμβάνει τις υποχρεώσεις που ορίζονταν στην προ του προγράμματος διευκόλυνσης δανειακή σύμβαση, η διάρκεια της οποίας επιμηκύνεται τουλάχιστον ισόχρονα με την περίοδο χάριτος.

Άρθρο 10 **Δυνατότητα υπαγωγής** **στο πρόγραμμα διευκόλυνσης**

1. Υπαγωγή του οφειλέτη στο πρόγραμμα διευκόλυνσης του παρόντος νόμου μπορεί να γίνει μόνον μία φορά.

2. Η δυνατότητα υπαγωγής στις διατάξεις του παρόντος παρέχεται για έξι (6) μήνες από τη δημοσίευση της απόφασης του άρθρου 3 παράγραφος 2 του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων μπορεί να παρατείνεται η δυνατότητα υπαγωγής στο πρόγραμμα, καθώς και να αναπροσαρμόζονται και να επανακαθορίζονται τα ποσά που ορίζονται στα άρθρα 2 και 5 του παρόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ Ν. 3869/2010 (Α' 130)

Άρθρο 11

1. Ο τίτλος του άρθρου 2 του ν. 3869/2010 (Α' 130) τροποποιείται σε «Διαδικασία προδικαστικού συμβιβασμού».

2. Η παρ. 1 του άρθρου 2 του ν. 3869/2010 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Τα μέρη δύνανται πριν την υποβολή της αίτησης του άρθρου 4 παράγραφος 1 του παρόντος να προσφύγουν στη διαδικασία της διαμεσολάβησης. Σε περίπτωση που επιλεγεί αυτή η διαδικασία και αποτύχει, ο οφειλέτης δύναται να καταθέσει την αίτηση του άρθρου 4 του παρόντος ενώπιον του αρμόδιου Ειρηνοδίκειου με το αναφερόμενο στο άρθρο 4 του παρόντος περιεχόμενο, καθώς και αντίγραφο του πρακτικού αποτυχίας της διαμεσολάβησης. Μετά την υποβολή της αίτησης του άρθρου 4 ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου, ο οφειλέτης υποχρεούται να ακολουθήσει την προβλεπόμενη στο άρθρο 5 διαδικασία. Στο πλαίσιο του προδικαστικού συμβιβασμού, ο οφειλέτης δύναται να ζητά τη συμβουλευτική συνδρομή του Συνηγόρου του Καταναλωτή, της Επιτροπής Φιλικού Διακανονισμού που προβλέπεται στο άρθρο 11 του ν. 2251/1994 (Α' 191) της Ένωσης Καταναλωτών που είναι εγγεγραμμένη στο Μητρώο που προβλέπεται στην παρ. 4 του άρθρου 10 του ν. 2251/1994 ή του Μεσολαβητή Τραπεζικών Επενδυτικών Υπηρεσιών ή δικηγόρου.»

3. Οι παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 2 του ν. 3869/2010 καταργούνται.

4. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 2 του ν. 3869/2010 αντικαθίσταται ως εξής:

«Τα πιστωτικά ιδρύματα υποχρεούνται μέσα σε δέκα εργάσιμες ημέρες από την υποβολή σε αυτά σχετικού αιτήματος του οφειλέτη να του παραδώσουν χωρίς επιβάρυνση αναλυτική κατάσταση των προς αυτά οφειλών του κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα, καθώς και το επιτόκιο με το οποίο εκτοκίζεται η οφειλή, καθώς και να τον ενημερώσουν εγγράφως για το ποσό που αντιστοιχεί στο 10% της τελευταίας ενήμερης δόσης.»

5. Στο άρθρο 2 του ν. 3869/2010 προστίθεται παράγραφος 5 ως εξής:

«5. Αν εκχωρηθεί απαίτηση πιστωτή προς τρίτους, ο εκδοχέας που δεν έχει κύρια κατοικία ή έδρα στην Ελληνική Επικράτεια οφείλει να ορίσει αντίκλητο στην Ελληνική Επικράτεια κατά το άρθρο 142 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και να τον γνωστοποιήσει στον οφειλέτη. Μέχρι τη γνωστοποίηση τεκμαίρεται ως αντίκλητος ο τελευταίος εκχωρητής της απαίτησης με κύρια κατοικία ή έδρα στην Ελληνική Επικράτεια.»

Άρθρο 12

1. Η παρ. 2 του άρθρου 4 του ν. 3869/2010 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Η αίτηση της προηγούμενης παραγράφου, προς διευκόλυνση του προδικαστικού συμβιβασμού και όχι ως στοιχείο παραδεκτού, συνοδεύεται από: α. έγγραφα που έχει στη διάθεσή του σχετικά με την περιουσία του, τα κάθε φύσης εισοδήματά του, τους πιστωτές και τις απαιτήσεις τους και β. υπεύθυνη δήλωση για την ορθότητα και πληρότητα των καταστάσεων που προβλέπονται στις περιπτώσεις α' και β' της προηγούμενης παραγράφου και για τις μεταβιβάσεις εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί ακινήτων, στις οποίες προέβη την τελευταία τριετία. Η παρ.

6 του άρθρου 22 του ν. 1599/1986, όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 13 του άρθρου 2 του ν. 2479/1997 (Α' 67) εφαρμόζεται και για την υπεύθυνη δήλωση του προηγούμενου εδαφίου. Τα υπό α' και β' έγγραφα μπορούν να υποβάλλονται εντός πέντε (5) εργασίμων ημερών από την κατάθεση της αίτησης.»

2. Η παρ. 3 του άρθρου 4 του ν. 3869/2010 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Η δικάσιμος για τη συζήτηση της αίτησης προσδιορίζεται μέσα σε έξι (6) μήνες από την ημερομηνία κατάθεσής της. Με την κατάθεση της αίτησης προσδιορίζεται και η ημέρα επικύρωσης, κατά την οποία είτε θα επικυρωθεί ο ενδεχόμενος προδικαστικός συμβιβασμός από τον Ειρηνοδίκη είτε θα συζητηθεί ενδεχόμενο αίτημα για την έκδοση προσωρινής διαταγής. Για την έκδοση προσωρινής διαταγής και τη λήψη προληπτικών μέτρων εφαρμόζεται το άρθρο 781 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Η ημέρα επικύρωσης προσδιορίζεται υποχρεωτικώς δύο (2) μήνες μετά την κατάθεση της αίτησης. Μέχρι την ημέρα της επικύρωσης δεν επιτρέπεται η λήψη καταδικαστικών μέτρων κατά του οφειλέτη, καθώς και η μεταβολή της πραγματικής και νομικής κατάστασης της περιουσίας του. Από την ημέρα κατάθεσης της αίτησης ο οφειλέτης υποχρεούται να προβαίνει στις μηνιαίες καταβολές που ορίζονται στο άρθρο 5 παράγραφος 2 εδάφιο γ' του παρόντος.»

3. Η παρ. 4 του άρθρου 4 του ν. 3869/2010 καταργείται.

Άρθρο 13

Το άρθρο 5 του ν. 3869/2010 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 5 - Προδικασία

1. Ο οφειλέτης πρέπει εντός δεκαπέντε (15) ημερών από την κατάθεση να επιδώσει την αίτηση στους πιστωτές και τους εγγυητές. Εντός μηνός από την επίδοση οι πιστωτές οφείλουν να καταθέσουν στο φάκελο τις απόψεις τους για το σχέδιο ρύθμισης των οφειλών του αιτούντος. Οι πιστωτές μπορούν να λάβουν γνώση όλων των στοιχείων που προβλέπονται στο προηγούμενο άρθρο. Αν πληρούνται οι προϋποθέσεις συναίνεσης σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφοι 2-4 του παρόντος, επέρχεται ο προδικαστικός συμβιβασμός των μερών. Ο συμβιβασμός των μερών επικυρώνεται από τον Ειρηνοδίκη στην ταχθείσα ημέρα, κατά τα άρθρα 210 επ. και 293 Κ.Πολ.Δ., και επιφέρει την ανάκληση της αίτησης.

2. Αν δεν επέλθει συμβιβασμός και επικύρωση, ο Ειρηνοδίκης αποφασίζει κατά την ημέρα επικύρωσης κατόπιν αιτήματος του οφειλέτη ή πιστωτή ή και αυτεπαγγέλτως την αναστολή των καταδικαστικών μέτρων κατά του οφειλέτη, τη διατήρηση της πραγματικής και νομικής κατάστασης της περιουσίας του, καθώς και την καταβολή μηνιαίων δόσεων μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της αίτησης, οι οποίες κατανέμονται συμμετρως, εφόσον πρόκειται για καταβολές του άρθρου 8 παράγραφος 2, ή σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 9 παράγραφος 2, εφόσον υφίσταται αίτημα εξαίρεσης εκποίησης των δικαιωμάτων στην κύρια κατοικία. Οι μηνιαίες καταβολές από την κατάθεση της αίτησης μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης, συνυπολογίζονται στο χρονικό διάστημα καταβολών του άρθρου 8 παράγραφος 2 ή αντίστοιχα του άρθρου 9 παράγραφος 2. Το ποσό των τελευταίων ενήμερων μηνιαίων καταβολών θα πρέπει να είναι εύλογο με βάση την οικονομική κατάσταση του αιτούντος, ωστόσο δεν μπορεί να είναι μικρότερο από το 10% των μηνιαίων δόσεων που οφείλει να καταβάλει σε όλους τους δανειστές μέχρι τη στιγμή της υποβολής της αίτησης, το δε ελάχιστο ποσό καταβολής συνολικά στους δανειστές ανέρχεται σε 40 ευρώ μηνιαίως. Εξαίρεση στο παραπάνω όριο υφίσταται, αν ο αιτών πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 8 παράγραφος 5 του παρόντος, περίπτωση κατά την οποία ορίζεται από τον Ειρηνοδίκη χαμηλότερη ή μηδενική δόση. Σε περίπτωση που ο οφειλέτης καθυστερεί υπαίτιως την καταβολή των δόσεων που ορίζονται από τον Ειρηνοδίκη για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των τριών (3) μηνών, εφαρμόζεται αναλογικά το άρθρο 11 παρ.2 του ν. 3869/2010. Η επικύρωση ή η όποια απόφαση ανακαλούνται ή

μεταρρυθμίζονται κατά το άρθρο 758 με δυνατότητα προσωρινής ρύθμισης κατά το άρθρο 781 παρ. 2 του Κ.Πολ.Δ.»

Άρθρο 14

1. α. Το πρώτο και το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 6 του ν. 3869/2010 αντικαθίστανται ως εξής:

«Μετά τη συζήτηση ενώπιον του Ειρηνοδίκη κατά την ημέρα επικύρωσης ο οφειλέτης ή κάθε άλλος που έχει έννομο συμφέρον μπορεί να ζητήσει από το αρμόδιο δικαστήριο που δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων την αναστολή της εκτελεστικής διαδικασίας κατά του οφειλέτη.»

β. Η παρ. 4 του άρθρου 6 του ν. 3869/2010 καταργείται.

2. Στο άρθρο 6 του ν. 3869/2010 προστίθεται παράγραφος 5 ως εξής:

«5. Αναστολή της αναγκαστικής εκτέλεσης μπορεί να ζητηθεί και μετά την έκδοση της οριστικής απόφασης, εφόσον έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα έφεση από τον οφειλέτη. Η αναστολή χορηγείται εάν πιθανολογείται ότι από την εκτέλεση θα προκληθεί ουσιώδης βλάβη στα συμφέροντα του αιτούντος και ότι θα ευδοκιμήσει η αίτηση. Η χορήγηση της αναστολής επάγεται αυτοδικαίως την απαγόρευση διάθεσης των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη.»

Άρθρο 15

Το άρθρο 7 του ν. 3869/2010 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 7

Δυνατότητα συμβιβαστικής επίλυσης της διαφοράς

1. Οι οφειλέτες και οι πιστωτές δύνανται να συμβιβάζονται και μετά την ημέρα επικύρωσης έως την ημερομηνία συζήτησης της αίτησης σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας, οπότε εμφανίζονται ενώπιον του Ειρηνοδίκη, υποβάλλουν το σχέδιο και ζητούν την επικύρωσή του. Το σχέδιο επικυρώνεται από τον Ειρηνοδίκη και αποκτά πλέον ισχύ δικαστικού συμβιβασμού. Η αίτηση για ρύθμιση και απαλλαγή από τις οφειλές ανακαλείται αυτοδικαίως.

2. Αν συγκατατίθενται στο σχέδιο πιστωτές με απαιτήσεις που υπερβαίνουν το ήμισυ του συνολικού ποσού των απαιτήσεων, στους οποίους περιλαμβάνονται σε κάθε περίπτωση το σύνολο των πιστωτών με εμπραγμάτως εξασφαλισμένες απαιτήσεις και πιστωτές με απαιτήσεις που υπερβαίνουν το ήμισυ των τυχόν εργατικών απαιτήσεων, ο Ειρηνοδίκης υποκαθιστά σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας την έλλειψη συγκατάθεσης των πιστωτών που αντιτίθενται καταχρηστικά στο συμβιβασμό. Στην περίπτωση αυτή θεωρείται ότι επήλθε ο συμβιβασμός και η αίτηση για την απαλλαγή από τα χρέη ανακαλείται αυτοδικαίως. Ο οφειλέτης υποχρεούται να επιδώσει στους πιστωτές, οι οποίοι δεν συγκατατίθενται αντίγραφο, του επικυρωμένου σχεδίου.

3. Δεν επιτρέπεται υποκατάσταση της συγκατάθεσης πιστωτή όταν: α) η απαίτηση του πιστωτή που αντιτίθεται δεν ικανοποιείται σε ανάλογο, σε σχέση με τους άλλους πιστωτές, βαθμό ή β) σε περίπτωση εφαρμογής του σχεδίου, ο πιστωτής που αντιτίθεται αποδεικνύει ότι θα περιέλθει σε δυσμενέστερη οικονομικά θέση από αυτήν στην οποία θα περιερχόταν, αν συνεχιζόταν η διαδικασία απαλλαγής του οφειλέτη από τις οφειλές, ή γ) αμφισβητείται απαίτηση από οφειλέτη ή οποιονδήποτε πιστωτή.

4. Οι πιστωτές δεν αποκτούν απαίτηση κατά του οφειλέτη για τα έξοδα και τις δαπάνες που δημιουργούνται από τη διαδικασία και το σχέδιο διευθέτησης οφειλών.»

Άρθρο 16

1. Μετά το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 8 του ν. 3869/2010 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Σε περίπτωση που πιστωτής δεν έχει ενταχθεί στο σχέδιο διευθέτησης του οφειλέτη και δεν έχει ασκηθεί από αυτόν κύρια παρέμβαση, το δικαστήριο ρυθμίζει και τις απαιτήσεις αυτού κατά το άρθρο 744 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ή διατάζει την κλήτευσή του κατά την παράγραφο 3 του άρθρου 748 του

Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ορίζοντας νέα δικάσιμο.»

2. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 8 του ν. 3869/2010 αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν τα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη δεν είναι επαρκή, το δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη τα πάσης φύσεως εισοδήματά του, ιδίως εκείνα από την προσωπική του εργασία, τη δυνατότητα συνεισφοράς του συζύγου, και σταθμίζοντας αυτά με τις βιοτικές ανάγκες του ίδιου και των προστατευόμενων μελών της οικογένειάς του, τον υποχρεώνει να καταβάλει μηνιαίως και για χρονικό διάστημα τριών έως πέντε ετών κατά την κρίση του, ορισμένο ποσό για ικανοποίηση των απαιτήσεων των πιστωτών του, συμμετρως διανεμόμενο.»

Άρθρο 17

1. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 9 του ν. 3869/2010 αντικαθίσταται ως εξής:

«Στην περίπτωση αυτή το δικαστήριο ρυθμίζει την ικανοποίηση απαιτήσεων των πιστωτών σε συνολικό ποσό που μπορεί να ανέρχεται μέχρι και στο ογδόντα τοις εκατό (80%) της αντικειμενικής αξίας του ακινήτου της κύριας κατοικίας.»

2. Το έβδομο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 9 του ν. 3869/2010 αντικαθίσταται ως εξής:

«Η περίοδος πάντως αυτή δεν μπορεί να υπερβαίνει τα είκοσι έτη, εκτός αν η διάρκεια των συμβάσεων δυνάμει των οποίων χορηγήθηκαν πιστώσεις στον οφειλέτη ήταν μεγαλύτερη των είκοσι ετών, οπότε ο Ειρηνοδίκης δύναται να προσδιορίσει μεγαλύτερη διάρκεια, η οποία πάντως δεν υπερβαίνει τα τριάντα πέντε έτη.»

3. Στο άρθρο 9 του ν. 3869/2010 προστίθεται παράγραφος 4 ως εξής:

«4. Σε περίπτωση που οι, κατά την παρ. 2 του άρθρου 5 του ν. 3869/2010, πραγματοποιηθείσες καταβολές στους πιστωτές υπολείπονται αυτών που ορίζονται με την οριστική απόφαση του δικαστηρίου κατά τα άρθρα 8 παράγραφος 2 ή 9 παράγραφος 2, ο οφειλέτης υποχρεούται να εξοφλήσει το ποσό της διαφοράς που υπολείπεται. Το ποσό που προκύπτει αποπληρώνεται εντόκως μέσα σε ένα έτος από τη λήξη των καταβολών του άρθρου 8 παράγραφος 2 και του άρθρου 9 παράγραφος 2 με επιτόκιο αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, προσαυξημένο κατά δυόμισι εκατοστιαίες μονάδες.»

Άρθρο 18

1. Μετά το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 10 του ν. 3869/2010 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Το ίδιο αποτέλεσμα και με τους ίδιους όρους επέρχεται και στην περίπτωση που ο οφειλέτης παραλείψει δολίως ή με βαριά αμέλεια να συμπεριλάβει πιστωτές στην κατάσταση της περίπτωσης β' της παραγράφου 1 του άρθρου 4.»

2. Το τρίτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 13 του ν. 3869/2010 αντικαθίσταται ως εξής:

«Από το αρχείο διαγράφονται ένα έτος μετά την υποβολή των αιτήσεων όλα τα στοιχεία που τηρούνται για αυτές, εφόσον οι αιτήσεις απορριφθούν αμετάκλητα, ανακληθούν ή καταλήξουν σε συμβιβασμό σύμφωνα με τα άρθρα 5 και 7 του παρόντος.»

Άρθρο 19

Μεταβατικές διατάξεις

1. Η υποχρέωση καταβολής των μηνιαίων καταβολών που προβλέπονται στην παρ. 2 του άρθρου 5 του ν. 3869/2010 εφαρμόζεται και για εκκρεμούσες αιτήσεις κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου. Στην περίπτωση αυτή, ο οφειλέτης επιλέγει ελευθέρως το ποσό καταβολής στο πλαίσιο που ορίζει το άρθρο 5 παρ. 2 του ν. 3869/2010. Οι πραγματοποιούμενες καταβολές από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου συνυπολογίζονται στις καταβολές του άρθρου 8 παράγραφος 2 ή αντίστοιχα του άρθρου 9 παράγραφος 2.

2. Η υποχρέωση ορισμού αντικλήτου σύμφωνα με το άρθρο 2 παρ. 5 του ν. 3869/2010 καταλαμβάνει και τις εκχωρήσεις απαι-

τήσεων πιστωτών που έχουν πραγματοποιηθεί πριν την έναρξη ισχύος του παρόντος.

3. Για τις εκκρεμούσες αιτήσεις εφαρμόζεται η διαδικασία που ίσχυε πριν τη θέση σε ισχύ του παρόντος.

Άρθρο 20

Απαιτήσεις από καταθέσεις σε πιστωτικά ιδρύματα είναι ακατάσχετες μέχρι του ποσού των χιλίων πεντακοσίων (1.500) ευρώ και των δύο χιλιάδων (2.000) ευρώ σε περίπτωση κοινού λογαριασμού. Από το προηγούμενο εδάφιο εξαιρείται ως δανειστής το Δημόσιο, για το οποίο ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 31 του ν.δ. 356/1974 (Κώδικας Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων, Α' 90). Με δήλωση του καταθέτη προς ένα εκ των πιστωτικών ιδρυμάτων προσδιορίζεται ο λογαριασμός για τον οποίο θα ισχύει το ακατάσχετο. Καταθέσεις που αφορούν σε μισθούς ή συντάξεις ή ασφαλιστικές παροχές προσδιορίζονται υποχρεωτικά ως τέτοιες και κατά το υπερβάλλον του ποσού του ανωτέρω εδαφίου α' καταλαμβάνονται από τις διατάξεις του άρθρου 982 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182).

Άρθρο 21

Ειδικά για τη χρήση που έληξε στις 31.12.2012, οι προθεσμίες που ορίζονται στο άρθρο 25 του κ.ν. 2190/1920 (Α'37), στην παράγραφο 3 του άρθρου 10 του ν. 3190/ 1955 (Α' 91) και στην παράγραφο 2 του άρθρου 69 του ν. 4072/2012 (Α' 86) για τη σύγκληση της Γενικής Συνέλευσης παρατείνονται μέχρι τις 31.7.2013.

Άρθρο 22

1. Η περίπτωση α' της παρ. 12 του άρθρου 1 του ν. 4065/2012 (Α' 77), αντικαθίστανται ως εξής:

«α. Ο έλεγχος της Επιτροπής ολοκληρώνεται μέχρι την 30ή Ιουνίου 2014.»

2. Στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 1 του ν. 3213/2003 (Α' 309) προστίθεται εδάφιο ως εξής:

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

«Ειδικά για το έτος πρώτης εφαρμογής του ν. 4065/ 2012, η προθεσμία του προηγούμενου εδαφίου παρεκτείνεται μέχρι και την 30ή Σεπτεμβρίου 2013.»

Άρθρο 23

Στο άρθρο 4 του ν. 4148/2013 προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Οι αποσπώμενοι για τις ανάγκες της Ελληνικής Προεδρίας, στο Γραφείο της Ελληνικής Προεδρίας και στη Μόνιμη Ελληνική Αντιπροσωπεία στις Βρυξέλλες, επιστρέφουν, με τη λήξη της απόσπασης, κατ' άνωτατο όριο μέχρι και τις 31.10.2014, στη θέση και την ιδιότητα την οποία είχαν κατά το χρόνο της απόσπασής τους. Οι αποσπάσεις γίνονται ανεξαιρέτως βαθμού και θέσης και περιλαμβάνουν και τους προϊσταμένους οργανικών μονάδων. Με απόφαση του αρμόδιου Υπουργού ρυθμίζονται τα θέματα της αναπλήρωσής τους, καθ' ο χρόνο διαρκεί η απόσπασή τους. Η παρούσα διάταξη είναι ειδική και κατ'εξαιρέτως βαρύνουσα.»

Άρθρο 24

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος άρχεται από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.»

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 1.05' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Τρίτη 11 Ιουνίου 2013 και ώρα 18.00' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση αναφορών και ερωτήσεων.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

